

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Lyngby-Bogen 2021

Lyngby-Bogen

2021

Lyngby-Bogen 2021

*Historisk-topografisk Selskab for
Lyngby-Taarbæk Kommune*

LYNGBY-BOGEN 2021

© Copyright 2021. Forfatterne, Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk Kommune og Greens Forlag

Bogen er sat med Times hos Gitte Thorsted, Grafisk Tegnesteue
og trykt hos AKA Print

Forlagsredaktør Søren Barslund

Papir G 115 g

Tryk AKA Print i 1100 eksemplarer. 2021

ISBN ISBN 978 87 92588 45 6

ISSN 0107 – 7848

Ekspedition: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv, Frieboeshvile, Lyngby Hovedgade 2, 2800 Kongens Lyngby,
mail: stadsarkivet@ltk.dk eller Greens Forlag, Sorgenfri Torv 20, 2830 Virum. Tlf. 45 85 20 00, mail:
green@bogpost.dk

Omslagsfoto. „Sportshuset“ og de andre smukke funkishuse på Ulrikkenborg Alle 31-35, Christian X's Allé 102 og Johan Wilmansvej Vej 4 tegnet af arkitekterne Edgar Jørgensen og Einar Rosenstand. Fotografen står i krydset Christian X' Alle og Ulrikkenborg Alle og ser mod øst. Foto Henning Andersen 16.05.2021.

Forlaget/redaktionen har gjort sig store anstrengelser for at overholde regler om ophavsret. Skulle der være en utilsigtet krænkelse af ophavsretten, vil forlaget/redaktion honorere alle retmæssige krav, som tilladelse var blevet indhentet i forvejen.

Redaktion: Niels-Kristian U. Petersen og Jørgen Reedtz. Redaktionen afsluttet 1. sept. 2021.

Indhold

Henrik Brade Johannesen

Benny Andersen busten – tale ved afsløringen af
Benny Andersens buste den 8. maj 2021 7

Henning Andersen

Lyngbys Vesterbro – lidt af historien om kvarteret vest for
jernbanelinjen 10

Susanne Bisgaard

Lyngby Dameroklub 41

Knud Kirk og Tobias Rosenquist

Brede Idrætsforening 90

Jakob Andreassen

Virum-Sorgenfri Boldklub 100 år 109

Jakob Jermiin

Lyngby Boldklub af 1921 – 100-års jubilæum 168

Flemming Henriksen

Taarbæk Idrætsforening 227

Peter Hvidtfeldt

Stenalderboplader i Lyngby-Taarbæk fra 2800 til 2350 f.Kr. . . . 266

Niels-Kristian Petersen

Sorgenfri Trinbræt. Stationen der flyttede jernbanespor – genbrug? 279

Dorete Dandanell og Karen Hjort
Mindeord vedrørende tidligere stadsarkivar Jeppe Tønsberg. . . . 285

Niels-Kristian U. Petersen og Jørgen Reedtz
Navneregister 288

Henrik Brade Johannesen

Benny Andersen busten

– tale ved afsløringen af Benny Andersens buste den 8. maj 2021

*Jeg håber ikke det kommer på tværs
at jeg nu bryder ud i vers.*

Det begyndte med en idé om en vej
til Bennys minde, men kommunen sagde Nej.
Man havde en anden plan for at hædre
ham med en park – og det var nok også bedre.
Men en park tager tid – så vi var ikke til at ryste:
Så sætter vi Benny en velfortjent buste.

Især da i Raadvad vi har Stine Ring
som er kendt for at lave de fineste ting
i bronze som ikke så hurtigt forgår
(husk bronzealderen vared i to tusind år)
En buste på sokkel af rødsprængt granit,
Det skylder vi manden som glæded os så tit.
Placeret her ved hans portnerhjem
Hvor han boed i tre år eller fem.

Benny Andersen og Lise Nørgaard i værkstedsvinduet i Raadvad. Foto: Jørgen Reedtz november 2020.

Benny Andersen busten

*Stine Ring Hansen finpudser busten.
Foto: Jørgen Reedtz november 2020.*

På hans fødselsdag åbned vor indsamlingsaktion – vi skulle bruge ca. en kvart million til busten og til Snøvsen, hans lille filur som Stine har støbt i fuld figur og som bliver sat op om et kort stykke tid ved biblioteket i Lyngby, I véd.

Men som sagt, vi skulle jo først skaffe penge
Og gavmilde fonde gav respons inden længe.

Johannes Fogs fond dykked ned i deres gemmer
snart fulgte **Konsul Hjort og hans konsulinde Emma**.

Hos **Gyldendal** var Benny med flid seviceret
Nu åbned de kassen, så spilled klaveret.

Velux støtter gode, gerne skæve idéer
udtænkt af ældre – af hvem vi ser flere
på Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk kommunes bestyrelsemøder
og – Helan – vi fik penge fra **Metro-Schrøder**.

Jeres støtte bliver husket på en blank plakette
På soklen. Vi takker – hvor er I honette.

Tak til Stine, du fangede fint Bennys lune
du er sej, og på kraven har du ristet en rune.
Tak til Stig og hans mænd og hans mænd for den
smukke granit
Fra Sverige, som Svante jo længtes mod tit.

Benny Andersen, du fortjener vor pris,
og nu giver jeg ordet til Johannes Riis.

Benny Andersen busten

Stine Ring Hansen, Benny Andersen og Henrik Brade Johannesen ved afsløringen af Benny Andersens buste den 8. maj 2021. Foto: Jørgen Reedtz maj 2021.

To gamle venner – Poul Dissing hvisker Benny Andersen lidt i øret. Foto: Jørgen Reedtz maj 2021.

Henning Andersen

Lyngbys Vesterbro'

– lidt af historien om kvarteret vest for jernbanelinjen

Forord

For snart otte år siden oprettede jeg Facebook-gruppen „Kongens Lyngby i fortid og nutid“ med det formål at udbrede kendskabet til vor dejlige kommunes lokalhistorie.

Der viste sig at være interesse for lokalhistorien: Gruppen har nu ca. 12.000 medlemmer.

Gennem de otte år har jeg forfattet 5-600 små historier fra Kongens Lyngby i fortid, som er lagt op i gruppen og har givet anledning til kommentarer og debat.

Det er nogle af disse historier, der er grundlaget for denne lille artikel om Lyngbys Vesterbro – eller Vestkvarteret, eller Lyngby Vest, som vist er de navne, området mest kendes under i dag.

Efterfølgende betegnes kvarteret som „Vestkvarteret“.

Oplysningerne til historierne stammer fra de mange Lyngby-bøger, der gennem tiden er udgivet af Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk Kommune og fra reference værket om byens ældre historie, „Lyngby Sogn i Fortid og Nutid“, udgivet i 1934 af historikeren, Eiler Nystrøm. Et par passager i teksten er inspireret af personlige erindringer.

Det var i øvrigt titlen på Nystrøms dejlige bog, der inspirerede mig til at navngive den lokalhistoriske Facebook-gruppe „Kongens Lyngby i fortid og nutid“.

En stor tak skal lyde til stadsarkivar Mette Henriksen, Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv for hjælp til fremskaffelsen af illustrationer til denne lille artikel.

Bydelens opståen og udvikling

Før Nordbanens etablering i 1863 var centrum i Lyngby det gamle gadekær i Bondebyen. Her lå stadig de af de gamle bondegårde i Bondebyen, der ikke var flyttet ud på markerne efter udskiftningen i 1778.

Ved udskiftningen fik to af Bondebyens gårde, Engelsborg og Ulrikkenborg, samlet deres jord vest for Kongevejen, og en stor del af Vestkvarteret er anlagt på de to gårdes marker.

Ved anlæggelsen af Nordbanen flyttede byens centrum fra Bondebyen ned omkring Hovedgaden og Jernbanevej, hvor den nye jernbanestation var anlagt.

Der var kun ganske sporadisk bebyggelse langs vejen til Bagsværdvej, der dengang begyndte ved

---

1 Lyngbys Vesterbro. Lyngby-Bogen 1984, side 128, jf. note 198 (Københavns Amts Avis fra 12-10-1877).

„Indgangen“ til Vestkvarteret: Ulrikkenborg Plads med skulpturen „Forår“ af den lokale billedhugger Just Nielsen Sondrup (foto: Henning Andersen).

Lyngby Hovedgade og havde et forløb svarende til den nuværende Jembanevej-Sorgenfrivej over jernbanen til (fra 1989) Gammel Bagsværdvej-Bagsværdvej.

Omkring år 1930 købte Lyngby-Taarbæk Kommune nogle arealer vest for jernbanen af proprietær Georg Lehwald på Ulrikkenborg (Lehwald var den eneste af Lyngbys gårdejere, der ikke ville sælge sin jord til Københavns Kommune, men kun til Lyngby-Taarbæk Kommune. Københavns Kommune havde i 1930 købt 13 af kommunens bondegårde med henblik på hovedstadens udvidelse).

Statsbanerne havde omkring 1930 netop anlagt en perrontunnel under banen, og man anlagde som

led i kommunens udbygningsplan Ulrikkenborg Plads og begyndte i 1932 at udbygge Lyngby Vestkvarter, startende med boligbyggeriet omkring Ulrikkenborg Plads.

Byggeriet fortsatte op ad Ulrikkenborg Allé i årene 1933-34, og i samme år bebyggedes arealerne ved de nyanlagte veje, Emil Pipers Vej og Johan Wilmanns Vej.

Bygherre var ejeren af Lyngby Tømmerhandel E. V. Nielsen, der udover driften af tømmerhandelen også beskæftigede sig med boligbyggeri.

I planlægningen af byggerierne lagde man vægt på, at området skulle forsynes med grønne arealer og legepladser, og herved opstod de to parker Pi-

Lyngbys første banegård fotograferet ca. år 1885 af Lyngby-fotografen Johannes Petersen. Nordbanen fik en afgørende betydning for udviklingen af hele byen og dermed af Vestkvarteret (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

persparken og Wilmannsparken opkaldt efter to af datidens markante politikere.

Bydelens gamle bondegårde

Som nævnt i indledningen er Vestkvarteret anlagt på gammel bondejord tilhørende gårdene Ulrikkenborg og Engelsborg, der oprindeligt lå i det oprindelige Lyngby, den gamle Bondeby.

Historien er den, at disse gårde allerede omkring 1765 fik deres marker samlet på et areal vest for Kongevejen, nemlig i Lyngbys vestligste vang kaldet „Gladsaxe Vang“.

Man formoder, at de to gårde har fået deres jorde samlet ved mageskifte.

Ulrikkenborg havde navn efter Ulrikke Sophie Klaumann, der var gift med ejeren omkring 1760, justitsråd K. G. Klaumann.

Gården lå på sin nye plads lige nordvest for Ulrikkenborg Plads og blev i 1852 overtaget af proprietær C. E. Lehwald.

Billedet viser „Engelsborg“, som det ser ud i dag. Ejendommen tilhører Kriminalforsorgen og anvendes som udslusningsinstitution (foto: Henning Andersen).

Det er Lehwalds søn, Georg Lehwald, der overtog gården efter sin far, der har fået en vej i kvarteret opkaldt efter sig. På et gammelt træ på Lehwaldsvej findes opsat en plade til ære for Lehwald og hans hustru.

Ulrikkenborg blev nedrevet omkring 1960.

Man mener som sagt, at også Engelsborg blev udflyttet omkring år 1765 til sin nuværende placering, Gammel Bagsværdvej nr. 39.

På daværende tidspunkt var gården ejet af bonden Anders Pedersen, der havde fået kongeligt skøde på sin gård og således var blevet selvejer.

Navnet „Engelsborg“ stammer fra Engelsborg ved Vatikanet.

På et tidspunkt overtog staten ejendommen, og i 1798 blev den delt i fire store parceller, som købtes af husmænd og håndværkere i Lyngby og Bagsværd.

Engelsborgs jorde lå ned mod Lyngby Sø, bl.a. er Folkeparken og „digterkvarteret“ anlagt på gammel Engelsborg-jord.

Navnene på de to gamle gårde er uløseligt knyttet til Vestkvarteret som følge af navngivningen af områdets veje m.v.

Bydelens beboelsesejendomme og arkitektur
Efter Nordbanens indvielse i 1863 begyndte villaerne så småt at skyde op langs Bagsværdvej.

Også andet byggeri skød op.

På Bagsværdvej nr. 8 opførtes i 1888 nogle arbejderboliger i en længe, bekostet af en af byens filantroper, cand.theol. Emil Jensen, der havde stiftet foreningen „Lyngby Bys Arbejderboliger“. Bebyggelsen blev i byen kendt som „Betlehem“.

Kandidat Jensen, som han kaldtes i folkemunde, var en kendt person i datidens Kongens Lyngby. Han var meget socialt og kulturelt interesseret og udførte et stort arbejde på skolevæsenets og biblioteksvæsenets områder.

Kandidat Jensens „sociale boligbyggeri“ efterfulgtes nogle år senere af lignende bebyggelser, bl.a. „Ny Aldersly“, der også lå på Bagsværdvej (nr. 14).

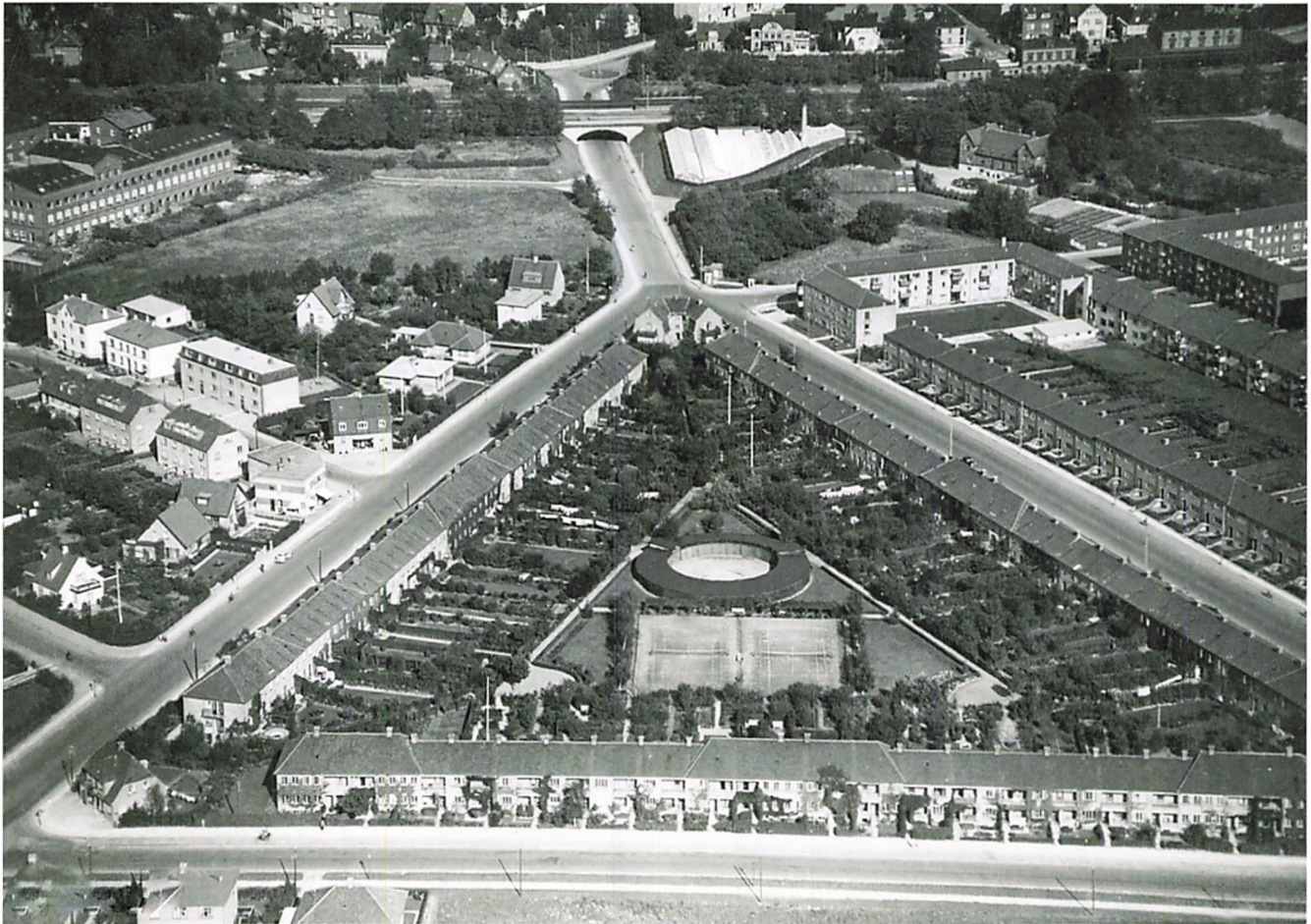
Billedet fra 1958 viser stuehuset til gården „Ulrikkenborg“, der lå ved den nuværende Ulrikkenborg Plads. Gården blev revet ned omkring år 1960 (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Lyngbys Vesterbro

Bygherre til „Ny Aldersly“ var „Lyngby Sogns velgørende Forening“, der som motto havde „Skilling lagt til Skilling giver en daler“. Foreningen ejede i forvejen en fribolig „Aldersly 1920“.

Omkring år 1920 opførtes på nabogrunden til Bagsværdvej nr. 14 endnu en fribolig, „Aldersly 1920“.

Formand for „Lyngby Sogns velgørende Forening“ var købmand Laurits Møller.

Luftfotoet er fra 1939 og viser bl.a. De engelske Rækkehuse. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

På hjørnegrunden mellem Bagsværdvej og Thorsvej opførtes i 1897 baptistkirken »Zion«. Denne bygning afløstes i 1967 af den nuværende kirke på hjørnet af Odinsvej.

I 1928 opførtes 76 rækkehuse på den kommunalt ejede trekantgrund Buddingevej-Engelsborgvej-Christian X's Alle.

Bebyggelsen blev kendt under navnet De engelske Rækkehuse. Det var et privat byggekonsortium med den lokale muremester Alf Hansen i spidsen, der var bygherre. Byggeriet var offentlig støttet uden at der lå socialpolitiske motiver bag. Kommunen havde et ønske om at sikre en harmonisk bebyggelse på det centrale sted.

Vi har allerede i indledningen hørt lidt om bolig-bebyggelsen omkring Ulrikkenborg Plads, hvor byggeriet gik i gang i 1932, og hvor bygningerne vel kan betegnes som opført i almindelig byggestil.

Det var et lidt anderledes byggeri, der gik i gang et par år efter i området omkring den nuværende Christian X's Allé (tidligere Ulrikkenborgvej).

„Den engelske Haveby“ og „Sportshuset“ blev tegnet af arkitekterne Einar Rosenstand og Edgar Jørgensen, og bygningerne er et fint eksempel på den enkle, funktionalistiske stil.

Etageejendommen „Sportshuset“ stod færdig i 1935 og var efter datidens normer et meget avanceret byggeri. Der blev indrettet gymnastiksal og omklædningsrum på 3. sal, så man let kunne gå fra sin lille lejlighed og hen at motionere, derfor navnet „Sportshuset“.

Der var også planer om tennisbaner på det flade tag, men det blev ved planerne, og allerede i

Det nutidige billede viser „Sportshuset“ på hjørnet ved Christian X's Allé og Ulrikkenborg Allé (foto: Henning Andersen).

1939-40 blev gymnastiksalen nedlagt, og der blev indrettet to penthouselejligheder i stedet.

I området op mod Mariebjerg Kirkegård – omkring Asavænget og Blomstervænget – ligger en rækkehusbebyggelse og Det danske Filmstudie, tidligere kendt som ASA-film.

Studieme blev bygget i 1936 og lå dengang helt øde for sig selv ved Ulrikkenborgvej.

Siden blev området tæt bebygget og vejen om-døbt til Blomstervænget. Ned langs atelieret kom der en ny vej, som hedder Asavænget.

I studierne er indspillet mange danske filmklassikere, bl. a. de legendariske Far til Fire film, hvor området, bl. a. Engelsborgskolen, indgik som kulisse i nogle af filmene.

De nybyggede ASA-studier omkring år 1940 (foto: Det danske Filminstitut).

Bydelens forfattere

En række forfattere har gennem tiden boet i „Den engelske Haveby“ og „Sportshuset“.

På Johan Wilmanns Vej nr. 4 boede i en årrække forfatteren Tom Kristensen og hans hustru Gerda, og det gik ikke altid stille for sig i lejligheden. Naboer har berettet om animerede selskaber i lejligheden og potteplanter gennem vinduerne!

Tom Kristensens hovedværk var romanen „Hærværk“ fra 1930 med beskrivelsen af journalisten Ole Jastraus gigantiske nedtur. Romanen var både i samtiden og i eftertiden et enestående portræt af en mand, en kultur og en generation.

I et af dobbelthusene på Christian X's Alle boede den excentriske forfatter Carl Erik Soya med konen Agnes og hunden „Satan“. Soya havde sat et skilt op på sin havelåge med teksten „Luk lågen for Satan!“

De to forfattere var venner – og var også lidt jaloux på hinanden – og havde deres faste gang på byens „vandingssteder“, bl. a. „Hotel Lyngby“ og „Restaurant Lottenborg“.

Billedet viser forfatteren og musikeren Thorstein Thomsen (foto: Pia Dalsgaard – Thorsteins kone).

På Blomstervænget nr. 63 i et af dobbelthusene boede den mere anonyme forfatter Leck Fischer, der var bror til statsminister Viggo Kampmann.

Leck Fischer beskrev i sine romaner det moderne bymenneske med en trist og grå hverdag. Leck Fischer talte mest til sin samtid, og hans forfatter-skab er i dag – vel lidt uretfærdigt – stort set glemt.

I „Sportshuset“ (Christian X's Alle nr. 102) boede i 1950-60'erne forfatteren og musikeren Thorstein Thomsen, og handlingen i mange af hans bøger er henlagt til området. Thorstein har kaldt Sportshuset for sit „huskehus“ eller „historiehus“.

Særlig romanen „Lyngbytrilogien“ er af lokalhistorisk interesse. Thorstein Thomsen døde i september 2021 i en alder af 71. år.

En i dag helt ukendt forfatter, Cai M. Woel, boede omkring 1940 på Fort Alle nr. 8 helt op til kommunegrænsen til Gladsaxe.

Woel var forfatter og forlægger. Han skrev bl. a. historiske romaner, og han var formand for Dansk Forfatterforening og blev æresmedlem af foreningen.

I 1945 udgav han „Dansk Forfatterleksion. 338 Biografier over nulevende danske Forfattere“.

Bydelens grønne områder

Da man planlagde udbygningen af det, vi nu kender som Vestkvarteret, lagde man vægt på, at området fik en grøn profil, hvor kvarterets beboere og besøgende havde adgang til lys, luft og grønne omgivelser.

Der anlagdes to parker i området: Pipersparken og Wilmannsparken.

Legepladsen i Pipersparken som den ser ud i dag (foto: Henning Andersen).

Parkerne er navngivet efter to af datidens markante lokalpolitikere, den konservative politiker og proprietær Emil Piper (1856-1928), som var sognerådsformand (i dag svarende til borgmester) i Lyngby i perioden 1892-1913 og medlem af Landstinget 1906-28, og hans politiske modstander Johan Wilmann (1866-1928), som var socialdemokratisk politiker, redaktør og som efterfulgte Piper som sognerådsformand i Lyngby i perioden 1913-1928.

Op ad „Filmbyen“, lige på den anden side af kommunegrænsen til Gentofte Kommune, ligger Mariebjerg Kirkegård, som vi vist godt kan henregne til Vestkvarteret.

Mariebjerg Kirkegård blev anlagt i årene 1926-1933 som kommunal centralkirkegård for Gentofte Kommune og indviet i 1936.

Kirkegården ligger på tidligere landbrugsarealer tilhørende den nærliggende „Vintappergaarden“, og selve kirkegården er skabt af landskabsarkitekten Gudmund Nyeland Brandt. Den har et areal på 266.000 m² (ca. 25 ha).

Den første begravelse fandt sted den 7. oktober 1936.

Kirkegården er opført i klassicistisk stil og efter en streng geometrisk grundplan. Alléerne skaber to rektangler, yderst en rektangulær allé beplantet med skovfyr, inderst et rektangel med søjleavnbøg.

To alléer med hvidpil og spidsløn løber på tværs af de to rektangler.

Kirkegårdens omtrent 50 gravrum er desuden underinddelt med store takshække.

Der er desuden reserveret et areal til begravelser i tilfælde af en krigs- eller katastrofesituation.

Kapel og krematorium blev opført af arkitekt Fritz Schlegel i 1936. Kapellet blev udvidet i 1959. Krematoriet er ikke i drift mere.

Mariebjerg Kirkegård er unik i sin måde at sammentænke gravplads og kirkegård og har tjent som inspirationskilde både i Danmark og udlandet. Det enkelte gravsted er nedtonet til fordel for helheden. Blandt andet derfor er den medtaget i den danske kulturkanon i kategorien arkitektur.

Mariebjerg Kirkegård, afdeling SU (foto: Peer Rafn).

*Parti fra Folkeparken
(foto: Henning
Andersen).*

Af kendte personer, der ligger begravet på kirkegården, kan nævnes forfatteren Soya, møbelarkitekt H. J. Wegener og skuespillerne Poul Reumert og Jørgen Buckhøj samt balletdanser Erik Bruhn.

Folkeparken er anlagt på jorder, der oprindeligt tilhørte udflyttergården Engelsborg.

Parken er ikke blot et grønt åndehul for Vestkvarterets borgere, men den benyttes af alle byens borgere.

Mange Lyngbyensere husker sikkert de store Sankt Hans fester, der blev afholdt for ikke så forfærdelig mange år siden: Musik, sang og hekse- og fyrværkeriafbrænding. Jeg har selv overværet flere Sankt Hans aftener fra søsiden: Min far var ivrig

lystfisker og havde en ro-båd liggende i Fæstningskanalen. Den blev pyntet med kulørte lamper, og disse Sankt Hans aftener på Lyngby Sø står skarpt mejslet i min erindring som et skønt minde fra en dejlig barndom i Kongens Lyngby.

Folkeparken blev anlagt 1928-30 som beskæftigelsesprojekt.

Aller sydligst i kommunen ligger Lyngby Fortet omgivet af vejen Glaciset.

I dag ligger området som et grønt, fredet fortidsminde, men opførelsen af fortet var mere dyster: Lyngby Fortet er opført i årene 1886 til 1892 som en del af nordfronten i Københavns landbefæstning.

Det var foreningen „Fædrelandets Forsvar“ som startede arbejdet, men på grund af pengemangel var foreningen nødt til at få staten til at overtage. Det var staten der færdiggjorde anlægget, og de samlede omkostninger udgjorde 1.166.500 kr.

Fortet skulle beskyde terrænet fra Bagsværd Fort over den sydlige del af Furesøen og området nord og øst for Lyngby til Garderhøjfortet.

Heldigvis har fortet aldrig været i brug til det formål, det var tiltænkt.

Da fortet blev opført, anlagdes en midlertidig jernbane fra Lyngby Banegaard frem til fortet. Hvor præcis skinnerne lå, er der ingen, der ved i dag, men det kan meget nemt tænkes, at skinnerne lå på det sted på Buddingevej, hvor skinnerne til den kommende Letbane bliver lagt.

De omfattende anlægsarbejder til Letbanen

er og har været til stor gene for beboerne i dele af Vestkvarteret, og ikke alle er sikre på, at anlæggelsen af Letbanen er til gavn for Lyngby-Taarbæk Kommune.

Hovedstadens Letbane – som er det officielle navn – forventes at stå færdig i 2025.

Bydelens kunst, kultur og mindesmærker.

Mere end 50 skulpturer står på offentlige pladser i byrummet kommunen over. Værkerne er for så vidt forskellige, spænder f.eks. tidsmæssigt fra midten af 1800-tallet frem til 2016.

Også Vestkvarteret byder på spændende skulpturer.

På Ulrikkenborg Plads står den fine skulptur „Forår“ udført af den lokale billedhugger, Just Nielsen Sondrup.

Billedet fra 1893 viser en gruppe officerer ved Lyngby-fortet (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Københavns Letbane under anlæggelse maj 2021. Krydset Buddingevej-Christian X's Allé (foto: Henning Andersen).

Skulpturen blev skænket kommunen af sagfører Henning Hansen, og Sondrup arbejdede på værket på „øen“ i Mølleåen ved det daværende Hotel Lyngby (nuværende „Møllebo“).

Sondrup arbejdede altid efter levende modeller, og i dette tilfælde var drengen hans søn Kjeld og pigen naboens datter Molly.

Just Nielsen Sondrup stammede fra Nibe-egnen og var uddannet på Kunstakademiet. Han gik en tid på teknisk skole i Aalborg, og i 1900 blev han i en alder af 27 år optaget på Kunstakademiets billedhugger-skole. Her studerede han i fem år og tog senere ud på rejser til Italien, Norge og Sverige. Fra 1904 til sin død i 1947 udstillede han på Charlottenborg.

Sondrup opførte omkring år 1905 villaen Christian Winthers Vej 26, som han udsmykkede. På et tidspunkt kom han i økonomiske vanskeligheder og måtte fraflytte villaen. Han lavede tit små statuer til gaver eller som betaling for varer.

Da Sondrup døde i 1947, boede han på Christian den X's Allé 111.

Just Nielsen Sondrup er begravet på Lyngby Assistens Kirkegård.

Helen Schous skulptur fra 1939 „Morgengry, vågnende mand“ står smukt i Folkeparken ved Lyngby Sø.

Der er fokus på det unge menneske, der tager hul på en ny dag og samtidig er på vej ind i voksenalivet.

Billedet viser billedhuggeren Just Nielsen Sondrup under arbejdet med at udføre skulpturen „Forår“ på øen i Mølleåen ved Damhuset (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

I Bellevue Strandpark står en skulptur af samme kunstner, „Moder med barn“.

Helen Schou udtalte på sin 100-års fødselsdag i 2005: „Jeg har da sat mit fingeraftryk i Danmark“.

Et par – vel mindre kendte – mindesmærker skal også kort omtales:

På Lehwaldsvej – ved søjlehuset- står et gammelt træ med en mindeplade for ægteparret Meta

og Georg Lehwald. Ægteparret ejede gården Ulrikkenborg, der lå netop på dette sted.

Georg Lehwald var som tidligere nævnt en af de få gårdejere, der ikke solgte sin gård til Københavns Kommune, da denne i 1930'erne i stor stil opkøbte jord i Lyngby-Taarbæk Kommune med henblik på en udvidelse af hovedstadskommunen. Lehwald ville kun sælge til „sin egen“ kommune.

Skulpturen „Morgengry“ i Folkeparken (foto: Henning Andersen).

Mindepladen for ægteparret Lehwald på det gamle træ på Lehwaldsvej. (foto: Henning Andersen).

I genforeningsåret – 1920 – opsatte Engelsborg Grundejerforening et mindesmærke i et lille anlæg på hjørnet af Sophus Schandorphs Vej og Chr. Winthers Vej.

På mindestenen er aftegnet to slesvigske løver og meget symbolsk bidrog hver grundejer med en sten til anlægget. Den lokale billedhugger Just Nielsen Sondrup, der boede på Chr. Winthers Vej, leverede tegningen og ledede opstillingen af mindesmærke og anlæg, der i udformning minder om et af de gamle bystævner.

Det nutidige billede viser anlægget på hjørnet af Sophus Schandorphs Vej og Chr. Winthers Vej. (foto: Henning Andersen).

På én af søjlerne ved Engelsborgskolens hovedindgang fra Gammel Bagsværdvej sidder denne mindeplade, der stammer fra den gamle rytterskole i Bondebyen, der var Lyngbys første kommuneskole.

Det var Kong Frederik IV, der omkring år 1730 opførte de såkaldte rytterskoler eller „De kongelige Skoler“ i kongerigets 12 rytterdistrikter.

Der blev også bygget en „rytterskole“ i Bondebyen ved det nuværende kryds Gl. Lundtoftevej-Høstvej.

Byen udviklede sig, og skolen blev efterhånden skønt flere tilbygninger for lille og umoderne, hvorfor kommunen købte et areal ved Bagsværdvej og opførte en ny skole, Engelsborgskolen, der blev indviet den 30. januar 1909.

Mindepladen fra den gamle skole blev taget med til Engelsborgskolen.

På den anden søjle ved skolens hovedindgang sidder en mindeplade til erindring om Engelsborgskolens indvielse i 1909.

Bydelens industri og handel

Efter Nordbanens indvielse i 1863 tog udviklingen omkring den nye jernbanestation fart, og den bredte sig vestpå, i første omgang langs den gamle vej til landsbyen Bagsværd (nuværende Gammel Bagsværdvej).

På Baune Allé, omkring dér, hvor beboelsesejendommen „Hvalen“ ligger i dag, etableredes byens første større industrivirksomhed, Lyngby Glasværk.

Mindepladen fra Engelsborgskolens indvielse.

Teksten på tavlen:

Foroven er Kongens navnetræk og derefter nogle latinske linjer med følgende indhold:

„I året 1721 har jeg grundlagt denne skole og i lighed med denne 240 i de distrikter, som er oprettet af mig til stadig at underholde 12 rytterskadroner“.

Nederst læses følgende vers af F. Rostgaard:

*„Halvtredsindstyve år, Gud, har du mig opholdet,
at sygdom, krig og pest mig intet ondt har voldet;
thi yder jeg dig tak og brede ud dit navn
og bygger skoler op de fattige til gavn
Gud, lad i dette værk din nådes fylde kende,
lad denne min fundats bestå til Verdens ende,
lad altid på min stol én findes af min æt
som mener dig, min Gud, og disse skoler ret.“*

(foto: Henning Andersen).

Mindepladen fra den gamle rytterskole i Bondebyen
(foto: Henning Andersen).

Den første glashytte og arbejderboligerne blev bygget i 1873 og den anden glashytte og lagerbygningen et års tid efter.

Ejerne af værket var apoteker H. E. Hansen og læge E. Olsen, men kort efter opførelsen blev virksomheden omdannet til et aktieselskab med en aktiekapital på 120.000 rigsdaler.

Aktieselskabet blev opløst i 1882, og virksomheden blev solgt til A/S Glasværket Danmark, hvorefter produktionen blev indstillet indtil 1888, hvor to tidligere medarbejdere fra Holmegaards Glasværk overtog virksomheden og genoptog produktionen.

Produktionen var overvejende emballage-glas og ved årsskiftet 1873/74 ansloges den årlige produktion til ca. 800.000 flasker.

Glasværket beskæftigede i 1874-77 omkring 50 personer, heraf enkelte kvinder og børn.

Virksomheden var udsat for hård konkurrence

fra bl. a. Hellerup Glasværk og Fyens Glasværk og fra de gamle glasværker Holmegaard og Kastrup, og Lyngby Glasværk fik efterhånden svært ved at afsætte sin produktion.

Virksomheden blev endelig indstillet omkring år 1890, hvorefter hovedparten af bygningerne blev revet ned, og der opførtes et antal villaer på grunden.

Disse villaer er nu også revet ned.

Mens Lyngby Glasværk kun eksisterede i en forholdsvis kort årrække, var det anderledes med Lyngby Sukkerraffinaderi – i folkemunde kaldt „sukkerfabrikken“.

Grundene omkring Vinkelvej hørte oprindeligt med til Ulrikkenborgs jorde, og i 1895 solgte proprietær Georg Lehwald et areal på sydsiden af den nuværende Vinkelvej til et aktieselskab, der repræsenteredes af grosserer Toxen Worm.

Tegning fra „Illustreret Tidende“ af Lyngby Glasværk, vel nok fra omkring år 1875. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Aktieselskabets kapital stammede fra det tyske sukkerfirma Meyers Sohn fra Tangemünde, der vilde konkurrere med De danske Sukkerfabrikker.

Det lykkedes ikke tyskerne at udkonkurrere det danske selskab, der i 1904 opkøbte det tyske selskab.

På arealet blev i 1895 bygget en treetagers raffinaderibygning og en lagerbygning adskilt af et læssespor fra Lyngby Station.

Et par bygninger yderligere opførtes det følgende år.

Sukkerraffinaderiet havde behov for både vand og transport, så derfor var placeringen ved Lyngby Station og i nærheden af Lyngby Sø ideel. Fra søen førtes en rørledning frem til fabrikkens eget vand-

værk, og to læssespor førte fra Nordbanen ind til fabrikken.

Placeringen af en sukkerfabrik inde i landet var atypisk; de fleste sukkerfabrikker lå ved en havn. Lyngby Sukkerraffinaderi måtte derfor have både brændsel og råvarer tilført med jernbane.

Produktionen bestod i raffinering af råsukker fra inden- og udenlandske sukkerfabrikker. Råsukkeret opløstes i varmt vand og blev herefter filtreret og rensat. Sukkermassen blev herefter centrifugeret og tørret.

Drivkraften på raffinaderiet var damp.

Der arbejdede i 1901 ca. 100 personer på raffinaderiet og arbejdsstyrken steg i de følgende år til 150 arbejdere da produktionen var på sit højeste.

Billedet fra ca. år 1900 viser Lyngby Sukkerraffinaderi og det særlige jernbanespor ind på fabrikkens areal. Billedet er taget af Lyngby-fotografen Alfred Th. Collin (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Sukkerfabrikken havde ligesom Gardinfabrikken eget brandkorps, der assisterede det langsomme kommunale brandvæsen uden for fabrikkerens område.

Opførelsen af Gardinfabrikken og Sukkerfabrikken bevirkede bl.a., at der kom ungdom til byen og byens foreningsliv blomstrede.

Produktionen på Lyngby Sukkerraffinaderi ophørte i 1922. Medvirkende årsag til indstillingen af produktionen var den besværlige og dyre transport af brændsel og råvarer med jernbane til Lyngby.

Bygningerne på Vinkelvej blev senere overtaget af Brødrene Hartmanns Maskinfabrik og endnu senere af Porcelænsfabrikken „Danmark“.

Fabriksbygningerne eksisterer ikke mere.

At Lyngby omkring år 1900 var en „tekstil-by“ afspejler sig også i etableringen af et par store virksomheder i området.

Gardinfabrikken på Gl. Lundtoftevej er kendt af de fleste Lyngbyensere, vel nok fordi de fleste af bygningerne stadig står tilbage som et minde om Lyngbys industriperiode.

Men også på Mortonsvej – ned til Lyngby Sø – lå tidligere en gardinfabrik – i folkemunde benævnt „den lille gardinfabrik“.

Fabrikken, der lå Mortonsvej 11, blev opført i 1905 af et interessentskab bestående af firmaerne Hood, Morton & Co, (deraf navnet Mortonsvej), Hilligsøe, Køedt & Co. (“Messen”) og Ludvig Hansen & Co.

Fabrikken brændte i 1914 men genopførtes samme år, hvor der også skete nogle tilbygninger.

Fabrikken fremstillede gardiner af bomulds-

garn, som indkøbtes i færdig tilstand. Der var 4 gardinvæve, og efter vævningen blev gardinerne vasket, bleget, stivet, tørret og strøget. Herefter blev gardinerne kantsyede og slutproduktet blev rullet op i færdige gardinruller.

I 1915 udførtes blegning og klargøring af gardiner, vævet på bl. a. Mortons fabrik i England.

I perioden 1.8. 1915 til 31.7. 1916 var der beskæftiget 45 personer på virksomheden (11 mænd, 29 kvinder og 5 drenge) foruden et mindre antal hjemmearbejdere. I samme periode produceredes 634 km gardiner.

Drivkraften var en 75 HK-dampmaskine.

Gardinproduktionen ophørte i 1962, hvor fabrikken blev overtaget af A/S Poul Willumsen og indrettedes til plasticfabrik.

Alle bygninger blev revet ned i august 1984, og fabrikkens 44 m høje skorsten var den sidste af Lyngbys fabriksskorstene, som kunne ses i store dele af Lyngby som et minde om byens for længst overståede industritid.

I samme område lå fabrikken med det besværlige navn: Dansk Farveri- og Merceriseringsanstalt. (mercerisering er efterbehandling af bomuldstekstiler ved imprægnering under stræk med natronlud og efterfølgende neutralisering med syre og vask).

Fabrikken kaldtes af Lyngbyenserne blot „Farveriet“.

De første bygninger blev opført i 1910 på det nuværende Mortonsvej 11, og i 1912 opførtes den store 3-etagers bygning, der i mange år husede handelsskole m.v.

Ejerne var de samme, som ejede Dansk Gardin

og Tekstilfabrik på Gl. Lundtoftevej, Hasselbalch & Co.

Drivkraften til fabrikkens maskiner var damp, leveret af 230 HK-dampmaskine.

Virksomheden havde i 1914 60-70 ansatte.

Gardinfabrikken på Gl. Lundtoftevej havde en overgang filial på 3. sal i den store bygning, hvor der var opsat 100 væve.

Produktionen på Mortonsvej omfattede farvning af stykvarer og „mercerisering“ af bomuldstøj. Processen mercerisering har navn efter den britiske tekstilfabrikant J. Mercer.

Produktionen ophørte i 1969, hvorefter bygningerne blev lejet ud til Lyngby tekniske Skole og senere Lyngby og Omegns Handelsskole.

I 1984 købte Lyngby Tekniske Skole bygningerne.

Handelsskolen brugte den store bygning indtil de flyttede til nye lokaler på Baunegårdsskolen.

Fabriksbygningerne er nu revet ned for at give plads til boligbyggerierne Lyngby Søterrasser og Lyngby Søpark.

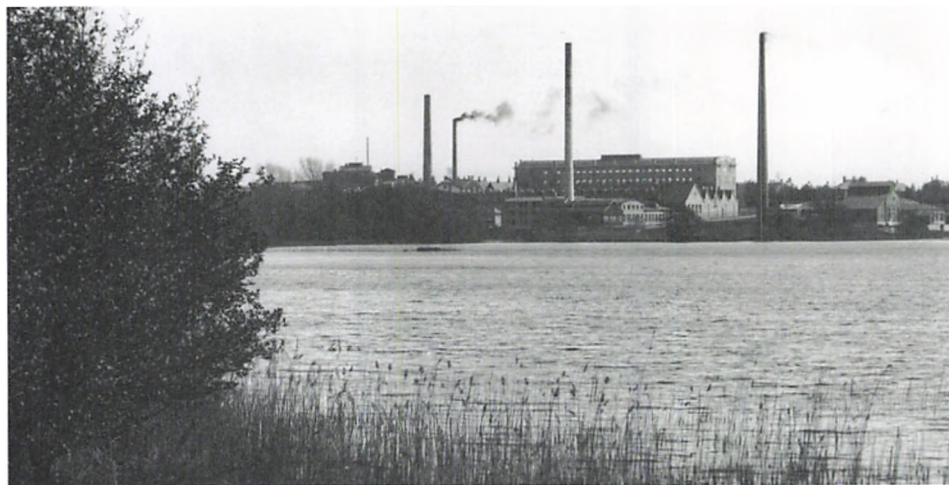
Accumulatorfabrikken LYAC ved den nuværende Christian X's Allé har også skrevet sig ind i byens industri-historie.

Der har været industri på arealet siden 1909, hvor grunden blev købt af et interessentskab bestående af direktør Richard Larsen og ingeniør Axel Carlsen.

I bygningerne begyndtes produktionen af eddikesyre i 1910 under navnet Eddikesyrefabrikken „Solex“.

Arbejdsstyrken var i starten på 5 mand og i 1919 er registreret 10 beskæftigede personer i produktionen.

Man lavede eddikesyre af eddikesur kalk, der købtes i Tyskland, og syren blev udvundet ved dampkogning og destillering.

Billedet fra ca. 1920 er taget fra Søpromenaden og viser i baggrunden til højre Københavns Gardinfabrik. Til venstre for den ses Farveriet med den høje skorsten. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

I 1920 blev fabrikken overtaget af A/S Accumulatorfabrikken (AAF), der var stiftet i 1917 af højesteretssagfører C. L. David, professor H. J. Hannover og ingeniør Max Lossiur.

Den tyske akkumulatorfabrik Accumulator-Fabrik Aktiengesellschaft, Berlin-Hagen (AFA) havde siden 1890'erne haft en afdeling i Danmark. I forbindelse med sin stiftelse overtog og videreførte AAF denne afdeling.

Gennem årene opkøbte man desuden flere mindre danske akkumulatorfabrikker og andre virksomheder.

LYAC-navnet stammer fra 1930'erne, hvor man påbegyndte produktionen af autobatterier af dette mærke. Først fra omkring 1970 anvendte virksomheden navnet A/S Accumulatorfabrikken LYAC.

Efter overtagelsen i 1917 opførtes der nye fabriksbygninger, og i 1935 opførtes den karakteristiske administrationsbygning, og fabrikken fik hovedindgang fra Lyacvej.

Det menes, at LYAC under 2. verdenskrig fremstillede vigtige dele til de tyske ubåde.

I 1982 solgtes batteriaktiviteterne til det finske Neste OY, og navnet ændredes i 1989 til LYAC Power A/S.

Produktionen ophørte i 1989 efter flere års protester over blyforurening fra fabrikken.

De gamle fabriksbygninger er nu revet ned.

I 1990 tinglystes der en deklaration på arealet, hvor grunden var blevet registreret som kemikalie-affaldsdepot på grund af den tidligere produktion af akkumulatorer med stort indhold af bly.

Billedet – ukendt årstal – viser indgangen til fabrikken fra Lyacvej (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

En af de mindre virksomheder, som mange endnu husker, er Lyngby Fløde, der lå på Christian X's Allé nr. 3, hvor der i dag er p-plads og Lidl-supermarked.

Selv husker jeg med stor glæde de friskbagte isvafler, der blev fremstillet på et stort, roterende

vaffeljern. Også fløde-ispindene til 25 øre stykket står skarpt i min erindring!

Isfabrikken blev grundlagt af fabrikant Henry Hansen i 1929 på Boulevarden nr. 5 i Lyngby under navnet „Lyngby Mælke-forsyning og Iskrem-fabrik“, og den blev i 1934 overtaget af fabrikant Frithjof Storm. Ved overtagelsen var mejeridelen af virksomheden solgt fra.

I 30'erne „isede“ man på Vintappersøen om vinteren, dvs. at man ved hjælp af økse, save, båds-hager, stænger og reb skar og savede isen i flager og blokke. Isen blev lagt i kuler og dækket til med et tykt lag halm. Herefter blev der lagt jord over, og isflagerne kunne nu holde sig til langt hen på sommeren. Isen blev brugt i is-forhandlernes fry-sekabinetter.

Produktionen af konsum-is tog fart netop i 30'erne.

Isfabrikken havde salgsvogne, der med Lyngby som centrum havde en aktionsradius, der strakte sig ud til København, Amager i syd, ud til Smørum, Måløv, Ballerup, Kirke Værløse i vest, Hammersholt, Hillerød, Fredensborg, Kokkedal og Mikkeltorg i nord.

I begyndelsen af 40'erne flyttede isfabrikken til Christian den X's Allé nr. 3 (tidligere Ulrikkenborgvej 116), og der var i de næste ca. 30 år isproduktion på denne adresse.

På et tidspunkt suppleredes isproduktionen med et cafeteria, „Storms Cafeteria“, der blev et populært samlingssted for byens unge mennesker.

I 1970'erne blev markedet for vanskeligt for den lille isfabrik, og „Gamle Storm“ foretog selv

Lyngby Flødeis (Fr. Storm)

Chr. X's Allé 3 ..... 87 01 29

★ **LYNGBY**
★ **FLØDE-IS**

**Fabrik for alle slags
iscream - is-anretninger**

Billedet viser en annonce fra lokaltelefonbogen for 1966.

en glidende afvikling af virksomheden. Han måtte endeligt dreje nøglen om og lukke virksomheden i 1978.

Ejendommen blev overtaget af vognmand Richard Andersen og Sønner.

Isfabrikant Frithjof Storm døde i sommeren 1978.

Bydelens butikker

Som nævnt tidligere betød etableringen af Nordbanen i 1863 med anlæggelsen af Lyngby Station, at byen så at sige „rykkede“ sig fra den gamle bondeby ned til området omkring den nye station og dermed også over banelinjen og ind i det område, der nu kendes som Vestkvarteret.

Det forudså købmand Emil Scherg, der siden 1876 havde haft købmandsforretning i Bondebyen i den forretning, der tidligere havde tilhørt købmand Niels Chr. Sengeløv.

Scherg flyttede sin købmandsforretning til Lyngbys „Vesterbro“ på adressen Bagsværdvej 6.

Ejendommen lå lige ved Nordbanens jernbaneoverskæring, der dengang var manuelt betjent med bomme.

Scherg havde tidligere bestyret brugsforeningen på Brede Klædefabrik kaldet „Brede Husholdningsforening“.

Sønnen Waldemar Scherg overtog forretningen i 1896, og drev købmandsforretningen til 1937.

Waldemar Scherg døde i 1943 og blev som så mange andre af byens håndværkere og handlende begravet på Assistens Kirkegård.

Der er ikke ret mange detaljer om butikkerne i Vestkvarteret i den lokalhistoriske litteratur.

Det sted, hvor der var og er størst koncentration af butikker, er på Ulrikkenborg Plads, hvor der

rundt omkring pladsen lå en række dagligvareforretninger: købmand, fiskehandler, konditori, isenkræmmer og boghandel.

En kongelig romance knytter sig til én af forretningerne på pladsen: Prins Ingolf fra Sorgenfri Slot blev i 1968 gift med isenkræmmer Georg Terneys datter, Inge. Prinsen mistede ved den lejlighed sin arveret til den danske trone og frasagde sig sin titel „Prins til Danmark“ og blev fremover tituleret „Greve af Rosenborg“.

Prinsen mistede sin titel, men fandt kærligheden. Grevinde Inge af Rosenborg døde i 1996 blot 58 år gammel og ligger begravet sammen med sine forældre og søster på Sorgenfri Kirkegård.

Postkortet fra 1910 viser købmand Schergs forretning på anden side af jernbanelinjen med den bombetjente overgang. Postbuddet på billedet er Jens Jensen, der boede Bagsværdvej 24. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Billedet fra 1952 viser nogle af butikkerne på Ulrikkenborg Plads. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

I det hele taget har der lige op til vore dage ligget en lang række dagligvarebutikker spredt over hele bydelen.

Udover købmand Scherger's forretning, som tidligere er omtalt, lå der langs Bagsværdvej (Gammel Bagsværdvej) en række butikker.

I ejendommen „Valhalla“ på hjørnet ved Agnetevej lå i nogle år en købmandsforretning, der var ejet af købmand Holger Gerløw. Efter at han i 1920 afhændede købmandsforretningen, drev han i nogle år en cigarforretning i „Brohus“, Lyngby Hovedgade 9A.

Gerløw var en kendt mand i Lyngby: Han var medlem af sognerådet og i bestyrelsen for bl. a. Handelsstandsforeningen, hvis stiftelse på Odinsvej han administrerede i nogle år.

Lidt længere mod vest, på Bagsværdvej 66 ved Nybrovej, lå omkring 1920 en slagter- og en købmandsforretning.

Købmanden var Christian Hansen, der oprindeligt havde forretning i Brede. Da Brede og Omegns Brugsforening begyndte sin virksomhed, besluttede han sig for at flytte, måske fordi han var nervøs for konkurrencen fra brugsforeningen: Bredes arbejdere var jo klassebevidste og overvejende af socialistisk observans. De ville nok foretrække at handle i en kooperativ virksomhed frem for i et privatkapitalistisk foretagende!

Chr. Hansen byggede så en ejendom på Bagsværdvej 66 med en kolonialhandel og en viktualieforretning. Hustruen drev viktualiehandelen, mens han selv passede købmandsforretningen.

På billedet ses Chr. Hansens købmandsforretning på Bagsværdvej ved Nybrovej ca. år 1925 (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Billedet fra 1935 viser ejendomskomplekset „Skovgården“ i krydset Christian X's Allé – Ulrikkenborg Allé. (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

Købmand Hansen blev en indædt modstander af brugsforeningsbevægelsen, som han fandt, blev begunstiget rent skattemæssigt.

Den oprindelige ejendom blev revet ned i 1940 i forbindelse med en vejoplægning og erstattet af den nuværende ejendom.

Hansen var i en årrække formand for Handelsforeningen og formand for Lyngby Handelsskole.

I en beretning fra Handelsforeningen for 1935 kommer Chr. Hansen lidt ind på problemerne for de små handlende i „periferien“ kontra de handlende, der ligger i byens centrum:

„Fredag og Lørdag gøres der vist store Forretninger de fleste Steder (Lyngby Hovedgade). Noget anderledes stiller det sig for os i Periferien. Vi må være glade, hvis vi kan faa Lov til at sælge lidt tunge Ting, som man ikke kan bære nede fra Lyngby, eller man muligvis har glemt en eller anden Ting, som vi maa være glade for at faa Lov til at fare Af Sted med“.

Måske denne problematik også er aktuel i dag? Købmand Christian Hansen døde i 1951.

Også langs Christian X's Allé trivedes butikslivet. Ved Agerbovej og Egebovej lå i mine drengeår omkring 1955 både slagter, bager og købmandsforretning

Ved bebyggelsen „Skovgården“ ved Ulrikkenborg Allé lå et helt lille butikstov med bl. a. et apotek og en viktualieforretning.

Også her var der – som i mange andre af boligbyggerierne – gjort plads til dagligvareforretninger.

Bydelens kulturelle og offentlige institutioner

Vestkvarteret havde – og har stadig – både skoler og kirke, ja tidligere havde man endog flere skoler.

Engelsborgskolen blev indviet den 30. januar 1909 som erstatning for den gamle kommuneskole i Bondebyen.

Skolen er projekteret af kongelig bygningsinspektør Johannes Magdahl Nielsen, der har sat sit præg på kommunen med projektering af en lang

række byggerier og bygningsrenoveringer først i 1900-tallet.

Ideen til placering af skolen fik byens kredslæge, dr. Johan Lemche, der var medlem af sognerådet. Lemche, der af „skolehygiejniske grunde“ foreslog skolen opført som lavt, åbent byggeri på det store, åbne areal ved Bagsværdvej vest for jernbanelinjen.

Skolens oprindelige navn var Lyngby Skole, men fra 1933 er navnet Engelsborgskolen. Skolen

Lufifoto af Engelsborgskolen, ca. år 1920 (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

har gennem tiden fået flere tilbygninger. I 2008 blev en omfattende renovering af skolen afsluttet.

Skolens bygninger blev i perioden december 1912 til april 1913 benyttet som en slags „nødhospital“ under den skarlagensfeber-epidemi, der rasede i Lyngby på daværende tidspunkt.

Lyngby Statsskole på Buddingevej ved Christian X's Allé blev indviet i november 1923 og er tegnet af kongelig bygningsinspektør Johannes Magdahl Nielsen.

Det var en ændring i skolelovgivningen omkring 1920, der var baggrund for skolens opførelse. Staten overtog Lyngby højere Almenskoles (i dag Lyngby Private Skole) gymnasieafdeling, der flyttede til den nye statsskole.

Undervisningen på skolen ophørte i 1991, og for nogle år siden indrettede Lyngby-Taarbæk Kommune plejecenter i bygningen, ligesom et par moderne bygninger blev opført på området.

Lyngby Statsskole. Postkort. Ukendt fotograf og udgiver. Ca. 1925. Privat samling.

Statsskolen huskes i plejecentrets navn „Den Gamle Lyngby Statsskole“.

Ulrikkenborgskolen blev indviet den 17. marts 1953 og var bygget som en „aflastningsskole“ for Engelsborgskolen, der var blevet for lille som følge af det store fødselsboom efter 2. verdenskrig.

Skolen, der var tegnet af arkitekterne Christian, Erik og Aage Holst, var dengang kommunens mest moderne skole med mange tekniske hjælpemidler, og den var tænkt som model for efterfølgende skolebyggeri i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Skolen kunne rumme 800 elever. Engelsborgskolen rummede på dette tidspunkt 1.563 elever i 61 klasser.

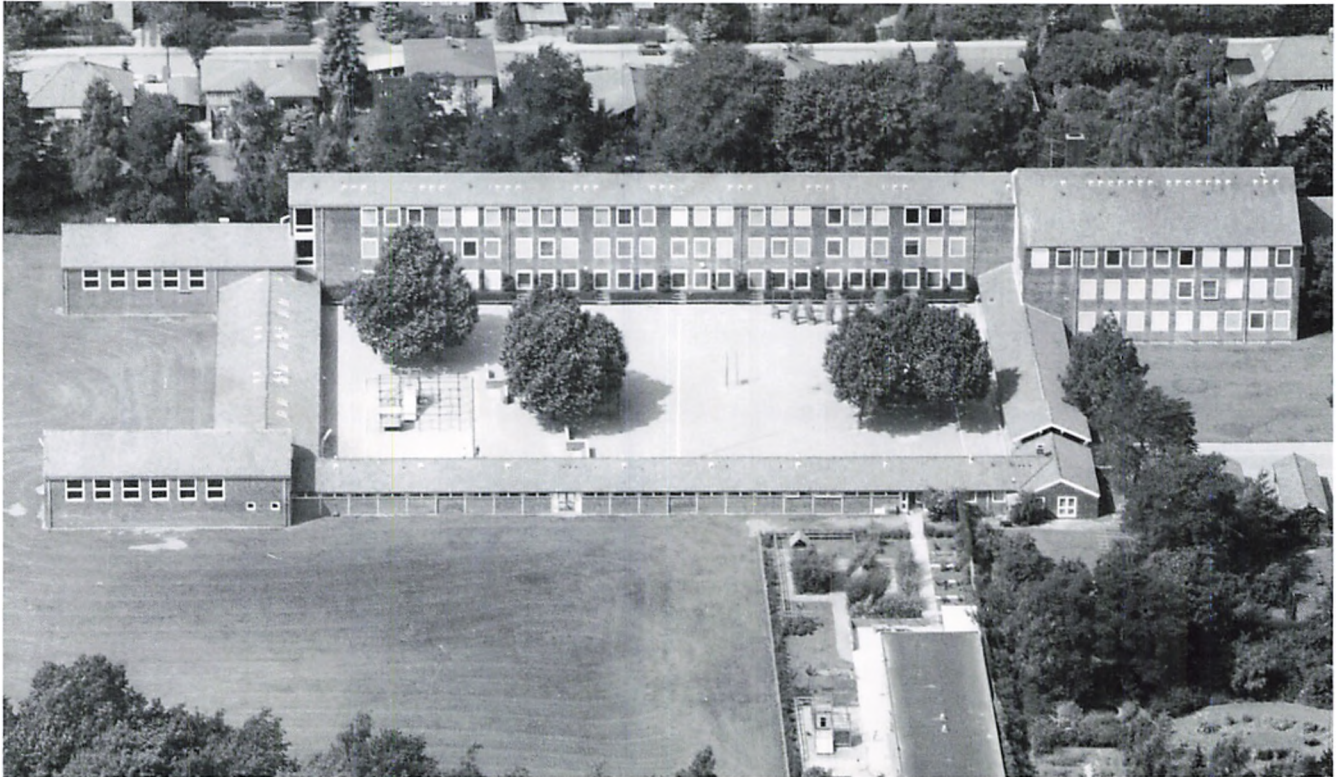
Elevtallet på Ulrikkenborgskolen steg de følgende år, og tallet toppede i 1955 med 891 elever.

Skolen var præget af et nyansat, ungt lærerkorps. Det faglige niveau var højt, og der var også tid til skolekomedier, skoleballer og sommerferieture.

Både Engelsborgskolen og Ulrikkenborgskolen blev landskendt som „medvirkende“ i de populære „Far til Fire“- film, hvor mange scener er optaget på skolerne (ASA-filmstudierne lå i skoledistriktet).

Elevtallet dalede de følgende år, og i 1971 havde skolen kun 444 elever, og kommunalbestyrelsen besluttede at nedlægge skolen pr. 21. juni 1991, og skolen blev solgt.

Ulrikkenborgskolens lærere og elever begyndte skoleåret 8. august 1991 marcherende med „flag og smil“ fra Ulrikkenborgskolen „hjem“ til Engelsborgskolen, hvor de blev modtaget med musik, kaffe og rundstykker.

Billedet fra omkring 1970 viser Ulrikkenborgskolen i fugleperspektiv (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

På hjørnet af Vinkelvej og Buddingevej ligger en karakteristisk rød murstensbygning

Den huser i dag en af Lyngbys private skoler, Billums Privatskole.

Bygningen blev opført i 1946 til Skjortefabrikken »Starmount«, der imidlertid lukkede få år efter på grund af konkurs. Derefter anvendtes bygningen som politistation fra 1952 til 1960, hvor en ny politigård på Klampenborgvej blev taget i brug.

Billums Privatskole blev grundlagt i 1946 af lærer Christian Billum, der længe havde drømt om at få sine ideer om egen skole realiseret.

Billum, der vel var ansat på Geelsgård Kostskole, overtog en gruppe „dagelever“ på Geelsgård Kostskole på Kongevejen, da dagelever ikke længere skulle undervises på kostskolen.

I en villa på Birkholmsvej på den anden side af Kongevejen, som kostskolen ejede, startede undervisningen i Billums nye skole.

Billum havde visioner for undervisningen og for skolen:

„Den skulle være lille, med en lille klassekvotient, og med specialuddannede lærerkræfter i eksamensklasserne.....

Min skole skulle også være et sted, hvor barnet med den mindre evne, men med den store flid skulle være velkommen...

Mange børn har skjulte evner, som kun kommer frem ved den individuelle undervisning“.

I 1947 flyttede skolen fra Birkholmsvej i Virum til en villa på Kastanievej 6 i det centrale Kongens Lyngby. På det tidspunkt havde skolen 47 elever og fem lærere. I 1949 fik skolen eksamensret og året efter statstilskud.

Lærer Christian Billum døde i 1967, hvorefter skolen omdannedes til en selvejende institution med skolens hidtidige biologilærer, Aage Søndergaard som forstander.

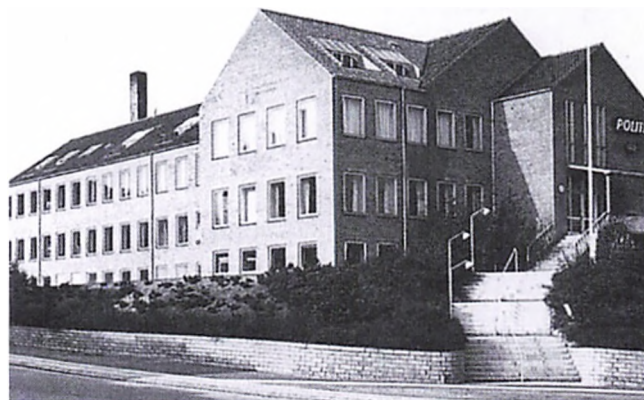
Da Lyngby Storcenter blev bygget, medførte den store udgravning til centret, at grundvandet i området sank og villaen på Kastanievej „satte“ sig.

Kommunen tilbød skolen lokaler i den gamle skjortefabrik på Vinkelvej, der på daværende tidspunkt var ungdomshus.

Den 1. oktober 1973 gik alle elever og lærere i optog til den nye skole, hver med en ting i hånden fra den gamle skole på Kastanievej.

Billums Privatskole ligger stadig på Vinkelvej og har i dag ca. 175 elever, der undervises efter devisen: „skoleglæde med ambitioner“.

På Christian X's Allé – ved Buddingevej – ligger den markante bygning, Christianskirken, der

Billedet – ukendt årstal – vise den gamle skjortefabrik ved Vinkelvej (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

blev indviet i 1941 med deltagelse af Kong Christian X. Kongen skal ved synet af det modernistiske byggeri have spurgt, om det var en brandstation, hans skulle indvie!

Som følge af de særlige forhold under den tyske besættelse af Danmark havde den populære Kong Christian X tilladt, at både kirken og vejen udenfor blev opkaldt efter ham, selv om han stadig levede.

Kirken er tegnet af arkitekterne Jacob E. Bang og Erik Jensen.

Christians Sogn blev udskilt fra det store Lyngby Sogn i 1941 og omfatter den del af byen, der ligger vest for jernbanen.

I 1982 blev sognegården bygget til kirken.

Lidt om vejene omkring (Gammel)

Bagsværdvej

Bagsværdvej er nok bydelens ældste vejstykke. Vejen begyndte oprindeligt ved Lyngby Hovedga-

Billedet viser Christianskirken ved rejsegildet (foto: fra Jytte Storm Testrups private billedsamling).

Fra rejsegildet

de (nuværende kryds Hovedgaden-Jernbanevej) ved kroen Holland. Vejen havde et forløb svarende til den nuværende Jernbanevej-Sorgenfrivej over jernbanen til Gammel Bagsværdvej-Bagsværdvej.

Vejen ses på et kort fra 1766 og var den offentlige vej fra Lyngby til landsbyerne i Gladsaxe Sogn.

Bagsværdvejen var en umiddelbar forlængelse af Kulsviervejen og Lundtoftevejen, der kom fra Nordsjælland og blev brugt af bønderne, der skulle til København for at sælge deres produkter.

Bønderne benyttede dog ikke Bagsværdvejen, men Vangedevejen, der også udgik fra Hovedgaden og tog retning sydpå mod Vangede – delvis ad den nuværende Vangedevej – og videre via Søborghus Kro til Københavns Nørreport.

I 1989 blev vejstykket fra Rottefælden til Nybrovej/Engelsborgvej omdøbt til Gammel (Gl.) Bagsværdvej.

Et par sideveje til Bagsværdvej skal også nævnes.

Først på Gl. Bagsværdvej ligger Baune Allé og Rønne Allé.

Vejene blev anlagt omkring år 1895 på et tidspunkt, hvor udviklingen af Lyngby trak fra den gamle Bondeby ned mod Hovedgaden-Jernbanevej og mod vest ad Bagsværd til.

Baune Allé blev opkaldt efter huset „Baunebakke“, der lå på vejen.

Huset havde oprindeligt nr. 9, men numrene blev

senere ændret, så huset fik nr. 11 (Lyngby Ældre Klub holdt til i huset til nedrivningen).

Alle de gamle villaer på Baune Allé er nedrevet i dag.

På området ved Baune Allé, omkring dér, hvor beboelsesejendommen „Hvalen“ ligger i dag, lå der for mange år siden et glasværk, Lyngby Glasværk.

Om Rønne Allé har navn efter nogle træer, der oprindeligt stod langs vejen, vides ikke. Det er muligt, at træerne er plantet senere, for at vejen kunne leve op til sit navn.

Så vidt jeg husker, er der i dag ingen rønnetræer på Rønne Allé.

I 1950'erne var der en stald med kapervogne på Rønne Allé. Det var „Russer Georg“ og „Russer Franz“, der havde kapervognene og kørte på Bakken. „Russer Franz“ borgerlige navn var Frantz Olsen.

Agnetevej er opkaldt efter frøken Agnete Dorthea Agier, der sammen med sin søster Astrid ejede jorden på stedet. De var døtre af brændselshandler Johs. Agier, der boede på Rønne Allé. Han havde købt området af Lyngby Mølle i 1902.

Agnete, der var født i 1877, fik lærerindeeksamen i 1898 og fik i 1905 ansættelse på Lyngby Skole i Bondebyen.

I øvrigt har familien Agier lagt navn til den ø,

Billedet fra 1946 viser den nyopførte „Lyngby Søpark“ på Agnetevej (foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv).

der ligger i Mølleåen lige øst for Hovedgaden (ud for Damhuset).

Øen, der bl. a. blev brugt til at bade fra, kaldtes omkring år 1900 „Agiers Ø“, måske fordi Agier et stykke tid havde en badeanstalt i Mølleedammen på den anden side af Hovedgaden.

Det vides ikke hvilken Sofie, der har lagt navn til Sofievej, men navnet danner fint et „systempar“ med Agnetevej.

Navngivningen af de to veje med nordiske gudenavne – Odinsvej og Thorsvej – er inspireret af, at vejene udgik fra ejendommen „Valhalla“, der ligger på hjørnet af Bagsværdvej og Agnetevej.

Selvfølgelig må også nævnes forfatteren Christian Winther, der i 1905 fik en vej opkaldt efter sig – i øvrigt sammen med sine forfatterkollegaer Sophus Schandorph og Viggo Stuckenberg.

De tre veje var led i udstykningen af arealet fra den gamle bondegård fra Bondebyen, Engelsborg, der blev udflyttet omkring år 1765.

Vejene blev anlagt i 1905, fordi der skulle bygges villaer på arealerne.

De tre digtere havde alle haft tilknytning til Lyngby, og man opkaldte derfor de tre nye veje efter digterne. Området er i dag kendt som „digterkvarteret“.

Christian Winther (f. 1796) boede en overgang hos grosserer H. C. Müffelmann, der havde landstedet Fuglsang på Prinsessestien lige før Lille Lyngby Sø, når du går ad Prinsessestien fra Lyngby Hovedgade. En del af landstedet ligger der endnu.

Hos Müffelmans var Christian Winther huslærer for børnene, bl. a. datteren Alvilde, som han forelskede sig i – dog uden at kærligheden blev gengældt.

Mens Christian Winther boede i Lyngby i årene 1825-29 skrev han sit smukke Furesø digt „Flyv Fugl“.

Christian Winther døde i 1876 i Paris og blev begravet på Holmens Kirkegård. Hans store kærlighed, Alvilde, døde i år 1895 i Lyngby og ligger begravet på kirkegården ved den gamle Lyngby Kirke.

Efterord

Efter at jeg havde skrevet artiklen ovenfor gik jeg mig en tur i Vestkvarteret – en tur på Lyngbys Vesterbro.

Havde jeg glemt noget?

Sikkert, men det, jeg har skrevet om, er det, jeg har kendskab til og det, som jeg har minder om fra min drengetid i 1950'erne hos min mormor og morfar på Agerbovej.

Jo, jeg glemte vist lige at nævne, at bageren på hjørnet af Agerbovej og Christian X's Allé hed Nielsen og at købmanden på det andet hjørne hed Hansen.

Og også at komponisten Niels W. Gades barnebarn var spillelærerinde og boede Christian X's Allé 19.

Så skulle det være fuldbragt!

Susanne Bisgaard
Lyngby Dameroklub

I udkanten af Folkeparken ved Lyngby Sø ligger et sort træhus med hvide vinduer. Man kan støde på huset med de lange broer på en spadseretur om søen, man kan komme dertil fra vandet eller ad stien fra Chr. Winthers Vej 24.

Over døren står at læse: Lyngby Dameroklub. For den fremmede ser huset måske lidt tillukket ud. Men tag ikke fejl, bag den grønmalede dør

gemmer sig en verden af sportslige præstationer, oplevelser, sammenhold, traditioner, hårdt arbejde og gastronomi.

Forårets kaniner

Forårets kaniner er med til at skabe en ganske særlig stemning. Det er de voksne kvinder, der har meldt sig til årets første roskoleweekend

I udkanten af Folkeparken ligger Lyngby Dameroklub med de lange broer. Foto tilhører Lyngby-Taarbæk Kommune og SDFE.

under kyndig ledelse af klubbens instruktører.

Forinden har de været på prøvetur for at se, om det at ro er, som de håber, nemlig at få brugt alle kroppens muskler sammen med andre i den dejligste natur. Holdet starter med morgenmad og en tur i romaskinerne, hvor åretaget bliver forklaret og afprøvet.

De vigtige kommandoer 'Til roning klar', 'Ro væk' (start roning) og 'Det er vel' (stop) memoreres – roning er en sport, der udøves i samarbejde og samtidig. Det sikrer harmoni i båden – ikke mindst når der er megen trafik på vandet.

Nu er tiden kommet til at hoppe i en fireårsers med styrmand. Styrmanden siger: 'Et og to klar', 'Et' første fod i båden, 'To' anden fod i båden. 'Tre og fire klar', 'Et', 'To'. Så skulle alle fire gerne sidde sikkert på rullesæderne, og styrmanden stiger om bord. Kaninerne afprøver åretaget i vand, og der lægges fra broen.

En heldig roskoleweekend forløber i strålende sol, blå himmel, søbredder pyntet med hvide anemoner og med de første gule gæslinger under opsyn af deres forældre.

Kaniner trænes i at få båden på vandet. Foto: Solveig Poulsen.

De første ture kan give vabler på hænderne og ondt i måsen, men begejstringen er næsten altid stor over roningen i søens eventyrlige og den skønne og sunde forplejning, der serveres i pauserne.

Medlemskab af LDR

Man kan ro fra man er 10 år og til kroppen ikke vil mere. I Lyngby Dameroklub, LDR, har vi de helt unge roere men også nogle, der har rundet de firs, ja endda de halvfems.

U'roerne

Træningen af ungdomsroerne foregår sammen med Lyngby Roklub, L*R, der ligger på den anden

side af søen. Vi udnytter bedst ressourcerne, når vi træner alle U'roerne sammen.

Vores trænere – både unge og en ældre roer, Annette Brejnholt – arbejder meget bevidst med at etablere nogle rammer, hvor de unge synes, det er sjovt at deltage. Men også hvor vi stiller krav til, at der skal være nogle omgangsformer, hvor de passer på hinanden.

De unge lærer noget om, hvad en idrætsforening er, og de møder nogle andre unge, som ikke er en del af den hverdag, de hver især har. En af vores trænere, Ida, startede selv som 10-årig for flere år siden. Sammen med sin medtræner, Anna, sætter de sig igennem og er med til at 'opdrage' de unge

Caroline har i 2021 vundet medaljer ved flere årgangsmesterskaber. Foto: Susanne Bisgaard.

Tre vakse roere lader sig ikke kue af regnvejret. Annette Brejnholt holder i båden og kommer med gode råd sammen med ungdomstræneren Anna. Foto: Susanne Bisgaard.

til at være en del af et socialt fællesskab uden for egen komfortzone.

Hvad kræver det at ro?

Det kræver ikke meget nyt tøj at ro, et godt sæt løbetøj, skridsikre sko og regntøj. Men som allerede nævnt er roning baseret på samarbejde, og kontingentet ville blive uoverstigeligt dyrt, hvis man ikke var indstillet på at være med til at vedligeholde bådene to-tre gange i løbet af vinteren. Den daglige rengøring af huset klares af professionelle, men vi har en årlig oprydningsdag, og det sker, at medlemmerne melder sig til at svinge penslerne under opsyn af husforvalteren, som også sidder i bestyrelsen.

Det er individuelt, hvor meget medlemmerne ror – det årlige personlige antal kilometer ligger mellem meget få og 2000 afhængigt af alder og

Hey, hvad sker der. Forestil dig, hvad det gør ved din krop, når du er ude at ro tre eller ti gange om ugen? År ud og år ind. Det kan ses og mærkes på din krop. Og når det er bedst udført, ligner det en leg. Rosport er styrketræning og kondition forklædt som en tur i Tivoli. Rosport kan på få år, uanset alder og køn, forvandle dine laskede lår og din flommede vom til smukt fordelt muskelmasse. Tænk bare...

Antonie Lauritzen. DSR, Sænummer, Sept 2018,

tid. Dvs. det er de personlige muligheder, der sætter grænsen for, hvor meget man ror. Man kan for samme kontingent komme hver dag i klubben, ro når vejret tillader det og træne i i fitnesslokalerne, hvis ikke fx en pandemi lukker klubben.

*Så fredeligt kan der være på kanalen til Frederiksdal.
Foto: Solveig Poulsen.*

*Andre gange er der mere trafik på vandet.
Foto: Solveig Poulsen.*

Det daglige rofarvand

*Kanalen mod Frederiksdal reflekterer lysset
lidt anderledes*

hver gang båden glider gennem vandet.

*De mange fiskehejrer er efterhånden blevet så tamme,
at de ikke rigtig ved, om de gider flytte sig,
når en robåd nærmer sig.*

Mere sjældent er isfluglens lynhurtige flugt over vandet.

*Vi når lige at få et metalblåt og orange glimt,
før den atter er væk.*

*Oplevelsen af naturen, vandet, årens "klonk",
når den skives i svirvlen akkompagneret
af stilhed eller damernes knever er
alt sammen med til at skabe roturens magi.*

I LDR har vi det, vi kalder åben roning, det vil sige, at medlemmerne kl. 18 kan møde op uden tilmelding. En brovagt sætter holdene, og som oftest går turen rundt på Lyngby Sø, Bagsværd Sø og kanalen ned til Frederiksdal. Nogle gange trækker vi inriggerne over slusen ved Frederiksdal og ror gennem hele Furesø og Vejlesø – eller man kan ro i vores inriggere eller coastal fra Taarbæk, hvor vi har et bådhus. En tur i saltvand langs øresundskysten nordpå eller måske til Københavns Havn byder på uforglemmelige oplevelser.

Vi har en spontanliste, som bruges til at sende en mail til de medlemmer, der ønsker det, hvis man får lyst til at arrangere en tur udenfor de skemalagte ture i weekenden eller i dagtimerne i løbet af ugen. Vi har også aftaleroning, hvor en fast gruppe går ud – som regel i en inrigger med styrmand.

Langture

Langture er ofte weekendture, hvor vi lærer andre danske farvande at kende. Som regel låner vi både i andre roklubber og overnatter dér. Mulighederne kender ingen grænser, flere har roet ud fra Tolo i Grækenland, på de irske floder, ved Venedig, Færøerne, Grønland eller endda rundt om Manhattan.

Forrest Pia Holte og i den blå T-shirt Marianne Meilstrup. Privatfoto.

Bådtyper

Inrigger

Vi har forskellige bådtyper. De fleste starter med at ro i inrigger med styrmand. Mange motionister fortsætter i inriggerne. De trækker det bedste, de har lært i årene, mens de glider af sted på vandet

Fra en tur på Sundet. Foto: Solveig Poulsen.

Et hvil på søen. Foto: Solveig Poulsen.

og ser på de gule åkander og de hvide nøkkeroser.

På en sø kan man – i modsætning til i havklubberne – næsten altid komme på vandet, alligevel kan der godt være noget at rive i i modvind på Bagsværd Sø.

Outrigger

I Lyngby Dameroklub kan man også ro i outrigger, der er en konkurrencepræget sport. Fx har klubbens formand Hanne Brusch vundet medalje ved OL i dobbeltfirer i 1984. Det er en elegant bådtype, og outriggerroning kræver både tid og intensiv træning af teknik, udholdenhed og styrke. For nogle er det et stort spring at skifte fra inrigger til outrigger, mens det for andre falder naturligt.

Vore outriggere ror som regel fra LDR over på Bagsværd sø på banerne, som også anvendes ved lokale og internationale regattaer. Flere af vore medlemmer træner til at deltage i regattaer både i Danmark og i udlandet. I LDR har vi også en aktiv gruppe af tidligere kaproere, som sætter stor pris på at træne sammen og bruge vores outriggermateriel.

Vintermotion

Når standeren er strøget den 1. november mødes vi indendørs til træning. Der er stort set mulighed for at benytte træningsfaciliteterne hver dag både på hold eller individuelt.

Nogle medlemmer til vælger vinterroning. Helt ærligt, så er der for få af de stille solrige dage i vinterhalvåret. Men når de er der, sender de et løfte om lysere tider, som spreder forventningens lykkerus ud over båden.

Helene Nygaard Olsen en tidlig morgen ved Ry. Foto: Ian Baden.

*Mix masters i dobbeltfirer i Holstebro i 2013
På sejrskamlen i hvide t-shirts ses forrest fra LDR, Mette Kræmmer; LDRs formand Hanne Brusch, bag hende fra Lyngby Roklub, L*R Henrik Brusch og John Knudsen th. Privatfoto.*

Morgen ved Tange Sø

Melodi: I al sin glans nu stråler solen

Vågn op og se hvor solen skinner,
og nattens skygespil forsvinder.
Se solen hilser en kajak
og spejler sig i bådens lak.
Luk øjet op – Luk lyset ind.
Det breder sig i sjæl og sind.

Vågn op og hør hvor vinden blæser,
og lyt hvor termokanden hvæser.
Lad andens rap fra søens siv
gi' livslyst i dit roerliv.
Lad mågeskrig og fuglesang
bli' morgenglædens efterklang.

Vågn op og snus til morgenluften,
der blander sig med kaffeduften.
Stik næsen ud i dagens vej
og pollenstøv fra græs og træer.
Ret blikket op mod solens lys
og hils den med et mægtigt nys.

Vågn op og mærk – din krop fortæller,
at alle ryggens muskelceller
er klar til dagens stroppeur,
mens huden kræver plejekur.
Føl eftergløden på de lår,
hvor solen rigtig bed i går.

Vågn op og hør – din nabo griner.
Se lutter smil og muntre miner.
Mærk livet bobler i din krop,
når morgenkaffen skænkes op.
Lad næsen sikre hjernen ilt,
så ingen indtryk bliver spildt.

(Solveig Poulsen, LDR 2004)

*Morgen ved Tange Sø.
Foto: Solveig Poulsen*

Hvordan går det til?

Men hvordan går det til, at Lyngby Dameroklub ligger lige dér? Vi skal helt tilbage til 1930, hvor Lyngby Herre-roklub, i dag Lyngby Roklub, bliver grundlagt.

Herrernes koner vil også gerne ro, men mændene vil have et frirum. Formanden for Lyngby Herre-roklub „Ditter“, bagemester Svend Nielsen, får ideen til at stifte en roklub til damerne, der dog ikke har noget klubhus, ingen grund at bygge på og ingen penge.

Alligevel, ved et møde på Hotel Rustenborg den 2. august 1932 stiftes Lyngby Dameroklub. Til stede var bagemester Svend „Ditter“ Nielsen, guldsmed Johanne Fornæs fra Damernes Roklub (det der i dag hedder Hellerup Dameroklub), og grosserer Gudmund Schack fra Danske Studenters Roklub. De to roklubber udlåner hver en 4-årsers inrigger med styrmand til den nystiftede klub. Der bliver indmeldt 26 medlemmer, men det første år er kun seks medlemmer aktive på vandet.

Uden midler er det naturligvis svært at erhverve en bådpark. Som sagt låner vi de første to både. Da den ene lånte båd allerede i 1933 skal tilbage til Damernes Roklub, kniber det med at få medlemmerne på vandet. Det lykkes at finansiere anskaffelsen af en gig-firer i 1934, som dog må afhændes igen året efter, da klubben ikke har råd til at beholde den. Måske fordi opførelsessummen på det nye bådehus bliver på det svimlende beløb af kr. 3.954.

I 1935 er økonomien i bedring, og vi indkøber en brugt 2-årsers inrigger for kr. 300. I 1936 kan Jo-

Dress Code

Tidligere var alting anderledes, og der var stil over påklædningen i klubben. Allerede i 1934 vedtog man en landgangsdragt, en mørkeblå nederdel og en hvid bluse. I 1935 vedtog man en landgangskjole i kadetstof. Under krigen kunne man ikke længere få kadetstof, og derfor gik man over til hvide kjoler.

I 1941 spørger et medlem, om man må ro i shorts, for man kan ikke få uld eller jersey stoffer til robukser. Formanden svarer, at man i hvert fald ikke må ro i shorts.

Bitten Steffensen, der blev medlem i 1956 fortæller: „Vi skulle altid have klubdragt på, når vi var udenfor vores almindelige rofarvand og gik i land. I min tid havde vi hvide kjoler på.“

Der var virkelig stil over roerne. Også ved standerhejsninger, båddåb og lignende kom mændene i blå jakker. Formændene fra de andre klubber kom med deres hustruer, og de havde altid hatte på. Sådan er det ikke mere. Nu kommer de i deres træningstøj, pludderbukser, korte bukser og socialsutter. Det er ikke længere så festligt, som det var.“

hanne Fornæs som ordstyrer ved generalforsamlingen sige: „Fin nedgang i gælden, nu er chancerne gode for en fortsættelse af LDR.“

I 1937 kan sognerådsformanden I. Nørgaard døbe en ny 4-årsers inrigger, som får navnet Splejs,

I 1937 kan sognerådsformanden I. Nørgaard døbe en ny 4-årrers inrigger; som får navnet Splejs, da alle klubbens medlemmer har splejset til båden. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

da alle klubbens medlemmer har splejset til båden. Allerede året efter i 1938 kan vi navngive en 4-årrers inrigger med navnet Mågen, som er symbolet i vores stander.

LDR er ofte synlig i Kongens Lyngby – også sammen med Lyngby Herre-roklub. Læg mærke til landgangskjolerne fra 1935-1942 på billederne i kadetstof.

25 års jubilæet

Ved 25 års jubilæumsfesten, lørdag den 10. august 1957 har klubben udviklet sig til at være en be-

tydningsfuld del af lokalsamfundet. Festen starter i klubhuset, hvor klubbens protektrice Hds. Kgl. Højhed Arveprinsesse Caroline Mathilde og Hs. Kgl. Højhed Arveprins Knud for første gang er til stede. Arveprinsessen modtager klubbens emblem i guld tillige med en smukt udfærdiget bog.

Arveprinsessen navngiver en 2-årrers inrigger „Sorgenfri” og en single-sculler navngives Merete af Merete Schack, der er Gudmund Schacks datter. Herefter går man ombord på dampbådene, der ligger ved broen, eller kører i biler til Regatta Paviljonen, hvor middagen venter.

Lyngby Dameroklub

*Sammen med Lyngby Herre-
roklub kører medlemmerne
gennem Lyngby i en pyntet
vogn. Der samles ind til
Børnehjælpsdagen. Foto:
Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.*

*Kanindåb. De hvide kjoler aflyste de kadetstri-
bede under krigen, da det ikke var muligt at få
stoffet. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.*

*25 års jubilæumsfesten i 1957. Klubben har udviklet sig til at være en betydningsfuld del af lokalsamfundet.
Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.*

Under middagen udnævnes Johanne Fornæs til LDR's æresmedlem. Et telegram ankommer fra kaproningspigerne, hvor der står at læse, at de er blevet nr. 2 i regattaen på The Serpentine i Hyde Park i London, arrangeret af Londonbladet „News of the World“. Efter middagen går dansen til hen på de små timer, hvorefter dampbådene beforder gæsterne hjem igen.

Lyngby Dameroklub

Ved 40 års jubilæet i 1972 døber Arveprinsesse Caroline Mathilde den nye inrigger Lissa. Formanden Ruth Heinze, der står parat med bådens flag, lægger vægt på at pleje gode relationer til betydningsfulde personer i lokalområdet. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

I 1965 i optog gennem Lyngby sammen med Lyngby herre-Roklub. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

Kaproning

Op gennem LDRs historie spiller kaproning en langt større rolle end i dag. Vi er med helt fremme, når det gælder om at vinde pokaler, og mange af dem kan stadig ses i skabet i stuen.

Første gang LDR stiller op i en kaproning er i 1935, hvor vi bliver nr. 2. Første gang vi vinder, er

i 1938 i en gig-firer. I 1940 deltager vi første gang i en outrigger udlånt af Lyngby Herre-roklub – vi bliver nr. 3. Den 10. juni 1951 vinder vi vores første Københavns-mesterskab i en ny outrigger, en firer med styrmand.

En af pokalerne i skabet, Fornæs-pokalen, er et eksempel på, hvor mange sejre vi henter hjem. I

Sarah Christensen, Christina Pultz, Sarah Jürgensen og LDR's Helene Nygaard Olsen (th) roede sig til VM-sølv i 2012 i Bulgarien. Foto: Finn Andersen.

Lyngby Dameroklub

I 1951 vinder vi vores første Københavns-mesterskab i en ny outrigger; en firer med styrmand. Foto: Irving-Jensen.

Bitten Steffensen, medlem fra 1956, fortæller: „Da jeg var i 20'erne, var der mange konkurrenceroere i LDR, og det ansporede os andre til at træne. I 1960'erne var der altid nogen i klubben, fordi konkurrenceroerne var der hver dag for at træne. De gik ud hver aften og i alt slags vejr, og så syntes vi jo også, vi kunne gå ud!“ Udviklingen har gjort, at de nye roere her i klubben slet ikke er i berøring med konkurrenceroere, og det er derfor en ukendt verden.“

Arveprinsesse Caroline Mathilde og Bitten Steffensen til en standerhejsning, måske i 1964. Privatfoto.

Lyngby Dameroklub

1971 – tv Lis Hein, der dengang hed Skovgaard Pedersen, Jette Møller, Helle Skovgaard Pedersen og Kirsten Thomsen. På nær Helle, der er flyttet til Norge, er de stadig aktive roere i LDR. Bøllehatten havde de selv syet i blå-hvide tern. Privatfoto.

Det samme hold som på ovenstående foto. Privatfoto.

1962 bidrager alle landets kvindelige roere til køb af en pokal. Som tak for 30 års arbejde for kvinder i Dansk Forening for Rosports (DFfR) hovedbestyrelse skænkes den til Johanne Fornæs, som i 1932 deltog i den stiftende generalforsamling for LDR.

Det er tanken, at FORNÆS-pokalen på DFfR's generalforsamling skal tildeles den dameroklub, der i den forløbne sæson viser de bedste resultater på kaproningsbanerne. Uddelingen finder sted for første gang i 1964, og det bliver LDR, der modtager pokalen.

I 1990 bliver pokalen LDRs ejendom, da vi igennem den periode pokalen bliver uddelt, er den dameroklub, der hvert år vinder flest sejre.

Også i 1990 trækker fire senior og syv junior LDR kaproere 57 sejre hjem.

Roning som livsstil

Vi spørger Lis Hein, hvordan klubben med tiden skifter fra at være en klub for både kap- og motionsroere til at være en klub for motionister. Hun fortæller her om sine unge år i klubben

„I '69 og '70 var min tvillingsøster Helle og jeg almindelige ungdomsroere som del af en kæmpe gruppe på mellem 30 og 50, som roede tirsdag og torsdag eftermiddag fra april til oktober.

Allerede i 1968 stod jeg foran klubben sammen med min tvillingsøster Helle, men vi mødte ingen og turde ikke gå ind, selvom vi var 14 år.

Året efter tog vi os sammen, og denne gang lykkedes det. Vi boede i kvarteret bag roklubben, så vi var oplagte medlemmer, men faktisk var det, der fik os til at melde os ind, en kaproer, der

“Jeg var en del af den fasttømrede gruppe i klubben, hvor der var fællesskab og altid mennesker. Hvis jeg fik et nyt liv, ville jeg gøre det hele om, for det har været så rigt på oplevelser og socialt sammenhold.“

Lis Hein

hed Birgitte Lykke, som vi havde hørt meget om. Men det var ikke kun Birgitte, der i slutningen af '60'erne vandt pokaler for LDR, fx Lis Schiødt Petersen, Solvejg Madsen og Lis Baundal konkurrerede indbyrdes om de bedste placeringer ved danmarksmesterskaberne.

Vi følte altså, at vi kendte eliten, de var vores ligeværdige samtidig med, vi så meget op til dem.

Samtidig var der en 'backing group' i klubben, som bestod af bestyrelsen og andre frivillige, som var der for os. Det var de „gamle damer“, nogle ildsjæle med god tid, der sørgede for, at vi blev en sammentømret gruppe, og de var her altid, når vi kom ind fra vandet. Bl.a. var der de to svigerinder, Lise og Birgitte Engelbrecht, deres mænd roede i L*R, og så var der Margrethe Fritzbøger og Agnete Kjersgaard – det var faktisk ligesom Annette Brejnholt i dag, som også gør en kæmpe indsats.

Det bliver alvor

I halvfjerdsere var vi i gennemsnit mellem 10 og 20 kaproere. Endnu flere kæmpede for at være med til kaproning, men nåede ikke så langt. I '71 var der nogen, der fandt på at spørge, om min søster og jeg ville være kaproere i outriggere.

Vi havde betalte og kvalificerede trænere, og en af dem, en træner fra Lyngby Herre-roklub, René Thygesen satte os i dobbeltfirer sammen med Kirsten Thomsen og Annelise Skram. Fra rosæsonen

Til Irene Sparwaths bryllup i Lyngby Kirke i 1982. Privatfoto.

Læg mærke til årerne med mågen, der stadig er LDRs logo. Alle LDRs medlemmer er ikældt klubfarverne. Privatfoto.

Lis og John Heins bryllup i 1995. Privatfoto.

gik i gang og til efteråret gav vi afkald på fester, og vi drak slet ikke. Vi trænede seks af ugens syv dage, vi roede max 12 km til en træningsaften. Det gav resultater, og vi fik en utroligt god start, da vi blev udtaget og tog til firelandskamp med de nordiske lande. Vi kom med til Norge, og vi var i Tyskland året efter.

En gang om ugen havde vi landtræning i Lyngby Herre-roklub med vægte og løb. De havde kun faciliteter for drenge, så vi fik lov til at låne kano- og kajakkclubbens omklædningsrum for piger. Om vinteren trænede vi tirsdag og torsdag på Lindgårdsskolen og Ulrikkenborgskolen i gymnastiksalen, hvor vores træner Tonni på militærisk vis kommanderede os rundt i ribber og bomme – det var rigtig cirkelgymnastik.

Vores formand Ruth Heinze gav os en fantastisk opbakning, hun åndede og levede for os og tog med til næsten alle kaproninger. Agnete Kjers-

gaard, som var meget engageret i de halvårslige Bagsværdregattaer, var også med til at støtte op om os. De tog os under deres vinger og lærte os, hvad der skulle til for at blive kaproere. Samtidig skulle vi være selvhjulpne. Når vi var til regattaer, tog vi tit toget, havde telt og madpakker med. Vi gik fx den lange vej fra Sorø Station til roklubben – der var ikke noget med at blive kørt.“

Roning som livsstil

„I dag har kaproerne en meget professionel livsstil,“ fortsætter Lis. „De er på vandet to gange om dagen, og jeg tror, de ror 16-18 km hver gang.

For os var det nu også en livsstil, for vi var aldrig hjemme. Før jeg startede som roer, måtte der kun være drenge i klubben om tirsdagen, hvor de fik te og franskbrødsadder med marmelade.“

Margit Bo som startede med at ro i Sønderborg Roklub i 1950 og blev indmeldt i LDR i 1972, forklarer: „Det var vores formands holdning, at forældrene skulle kunne sende deres unge piger herved i klubben, og de skulle vide, det kun var for unge piger og ikke noget fjant og pjat – der blev sandt for dyden holdt på dyden.“

Lis fortsætter: „Det var dog blevet noget mere afslappet, da jeg startede. Lyngby Herre-roklub var som navnet siger en ren herreklub, og det var nok derfor deres ungdomsroere kom meget i LDR. Vi kunne være på vores store terrasse, vi havde luftmadrasser og slæbte hynder ud fra bænken i opholdsstuen. Det måtte vi ikke, men vi gjorde det alligevel. Vi soled os og lavede lektier, og hvis vejret var dårligt, var vi i opholdsstuen.

Om vinteren var vi i Lyngby Herre-roklub om fredagen, og vi besøgte hinanden hjemme, hvor vi tit sad 5-6 stykker på hinandens værelser og drak te. Det var også i Lyngby Herre-roklub, vi senere holdt nogle kæmpe fester med jazzorkester. Vi tog til nogle gedigne fester i andre klubber, som lukkede kl. 1, når orkesteret gik hjem. Vi kunne godt blive hængende til lidt senere, men ikke meget mere end til ved 2-3 tiden. Næste dag skulle vi rydde op, og så var vi alle samlet igen.

Jeg var en del af den fasttømrede gruppe i klubben, hvor der var fællesskab og altid mennesker, fx når vi en sommerweekend havde trænet fra 10 til 11.30, så blev vi der til om aftenen og var 20 der gik i biografen.

Vi var vel i alderen fra 18-25, gik i skole eller studerede. Det var vores omgangskreds, og vi hav-

Helene Nygaard Ruthner (LDR) og Christina Pultz i 2013, hvor de blev nr. 4 til EM. Foto: Svend Aage Nielsen.

de kærester, der roede i Lyngby Herre-roklub. Der var rigtig mange, der blev par. Vi var som medlemmer af en stor familie, som levede og åndede for deres liv i LDR og Lyngby Herre-roklub og alt, hvad deraf fulgte med netværk og giftermål.

Annelise Skram (senere Møller), som jeg startede til kaproning med, blev gift med Jette Brinkløvs bror.

Annelise var datter af Birte Skram fra LDR og John Skram fra Lyngby Herre-roklub. Jette Brinkløv hed dengang Møller, hun er stadig medlem af LDR og ror outrigger. Det er bare nogle eksempler på, hvordan vi dannede et stort netværk. Hvis jeg fik et nyt liv, ville jeg gøre det hele om, for det har været så rigt på oplevelser og socialt sammenhold.

Team Danmark kommer på banen

I 1975 begyndte Dansk Forening for Rosport, DFfR, sammen med Team Danmark at kombinere roere fra forskellige klubber. Det betød en styring ovenfra, hvor det ikke længere var rene klubhold, der stillede op til regattaer. De bedste roere blev plukket ud, så man blev trukket væk fra klublivet. Jeg trænede dog til hverdag fra LDR, men i weekenderne var vi altid samlet med dem, vi blev kombineret med. For mig var det fint nok, men det var nok med til at slå det sociale liv blandt ungdomsroerne i de enkelte klubber i stykker, når dem man ser op til, bliver plukket ud og forsvinder,“ slutter Lis.

Margit Bo supplerer: „I de centre for eliten, der blev etableret, fik konkurrenceroerne alt betalt, og det kunne vi ikke hamle op med, og så er de blevet

flyttet ud af vores regi. Da jeg roede kaproning, var vi et klubhold, der blev udtaget, og vi ville gerne blive i vores klub, men efterhånden fiskede kraftcentre bare en enkelt ud, der var rigtig god. Konkurrenceroere på eliteplan bruger alt deres tid på at ro, og så er det klart, de søger derhen, hvor de får de bedste forhold. Men det har så også bevirket, at konkurrenceroerne ikke rigtig har et tilhørsforhold til en enkelt klub.“

Men måske er det ikke kun kraftcentre, der ødelægger klublivet for de unge. Det er i dag svært at holde på dem, medlemmerne kommer og ror og går hjem igen. „Det er der nok flere forklaringer på. Hvor vi var nærværende og havde kontakt med hinanden,“ siger Lis, „så har de unge tit kontakt til deres mobiltelefoner, hvor de er på facebook eller sms'er. Derudover er der mange flere tilbud til dem, og de ildsjæle, der var i klubben, forsvandt efterhånden.“

Skolekaproningen

Indtil begyndelsen af 00'erne havde LDR en aktiv afdeling med ungdomsroere, der deltog i regattaer. Ikke mindst i Skolekaproningen eller Pondus Cup, som det oprindeligt hed, da den var sponsoreret af Danske Bank. Arrangøren er Københavns Regattaforening. Skolekaproningen har eksisteret i ca. 50 år og bliver afholdt den 2. søndag i august.

Vi stillede altid med deltagere – et år havde vi 15-20 piger med – og mange vandt deres løb. „Det var en festdag, og alle pigerne glædede sig til at møde roere fra hele landet,“ fortæller Stella Haagensen.

Et år havde vi et banner med til Skolekaproningen. Stella Haagensen, den daværende formand står i midten og vinker. Privatfoto.

LDR havde to deltagere med til OL i 1976 i Montreal. Kirsten Thomsen deltog i en dobbeltfirer med styrmand og Kirsten Plum (cox), det blev til en sjetteplads. I 1992 var Ulla Werner og Berit Christoffersen med til OL i Barcelona i dobbeltfirer og igen i 1996, hvor Ulla Werner stillede op i en 4'er, som fik en fjerdeplads og Berit Christoffersen var en del af en dobbeltsculler som fik en femteplads.

1999: 3 piger fra LDR med pondusmedaljer om halsen. Privatfoto.

År 2000 var et godt år

- Guld til DM i junior dobbeltsculler
- Guld til DM i singlesculler
- Guld til de Nordiske Mesterskaber i en dobbeltfirer (fra LDR Dorthe Andersen og Sisse Johansen)
- Guld i VM på Bagsværd Sø (Helle Johansson)
- Guld i Nations Cup i single sculler (Helle Johansson)

DAMERNES roklub

“Nej, tro endelig ikke, gode damer, at I kommer herrerne kvindeideal nærmere ved at blande Eder med dem og antage deres vaner; netop de kvinder, der holde i ære deres køns nedarvede traditioner, væsen og optræden, er det, vi beundre, ikke de, der abe os efter”.

(Citat fra begyndelsen af 1900-tallet fra Hanne Petersen Refslunds artikel i DSR, Særnummer, Sept 2018)

Hvad er mon forklaringen på, at de rene dameroklubber endnu eksisterer, at der er kvinder, som tydeligvis foretrækker at melde sig ind i en dameroklub fremfor i en blandet roklub?“ ...

Hanne Petersen Refslund, DSR, Særnummer, Sept 2018

Det er en ofte hørt kommentar, at det dog er mærkværdigt, at der i dagens Danmark eksisterer dameroklubber. Men som alt andet her i tilværelsen kommer bestemte forhold ikke af ingenting, de opstår gennem traditioner, samfundsmæssige holdninger, tryk og modtryk.

Anledningen til at stifte LDR var netop et udtryk for et tryk. Mændene i Lyngby Herre-roklub ville ikke have kvinder i klubben. De ville dog gerne hjælpe kvinderne i gang med deres egen klub, og alene det fortæller om en vis åbenhed og tolerance.

Citater fra datiden vidner om, at kvinderroning

var en sekundær ting, som ikke tålte sammenligning med herrerroning, som signalerede kraft, styrke og mandighed – og det var ikke et eksempel til efterlevelse for damer, som i hvert fald ikke måtte se svedige og anstrengte ud.

Således finder vi et citat fra begyndelsen af 1900-tallet fra Damernes Roklub: „Roningen blev dyrket med en iver og en lyst – trods den store modstand og uvilje, vi mange gange mødte på vores langture. „Det er vist ikke damer, der dyrker den sport“, hørte vi folk bemærke.“ (DSR, Særnummer, Sept 2018.)

Hvis kvinder alligevel valgte at ro kaproning, så var de ikke rigtige kaproere, og kønt skulle det i hvert fald se ud: „Den første kaproning for kvinder fandt sted i København i 1905 mellem hold fra Damernes Roklub og Akademisk Roklub (senere Danske Studenter Roklub). Politiken skrev (d. 5.9. 1905) “... Med sikker Hånd satte de unge Kvinder Aarene i Vandet, og uagtet Bestemmelsen lød, at Præmien vilde tilfalde det Hold, der roede kønnest, uanset om det var først ved Maalet, naar blot Løbet var fuldendt i mindre end 6 Minutter, saa var det tydeligt at se, at Kamplysten ikke var mindre end hos de rigtige Kaproere. Fra Start til Maal (1000 meter) blev der roet med megen Energi, og Damernes Roklub kom ind ca. 1½ Baadlængde foran de kvindelige Studenter. Tiden var 3 Min. 59. Sek. Da Damernes Roklub ... tillige havde den smukkeste Stil, blev det også dette hold, der fik præmien.“

(Hanne Petersen Refslund, DSR, Særnummer, Sept 2018)

Forrest Pia Holte og Annemette Mygh til bådvaske efter standerstrygningen. Foto: Susanne Bisgaard.

Bla. her haltedede kvinders deltagelse bagefter:

- Løb for kvindelige juniorer, dvs. under 18 år, startede i 1978, mens juniorløb for drenge var på programmet fra 1967.
- I 1985 ændredes distancen for kvinder både nationalt og internationalt fra 1000 meter til 2000 meter.
- Første EM for herrer blev roet i 1893 (Orta, Norditalien). Damerne roede årlige EM fra og med 1954 (Amsterdam) og indtil 1973, hvorefter også damerne fik VM.
- Dameroning var med til OL for første gang i 1976 (Montreal). Herrerne var med fra starten i 1896.
- Fra 1962 roede herrerne VM hvert 4. år, i mellemrummene mellem OL. Fra 1974 blev

- EM sløjfet og erstattet med VM for både herrer og damer, dog ikke i olympiske år.
  - Officielle VM i letvægtsroning indførtes for både kvinder og mænd i 1985 efter 10 års uofficielle LVM for herrer og et enkelt forsøgs-LVM for kvinder.
  - Roning for kvinder kom først på det olympiske program i 1976 [med deltagelse fra LDR af Kirsten Thomsen og Kirsten Plum sidstnævne styrmand], efter det siden legenes begyndelse i 1896 kun havde været for mænd. Judith Lyster deltog i 1976 og blev den første kvinde, der bar fanen ved åbningssceremonien.
- (Hanne Petersen Refslund, DSR, Særnummer, Sept 2018)

Ikke alene skulle det altså se kønt ud, der var en opfattelse af, at roning stred mod „den kvindelige organismes vel“.

Det førte til stilroning i 1918, hvor kvinder ikke uden sværds slag havde skaffet sig adgang til almindelige konkurrencer: „Den gamle Fordom mod at se Damerne ro var kun delvist fortrængt, så da Damerne nu viste sig ret ofte på Kaproningsbanen, var Kritikken i Dagspressen ret hård. Det var uskønt og ukvindeligt, blev der skrevet ..., så i 1920'erne får stilroningen sin renæssance. Altså holdet med den smukkeste stil skulle have præmien.

Utilfredshed hos både publikum og deltagere førte til ændringer igen i 1933, hvor der blev forsøgt en ny form for kaproning for kvinder med en fastsat maksimumkadence på 26 tag. Man mente, at roningen med dette tempo kunne udføres i en smuk stil og „at ingen Dame kunne blive overanstrengt af et forceret arbejde. I 1935 bliver denne form for kaproning opgivet; alle tidligere restriktioner bliver ophævet. De sidste konkurrencer i stilroning gennemføres dog så sent som først i 1960'erne.“ (Hanne Petersen Refslunds artikel i DSR, Særnummer, Sept 2018)

Der ligger altså tilbage fra de tidlige år i roningen en oplevelse af, at rosport for kvinder var noget andet end for mænd. I sportsverden som sådan er der en binær kønsopdeling, der forklares med, at „konkurrence mellem de to køn er unfair, idet de kvindelige atleter ikke kan klare sig blandt mændene grundet deres svagere fysik. Det gør sig også gældende i roning, hvor der konkurreres udelukkende i enten kvinde- eller herrebåde. Denne op-

deling er i sportens verden et uomtvisteligt vilkår, men har den uheldige bivirkning, at kvindesport ofte omtales og behandles som mindre værdifuldt end mandesport.“

I de blandede klubber vil man sikkert afvise sådanne udtalelser som noget hysterisk sludder. Motionister i inriggere kan til alles tilfredshed sagtens ro i blandede både.

Men forkert er det ikke, at „Kvinden pga. den binære kønsopdeling fremstår som modpol til man-

Kirsten Holm og Eva Emborg. Foto: Annette Brejnholt

Hanne Dencker og Annemette Mygh får sig et godt grin. Privatfoto.

den: er manden stærk, vil kvinden nødvendigvis fremstå som det modsatte, nemlig den svage. Er manden hurtig, vil kvinden være den langsomme. Mandesport er den rigtige sport, mens kvindesport er en variation heraf.

Den binære kønsopdeling betyder derfor, at kvindens svaghed bliver det, der sætter streg under mandens styrke, og omvendt. Dermed skabes der ubevidst et hierarki, hvor mandesport er mere imponerende, ...“ (Lærke Hedvig Rasmussen, DSR, Særnummer, Sept 2018).

Og det er nok det, som gør, at man i dameroklubberne sætter pris på, at der ikke er et kønsopdelt styrkeforhold, når man ror sammen på lige betingelser. Det samme forhold gælder omkring vedligeholdelse af bådene. Der er ofte en forståelse af, at mænd er bedre til at sætte både i stand, og at de sætter sig på at lede og fordele arbejdet. Det

gider vi ikke i Lyngby Dameroklub – vi vil selv styre butikken.

LDR var i mange år meget aktiv inden for kaproning og kæmpede for at opnå mere lige betingelser for kvinder. I 1963 indvalgte den daværende formand Ruth Heinze i DFFRs hovedbestyrelse som formand for dameudvalget. En af de første ting, der blev satset på, var udsendelse af damer til alle

Aase Funch og Lise Voigt i solnedgangens skær. Foto: Solveig Poulsen.

udenlandske kaproninger, da de tilfældige starter for damer var uacceptable.

Nationalt var der til de fleste regattaer kommet faste starter for damer – undtagen på Bagsværd Sø. Angiveligt havde Københavnskredsen ikke råd. Et medlem af kredsbestyrelsen, Erna Danielsen, besluttede at donere kr. 4.000 til formålet, og fra 1967 blev en fast start for kvinder også her en realitet.

Heldigvis er vi kommet videre, når det gælder accept af kvindelige konkurrenceroere – men vi er ikke helt i mål. Mads Haubro er chefråner for Danmarks Røcenters kvindelandshold, han udtaler: „Det provokerer mig, at de kvindelige roere ofte enten bliver omtalt som værende „dygtige“ og præstere „flot roning“ eller nedværdigende, som værende „et bæst“ eller et „dyr“, medens de mandlige roere bliver berømmet for deres styrke, muskelmasse, watt og kampvilje. Vores kvindelige roere er fuldt ud på højde med mændene i deres

fysiske fremtoning og vilje, når det gælder om at holde ud og ville vinde. ...“ (Mads Haubro, DSR, Særnummer, Sept 2018)

Mads fortæller med stolthed og glæde om sin og sine roeres metier. Han er især glad for „at kulturen indenfor kvindelige atleters selvpøffelse er ved at ændre sig i retning af, at det er fedt at være fit. – Det er sejt og flot at være en veltrænet kvinde.

Jeg oplever, at nutidens kvinder er rigtig gode til at strukturere og planlægge deres sportskarriere. Her kunne mændene måske lære noget. Modsat kan mændene lære kvinderne at tage et opgør „up front“, i stedet for at bære nag. Få det ud og få gjort op med, hvad der nu skal gøres op, så vi kan komme videre med det væsentlige, som må være at give fuld kampplads til den indre amazone“ (Antonie Lauritzen, DSR, Særnummer, Sept 2018).

Kan det tænkes, at Mads Haubro har ret i, at kvinder er lidt konfliktsky og i stedet for at tage op-

Når vi kigger tilbage på LDR's historie, kan vi trække på smilebåndet over tidligere tiders kønsroller, for det er ikke kun ved grundlæggelsen, kvinderne læner sig op ad Lyngby Herre-roklub.

Bitten Steffensen, der blev medlem af LDR i 1956 fortæller: „Da jeg startede i LDR var det dommere fra Lyngby Herre-roklub, der skulle godkende, at vi kunne svømme 100 m ved Frederiksdal for at deltage i en weekendtur, som dengang ofte var en Furesøtur“.

Susanne Vestergaard og Karin Nielsen. Foto: Solveig Poulsen.

gøret går og putter med det? Lysten til at bestemme er lige så udpræget hos kvinder som hos mænd, men måske gør vi det på en anden måde?

En tur i en fireårsers inrigger på Lyngby og Bagsværd Sø kan godt give anledning til nogle meningsforskelle om det samarbejde, som roning er helt afhængig af. Nogen er ikke bange for at sætte sig igennem, mens der nok er andre, der går hjem og bider i bordpladen af arrigskab i stedet for at få det ud på stedet. Det afspejles i OL-deltageren (1984), Birgitte Hanel, kommentar til, hvad man kan lære af roning og bruge i sit arbejdsliv. „Når man er fire piger og en styrmand, får man i princippet kun sin mening igennem hver femte gang. Dette forhold til kompromisser sat i relation til de enkeltes temperamenter er uhyre udviklende, da målsætningen kun nås, hvis holdet er indforstået

med, at nogle på holdet har et større behov end andre, for at få deres „meninger“ igennem“ (Else Trangbæk. DSR, Særnummer, Sept 2018)

Det er en situation, vi også kender i Lyngby Dameroklub. Det siger sig selv, at det sker, der ryger en finke af panden, når man tilbringer nogle timer sammen på vandet, eller når man skal blive enige om fordelingen af klubbens sparsomme midler. Alt i alt er det dog sådan som Mads Haubro siger, at „Kvinder rimer på Vinder, og smerte rimer på Hjerte. Kvinder har bare nogle flere kort at spille med end deres mandlige kolleger .... Og så har de et es eller to gemt i ærmet på T-shirten: De har en tendens til at være mere pligtopfyldende og socialt ansvarlige end deres mandlige kolleger.“ (Antonie Lauritzen, DSR, Særnummer, Sept 2018)

En levedygtig konstruktion

I tilfældet LDR har konstruktionen „Dameroklub“ vist sig at være levedygtig, fordi den fungerer for medlemmerne og danner rammen om et miljø, vi gerne vil bevare.

I dagens Danmark er der seks dameroklubber, nemlig Aalborg Dameroklub, Fredericia Dameroklub, Gefion, Hellerup Dameroklub, Kolding Dameroklub og Lyngby Dameroklub.

Livets gang i ro-familien

Melodi: Dernede i dalen

Hvor bådenes navne
er Nørkle, Ret og Vrang.
Hvor stander-mågen vajer,
har jeg min vante gang.
Her ser vi sjældent bølger,
og vandet mangler salt.
Her bor den ro-familie,
jeg næsten selv har valgt.

De nye gardiner har
skabt en del debat,
skønt de fornøjer alle,
der går forbi ved nat.
Vi mangler pisserender
- det går alligevel!
Hos os kan ingen mandfolk
få medlemsnummer selv!

Her møder jeg kvinder
af vidt forskellig slags:
Den moderlige type,
der pylrer om mig straks.
De kloge milde søstre
jeg aldrig selv har haft
- og et par pulverhekse
med eget kosteskaft.

Om sommeren ror vi
og passer på os selv.
I vintertiden passer
vi klubbens materiel.
De andre skifter skinner
ved hjulets første klik.
Vi maler køkkenlåger
og køber nyt bestik.

Det hænder jeg udspyr
en munter giftighed,
om østrogenforgiftning
og klubbens driftighed.
Men du sku' bare prøve.
Det vil jeg sige dig!
Fornærm min ro-familie
- så får du tæv af mig!

(Solveig Poulsen, LDR 2003)

Fra venstre Johanne Fornæs, Lea Jensen og LDR's formand, Ruth Heinze efter Johanne Fornæs har døbt klubbens nye dobbel-sculler „Lea“. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

Huset

I den første sæson, 1933, får vi tilladelse af Lyngby-Taarbæk kommune til at lægge bådene for enden af stien fra Chr. Winthersvej. Danske Studenters Roklub låner os et højt telt til åreerne, som også får lov til at stå dér. Omklædningen foregår i buskene ved siden af. Samme år får vi tilladelse til at opføre et bådhus med plads til fire både og omklædning. Der blev også råd til gardiner til kr. 12,75.

Der er dog hverken toilet, opholdsstue eller

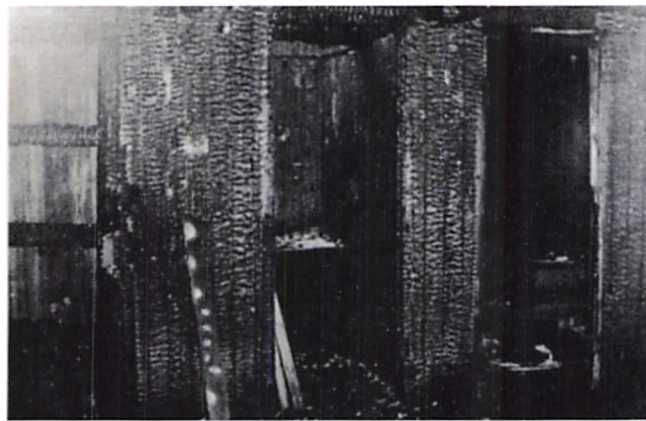
strøm – stor jubel, da vi i 1937 får installeret elektricitet. I 1942 optager klubben et lån på kr. 25.000 til udvidelse af bådhuset.

Seks af LDRs unge roere danner æresgarde om klubbens nye dobbelt-sculler, som fik navnet „Lea“. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

LDRs første klubhus. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

I september 1961 brænder klubhuset.

Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

Den værste dag i klubbens historie

Den 7. september 1961 brænder LDRs klubhus – det er nok den værste dag i klubbens historie. At klubben ikke brænder helt ned skyldes et hurtigt brandmandskab, og at vi ikke mister alle vore både kan vi takke nogle friske Lyngby Herre-roklub roere for – de slog portene op og smed bådene i vandet.

Det er en dybt tragisk og uhyggelig historie, idet branden bliver antændt af en evnesvag person. Det vides ikke, om han var blevet generet af nogen fra klubben, eller om det bare er, fordi det var uopnåeligt for ham at komme i kontakt med medlemmerne på en naturlig måde. Han havde hugget alle vores fotoalbum, de blev fundet i haverne omkring klubben. Han havde kradset alle hovederne ud på billederne af pigerne. Indtil personen blev fundet, blev der holdt vagt her, for at sikre han ikke kom tilbage for at gøre sit arbejde færdigt.

Vi møder stor sympati og hjælpsomhed fra andre klubber – ikke mindst fra Lyngby Herre-roklub, som gav os husly til medlemsmøderne.

Et nyt klubhus

Men et nyt klubhus skal der til. Vejejerlauget går med til at give LDR to meter grund i bredden og i hele husets længde. LDR forhandler til flere sider og søger fonde. En fantastisk ting er det, da Lyngby-Taarbæk Kommune i 1962 foreslår at overtage alle kommunens idrætsanlæg – hvis klubberne ønsker det. Det ønsker LDR, og vi bliver tilbudt en nyopførelse af klubhuset!

Det sker dog ikke fra den ene dag til den anden. Der er byggestop, så der skal en dispensation til fra Boligministeriet, inden byggeriet kan sættes i gang. Først i 1964 bliver det nye hus indviet ved standerhejsningen, hvor også den nye dobbeltsculer Lea bliver døbt.

Overskriften „Dameroklubben kan nu udbygges“ (DGO, 30/10-79) beskriver de nye planer for udbygningen af hus og bådhus. Mange planer er på bordet, før håndværkerne den 1. oktober 1979 går i gang. Det nye hus kan indvies den 30. januar 1981. Lyngby-Taarbæk kommune står for arrangementet, inviteret er bygherrer, entreprenører, arkitekter, LDRs æresmedlemmer og bestyrelse. Borgmestrene holder taler og klubbens protektor siden 1953 Hds. Kgl. Højhed Arveprinsesse Caroline Mathilde, deltager også.

De nye faciliteter er velkomne. Et mangeårigt medlem af klubben Lis Hein fortæller: Faciliteterne i LDR var noget anderledes end i dag. Klubhuset var et mindre bjælkehus, og vi havde et omklædningsrum, et lille gæstetoilet, et bad med to brusere og et lille smalt toilet. Der var en lang gang, en

vinkelstue og et bestyrelsesrum med en glasrude, så „de gamle damer“ kunne holde øje med, hvad der foregik i bådhallen. I vinterperioden var der intet liv hernede, der blev lukket af med skodder, og der var lukket for vandet.

Det nuværende klubhus blev indviet i 1981.

Da vi næsten gik i knæ

„Lyngby Dameroklub havde en forrygende rosæson i 2018.“ skrev vores formand Hanne Bruschi i årsberetningen. „Vejret var i den grad med os, og medlemmerne havde hver især travlt med at jage deres personlige kilometerrekorder. Den tørre sommer og dermed lave vandstand i søen gav ikke problemer for roningen. Til gengæld afslørede de manglende 30-40 cm vand, at det ikke stod godt til med den pælekonstruktion, som bådhallen hvilede på.

En af kommunens opmærksomme medarbejdere råbte vagt i gevær, og Sea Service's dykkere blev sendt ind under huset, hvor optagelser med al tydelighed viste, at konstruktionen var tæret i en grad, så kommunen skønnede, at der var risiko for sammenstyrtning.

Vi var klar over, det ikke var for sjov, da kommunen den 26. september satte hængelås på bådhallen. Ikke alene blev planerne om kilometerrekorder revideret og målet om at nå de 60.000 km forpurret. Værst var bekymringen hos de 120 rådvilde husvilde medlemmer, som tænkte på de mange både til en samlet værdi af over 2 mio. kroner, der befandt sig bag lås og slå. Nogle dage efter valgte kommunen også at lukke stuen og køkkenet, for

Et af de mange fotos, som Sea Services dykkere tog nede under huset. Foto: Sea Services.

selvom understøtningen her var intakt, ville en sammenstyrtet bådhal også trække stuens tag med ned. Dvs. vi havde kun adgang til baderum og de indendørs træningsfaciliteter.

Det var en meget tom fornemmelse, at et sted, hvor man kommer flere gange om ugen, pludselig er lukket for én. Den daglige roning var ikke længere en mulighed. Lyngby Sø kl. 6 om morgenen er et ganske særligt sted, det er den i øvrigt også kl. 11 og kl. 18.

Oplevelsen af naturen, vandet, årens „klonk“, når den skives i svirvlen akkompagneret af stilhed eller damernes knever, den gode træthed i kroppen, skulle alt det nu være slut? Hvad ville der ske med vores klub?

Det forunderlige skete! Først oplevede vi et ideelt naboskab med Lyngby Roklub, L*R, selvom pladsen var trang og bådene ikke altid rakte, tog de imod os med åbne arme og bød os ind i varmen og ud på vandet fra deres klub. Vi fik snart udleveret nøglebrikker, og der blev dannet nye venskaber på tværs af Lyngbyklubberne. Vi indstillede L*R til foreningsprisen i LTK, som de fik ved prisoverrækkelsen den 7. marts i idrætsbyen. Det var første gang, det var sket, at en klub havde indstillet en anden til at modtage prisen.

Lyngby Dameroklubs medlemmer bakkede op om deres klub, sjældent har der været afholdt så mange arrangementer i løbet af en vinter. For blot at nævne nogle få: vinsmagning, linedance og cocktailparty. Der blev udarbejdet en lang liste med forslag til sommerlangture.

Vores formand Hanne Brusch havde flere møder med Lyngby-Taarbæk Kommune om husets tilstand, og mange planer blev drøftet frem og tilbage. Lyngby Taarbæk Kommune var hurtig til at bevillige penge til understøtning af bådhallen. Hvad vi i september ikke turde tro på blev realiseret, fordi der var en politisk vilje til at bevare en meget aktiv klub i lokalområdet.

Huset blev fyldt med diverse store maskiner, dykkerudstyr og ikke mindst dykkere, som i bogstaveligste forstand holdt hovedet koldt i vinterfrosten. Selv da der lå en tynd isskorpe på søen, var Sea Service's dykkere i vandet og jonglerede bjælkerne på plads. De nød godt af den hygge og varme, som er et af vores varemærker, og som vores formiddagsroere udviste i stor udstrækning.

Den 31. januar kunne bådhallen igen betrædes. Det blev en ganske særlig standerhejsning søndag den 24. marts, da standeren atter gik til tops over Lyngby Dameroklub, og de euforiske damer gik på vandet.“

Hele begivenheden fik Solveig Poulsen, vores huspoet til at skrive sangen Fundamentet.

Fundamentet

Melodi: Jeg elsker den gamle, den vaklende rønne

I otte årtier har glæden ved søen,
den smukke natur og foreningens ånd
afstedkommet længsel, ja ligefrem kløen,
når vinteren løsner sit isnende bånd.

De fjantede tøser, de halvgamle krager,
de helgamle fruer med charme og smil,
er myldret mod vandet i blålige farver,
i tidstypisk rotøj og moderet stil.

Men årene slider på husets fundering,
nu mangler de tommer som isen har kvalt,
det viser den nylige dykker-rundering.
Vi bæres af ånden – bogstavelig talt.

Så heldigt at klubånden overgår træet
i sejhed, i styrke og udvendig glans.
skønt vintrene æder sig ind på palæet
vil klubånden trives til lands – og til vands.

Skub stolen tilbage, løft vinen i glasset:
En skål for den fortid, der førte hertil
de halvrådne piller, der støtter paladset
og ånden, der bærer os hen, hvor vi vil.

Solveig Poulsen, LDR 2018

*Bådskur i Taarbæk, som vi deler med Lyngby Roklub
L*R. Privatfoto.*

Klar til onsdagsmiddag. Foto: Aase Funch.

Årets gang

Masser af muligheder

Udover roning i det daglige rofarvand, har der været et utal af aktiviteter i klubbens historie. Nogle har været engangsarrangementer, andre har været tilbagevendende, men som behovet og medlemmerne har ændret sig, er nogle gledet ud til fordel for andre.

For at nævne nogle få, har der været årlige nat-tergalture 1995-2007, hvor man om natten roede over til Vaserne i Furesøen og lyttede til fuglesang. Der har været anemoneture og løvfaldsture, hvor vi inviterede de andre dameroklubber med i området for at nyde årstidernes skiften.

Taarbæk

Hver mandag kan medlemmerne melde sig til at ro fra Taarbæk kl. 17.30. Det er en god kombination med roning på søerne, hvor man næsten altid kan komme på vandet. På Sundet ror vi tit i bølger og mere friskt vejr. Det er så smukt at se aftensolen belyse havet og Hven.

Siden 1973 har vi delt et lille, skævt bådhus med L*R (Lyngby Herre-roklub) i Taarbæk Jollehavn. De første år samarbejdede vi med L*R om at få bådene til og fra Taarbæk. To blev kørt med trailer, og to blev roet derud ad Mølleåen, en fra os og en fra L*R. Vi roede helt ud til Strandmøllen – der er hele syv steder bådene skal bæres, men det var L*R, der tog det værste slæb!

Når båden skal igennem en af de røde porte i Dyrehaven, skal den på højkant. Der var altid man-

Gennem Dyrehaven til Taarbæk, Privatfoto.

ge deltagere, flere end der var både til, så nogle cyklede.

De senere år, har vi i LDR transporteret bådene til Taarbæk på en trailer.

Onsdagsmiddage

Da Stella Haagensen startede som formand i 1990 stod beværtningen på kaffe og kage onsdag aften efter roning. Hun ændrede konceptet, som efterhånden har udviklet sig til den nuværende buffet, hvor der hver onsdag fra maj til september serveres en udsøgt middag kl. 20 efter roning.

Bådene kommer ind 19.30, deltagerne går i bad,

Bådklargøring i stuen. Foto: Solveig Poulsen.

klæder sig om og går ind i stuen eller ud på terrassen. Her kan man få et glas vin, mens man venter på de sidste deltagere. Man behøver ikke at have roet for at deltage. Vi får super skøn og sund mad med geniale salater – og der er altid dessert.

I begyndelsen af sæsonen melder frivillige sig til at lave mad en eller to gange i løbet af sæsonen. Det er dog ikke alle medlemmer, der har mod på det, det interessante er nemlig, at kokkene først kl. 17.30 ved, hvor mange der kommer. En hjælp er det at tage bestik af vejrudsigten – og skulle tilstrømningen være overvældende, ligger Netto ikke langt fra klubben, så der kan hentes ekstra forsyninger. Prisen for middagen er 40 kr. og et glas vin kan købes for 10 kr.

Klubbens fødselsdag fejres den onsdag, der er tættest på 2. august med en grillaften.

Den sidste onsdag i september er ledsagere også velkomne. Her spiser vi en legendarisk flæskesteg med den sprødeste sværd.

I løbet af vinteren er der onsdagsmiddag en gang om måneden, for at give medlemmerne lejlighed til at mødes.

Vi har naturligvis også en julemiddag med et smukt dekoreret bord.

Else Snogdahl fejrer 50 års jubilæum i klubben i 2019, her sammen med formanden Hanne Brusck. Foto Aase Funch.

Tirsdag formiddag

Som sagt er Lyngby Dameroklub en klub for kvinder i alle aldre, og det giver rigtig mange muligheder for at ro som det passer til ens fysik. De medlemmer, der har en fleksibel arbejdstid eller ikke længere er på arbejdsmarkedet, kan møde op tirsdag formiddag – en tradition, der udspringer

Standerhejsning

Melodi: Som en rejselysten flåde

Nu går standeren mod himlen
og bebuder forår snart.
Så begynder folkevrimlen,
klubben fyldes i en fart.
På med tøj i mange lag,
nyd den første forårsdag
-mon dens mage findes?
Snart er søen fyldt med liv:
nøkkeroser, sol og siv
-ganske som vi mindes.

Dagligt ser vi vandet kalder
både ung og gammel ud.
Her er ingen bedste alder,
her får alle overskud.
Formiddagens tur er kort.
Yngre kræfter træner hårdt
i de lette både.
De, der passer job og hjem,
mødes tidligst klokken fem,
ved den tunge flåde.

Vores huspoet Solveig Poulsen. Foto: Lise Hendriksen.

Vi vil se den hvide måge
flyve højt på fremmed vand.
Ud af træningsflidens tåge
trækkes sejrene i land.
Vi vil se igen i år,
at den raske ungdom får
hæder og medaljer.
Andre vil med langtursflag
nyde hver en sommerdag
- og de små detaljer.
(Solveig Poulsen, LDR 2003)

ger af GLDR, som er nævnt under aktiviteter set i et historisk perspektiv. Deltagerantallet ligger et sted mellem 15 og 25. Om sommeren er det roning, hvor nogle har kræfter til en længere tur, mens andre tager den mere med ro. Bagefter spiser man

frokost sammen. Det går på skift, hvem der organiserer den enkle frokost, hvor prisen ofte ligger på kr 30 incl. et glas vin.

Vinteren er ingen grund til at holde op med at mødes. Mødestedet er Lyngby Rådhus. Hver anden tirsdag går man en tur i lokalområdet og spiser frokost i klubben, og hver anden tager man til et andet sted, hvor man først går en tur, fx for at se på naturområder eller arkitektur. Efterfølgende spiser man frokost på en café. Tirsdag formiddag i LDR er også en rigtig god mulighed for at bevare tilknytningen til de andre medlemmer, hvis man ikke længere ror.

Standerhejsning og standerstrygning

'Standerhejsning og standerstrygning er mærkedage i klubben. Især standerhejsning er en festdag, der falder sammen med sommertid. Når standeren atter vajer over klubhuset, kan vi endelig ryste vinterens tristesse af os og komme på vandet igen.

Mennesket har brug for fester, derfor har vi også gjort standerstrygningen til en god om end lidt sørgelig dag, der afsluttes med bådvaske, inden bådene gøres klar til sandpapir og lak.

Generalforsamling

En generalforsamling er i de færreste klubber og foreninger et trækplaster – det gælder dog ikke i LDR, måske fordi den indledes med en dejlig frokost. Den finder som oftest sted sidst på vinteren, hvor medlemmerne længes efter at komme på vandet og glæder sig til at høre nyt fra andre medlemmer.

Sved-På-Panden

Af de mere sportsprægede arrangementer kan fra 1999 nævnes Sved-På-Panden, eller bare SPP, som DFfR Københavnskredsen står for, men som LDR jævnligt har deltaget i. Det er en uformel konkurrence for 2- og 4-åres inriggere og 4-årers coastalbåde, som afholdes som en turnering over otte runder fra Sydhavnen og Hellerup. Inriggerholdene ror 10 km, mens coastalholdene ror 6 km.

Vindmølleræs

Vindmølleræs fra roklubben Gefion er en anden forunderlige oplevelse. Vi ror ud til møllerne og derefter ned mellem dem på tid, i alt er turlængden på ca. 20 km. Nogle gange er der spisning på Trekroner. Desværre er det en tur, der ofte må aflyses pga. det danske blæsevejr.

Sangaften

I Lyngby Dameroklub har vi vores egen huspoet af en ganske særligt karat. Solveig Poulsen har digtet sange til alle tænkelige begivenheder, og nogle af dem er gengivet rundt omkring på siderne i denne artikel.

Til vores årlige sangaften giver klubben først en tallerken suppe. Aase Funch laver sammen med hjælpere vidunderlige supper – ikke mindst huskes en rødbedesuppe med spidskommen mm. Og til kaffen en dejlig kage! Herefter finder vi sanghæfterne frem, og bordene får på skift lov til at vælge deres yndlingssange fra enten Solveigs sangbog eller fra Højskolesangbogen. Solveigs sangbog er en klar favorit, og hun knytter til hver sang en lille

Fra venstre Stella Haagensen, Inger Marie Kofoed og Irene Sparwath venter på onsdagsmiddagen. Foto: Aase Funch.

fortælling. Lis Brønholt er initiativtager til aftenen og med sikker hånd konferencier, mens Niels, Lis' mand, akkompagnerer på det nystemte klaver. Han ved naturligvis ikke på forhånd hvilke sange, vi vælger, men han spiller numrene med så stor virtuositet, at man skulle tro, de alle var på hans daglige repertoire. Også ledsagere og L*R er inviteret på besøg.

Andre klubarrangementer

Det er efterhånden blevet en tradition, at klubbens medlemmer med ledsagere ønsker hinanden godt nytår ved et vinsmagningsarrangement. Et nyt skud på stammen er et årligt cocktailarrangement. Lyngby Dameroklub har en litteraturklub, der mødes seks gange i vinterens løb på rullende ugedage og

diskuterer bøger i de mørke vinteraftener. Margit Roed står for arrangementet og bestiller bøgerne på biblioteket. Alle kan deltage til en hyggeaften i den rostilte vintersæson, hvor vi taler løst og fast om aftenens bog – og gør undervejs en del afstikkere!

Aktiviteter i et historisk perspektiv Klubbens første langture

„Jeg har været på mange weekendture på Furesøen med LDR. Det var før slusens tid, så bådene skulle bæres over vejen i stedet for som nu, hvor vi kan trække bådene igennem. Det forklarer måske, hvorfor en furesøtur dengang var en langtur, selvom det ikke blev til mere end 20-25 km,“ forklarer Bitten Steffensen.

Vi overnattede på en græsplæne ved Furesøens Roklub, lige der, hvor bådbyggeren Louis havde

Ved Aldershvileruinerne. Privatfoto.

Tirsdagsformiddagstur til Aldershvileruinerne i 1960'erne. Privatfoto.

sit lille værksted, hvor vi fik bygget en del af vores både. Vi overnattede i telte og vi var en 3-4 både af sted, dvs. vi var en 12 stykker.

„Hvis vi roede på Øresund, og der skulle flere af sted, lånte vi både i Øresundsklubberne, og så roede vi til Nivå,“ fortæller Bitten Steffensen. „Vi var både kvinder og mænd af sted, men bestyrelsen i LDR havde bestemt, at vi ikke måtte mixe i bådene.

Dog kunne det være to piger, der roede, og en mand der styrede, eller en pige der styrede, og to mænd der roede. Vi skiftede side i båden, eller vi gik ind til stranden og skiftede. Reglerne sagde, „Vi mixer ikke.“ – „Hvorfor?“ – Bitten: „Det ved jeg sgu' ikke! Vi gjorde det jo alligevel! Det var hattedamerne, der gik i selvsving. I Skovshoved gjorde de det, det var jo en mixet klub.“

Dengang kvinder var hjemmegående

Bitten Steffensen fortæller om formiddagsaktiviteterne i 60'erne og 70'erne: „Vi havde en formiddagsrotur om tirsdagen, hvor vi passede hinandens børn. Det var for alle aldersklasser, nogle var ældre, andre var småbørnsmødre, nogle var på arbejdsmarkedet og havde en fridag.

På billederne gik turen til Aldershvileruinerne, hvor der var en hel afdeling med dahlia, som vi kiggede på hvert år. Nogle kom på cykel andre kom roende, vi samlede virkelig mange. Det var ikke altid, der var både nok til turene tirsdag formiddag, så måtte vi gå ud to gange.

Vi havde også en smørkagetur, hvor vi havde kaffe med, og så sad vi der på trapperne og holdt tirsdagsformiddagsroning – jeg tror, vi er halvtreds

*En weekendtur til Nivaa i 1959.
Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.*

*Fra en langtur til Furesøen i
1959. Foto: Lyngby-Taarbæk
Stadsarkiv.*

på det billede, mange af dem havde været med til at starte klubben eller havde været ungdomsroere i LDR. Nogle havde været væk nogle år, men var kommet tilbage.

Desværre blev parken nedlagt, væk med dahlierne. Vi tog over til Bagsværd Roklub i stedet for, men efterhånden gled det ud. Det hele var baseret på en gruppe, der blev ældre og forsvandt ud af klubben – i grunden var det vel en hel livsstil, der forsvandt. De nye medlemmer var på arbejdsmarkedet og kunne ikke deltage i formiddagsaktiviteter.

Dengang baller var moderne

„Udover tirsdag aften til te kom der tidligere ingen mænd ind i LDR. Undtagen når der blev holdt fælles fester. Vi har holdt de mest fantastiske fester med LR eller Bagsværd Roklub, som gav anled-

Fra et bal i 1958. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

ning til megen sød musik i hjertet,“ fortæller Bitten Steffensen, medlem siden 1956.

„I LDR har vi holdt mange store baller ude i bådhallen, som blev ryddet totalt og sæbet af, så der ikke var et eneste edderkoppespind. LDR var og er en dameroklub, og der er orden i sagerne.

Tanterne sad på rad og række i bådhallen og holdt øje med det hele. De vidste helt nøjagtigt, hvem der dansede med hvem og hvor længe, hvem der dansede kinddans, og hvem der smuttede. I LR holdt de også fester og i 1957 havde de lavet hele bådhallen om til en havbund med net og fisk og farver. PEO, deres formand, var vognmaler og kunne alt muligt med farver, og han havde en fantastisk fantasi.

Det var et stort arbejde at arrangere sådan nogle fester, og efterhånden var det ikke så „in“ mere. Man kan ikke sige, der var en bestemt årsag til, det holdt op. Det blev i stedet moderne med diskoteker med DJ og høj musik. Vi spillede ikke så høj musik, så kom de gamle i hvert fald ikke. Jeg har ikke danset i Lyngby Dameroklub siden 1982,“ beklager Bitten.

GLDR

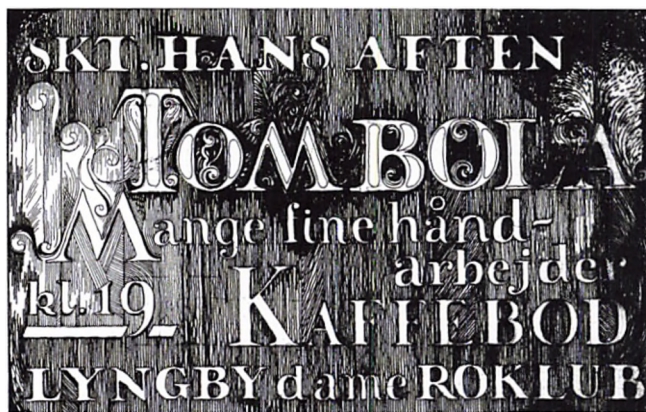
Gamle Lyngby Dameroere, GLDR, var som støtteforening i mange år et økonomisk aktiv for LDR. Den blev stiftet i 1944 af en kreds af klubbens første medlemmer.

Formålet var at støtte LDR økonomisk og at holde sammen på „gamle“ medlemmer, der havde været i klubben i en årrække. Flere af vore gamle inriggere: Nørkle, Ret, Strik, Vrang, Tombo (for

tombola) og Ga-Ly-Da (Gamle Lyngby Dameroklub) er alle sponsoreret af GLDRs aktiviteter.

Dengang Lyngby Taarbæk Kommune afholdt Skt. Hansaften i Folkeparken med bålafrænding og båltaler var LDR forpligtet til at holde dørene åbne, så folk kunne benytte toiletterne. Det var derfor en oplagt mulighed for at skaffe midler til klubben, og fra omkring 1955 startede GLDR med at afholde tombola til Skt. Hans. „Gudmund Schack, en af klubbens grundlæggere, var stofgrosserer og havde et stoflager, som vi fik lov til at forsyne os i. Vi havde nogle dygtige håndarbejds lærerinder i klubben, som kom med ideer og fortalte, hvad vi skulle gøre,“ fortæller Bitten Steffensen.

„Damerne lavede forskellige håndarbejder, striktrøjer, grydelapper og håndklæder, vi syede tevarmere, patchwork, lavede grønlandsk perlevævning, smykker og duge, og ting til jul, som kunne

Reklame for GLDRs aktiviteter, som designeren Poul Hansen, der var gift med et af vores medlemmer, lavede for os.

vindes i tombolaen. Poul Hansen, der var teknisk tegner og gift med et af vores medlemmer, lavede en streamer til os, som vi satte op rundt omkring i byen for at gøre reklame for vores basar, og i mange år kom folk fra nær og fjern.

Efter nogle år var der ikke længere salg i håndarbejderne, og det blev i stedet kaffe, udskænkning, kager, pølser og is, der blev en indbringende forretning til Skt. Hans.

Det var et kæmpeprojekt. Vi flyttede bådene ud af bådhallen, hvor der blev sat stole og borde op. Vi roede ud på øerne i Lyngby Sø for at hente grene til at pynte op med. Vi lavede lagkager hjemmefra og fragtede dem ned til klubben, hvor vi lavede kaffe.

I den første klub havde vi ikke varmt vand, så vi måtte stå med nogle baljer i omklædningsrummene, hvor vi hele tiden vaskede op. I nogle år gik det vældigt godt, men omkring 2010 stoppede kommunen med at holde Skt. Hansfest i Folkeparken.“

Det var ikke kun Skt. Hans, der kunne være indbringende for klubben. Når vi havde isvintre, solgte vi varm chokolade og kage til skøjteløberne på søen, vinteren 1996 var fantastisk.

„Gamle Lyngby Dameroklub“ eller „Gammelroerne“ var en klub i klubben. Holdningen i GLDR var, at det skulle være et privilegium at blive optaget. Nye medlemmer skulle anbefales af eksisterende medlemmer, og man skulle have været medlem af klubben i syv år, deraf de fem som aktiv roer.

Det var altså en eksklusiv klub, og det er klart, at der var nogen, der tog det personligt, blev såret eller fornærmet, hvis de ikke blev anbefalet til optagelse. Man kan sige, at det er almindeligt at have

en støtteforening i en roklub, men måske knapt så almindeligt, at ikke alle kan blive medlem. Efterhånden blev det dog nemmere at blive optaget.

GLDR ophørte med at eksistere omkring 2012, men bestræbelserne for at finansiere klubben fortsatte. Margit Bo, medlem siden 1996, fortæller: „Vi spillede andespil for at skaffe penge til klubben. Selve andespillet gav ikke noget, men vi fandt på at sælge fjernlodder. Hver gang vi havde spillet et spil, blev der trukket et fjernlod, dvs. vi solgte lodder til venner og bekendte for 10 kr. stykket, problemet var, at der ikke var ret mange, der solgte nok lodder, så jeg måtte sælge en masse – det førte til nogle søvnløse nætter, for kunne jeg nu få solgt nok lodder. Hver gang vi var færdige, trak vi lod, og vi vidste altid, hvor mange penge vi havde at købe for, fordi vi havde solgt dem på forhånd. Hvis der ikke kom ret mange en aften, så havde vi alligevel mulighed at få dækket det ind, vi havde købt for.

Alting har sin tid, den næste kasserer havde ikke mulighed for at bruge så meget for tid på at få solgt lodder, og så gik det i sig selv.“ Stella Haagensen uddyber: „Da andespillet stoppede, fik jeg en kontakt til en roer fra Bagsværd. Hun havde så mange ting i kælderen, der var egnet til lotterigevinster, og som hun gav til os. Jeg var også rundt hos forretningerne i Lyngby, som donerede præmier. Det tjente vi rigtig mange penge på.“

Kanindåb

Ved en hyggelig tirsdagsfrokost fortæller deltagerne om kanindåben, som tidligere var noget ret spe-

Kaninerne ror fra Lyngby Roklub L*R til LDR, hvor dåben foregår. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

Afrodite læste op fra et gammelt skrift: „Du lille mø fra Lyngby Sø, i dag du får en lille tår af søens vande ned på din pande. Foto fra 1960. Med andre ord, nu er du roer. Foto: Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

cielt. Heldigvis er ritualet blevet afskaffet, selvom det havde et formål. Når man var blevet døbt, hørte man for alvor til. Man fik en flot dåbsattest, som formanden skrev under på. Så holdt vi en ordentlig fest, og en af pigerne blev bedt om at holde en tak for klubben – Alice Beck Thomsen „Da jeg var rochef her, var der hvert år en 10-15 stykker, der skulle døbes. De blev roet over til Lyngby Roklub, og så blev de klædt ud i nogle utroligt flotte dragter og guldparykker, og de blev sminket. Det tog flere timer; jeg havde fået en stor palet med sminkefarver nede fra Matas, så de kunne rigtigt dekorere sig selv. Så roede de hertil, og i mellemtiden havde vi andre klædt os ud.

Da kaninerne ankom, holdt de fast i et tov, og nærmest som fanger blev de ført rundt i roklubben og ud i bådhallen, hvor de gik hen til et bord, der stod ovre i et hjørne med et grønt net for, derefter kom de en efter en ud på broen, hvor de blev smurt ind i havregrød og grønne spaghetti.

De skulle ikke spise noget, men de skulle kysse et fiskehoved. Kaninerne stod i et bur på broen, vi havde bygget. Så kom Afrodite roende ind i en båd og hev kaninerne ud en efter en. Hun læste op fra et gammelt skrift: „Du lille mø fra Lyngby Sø, i dag du får en lille tår af søens vande ned på din pande. Med andre ord, nu er du roer.“

Derefter fik de et bæger, og de andre stod klar og kylede kaninerne ud i søen under hujen og skrigen, hvorefter de svømmede op igen. Da jeg stoppede som rochef, stoppede kanindåben, for det blev anset som nedværdigende at befamle andre mennesker med grød.

Familierodag

„Vi havde tidligere en familierodag,“ fortæller Stella Haagensen, medlem fra 1990 og tidligere formand for LDR, „I det daglige tror jeg familien var glade for at slippe af med os. Men vi havde i august en familiesøndag, hvor klubben inviterede de familiemedlemmer, som havde lyst til at komme herved. Og alle fik en tur, hvor de sjaskede rundt på kanalen og på søen. Vi spurgte ikke om folk kunne svømme. Vi fik kaffe og kage og grillmad, det var en rigtig hyggedag. Pigerne syntes, det var herligt, at forældrene og søskende var med. Det startede nok midt i firserne og blev ved i 25 år. Men det tager tid, og problemet i dag er nok, at det skal være i weekenden, og hvem skal påtage sig ansvaret for arrangementet?“

24 timers ergometer roning

„I år 2000 havde vi i Lyngby Storcenter på St. Torv en 24 timers ergometer roning fra fredag kl. 12 til lørdag kl. 12 med de bedste kaproere fra LDR,“ fortæller Stella Haagensen og fortsætter: „Borgmester Ørnskov skød løbet i gang. Roerne roede på skift, og vi havde hotelværelser til rådighed til hvile og spisning.

Mange forældre og andre kom forbi for at heppe på roerne. Det var et stort projekt, hvor jeg havde taget kontakt til sponsorer, Lyngby Storcenter og pressen. Vi fik sponsoreret al mad, frugt og brød mm, og vi kom i Guinness rekordbog for flest roede km.“

I år 2000 havde vi i Lyngby Storcenter på St. Torv en 24 timers ergometer roning fra fredag kl. 12 til lørdag kl. 12 med de bedste kproere fra LDR. Privatfoto.

Søslag på Furesøen

Den 28. juni 1996 afholdes der et ganske særligt arrangement med betydningsfuld deltagelse af LDR. Det Grønne Område fra året leverer de righoldige detaljer om arrangementet, som gengives her.

„Et søslag uden blod og død – men ellers er den god nok! Anledningen er restaureringen af den kul-

turhistoriske perle, Næsseslottets romantiske landskabspark. Skibsrederen Frederic de Coninck var en mand af format, Danmarks rigeste mand. Han boede i Moltkes Palæ i Bredgade og havde derfor brug for en sommerbolig, hvorfor han opførte Næsseslottet, som stod færdigt i 1783.

Hans kone Maries fødselsdag var årets store

begivenhed, hvor der blev afholdt marked i parken for egnens bønder og godtfolk, men også københavnere valfartede dertil i stort tal. Slottet var festligt smykket med blomster, der var konkurrencer og boder, der blev spillet fransk komedie, og dagen sluttede med et stort festfyrværkeri fra søen.

Dagens højdepunkt var dog søslaget. Det blev udkæmpet foran slottet af to flåder bestående af miniaturrekuper af de Conincks skibe, alle kommanderet af 'admiraler' med hvide fjer i hatten. I 1804 skrev avisen København: „Deres flåde er i ligesaa god Stand, naar slaget er endt, som da det begynde, og uagtet der skydes, saa det dunder i luften, saa er dog ikke en eneste blevet saaret.“

I Københavns kulturbyår 1996 er der ekstra anledning til at genskabe fødselsdagsfesten. Men hvor skal flåden komme fra? Det viser sig, at Furesøens bådejere og flere af de omkringliggende roklubber gerne stiller op.

Også LDR melder sig, så Lise Hendriksen deltager i en hel del planlægningsmøder, som derudover kræver forberedelser. Også søkrigseksperten stiller op til at instruere og lægge strategien.

Søværnet i lokaludgaven „Furesøens Operative Kommando“ viser sig at have lyst til igen at planlægge et søslag i praksis, da dette så vidt vides sidst skete ved Slaget på Reden 2. april 1802. Til et søslag må der også skaffes kanoner; den første er Yachtklubben Furesøens, der hvert år tages i anvendelse til standerhejsning og -strygning. En ægte pensioneret viceadmiral bliver øverstkommanderende for slaget, nemlig virumborgeren Jørgen

LDRs hold til Søslaget på Furesøen med hatte fra Madam Dunk. Privatfoto.

Lise Hendriksen fra LDR i knæbukser med hvide strømper og trekantet, guldbråmmet hat, er Parlamentæren, der kl. 16.55 landsættes for at aflevere admiral Nelsons depeche til Dronningen. Privatfoto.

*Depechen overrækkes til Dronningen.
Privatfoto.*

Bork, som ud over det store planlægningsarbejde skaffer 17 kanoner fra tiden, heraf 13 fra Det kgl. Skydeselskab på Sølyst.

Lise fortæller om forberedelserne: „I en måned eller halvanden lå der, næsten hver gang vi var ude at ro og rundede et hjørne, en båd og øvede sig i at rejse årer. Det er jo ikke noget, vi gør så tit, så det trænede vi.

Ang. tøjet studerede vi i god tid historiske værker for at finde ud af, hvordan vi skulle se ud og bestilte hattene hos en professionel hattemager, så de blev helt rigtige. Tøjet med de gyldne knapper lånte vi.“ Stella Haagensen fortæller: „Jeg var inde hos Madam Dunk og fik kreeret hatte. Hun var dyr, men syntes det var en sjov ide, så vi fik et stort afslag.“

Lise fortsætter: „Ellers handlede det meget om

at gøre alle opmærksomme på drejebogen, altså, hvornår skal vi være hvor. Flåden stod ud fra Yachtklubben Furesøen, som var kommandocentret. Vi skulle sørge for at runde de rigtige bøjer på det rigtige tidspunkt på vej ind, og hver båd havde en walkie-talkie med.

Jeg kommunikerede med viceadmiralen undervejs, så han kunne speake til den forsamlede flok mennesker om, hvad der var i gang. Alle både havde fået udleveret kanonrør med bomber, som vi fyrede af undervejs (ufarlige, selvfølgelig). På den anden side af Lille Kalv var opsat et helt batteri, der skød kanonerne af og sårede adskillige, så de faldt døde i vandet.“ Faktisk var det Furesøens vinterbadere, der meldte sig klar til at agere ofre – de kæmpede på engelsk side og sprang i vandet fra krigsskibene under høje skrig og skrål.

Slaget stod foran slottet i „Lille Kalv“, hvor den „danske“ flåde var opankret som forsvar mod den fra Furesøen indtrængende fjende.

„Vi var Lord Nelsons udsendte,“ fortsætter Lise, „og lige præcis jeg var jo den, der skulle overrække Dronningen depechen, der sagde, at slaget måtte ende med våbenhvile. Jeg holdt derfor, mens jeg var styrmand for min båd, et stort, hvidt våbenhvileflag hele vejen, mens vi roede ind til broen i Lille Kalv, hvor jeg skulle gå op til Dronningen med depechen.“

Damerotræffets stævnesang

(Solveig Poulsen, LDR 2004)

Melodi: Min Amanda var fra Kerteminde

Nu har roning atter bragt os sammen,
som det sker præcis hvert andet år.
Dametræffet danner selve rammen
om det fællesskab, vi hurtigt får.
Skønt de ydre lighedstegn er svage,
vil vi hurtigt mærke og forstå:
:/: Vi bli'r næsten ens i et par dage,
når vi ta'r den samme trøje på :/:

Ud af skoler og kontorlokaler
er vi spænet i en vældig fart.
Nu må andre klare kundekvaler
ved butikkens kasseapparat.
Hospitalerne er vagtbemandet.
Børnehaverne er lukket af.
:/: Nu skal bådene en tur på vandet,
før vi hygger os i festligt lag :/:

I Det Grønne Område lyder beskrivelsen: „Lise Hendriksen fra LDR i knæbukser med hvide strømper og trekantet, guldbræmmed hat, er Parlamentæren, der kl. 16.55 landsættes for at aflevere admiral Nelsons depeche til Dronningen.“ At det er en pige er „en reverens til Nelson's kærlighed til Lady Hamiton“ siger Jørgen Bork, da han læser indholdet af depechen op for Dronningen – skrevet af ham selv og med budskabet, at søslaget er uden vindere og tabere.“

Ror du for de fine resultater?
Eller for at få en hyggesak?
For at se naturens vand-teater?
- eller holde dellerne i skak?
Hvad du end må ha' for ro-motiver,
og hvad regnes for din største dåd,
:/: bør du nyde lidt, hvor ens vi bliver,
når vi sætter os i samme båd :/:

Når så hænderne er fyldt med vabler
og den nye trøje godt beskidt,
pakkens vasketøj i store stabler,
før vi slutter og går hver til sit.
Vi vil smile ad de gode minder,
hver gang stævnetrøjen trækkes på,
:/: mens vi lover vores ro-veninder,
at der nok skal bli' en ny at få :/:

Trekantsmatch

Trekantsmatcherne fandt sted i august over en årrække og sidste gang i 2017. Dysten fandt sted mellem LDR og de to dameroklubber i vores nær-område, Gefion og Hellerup Dameroklub, og de foregik på skift i de forskellige steder.

I begyndelsen var det 1 km man roede, senere blev det 500 m. Der var et bestyrelsesløb, et motionsløb og et kaninløb. Og så var der altid en festlig sammenkomst bagefter med spisning.

Det var LDR, der plejede at vinde, men de sidste år, den fandt sted, måtte vi dele hæderen med de andre klubber.

Dameroklubtræf

Hvert andet år inviterede de fem dameroklubber, nemlig Aalborg Dameroklub, Fredericia Dameroklub, Gefion, Hellerup Dameroklub og Lyngby Dameroklub til roning med overnatning i de forskellige roklubber. Sangen minder om dengang.

Kilder

Først en stor tak til alle dem, vi står på skuldrene af. Det er dem, der har været med til at grundlægge klubben. Mange af dem var med til at udgive Jubilæumsskriftet, der udkom ved 60 års jubilæet 2. august 1992, og som har været en uvurderlig kilde.

En anden vigtig kilde er alle de mangeårige medlemmer, jeg har været så heldig at møde, og som har fortalt historier enten over en frokost eller på vandet. Jeg ville gerne have talt med mange flere, da historierne strømmer fra en næsten uudtømmelig kilde. Men hvis det skulle nås inden Lyngbybogens deadline, var det nødvendigt at sætte et punktum.

I Danske Studenters Roklubs særnummer om kvinder i roning fra september 2018 fandt jeg forklaringen på, hvorfor dameroklubber er en institution, som ikke uden videre lader sig ændre.

Solveig Poulsens vidunderlige sanghæfte er en kilde til smil og inspiration.

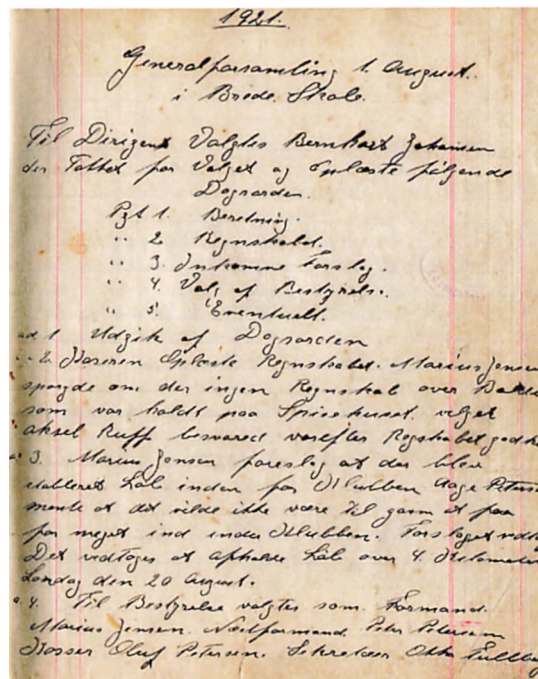
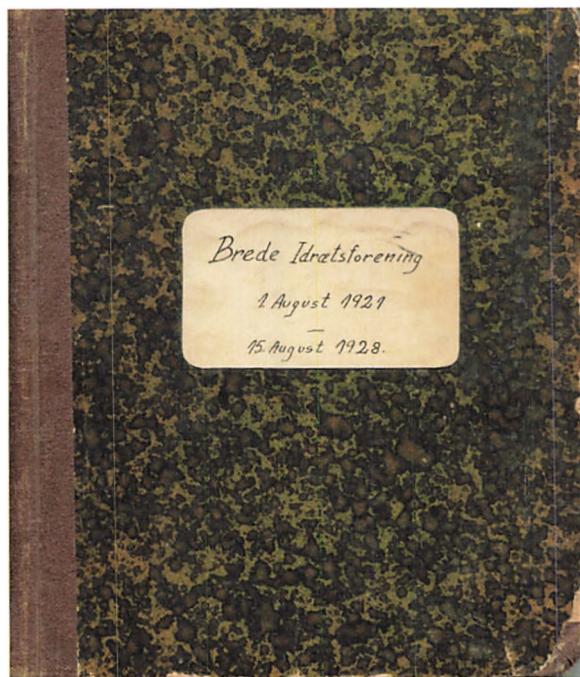
Alice Beck Thomsen, Amanda Johnsen, Annette Brejnholt, Bente Mortensen, Berit Petersen, Bitten Steffensen, Britta Pedersen, Edith Pedersen, Else Snogdahl, Hanne Brusck, Lis Hein, Lise Hendriksen, Lissa Johansen, Margit Bo, Stella Haagensen, Ulla Fischer, Aase Funch er alle et udpluk af dem, der har været med i mange år, og som har bidraget med indsigt i LDRs historie. Allermest tak skylder jeg dog min mand Palle, som igennem ikke mindst den sidste del af skriveprocessen har taget en ekstra tøm i hus og have, har læst teksten og støttet mig på kærligste vis.

Knud Kirk og Tobias Rosenquist Brede Idrætsforening

Brede Idrætsforening, som i dag er en fodboldklub, blev stiftet i 1920 og har baner på Bredebovej lige i hjertet af det „Det Grønne Område“.

En kreds af arbejdere fra Brede Klædefabrik startede allerede i 1909 det, der senere blev til Brede Idrætsforening i 1920. I de omkringliggende byer blev der spillet fodbold og dette behov synes

også at være lige så stort i Brede. Derfor indkaldte F. M. Madsen og Georg Andersen til møde for at vejre stemningen i byen. Opbakningen var stor og F. M. Madsen indkaldte på denne baggrund til en stiftende generalforsamling, hvilket skete fredag den 20. august 1920 på Brede Skole. Hermed var Brede Idrætsforening en realitet.

En protokol fra foreningens stiftelse d. 20. august 1920 på Brede Skole var det ikke muligt at finde i Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv.

Brede Idrætsforening første generalforsamling med beretning 1. august 1921.

Brede Idrætsforening

Holdet der spillede Brede IF i oprykningsrækken.

Klubbens juniorhold (1. junior) vandt i 1937 klubbens første sjællandsmesterskab ved i finalen at vinde over Næstved med 5-0.

Og hvilken kamp. Allerede den 26. november samme år var man klar til indvielsen af klubhuset, hvilket skete med afholdelse af et par store fester, hvor alle de frivillige var i centrum.

Kvindefodbold? Nej, det var spillet markhåndbold, der bare krævede en græsmark og nogle mål. Et spil der helt er forsvundet i dag. Bemærk antallet af spillere på holdet. Foto ca. 1935.

I begyndelsen var baneforholdene en af de største udfordringer for Brede Idrætsforening. Men her trådte Brede Klædefabrik til og stillede en græsmark på området, hvor Argentinavej nu ligger til rådighed. Badning foregik ved at områdets drenge hentede spande med koldt vand. Der var endnu ikke et klubhus.

Allerede i 1937 sikrede klubben sig adgang til den sjællandske oprykningsrække, idet klubben vandt en afgørende kamp mod Udby.

Den 5. maj 1939 blev den nye bane indviet og allerede i 1940 overtog kommunen banen fra Brede Klædefabrik. 1939 var samtidig året, hvor klubbens ynglinge vandt Sjællandsmesterskabet med sejr over Køge, Lyngby og Holbæk i de afsluttende kampe.

I 1941 overrakte 15 af klubbens medlemmer æreemblemet i sølv, som tak for deres indsats i

foreningsarbejdet. Samme år luftedes i øvrigt den tanke at lægge klubberne i Brede, Virum og Lundtofte sammen, uden at det dog nåede at blive en realitet.

I klubbens arkiver er følgende klip fra en lokalavis fundet:

Hans Peter Larsen

I 1922 flyttede Hans Larsen tilbage Brede for at arbejde på værket. Han havde boet der nogle år med sine forældre, som var tilflyttere i 1917. Hans Larsen er født i Hillerød og efter soldatertiden vendte han tilbage. Hans far arbejdede på Brede værk med det beskidte og slidsomme arbejde at køre kul på trillebør fra jernbanevogne, der kom med „Grisen“, hvilket forklarer hans øgenavn „Kultrillerens søn“.

Han blev hurtigt meldt ind i Brede IF, hvor han lidt tilfældigt kom i en fodboldkamp med en lånt fodboldstøvle på den ene fod og en ganske almindelig sko på den anden. Det lykkedes ham at score tre mål, så blev alting lidt lettere og han blev anerkendt. Jeg husker ikke om han var venstre – eller højrebenet.

Så gik det stærkt. Allerede i 1922 blev Hans Larsen indvalgt i Brede IF's bestyrelse helt frem til 1949, hvoraf de 22 år som formand. Lidt om den første tid. Ret så primitive forhold. Banen lå, hvor nu pensionistboligerne blev bygget og det ene mål ville stå under Bredebro på Lystoftevej. Vi klædte om i et skur sponseret af Brede Brugsforening, der i 1927 blev til et beskedent skur med to omklædningsrum. Det var med økonomisk hjælp fra Brede

Klædefabrik, som altid i hvert fald hørte på os, når vi henvendte os. Men sådan kunne det jo ikke fortsætte.

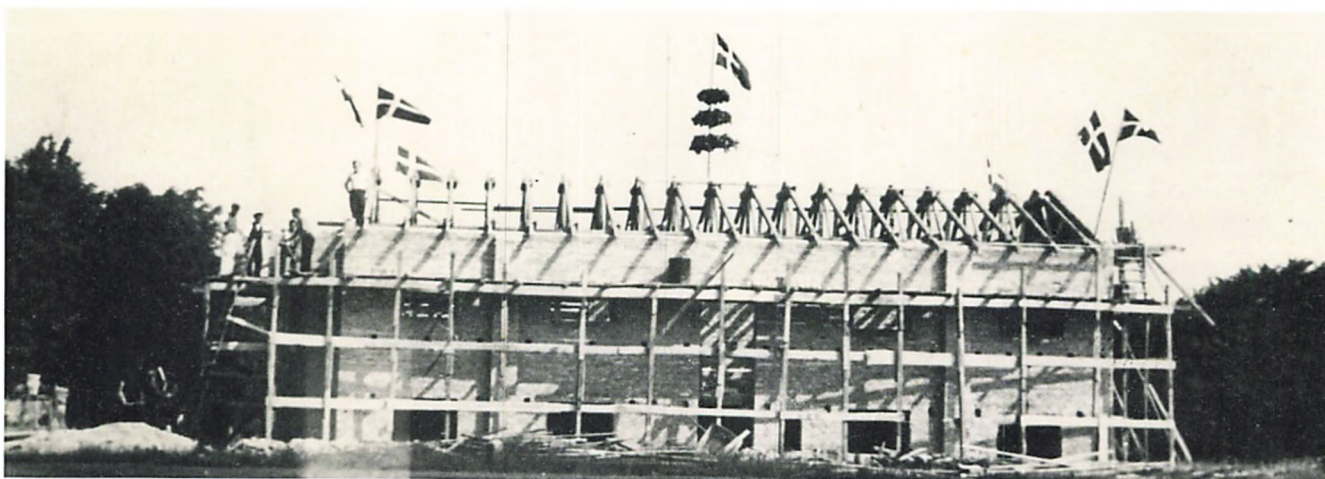
I 1935 anviste Lyngby-Taarbæk Kommune den nuværende baneareal til Brede IF, men et klubhus manglede stadigvæk. Kommunen havde ingen intentioner om at bygge et sådan. Så med Hans P. Larsen foregangsmand måtte klubben selv finde en udvej. Klubben får udarbejdet nogle tegninger og i 1937 bevilger Lyngby-Taarbæk Kommune et lån. Vi kan vel bygge det selv ved hjælp af frivillig arbejdskraft.

På baggrund af en lånebevillingen på 15.000 kr. fra 1937 fra kommunen blev planen forelagt for opførelsen af Brede Idrætsforenings klubhus på generalforsamlingen i januar 1938. Med kun en enkelt stemme imod blev planerne for opførelsen stemt igennem til stor glæde for de mange medlemmer, der nu øjnede muligheden for at opbygge et klubliv. Og selvfølgelig for at kunne få et bad efter træning og kamp. Samme aften meldte 30 mand sig til byggeprojektet og der blev nedsat et arbejdsudvalg, som skulle forestå opførelsen. Her viste det sig at blandt klubbens mange medlemmer var jo alle de faggrupper, der skulle bruges og alle var interesserede og ville give et nap med. En spade i jorden og snart var byggeriet i gang, så Brede IF fik et helt nyt fantastisk klubhus. Og hvilket nap. Allerede den 26. november samme år var man klar til indvielsen af klubhuset, hvilket skete med afholdelse af et par store fester, hvor alle de frivillige var i centrum.

Brede Idrætsforening

De frivillige meldte sig hurtigt og byggeriet kunne begynde ...

... Og rigtig stærkt gik det, den 26. november var der rejsegilde og klubben kunne snart benytte huset. Ukendt fotograf. 1938.

Dette klubhus blev ikke bare en gevinst for Brede IF's medlemmer, men hurtigt fandt de lokale borgere ud af at her virkelig var muligheder for man-

ge andre foreninger at leje sig Administrationen af huset oversteg arbejdet med at lede det egentlige, idrætsforeningen, så i 1968 overlod klubben det velfungerende hus til Lyngby-Taarbæk Kommune mod, at kunne bruge huset vederlagsfrit med rådighed over lokalerne. En ordning der fungerer den dag i dag sådan rimeligt godt.

Klubhuset igennem årene

Her nogle eksempler på de mange aktiviteter klubbens medlemmer og de lokale viste frem i huset. Revy, dilettant, komedie, banko, julefest.

På den permanente scene i klubhuset blev scenerier opbygget. Dilettanterne tog over og en forestilling løb af stablen. Ukendt fotograf.

Det ligner opførelsen af en revy med dansepiger, sangere m.m. og blandt deltagerne dukker et kendt ansigt op som nr. 5 fra højre, nemlig skuespiller og sanger Lilly Broberg (1923-1989). Ukendt fotograf. 1946.

Brede Idrætsforening

Revy måske med potpourri over „Styrmand Carlsens Flammer“. Ukendt fotograf.

Gunnar Nu Hansen (1905-1993) og tidligere formand Knud Kirk står for julebasaren. Foto Preben Søborg 1979.

Efterhånden som flere og flere fotografier bliver tilgængelige på nettet kastes der nyt lys over historien – herunder lokalhistorien omkring Modstandsbevægelsen i lokalområdet.

Det gælder også hændelsen med det tyske fly, der landede i Brede lige efter befrielsen.

Der har været forskellige historier om landingen, bl.a. denne i en særudgave af Det grønne Område:

„I maj 1945 fik boldbanerne i Brede pludselig uventet besøg. Et tysk fly fra Litauen, der var undsluppet russerne, skulle lande på Lundtofte flyve-

„Brede Boldbane, med det kendte tyske fly, der blev erobret af frihedskæmpere“. Bemærk Brede IFs klubhus midt i billedet. Nationalmuseets billedsamling. Lb.nr.: 241876. Foto H. Pettersson, Caroline Amalievej, Brede.

Lidt tættere på. Så sejrrikt ser det ud. Fotograf H. Pettersson, Caroline Amalievej, Brede.

plads. Men piloten tog fejl og landede på boldbanerne i Brede i stedet.

Men folk i Brede var behjælpelige og fortalte, hvad han skulle gøre for at komme til Lundtofte. Og så lettede flyet igen“.

Andre mener, at flyet landede på Lundtofte Flyveplads, og herefter førtes til Brede.

Men de to tyskere, der var i flyet, blev arresteret og transporteret til klubhuset og indsat i fængsel i kælderen.

At modstandsfolkene netop kørte til Brede IF's klubhus, kan forklares ved at de nok kendte huset

Her vognen, der har kørt de to tyske fanger til Brede Ifs klubhus, der ses på fotoet. Nationalmuseets Billedsamling. Ukendt fotograf. Maj 1945.

i forvejen. Huset var blevet et forsamlingshus for Bredes borgere og under den sidste del af Anden Verdenskrig var modstandsfolkene også flyttet ind. De brugte loftet som våbenlager.

I 1950'erne

I 1950'erne voksede pokalskabet. I 1956 havde Brede Idrætsforening tilmeldt fire hold under SBU's turnering; et mellemrækkehold, et B-hold, samt et fjerde og femte juniorhold.

Men Brede IF var også kendt for de mange gode sommerfester, der blev afholdt, og udviklede sig op gennem 1950'erne. De blev ofte kaldt „fagenes fest“ og i lokalavisen bliver sommerfesten anmeldt: Som sædvanlig er Brede Idrætsforening heldig med vejret så sommerfesten blev afholdt

Mon der var frivillige, der gerne ville pudse de mange pokaler? Ukendt fotograf.

i strålende solskin, der bagte hele dagen, hvilket betød god salg af kolde øller. De mange frivillige fik fodboldbanen lavet om til en hyggelig festplads med vajende flag, stor dansestrade, mange boder og telte.

Da festpladsen åbnede strømmede folk til og meget hurtigt måtte tombolaen melde udsolgt. Alle 1500 nummer blev solgt på 1½ time. De optrædende havde stor succes og måtte gentage deres forestillinger. Der var en bugtaler, tryllekunstner Steinbeck og samtidig alle de mange sjove sportsgrene på fodboldbanen. Tovtrækning, sækkeløb m.m. og da solen begyndte „at slukke“, begyndte en livlig dans til et 5 mands orkester.

Disse sommerfester gav ofte et stort overskud, der kunne forstærke den ofte skrantende økonomi i klubben.

Brede Idrætsforening

Det er om at få en god plads?

Sækkeløb for voksne. Der må være noget at grine af for børnene!

Der trækkes så man fornemmer at bukserne er ved at sprænge.

Tombola. 1½ time, så var der udsolgt.

1960'erne

- en kaotisk tid

Kaos og manglende holdånd er nøgleordene for Brede IF i 1960'erne. I slutningen af 60'erne stopper en lang række af de vigtigste seniorspillere. På den tid var det nemlig helt normalt, at man stoppede sin „fodboldkarriere“ allerede, når man nåede slut 20'erne eller start 30'erne. I stedet rykker otte unge knægte, der knap har fået hår på brystet, op og udgør stammen. En af de otte spillere var Preben Hansen, som også gik under navnet „Preben Landshold“, fordi den kække unge mand engang med et glimt i øjet havde proklameret: „Hvis ikke jeg kommer på landsholdet, så ved jeg ikke, hvem der gør“.

Preben Landshold endte dog ikke på landsholdet, men som holdleder formåede han at samle spillerne og sørge for at få de unge med. Dog havde holdet svært ved at bære, at så mange rutinerede spillere stoppede på én gang, og man måtte efter en skidt sæson rykke ned i serie 4.

Holdopstillingen kom med postkort

Holdopstillingen kom som oftest op og hænge på opslagstavlen i ugen op til kampen, men det var ikke ualmindeligt at blive væk fra træning og alligevel komme på hold. Derfor sendte man til tider et postkort rundt til spillerne med information om, hvem der skulle stille klar til kamp. På denne tid var det ikke alle, der havde adgang til en telefon, så hvis postkortet ikke nåede frem til rette tid, kunne det være endnu en årsag til rod. Der var ingen tolvte mand, så hvis ellefte mand ikke mødte op, blev det en hård kamp.

Tæt på opløsning

På et højere plan kan den sidste del af 60'erne i Brede IF heller ikke beskrives som et glansbillede. I 1967 går foreningen faktisk nærmest i opløsning, efter man fra kommunen får afslag på et lån, der skal bruges til renovering. Efter afslaget er der ikke god stemning. Det skabte kaos og uenigheder, og der opstår endnu et stort problem: Ingen vil være formand og ingen vil være i bestyrelsen.

Men efter store overvejelser og en del overtalelse melder Billy Madsen sig. Han tager formandsposten, og det viser sig at være det helt rigtige valg. Det beskrives som Billy Madsens fortjeneste, at klubben ikke går i opløsning. Han samler klubben, skaber ro og gør det i det hele taget fantastisk. Det er også under hans ledelse at klubhuset i 1968 overdrages til kommunen. Der var en del modstand fra de ældre spillere omkring beslutningen, men sådan blev det altså.

Reklame på brystet

I 1969 får Brede IF for første gang reklametrøjer. Det var forretningen Prince Bukser, som var en specialforretning for store størrelser, der slog til, og dermed kom der til at stå „PRINCE BUKSER“ hen over brystet på Brede IFs trøjer.

Indehaveren af Prince Bukser kendte en fra klubben, og han sponsorerede tøj til første- og andetholdet – men også til basketklubben, kegleklubben og kanoklubben. Senere inviterede den gavmilde indehaver til et årligt stævne, hvor ti mennesker fra hver klub skulle dyste i en række

forskellige sportsgrene. Der var pokaler på højkant og en afsluttende fest.

1970'erne

- en lille klub med vokseværk

I modsætning til 1960'erne er 1970'erne en stabil og god periode for Brede IF. Klubben bliver et tilbudsstykke for mange unge, og når de først er inde i folden, bliver de i mange år frem.

Der blev ikke bare spillet fodbold, men også hygget både før og efter træning, og der begynder at komme flere og flere tilskuere til kampene. Bestyrelsen er engagerede og går op i, at man skal have et godt sammenhold i klubben. Derfor arrangerer man flere og flere sociale arrangementer blandt andet en fastelavnsfest. Den gode stemning lønner sig, for i løbet af 70'erne når Brede IF op på hele 350 medlemmer. Det er stort for den lille klub, der efterhånden får mere og mere opmærksomhed fra lokalområdet.

Nytænkning skal der til

De fysiske omgivelser får også i løbet af 70'erne et løft. I 1972 kommer Knud Kirk i bestyrelsen, og det er blandt andet hans fortjeneste, at klubhuset bliver til et hyggeligt værested for klubbens mange medlemmer. Før renoveringen beskrives klubhuset som trist og faldefærdigt, men bestyrelsen sørger for, at der bliver lagt nyt gulv og man flytter nye møbler ind for at gøre det hyggeligt og anvendeligt.

Nye omklædningsrum skal der også til, men økonomien er ikke til det store. Det ender med,

at man finder en gammel tyskerbarak på den nærliggende Lindegårdsskolen. Det er måske ikke det mest oplagte omklædningsrum, men ikke desto mindre bliver barakken flyttet til klubhuset, og bestyrelsen sørger for, at der bliver installeret vandvarmere. Barakken fik først sin afløser i 1997.

Bestyrelsen lægger også hovedet i blød for at finde ud af, om det er muligt at udvide banerne. Efter længere tids søgen dukker en god kommark op. Bestyrelsen forsøger at få fingrene i den, men kommunen afslår desværre, da der er allerede, er en plan om at bygge boliger på arealet.

Sjællandsmestre og serie 1

Trods at der kun er en enkelt plæne at træne på, oplever Brede IF stor fremgang på banen. I løbet af 1970'erne kommer en del spillere, som tidligere har spillet i division, til klubben. Det tæller blandt andet John Christensen, Allan Pedersen, Finn Kjeldstrøm og John Juul. Sidstnævnte beskrives som en særligt samlende karakter. Det var også på netop John Juuls arm anførerbindet sad i en årrække gennem 70'erne.

De erfame spillere er med til at højne standarden, og i 1977 lykkes det at blive Sjællandsmestre. Den gode stime fortsætter, og i 1979 er førsteholdet ubesejrede og rykker op i serie 1. Det er aldrig sket før.

Holdets træner Erik Petersen får blandt andet æren for den flotte præstation. Erik Petersen beskrives som en utrolig empatisk og dygtig træner. Han havde tidligere spillet i division i Vanløse, og han havde en særlig evne til at samle holdet, og

fortælle til hver og en, at de var med til at gøre en forskel.

Og interessen fra lokalområdet bliver bestemt ikke mindre, da holdet rykker op i serie 1. Flere sponsorer viser interesse og holdet begynder at få sponsoreret hele sæt tøj.

1980'erne

Skubber danseskolen ud og holder fester

Klubhuset som man kender det i dag, blev først fodboldklubbens i midten af 80'erne. Tidligere huserede en danseskole nemlig i klubhusets hovedlokaler, men eftersom fodboldklubben voksede og voksede, overtog man lokalerne.

De nye kvadratmeter blev selvfølgelig brugt til „tredje halvleg“, men også til større fester, som Brede IF efterhånden blev kendt for. Hver Langfredag og 1. juledag blev der holdt store fester i klubben. De første mange fester var med levende orkester, men sidenhen blev det mere populært at hyre en dj til at fyre op for festen.

Der var ingen værtshuse åbne, så derfor blev festerne utroligt populære. Sågar rockerne fik øjnene op for festerne, og de fik også lov til at komme ind på den ene betingelse, at de skulle hænge deres rygmærke-tøj i kælderen, inden de gik ind.

Klubbens formand sad troligt ved døren og skrev folks navne ned, når de ankom, for at skrive dem op som passive medlemmer i klubben. Med den lille finte kunne politiet nemlig ingenting stille op, såfremt de skulle komme på uventet besøg.

Festerne var populære, men efterhånden som

der deltog flere og flere mennesker blev der for meget ballade, og de vilde fester lukkede omkring 1990.

Pokalfund i kuffert

Brede IF har efterhånden kæmpet sig til en hel væg med flotte pokaler, men det er også i midten af 1980'erne, at de mange pokaler forsvinder over en nat. Knud Kirk er manden, der opdager indbruddet og ringer til politiet, som hurtigt får tyveknægtene fanget. Nogle af pokalerne er dog allerede smeltet om, men det lykkes politiet at finde omkring 40 pokaler i noget buskads.

Knud Kirk havde ikke forventet at få resten af pokalerne igen, men en dag ringer politiinspektøren til ham og fortæller, at han har fundet en kuffert fyldt med pokaler. Kufferten stod efter sigende som udbetaling for en bil i Slagelse. Knud Kirk er noget overrasket over fundet, men tager glad imod pokalerne, som den dag i dag stadig står og skinner i klubhuset.

Erfarne spillere stopper

Ligesom det skete i 1960'erne er der i 1980'erne en lang række af de mest erfarne spillere, som stopper. I store træk er det ikke disse år, der er spillet allerbedst fodbold – men det går stadig godt, og man spiller hovedsageligt i serie 3.

Der er i 1980'erne mange hold og klubben er stadig et populært sted at komme for det gode sociale sammenhold. Der kommer også et oldboyshold og et meget dygtigt juniorhold. Juniorholdet – årgang 73 – beskrives som et rigtig godt hold, som

i en længere årrække var med til at forme klubben. Holdet består blandt andre af Jesper Hansen, som startede som lilleput og i sine voksne år blev formand for klubben. Også Thyge Helberg, Nis Jørgensen, Thomas Kirk, Anders Bessermann får stor ros for deres vedholdenhed. Mange af dem startede som lilleput og blev ved de følgende 30 år. Det skaber stabilitet.

Det er også i slutningen af 1980'erne Brede IF for første gang får en spiller, der senere kommer på landsholdet. Der er selvfølgelig tale om Mikkel Beckmann, der startede i Brede IF som knægt. I dag er han assistenttræner for Lyngby BK.

1990'erne

I slutningen af 80'erne startede Jørgen Nikolaisen det som vi i dag kender som juletræssalg – det er blevet en stor tradition og som klubben ungdom nyder godt af. Vi solgte også målaktier hvor alle vores sponsorer støttede, herudover støttede de med præmier, der blev udtrukket til vores velbesøgte julestue i december måned.

Vi startede loppemarked i Klubhuset, en aktivitet der varede i 10 år – med gode indtægter til klubben, specielt ungdomsafdelingens rejser blev støttet.

Vi arrangerede Bikuben Cup i Lundtoftehallen og Prince Cup i Lyngby hallen med de bedste indendørsforhold for sjællandske klubber- det var en stor succes og et pænt overskud til klubben.

I 1990 havde Brede IF 70-års jubilæum som blev afholdt 6. august. Der blev spillet en kamp

mod Lundtofte fra sjællandsserien med rigtig mange tilskuer på sidelinjen. På selve jubilæumsdagen var det reception med venner, sponsorer, pressen og LTK med hvad dertil hører af mad, øl og gaver. Kl. 17 spillede 75 ungdomsspillere i små hold og så var der sodavand og pølser bagefter.

Vi sluttede dagen af med en kamp med de gamle Georg Larsen, Lars Sørensen, Allan Petersen, Brønsted m.fl. Der var mange tilskuer – 3. Halvleg bestod af forloren skildpadde og øl i stride strømme. Brede – Lundtofte 1-1.

I 1990 ansatte vi Kim Madsen som træner og Kim blev en rigtig Brede mand både på det sociale plan og træningsmæssigt. Bredes ynglinge rejste også til Pula i Jugoslavien, nu Kroatien, på et træningsophold med kampe og socialt samvær. Det var de sidste år med det gamle Jugoslavien.

Det var også de år der rigtig kom gang i dame/pigefodbolden i Brede med etablering af Damejuniorhold (1991) og gode fodboldresultater. Vores 1. Hold rykkede op i serie 3.

I juni 1991 får Brede selvforvaltning, så der skulle gøres rent, slås græs, kridtes bane. Der blev indkøbt græsslåmaskine, Erik Mortensen blev udnævnt til græsmand og Ib Heidemann og Knud Kirk bliver ansvarlige for kridtning af banen.

1991 måtte årgang 83 med Mikkel Beckmann og Jacob Arum slås sammen med VSB med Thomas Kristensen FCK – den konstellation blev et af Sjællands bedste miniputhold med Steen Kristensen og Jesper Hansen som trænere. De vandt alt de kom i nærheden af: Ud over masser af stævne vandt de sølv ved Haslev Cup i Nykøbing, og

Horslunde-legene havde de en kamp i Skælskør, hvor de vandt med 42-0!

I 1995 blev Brede IF fejret med 75-års jubilæum og kamp d 5 juni mod stjerneholdet med Flemming Nielsen, Ronnie Ekelund, Ivan Nielsen, Per Frandsen, Michael Manniche, Allan Olesen, Miklos Molnar, hvor Bredes 1. hold fik „lagt arm“ med nogle af de gamle kendisser.

Det år var også året, hvor Bredes topscorer gennem næste 6 år vendte tilbage til Lyngby. Mikkell Beckmann? Det blev starten, hvor vi rykkede op fra serie 4 til serie 1. Det skete blandt ved, at mange gode og dygtige spillere fra Lyngby, HIK og Ølstykke kom til Brede IF og var med til at sikre disse oprykninger.

Træer fældet ulovligt

BREDE: Endnu et kapitel føjes til sagen om Brede Idrætsforenings nye fodboldbane, der er blevet længere end godkendt i kommunalbestyrelsen. Nu erkender kommunen, at man har fældet fem egetræer langs banen, som var omfattet af fredningen af Mølleådalene.

Formand står til næse

BREDE: Formanden for Brede Idrætsforening, Knud Kirk, kan se frem til en kraftig næse, når skole- og fritidsudvalget mødes i dag. Knud Kirk har på egen hånd sørget for, at klubbens fodboldanlæg ud mod Lystoftevej blev større end besluttet af kommunalbestyrelsen. LÆS SIDE 2

00'erne og til i dag

Et af ordene, der kendetegner den første del af 00'erne i Brede IF, må være „deroute“. Førsteholdet rykker desværre ned med Flemming Thyssen i 2000, og selvom et par nye trænere de kommende år træder til, er der ikke stor succes. De store profiler mangler.

I 2005 gør man sig endnu et forsøg med en ny træner. Denne gang Keld Juhl som rent teoretisk er fantastisk. Han introducerer 4-4-2, men førsteholdstruppen forstår det ikke, og man ender med at fritstille Keld Juhl, inden de sidste kampe i sæsonen. Den dårlige stime ender med en nedrykning til serie 4.

Banepostyr ender i avisen

Men også lavpraktisk er der problemer. Banen skal vendes, men landskabsarkitekten, der var ansat af kommunen til at få styr på projektet, anede ikke, hvor lang en fodboldbane skulle være. Knud Kirk sad på det tidspunkt som formand, og han var langt fra tilfreds. Det endte med, at man fældede en stak, fredede træer for at få plads til banen. Det skabte et stort postyr, og der blev bragt en række artikler om balladen i lokalavisen.

Sagen endte med at banen måtte vendes så klubben kunne leve op til kravene omkring banestørrelse.

Kvinderne er en succes

Kvinde- og pigefodbold får for alvor fat i Brede IF i denne periode. Både socialt og sportsligt er det en succes. Peter Meulengrath var leder af dameafde-

Et par mindre indlæg i vores lokalavis.

lingen, og han var en markant figur, der gjorde en stor indsats.

Kvinderne opnåede store resultater. I 1995 bliver første damesenior skabt – og går i 1999 over til 11-mands. I 2008 når kvindeholdet med profiler som Line Beckmann, Christina Meulengrath og Maria Kyndbøl Danmarksserien. Senere bliver Line Beckmann uheldigvis skadet, og holdet begynder at falde fra hinanden.

På ungdomssiden kommer flere piger til træningssamlinger for udvalgte hold: Signe Munk, Charlotte Arberg, Maria Kyndbøl og Paulina Sander Melby.

Skuden vendes

På herresiden vendes skudes, da Henrik „Mini“ Nielsen tiltræder som 1. holds træner i 2006. Han bruger de kommende år på at revolutionere klubben sportsligt og socialt. Klubben er nede på blot to herresenior hold, men det bliver der lavet om på. Førsteholdet går fra serie 4 til Sjællandsserien – og topser i 2008 med fire herreseniorhold og et dameseniorhold. Der er masser af profiler. Blandt andet nævnes 2. holds træner og topspiller Mike Petersen, topscorer Thomas Jensen, driblekarrusellen Jesper „Gunz“ Jespersen og keeper Morten Heidemann.

Damesenior 2002/2003.

Den meget succesfulde førsteholdstræner Henrik „Mini“ Nielsen startede sin seniorkarriere i Brede IF inden karrieren efterfølgende førte ham forbi blandt andet HIK, Lundtofte og AB.

Brede If i Sjællandsserien

Henrik Mini flytter hurtigt førsteholdet fra serie 4 til serie 2 med to oprykninger i træk. Herefter følger fire sæsoner i serie 2 inden det i sommeren 2011 lykkedes at nå serie 1 med hele 50 point i 22 kampe af serie 2. Dette er kun overgået af Bredes oprykning fra serie 4 i 2006 – Henrik Minis første sæson. Her vandt Brede serie 4 med 56 point i 22 kampe og en overlegen målscorer på 97-19.

Brede var nu i serie 1, som kun er sket få gange tidligere i Brede IF's historie. Her bliver det igen til 4 sæsoner. Første sæson i serie 1 bød endda på en flot fjerdeplads med 45 point. Herefter fulgtes

op med en 6.-plads og 8.-plads de efterfølgende to sæsoner inden det hele går op i en højere enhed i sæsonen 2014/15.

Selvom nogle spillere er stoppet, er det lykkedes at holde en grundstamme af spillere gennem en længere årrække. Morten Heidemand på mål. Thomas Olesen, Anders Leander, Marc Woolrych og Anthony Schoubye i den defensive linje. En midtbane med profiler som, Mads Oehlenschläger, Nicolas Helt og Søren Dolezal. I angrebet veksler mange års profil Jeppe Lander og anføreren Thomas Jensen med at brage mål ind.

Holdet har udviklet sig en del, men det er sta-

dig de defensive dyder som hold, der leves højt på, hvilket tallene også viser med 33 indkasserede mål i 26 kampe for 2014/15-sæsonen.

I sæsonens næstsidste kamp ude mod Grønne Stjerne på en kunstbane i Brøndby lykkes det med et 0-0 resultat for første gang i klubbens historie Bredes IF's førsteherresenior at sikre sig oprykning til Sjællandsserien.

Trænerskift

I efteråret 2015 stopper Henrik „Mini“ Nielsen efter ti ekstremt succesrige år som træner for 1. herresenior. Den efterfølgende periode bliver en rodet affære med mange trænerskift. I perioden mellem 2016-2018 forsøger flere trænere sig med førsteholdet. Blandt andet Martin Hejl, Tino Serritzlew, Brian Levi Clemmesen.

Det lykkedes først at sætte en prop i nedrykningerne i sæsonen 2018/2019 under ledelse af en gammel klubkending – nemlig årets spiller 2004, Kenneth „Rocker“ Jakobsen. Efter at have ledet 2. herresenior en sæson overtager Kenneth Jakobsen roret for 1. herresenior i sommeren 2018.

På dette tidspunkt er førsteholdet gledet ned i rækkerne og er tilbage i serie 3.

Det lykkedes desværre ikke Kenneth Jakobsen at sikre oprykning i sine to sæsoner i spidsen. Og eftersom Corona virus pludselig lukkede al fodbold er Brede IF klar til endnu en sæson i serie 3. Den nye sæson byder samtidigt på en ny trænerkvarter bestående af tidligere spillere og trænere i Brede IF.

Mikkel Wessel Nielsen som træner for førsteherresenior med assistent Janus Loke Høybye.

2. holdet vil i fællesskab blive ledt af Søren Do-lezal og Tobias Rosenqvist.

Medlemstallene stiger igen

Endnu en social tradition er også startet med årets Fanø-cup i sommerferien. Trods flere nedrykninger holdes humøret højt både på og uden for banen.

Og efter nogle hårde år for klubben med fallende medlemstal er klubben igen tilbage med 56 seniorspillere, 17 oldboys, et superveteran-Grandsuper- og Masters Hold som i 2019 vandt pokalturnering for Masters.

Ungdomsafdelingen kører på fulde drøn med 176 medlemmer fordelt på flere årgange fra 3-4-årige op til ynglinge.

Klubhuset

Socialt er Brede IF en stor succes. Omdrejningspunktet er Tutten, hvor der bliver serveret øl i stride strømme, sportsboller og burger.

Klubhuset blev i 50'erne brugt til håndboldtræning, hvor man satte skodder for vinduerne, målene var ribber, der også blevet brugt til gymnastik, og det var opvisning i marts måned.

Det var også bordtennis, hvor BIF havde flere Sjællandsmestre. Salen blev også brugt til store sammenkomster samt Jazzklub. I kælderens i klublokalet var der filmklub, akvarieforening og fagforening.

I starten af 60'erne blev der oprettet danseskole med Fru Alice Juncker og Erna Hjorting.

I 1984 måtte vi sige farvel til danseskolen og så flytte klublokalet op på 1. sal.

I 1987 blev salen renoveret først gang. Loftet blev sænket, nye gardiner blev købt og der blev malet.

Brede Idrætshus/klubhus som blev bygget af klubbens medlemmer i 1938 med støtte fra Brede Klædefabrik har siden da altid været et samlingssted for kommunens unge og gamle.

Brede IF har igennem årene haft mange aktiviteter i og omkring klubhuset for at tjene penge til ungdommen og til almindelig vedligeholdelse af huset.

Efter krigen i 1946 startede man dilettantteater med hjemmelavede kulisser, og man opførte revy hvor blandt andet Lily Broberg medvirkede. Der var sommerfesten med boder med dåser, tombolær, luftgevær showkamp med entré.

*Klubhuset 2021 – bemærk til højre på gavlen, listen over klubbens støtter er tom, er det et tegn i tiden?
Foto Jørgen Reedtz juni 2021.*

Da krigen var ovre blev huset brugt til fængsel i kælderens, hvor alle medløberne fra Havretoften og Fuglevadsvej blev sat ned. De blev forhørt i salen på 1.sal. Bredebovej blev bevogtet af 3 mand på hjørnet.

I 90'erne blev ret turbulent for BIF i henhold til bane og hus. Det startede med at LTK tog 4 meter af vores bane ud mod Lystoftevej og vores forhold blev forringet. LTK forsøgte så at lave en løsning på Kongevejen skole, men det blev så af kortere varighed, da man skulle udvide med SFO.

Så forsøgte man igen med en anden bane på skolen, men naboerne var meget utilfredse og det endte efter et års tid med, at de tog vores målnet.

I 1993 indgik BIF så et samarbejde med DTU om en bane, som vi benyttede i ca. 20 år, indtil DTU selv skulle bruge 2 baner til deres Campus.

I september 1998 rev vi den gamle tysker-barak ned, og vi fik bygget fine nye omklædningsrum. Efter lidt uoverensstemmelser med Lyngby-Taarbæk Kommune. Da en af vores sponsors tilbud blev kasseret, blev det en anden entreprenør, der vandt, blev det dyrere. Omklædningsrummene blev indviet i marts 1999.

I 2002 startede vi med at bygge vores nye TUT (kiosk) op. Lyngby-Taarbæk Kommune havde bevilget 50.000 kr. så vi kunne ombygge vores køkken.

Næste etape blev, at vi fik 40.000 kr. fra Tømerhandler Johannes Fogs fond så vi kunne bygge en terrasse. LTK bevilligede en dobbeltdør i ende gavlen af salen.

„Tutholdet“ består af skiftende konstellationer – i flæng kan nævnes: Knud og Jette, Georg og Alice,

Børge og Lone og Lizzi binder det hele sammen som vaskedame.

Der er gang i den, så træningsaftener trækker tit ud til midnat med billardspil, rafting og den legendariske tipsklub med blandt andre Ebbe, Georg, Knud, Ib, Bob. En gennemgående figur er Tommy Petersen, der er klubbens kasserer og altmuligmand.

Den ene træningslejr efter den anden, må trænerne konstatere, at Brede IFs drivkraft er socialt sammenhold, hygge og en øl eller to – og ikke hundredvis af kilometer på træningsbanen.

Klubhuset bliver flittigt anvendt både til hverdag og i weekender – ikke mindst, når Tutten er åben. Og det elskede klubhus er i 2020 påbegyndt en større renovering af hele kælderetagen.

Et klubhus, der i mange år har været rammen om mange social aktiviteter, er nu et hus, der står

Æresmedlemmer

Poul Nielsen
Birgit Djurhuus
Christian Stephensen
Helmer Stub
John Klit
Henrik Arum
Børge Bengtson
Jørgen Nikolaisen
Knud Kirk
Hans Carson
Henri Larsen
Peter Brøndsted

mere eller mindre tomt – der er ingen frivillige, der er lavet lovgivning om hygiejnekurser m.m., der gør det rigtig svært at drive en Tut og senest Coronarestriktioner.

Formandskab

1946-47	Lorenz Jensen
1948-53	Karl Kock
1954-55	Erling Therphøj
1956 (½ år)	Lorenz Jensen
1956 (½ år)	Birgit Jensen
1957-60	Birgit Jensen
1961-62	Einar Larsen
1963-64	Albinus Larsen
1965	Preben Jensen
1967-69	Einer Larsen
1969-73	Billy Madsen
1974	Kenneth Brandt-Hansen
1975-78	Helmer Stub
1978-81	Knud Kirk
1981-84	Erik Nielsen
1985-88	Knud Kirk
1989-91	Jørgen Nikolaisen
1992-95	Leif Johansen
1996-2003	Knud Kirk
2004	Peter Meulengrath
2005-12	Jesper Hansen
2013-16	Tino Serritzchen
2017	Mikkel Wessel
2018-	Thomas Jensen

Jakob Andreassen

Virum-Sorgenfri Boldklub 100 år¹

Klubbens opstart

Fodbolden kom for alvor til Danmark i tiden omkring stiftelsen af DBU i 1889, på et tidspunkt hvor hovedstadsklubberne KB allerede var etableret i 1876, Frem i 1886 og AB i 1889. Det skulle imidlertid tage ca. 20-30 år, før bolden rullede i datidens landsbyer, i blandt andet den del af det nordlige København, som vi i dag kender som Det Grønne Område.

Omkring 1. verdenskrig så en del nye fodboldklubber dagens lys i Lyngby-Taarbæk kommune. Af de klubber, som stadig eksisterer, var den første fodboldklub Taarbæk Idrætsklub, som blev stiftet i 1908, herefter Brede IF i 1920, Lyngby Boldklub i 1921 og så vores egen klub Virum Boldklub i 1921.

Luftfoto af Virumgade ca 1936 – Vejen til venstre i toppen af billedet er Grønnevej. Foto: Lokalarkiv.

Indbyggertal i Virum-Sorgenfri området

gennem tiden:

1920:	1.342
1925:	2.127
1933:	2.557
1940:	5.633
1950:	16.013
1980:	18.040
2000:	20.646
2020:	21.608

I 1924 opstod Lundtofte i en kort periode frem til ca. 1926, hvor den gik i sig selv igen og først genopstod i 1934 som den klub, vi kender i dag.

Til sidst opstod B82-Virum i 1982 som en ud-bryderklub af Virum-Sorgenfri Boldklub.

Som noget kuriøst i tiden lige før 1. verdenskrig skal også nævnes fodboldklubben „Sorgenfri Boldklub“, som blev stiftet i 1911. Klubben havde sin hjemmebane og hjemsted i Lyngby. Sorgenfri Boldklub blev opløst i 1915 som en konsekvens af de mange militærindkaldelser i starten af krigen.

Selve opstarten

Virum-Sorgenfri var i 1921 et landsbyområde med kun 1342 indbyggere. I Virumdelene, hvor klubben opstod, boede folk primært på gårdene eller i de nært beliggende huse i området omkring det nuvæ-

rende Virumgade og Virumstræde – af denne landbrugsjord opstod Virum Boldklub.

I Virum Boldklubs 25 års-jubilæumsskrift fra 1946 beskrives opstarten af klubben I 1921 på følgende måde:

„I Virum var der en flok unge, som havde fået lyst til at spille fodbold, og som derfor fandt på at starte en klub for derigennem at få lejlighed til at sparke til „den runde“. Man var blevet opildnet af de mange klubber, der dukkede op i omegnen som Taarbæk, Brede, Lyngby, Holte og Raadvad, og animeret heraf startedes så i april måned 1921 Virum Boldklub (datoen kendes ikke).

Der var Ikke så mange, der sluttede op omkring klubben dengang, hvilket vel havde sine årsager

i, at Virum ikke var ret stor, og at der allerede var gået en del af de unge mennesker til omegnens andre klubber, fordi Virum lod vente på sig. Derfor var det kun et seniorhold og et juniorhold, man kunne stable på benene, og i årene fra 1921-29, i hvilket tidsrum man ikke stod tilknyttet nogen union, var det invitationer fra omegnsklubberne, der gav disse hold kampe“.

Det er vanskeligt at fastslå, hvem disse „unge mennesker“, som stiftede Virum Boldklub en april dag i 1921, egentlig var. Dog beskrives en ung mand ved navn Paul Hansen (Paul Horn) som cyklede rundt i området, både for at inddrive kontingent og for at hverve nye medlemmer. Poul Horn boede i Virumstræde.

*Virum Boldklubs 1. hold
1931 –*

Forrest f.v.: Aksel Michaelsen, Daniel Michaelsen, Lars Cortsen

Midt f.v.: Svend „Semper“ Hansen, Ingo Carlsen, Børge Hansen.

Stående f.v.: Benny Hansen, Poul Andersen, Theodor Michaelsen, Harry Bruhn, Erik Rasmussen.

Foto: Postkort.

Der har utvivlsomt også været en del familiemedlemmer fra familien Michaelsen indblandet i stiftelsen af Virum Boldklub. Familien var bosiddende i Virumgade og bestod af en søskendeflok på 7-8 stykker, blandt dem Aksel Michaelsen, Theodor Michaelsen, Daniel Michaelsen og Kaj Michael- sen. De tre førstnævnte spillede på klubbens 1. se-

To af Michaelsen-brødrene i Virumgade, Daniel og Kaj (hhv. nr.3 og 4 fra venstre), som havde en stor andel i Virum Boldklubs tilblivelse og overlevelse i 1920'erne og 30'erne. Privatfoto.

niorhold i 1920'erne og begyndelsen af 1930'erne. Kaj spillede på klubbens næstbedste hold og sad sammen med både Axel og Daniel tillige i klubbens bestyrelse i starten af 30'erne, hvor både Daniel og Kaj sad en kort overgang som formænd. Ingen tvivl om, at denne familie havde en stor andel i udviklingen af VB i 1920'erne og 30'erne.

Den mest omtalte klubperson tilbage fra 1920'erne er dog utvivlsomt Sophus Olsen, som kom til klubben i 1924. Han trådte dette år ind i bestyrelsen som kasserer, en post han bestred helt frem til 1944. Samtidig varetog han i en del år træningen af klubbens senior -og juniorhold.

Sophus Olsen beskriver i Virum Boldklubs 25-års jubilæumsskrift sin entré i Virum Boldklub således:

Da klubben blev startet i 1921, var jeg ikke med, jeg kom først i sommeren 1924. Der var ikke særligt materiale at arbejde med dengang, men Viggo Hansen og jeg tog nu fat med klubben og fik samlet de unge mennesker og fik sat dem i sving. Det var elendige forhold, vi havde at arbejde under. Økonomien var den helt gal med, men det lykkedes os at skaffe så mange penge, at vi kunne købe en fodbold, og den måtte „stå – for skud“. Vi havde nemlig ikke midler til at købe mere end denne ene bold for, og når den så gik i stykker, ja så var der ikke meget andet at gøre, end at jeg måtte sy den. Det var mange gange sådan, at spillerne måtte stå og vente, til jeg havde fået den syet, og når kampen så var færdig, kunne jeg begynde forfra“.

Virumgade i den vestlige ende, hvor man helt i baggrunden kan se Virum gamle skole, hvor de beskyttede boliger ligger idag, nemlig trekanten Virum Stationsvej, Virumvej og Skolebakken. De er bygget af flere omgange. Den gamle skolebygning brændte nytårsaften 1936, da en raket satte sig fast i stråtaget. Resten nedrevet i 1950. Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv. Lb.nr. B1068. Ukendt fotograf. Ca. 1930.

Ovenstående beskrivelser af Poul Horn og ikke mindst de materielle forhold i Virum Boldklub under opstarten giver et meget godt billede af, hvor stor en udvikling, klubben har gennemgået de sidste 100 år. Fra én skrøbelig læderbold pr. hold til, at hver dreng og pige i dag har hver deres solide vandfaste bold at træne med, og fra at blive indmeldt hos en ung mand på cykel til et klik på klubbens website.

VSB er på 100 år vokset fra ca. 30 medlemmer til ca. 1200 medlemmer i 2021 – og fra at have en træner til i dag at have ca. 80 trænere.

Hjemmebanerne

Fra klubbens start i 1921 og frem til 1929 havde Virum Boldklub deres hjemmebane på den nybyggede Virum Skole (1920). Banen havde dog ikke de korrekte mål til afvikling af kampe, og klubben måtte derfor i denne periode nøjes med at spille de udekampe, som de blev inviteret til.

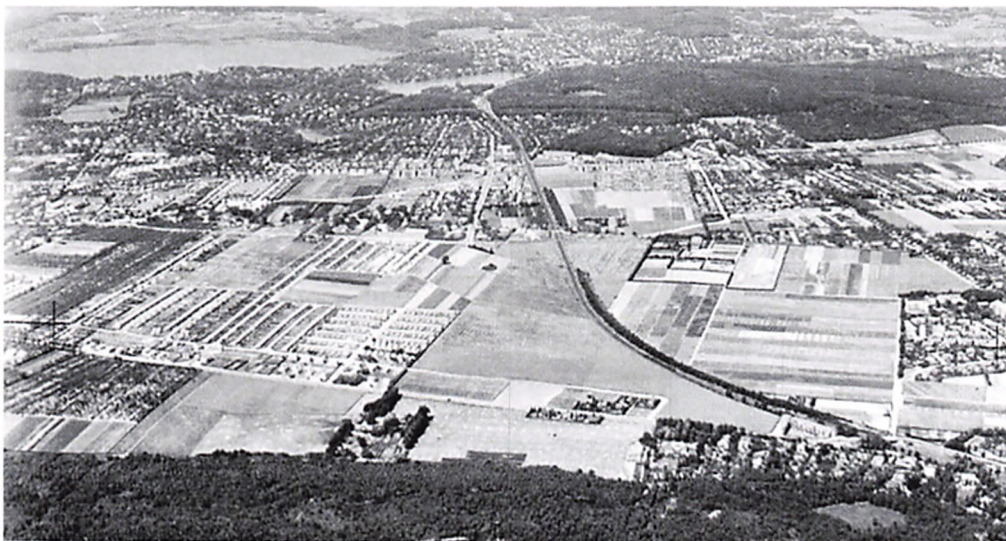
VB var af samme grund heller ikke medlem af nogen union, før det i 1929 lykkedes at få Brede skolebane som ny hjemmebane med de rigtige mål. I 1930 indmeldtes klubben i Nordre Birks Boldspil Union og deltog herefter i de almindelige NBBU-turneringer.

Udfordringerne med at være på Brede skolebane var, at der ikke var nogle omklædningsfaciliteter, og omklædningen foregik derfor på Landboskolen, som i dag er en del af Frilandsmuseet.

Det blev omtalt som meget „omstændeligt“ at gå den lange vej frem og tilbage.

Glæden var derfor stor, da det i 1935 endelig lykkedes at få en ny hjemmebane på Kongevejens Skole med omklædningsfaciliteter, en hjemmebane man skulle have i 22 år helt frem til 1957, hvor klubben flyttede til det nuværende anlæg på Kaplevej med hele 3 græsbaner. Disse tre baner blev i starten af 1990'erne indskrænket til de nuværende 2 baner i forbindelse med opførelsen af tennishallen og de to tenniskunstbaner. Dette blev dog for fodboldklubbens vedkommende kompenseret ved, at VSB fik tre græsbaner på Virumgård i 1991. Den ene af disse baner blev i starten af 00'erne omdannet til grusbane og herefter i 2011 ændret til den nuværende kunstbane.

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

Lufifoto af Virum-Sorgenfri i 1935, Lokal arkiv.

Lufifoto af Virum-Sorgenfri med VSB's baner i 2020 på Kaplevej og Virumgård, Foto Rolf Aagaard Svendsen.

Udenfor stregerne – klublivet

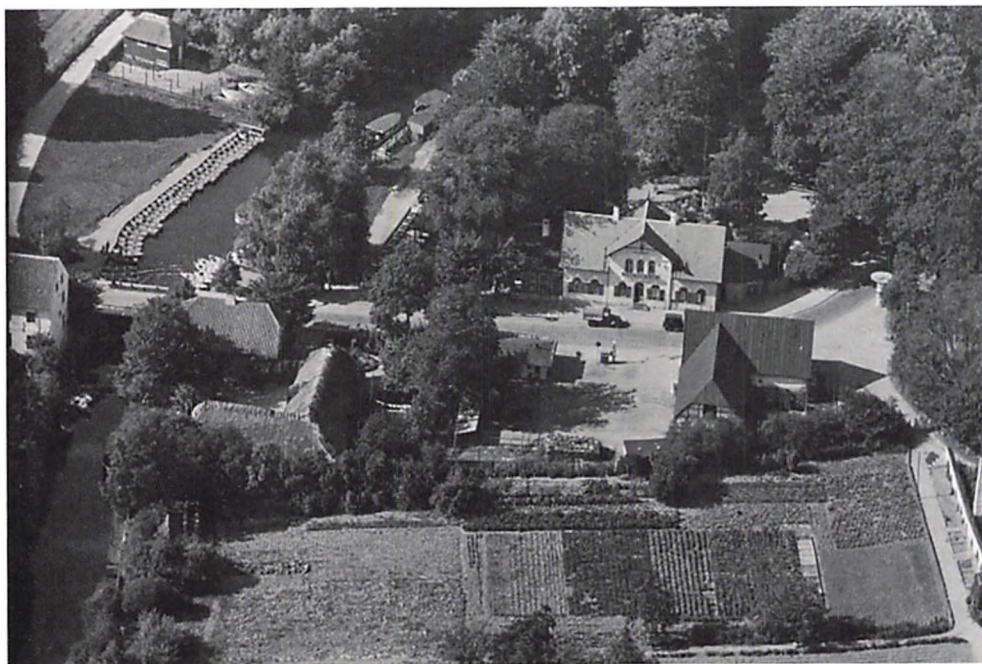
Til trods for at medlemmerne gennem tiden primært er mødt frem for at træne 1-2-3 gange om ugen med fokus på næste kamp i turneringen, så er det nok ikke helt forkert at påstå, at det er gennem klublivet, at de fleste af klubbens mange medlemmer gennem de første 100 år i VSB har haft de største minder, hvad enten det har været som spiller, træner eller leder.

Klublivet kan vel defineres som alt det, der foregår i klubben uden for kridtstregerne, som hyggen i omklædningsrummet, festerne, byturene, rejserne, klubaktiviteter som lotterier, bankospil, loppemarked, stævnearrangementer og meget mere.

I 1920'erne og 1930'erne bestod klublivet ofte i, at seniorholdet efter kampe og træning gik på kro. Frederiksdal Kro var den foretrukne, men også Lottenborg Kro og Geels Kro blev besøgt, og humøret fejlede heller ikke noget dengang.

Virum Boldklub arrangerede i denne tid et utal af lotterier, baller og bankospil i et forsøg på at skaffe midler til klubbens drift. Desværre var det ofte sådan, at man skulle helt til Lyngby for at arrangere de større arrangementer, for der eksisterede ikke lokaler, som var store nok i Virum.

Men uanset hvad der økonomisk kom ud af det, og det var formentlig ikke meget, så var alle disse aktiviteter med til at samle folk omkring klubben, ligesom vi ser det i dag i 2021.

Luftfoto af Frederiksdal Kro og slusen ved Mølleåen til venstre i billedet, Lokal arkiv.

I årene under besættelsen af Danmark fra 1940-45 tog klublivet en ufrivillig pause, i hvert fald blandt de voksne fra seniorholdene. Dette skyldtes de mange militærindkaldelser i 1939.

Først i 1944 lykkedes det igen at samle seniorspillere nok til, at man kunne begynde at spille kampe igen. Til gengæld spillede juniorholdene kampe gennem alle årene under krigen (der er desværre ingen beskrivelser af, hvorledes klublivet i denne tid var for de unge mennesker).

Der går forlydender om, at der under krigen blev spillet en „morskabskamp“, hvor spillerne var klædt ud. Hvem der spillede mod hinanden, og hvad resultatet blev, meldes der ikke noget om, men spillerne skulle bl.a. have været cykelsmeden på Parcelvej 175 Svend Aage Petersen „Muggebikken“, Karl Hansen „Søde Karl“, blikkenslager Svend Aage Møller og et par af Michaelsen-brødre.

Aktiviteter som lotterier, banko, fester o.a. fortsatte op gennem 1950'erne og 1960'erne.

I forbindelse med åbningen af den nye kantine i klubhuset i 1971 intensiveredes antallet af arrangementer, fordi det meste kunne foregå på egen matrikel.

De største arrangementer, som VSB har stået for, foregik trods alt udenfor matriklen. I midten af 1970'erne afholdt klubben to år i træk et stort

anlagt juleshow i Virumhallen med bingospil, et kæmpelotteri med flotte præmier som farve TV, kvarte grise og meget mere. Den musikalske underholdning i showet var bl.a. John Mogensen og Bjarne Liller, som optrådte med Papa Bues Viking jazzband.

VSB's seniorafdeling afholdt gennem 1970'erne og langt op i 90'erne hvert år et internt stævne „Five a side“ som en markering af sæsonafslutningen, hvor deltagerne dystede fem mod fem på en fuld 11-mandsbane. Et meget populært stævne, hvor spillerne efter de hårde kampe kunne nyde en velfortjent frokost i klubbens kantine.

I årene 1984-86 lykkedes det VSB tre år i træk at skabe et pænt overskud ved at arrangere Sjællands største indendørs fodboldstævne i Virumhallen for voksne med ca. 100 deltagende hold. Præmierne var bl.a. flotte racercykler fra Bisgård Cykler og meget andet. Over tre dage blev der spillet frem til søndagen, hvor hallen på finaldagen var propfyldt med tilskuere, som kunne se så prominente navne som Michael Laudrup, Søren Lerby, Lars Olsen, Kim Christofte, John Helt og mange andre dyste om titlen og de flotte præmier.

Primus motor for arrangementet var alle tre år Michael Krogh, mangeårig spiller på VSB's førstehold, senere på Lyngbys og HIK's 1.hold og søn af kantineparret fra 1970'erne, John og Karen Krogh.

Glade børn med medaljer til det årlige interne indestævne i Lundtoftehallen 2015. Foto: VSB's arkiv.

I starten af 1990'erne forsøgte VSB sig også med afholdelse af loppemarked, hvor man lånte drengegymsalsalen på Hummeltofteskolen. Markedet gav såmænd overskud, men konklusionen var dog alligevel, at det ikke var det store besvær værd. Den mest spektakulære hændelse på loppemarkedet var, at Hanne Clausager, mangeårig tennisspiller i VST og mor til Jakob på VSB's drengehold, var mødt frem på sin cykel, som hun havde parkeret udenfor gymnastiksalen. Da hun kom ud fra gymnastiksalen efter at have kigget på varerne, kunne hun konstatere, at hendes cykel var blevet solgt af en af klubbens velmenende intetanende hjælpere – Hanne fik heldigvis sin cykel igen.

I 1995 fik forældreforeningen VSB's Venner ideen om hvert år i vintermånederne at arrangere et internt ungdomsindestævne i Virumhallen, hvor

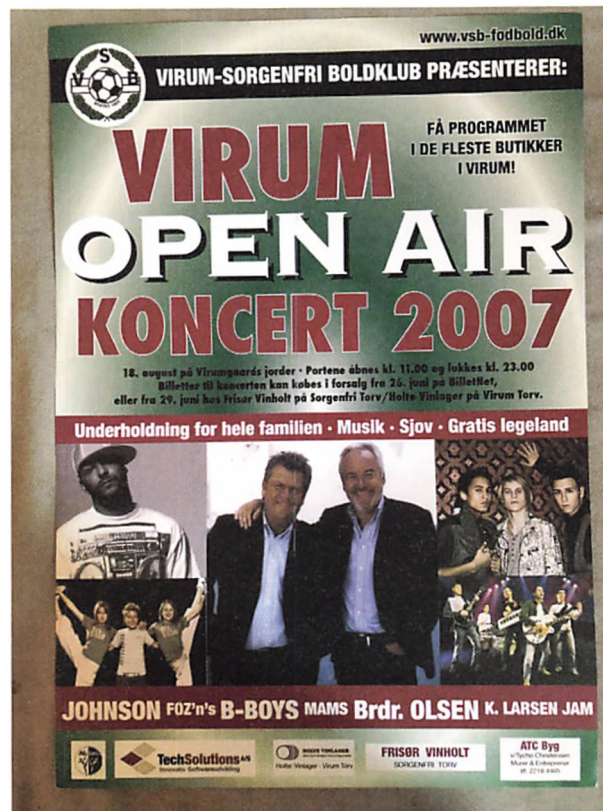
klubbens drenge og piger i de forskellige årgange spillede og hyggede sig weekenden igennem. I denne forbindelse fik hver deltagende spiller helt frem til 2010 uddelt en årstrøje med årstal og klublogo på. Stævnet startede i Virumhallen og flyttedes i 00'erne til Lundtoftehallen, hvor det stadig afholdes den dag i dag.

I forbindelse med klubbens 75 års jubilæum blev der i 1996 arrangeret flere forskellige aktiviteter. Udover en opvisningskamp mellem VSB's danmarksseriehold og Brøndbys nykårede danmarksmestre med flere end 500 tilskuere på lægterne og et nederlag på 0-6, stod klubben dette år også for arrangementet af Lilleput-DM for drenge med de 16 højest rangerede klubber i hele landet. Spillerne og trænerne blev indkvarteret og bospist i 3 dage på Hummeltofteskolen.

Dejlige kager og lagkager, som børnene skal nyde, når det årlige lagkagestævne er overstået. Foto: VSB's arkiv.

Det var ikke sidste gang, at VSB forsøgte sig med et stort arrangement, for i 2007 arrangerede klubben en stort anlagt en-dags musikfestival på Virumgårds jorde, hvor der udover musikscenen var anlagt et stort område med masser af aktiviteter til børn. På scenen optrådte Nick og Jay og andre kendte kunstnere i løbet af dagen og aftenen. Festivalen afsluttedes med selveste Brødrene Olsen, der i 2000 havde vundet det europæiske melodi-

Plakaten til Musikfestivalen på Virumgårds bane i 2007. Foto: Jan Castin Jeppesen.

grandprix. Der var bestemt heller ikke et øje tørt, da lighterne lyste i mørket til afslutningsmelodien „Smuk som et stjernesud“. Et rigtig flot arrangement, hvor der desværre kom for få mennesker, og klubben led et relativt stort økonomisk tab.

Andre indtægtsgivende aktiviteter i nyere tid har dog sidenhen dækket dette underskud ind flere gange. I starten af 00'erne skaffede herreundomsløder Carsten Blond en opgave til klubben, som be-

DBU's fodboldskole på Kaplevej i 2019 med André, Carl og Celina som trænere. Foto: VSB's arkiv.

stod i at stille med hjælpere til det årlige BT-halvmarathon, som afholdes hvert forår. Selvom det ikke hedder BT's halvmarathon mere, så løses opgaven stadig af VSB i dag, primært af klubbens forældre, som passer diverse drikkeposter m.m.

I 1997 startede VSB op med DBU's Fodboldskole på initiativ af de to trænere Erik Bentzen og Lars Rønne. Det har siden været en stor succes. Med nogle enkelte afstikkere, hvor VSB i nogle få år i starten af 00'erne valgte at lave fodboldskolen sammen med Lyngby Boldklub og DGI, har klub-

ben siden arrangeret Fodboldskolen sammen med DBU. I 1997 deltog 96 fodboldglade børn, og dette tal er i dag vokset til 180 børn. Hertil skal lægges, at siden 2014 har ca. 75 børn hvert år deltaget i klubbens fodboldcamp med overnatninger og masser af hyggeligt samvær på Hummeltofteskolen.

Rejseaktiviteter

VSB har altid været en klub med store traditioner for fodboldrejser. De første rejser foregik med se-

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

niorholdet til både Jylland, Sverige Tyskland og Norge. I 1948 var klubbens 1.seniorhold en tur i Norge, og i 1950'erne opstod en tradition, hvor ungdomsafdelingen gennem flere år hvert år tog til Holmegaards Glasværk, her beskrevet af Jes Berg-holt (mangeårigt medlem af VSB og i dag stadig aktiv på „Fiskerholdet“):

Vi mødte frem og blev i bus kørt til Sydsjælland. Først besøgte man Gisselfeld herregård, og derefter var der frokost på Villa Galina. Næste seance var

en rundvisning på Holmegaards Glasværk, hvor vi så, hvorledes glasset blev smeltet og omformet enten maskinelt eller manuelt ved glaspustning.

Men det der var hovedattraktionen, var en kamp mod det lokale hold som hed Fensmark. Efter at have tilmeldt sig turen blev der udtaget et hold som skulle repræsentere VSB i kampen, og alle de, der ikke var sat på holdet, heppede. Bagefter var der lagkage og sodavand i deres klubhus, hvorefter vi kørte hjem i bussen med sang og fodbold-quiz'er.

Fra Gøteborg Cup 1980 hvor 1. herrejunior, damejunior og et pigehold deltog. Ledere på denne tur var Jesper Frigast, Lis Svendsen, Lars (Gumle) Gerhard Hansen, Jens Pedersen, Tina (Tippe) Petersen og Flemming Jacobsen. Privatfoto.

I 1970'erne intensiveredes rejserne, især til udlandet, hvor et seniorhold i 1972 var i Jugoslavien og ungdomsholdenes ture, både indenrigs og udenrigs tog for alvor fart.

I 70'erne drog mange ungdomshold sammen afsted i busser for at deltage i store internationale stævner som „Norway Cup“ i Oslo og Gøteborg Cup.

Indenrigsturene for ungdomsholdene kunne i 1970'erne godt være med privat indkvartering, dvs. at spillere og trænere blev privat indkvarteret hos den klubs spillere, man besøgte, og året efter fik man så besøg af det samme hold som fx i 1970 og 1971, hvor Jørgen „Slater“ Madsen havde organiseret sådanne arrangementer med Taars- Ugilt i Vendsyssel for VSB's lilleputter.

I 1981 tog klubbens ynglingehold under ledelse af den daværende ungdomsformand Kenneth Havtorn en tur til USA, og herefter blev det meget almindeligt op gennem 1980'erne og frem til nu at tage på en eller anden tur i løbet af sæsonen. Disse ture er gået vidt omkring, både i Danmark og i udlandet. Fra 1990'erne og frem til i dag har det i Danmark fx været kutyme, at VSB hvert år sender flere af de yngre hold til Danmarks nok mest kendte og velorganiserede fodboldstævne „Pinse Cup“ i Nykøbing Falster.

Der er ingen tvivl om, at disse rejser og ture har skabt en masse gode uudslettelige minder hos en masse drenge, piger, kvinder og mænd op gennem tiden.

Livslange venskaber

Talrige livslange venskaber er gennem tiden blevet grundlagt, både i og udenfor omklædningsrummene, uanset alder, lige fra de små drenge og piger på 4-5 år, som her i 2021 træner foran klubhuset, til en flok grå ældre mænd, som snor sig forbi de små spillere og deres forældre, for at gå turen ud på græsbanerne for at spille en GrandSuperVeteran kamp.

Et samvær, som flere af disse gæve gutter har haft, siden de som 9-10 årige startede som spillere i Virum Boldklub i midten af 1950'erne. Flere på „Fiskerholdet“ har i dag rundet de 70 år, men engagementet, når der hygges og spilles kampe er stadig intakt, selvom de fleste nok må konstatere, at sammenhængen mellem tanke og handling på banen er blevet anderledes udfordrende med årene. Fiskerholdet blev dannet i 1978, primært af en kerne af tidligere førsteholdspillere i klubben med Mikael Østergaard i spidsen som „manager på livstid“.

Mikael fortæller her lidt om holdet fra starten og frem til i dag fyldt med gamle VSB'ere:

En nostalgisk tur ned ad Memory Lane, hvor et hyggehøld har overlevet åreforkalkning, hukommelsestab, sygdom og corona – og hver onsdag stadig sparkes til den lille runde.

I 1978 var det slut med fodbold på højt niveau, så jeg fik samlet en flok af ligesindede til sekundafodbold.

Truppen bestod af spillere, som for længst er gået i glemmebogen hos de efterfølgende gene-

rationer: Per Svendsen, Ole 'Nold' Petersen, Asbjørn Dahl, Carsten Olesen, Torkild Enevoldsen, Rene og Peter Bamberger, Jørgen Aaes, Jan og Erik Petersen, Jørgen Bojer, Niels Johansson, Erik 'Busser' Larsen, Bent Jørgensen samt venner og arbejdskolleger rekrutteret udefra.

Optagelseskriteriet var, at man var fyldt 30 år.

Holdet blev døbt Fiskerne, med reference til Peter Bamberger, der var spiller, sponsor og ejer af virksomheden Vendsyssel Eksport.

De første år spillede vi i serie 5, og siden spillede vi både serie- og old boys-fodbold.

Nye tider – nye navne

Efter nogle år blev truppen udvidet, da et andet lukket hold, Champagnepropperne, havde svært ved at stille hold og derfor blev optaget hos Fiskerne. De leverede navne som Lars Dinesen, Finn Thomsen, Niels Thillerup, Bo Kajs, Claus Flintrup, Ole Kauffeldt, Per Tuft, Peter Balstrup, John Ankersen og Søren 'SP' Petersen. Og hvis det kneb med at skaffe spillere, var mange af vores sønner blevet så gamle, at de kunne spille med i serie 5.

Indtil vi fik Henrik Madsen og Torben Frederiksen som målmænd, var det vanskeligt at finde en kvalificeret spiller til at tage med hænder.

Fiskerholdet i ca år 2000 i forbindelse med den årlige generalforsamling: Forrest f.v. Søren Fabricius, Kristian Skaarup, Jesper Frigast, Michael Østergaard, Claus Flintrup. Stående f.v.: Jakob Andreassen, Erik Bentsen, Jens Kibsgård, Niels Herlevsen, Bo Kajs, Jørgen Aas, Jesper Gulev, Torben Frederiksen, Niels Thillerup, John Ankersen, Per Tuft, Ole Kauffeldt, Rene Bamberger, Svend Duelund. Privatfoto.

I de første år vogtede Rene 'Fureflip' målet – et øgenavn, han fik, fordi han var fast deltager ved datidens syrede musikarrangement ved Furesø Fri-bad.

Rene stod for så vidt udmærket, men var ikke altid stabil til at møde op. En gang måtte han kort inden kampstart kravle ud ad et vindue i sin lejlighed, fordi politiet bankede på hoveddøren. Han var også mester for en uventet musikalsk opbakning, da tre af hans kammerater dukkede op til en udekamp i Grantofte med trompeter og andre blæseinstrumenter for at støtte os.

Rene blev afløst af Peter Lauthrup-Larsen – i dag politisk redaktør på TV2. I en kamp i Hørsholm førte vi 4-0 ved pausen, men da 2. halvleg gik i gang, var målet tomt, og først flere minutter senere dukkede Peter op. Han havde glemt sin gribesalve i omklædningsrummet. Det hjalp ikke, for så vidt jeg husker, sluttede kampen 4-4.

Nyt og yngre blod

I de følgende år fik vi nyt blod i form af bl.a. Svend Duelund, Jes Bergholt, Jesper Gulev, Bent Andersen, Niels Herlevsen, Kristian Skaarup, Steen Jørgensen, Jesper Theilade, Jens Kibsgaard, Søren Fabricius, Jesper Frigast, Klaus Brandt, Torben Frederiksen, Henrik Madsen, Jens 'Stiiks' Kristensen, Søren Jyde, Preben Önnnerth, Peter Meyer, Jakob Andreassen, Henrik Joost og Preben Larsen.

Så var tiden moden til veteranfodbold, superveteranfodbold og senest grand superveteran. Sidste år blev VSB's andet superveteranhold nedlagt, og herfra kom Niels Grube, Bjørk, Kurt Christensen

Peer Ellekjær, Sven Egmos og 'Julle' under vores vinger, så vi i denne sæson stiller med et 7-mands hold i 60+ og et 5-mands hold i 65+ rækken.

Vintertræning

Efter sidste turneringskamp rykker vi hvert år indendørs.

De første 15-20 år i boldhallen på Trongårds-skolen, hvor Rene Bamberger var lærer og derfor havde nøgle til hallen. Eventyret sluttede, da han skiftede job, men han sørgede for at ansætte pedellens søn på sin nye arbejdsplads, og det var pedellen så glad for, at han vendte det blinde øje til, når vi låste os ind i hallen med en nøgle, som Rene havde fået kopieret.

Til sidst gik den ikke længere, og så flyttede vi residensen til Rungsted Gymnasium, hvor Jes Bergholt er lærer og har et godt forhold til pedellen.

Her mødes vi hver lørdag kl. 8.30 i vinterhalvåret, og efter halvanden times fodbold er der øl og røverhistorier. Og første lørdag efter nytår supplerer vi med sildemadder og Gammel Dansk.

Ud at se med VSB

Det hele gik ikke op i fodbold. Når sæsonen var afsluttet, var der afslutningsfest. I selskabslokalerne i Højhuset, i kantinen, i et telt i Kristian Skaarups have eller på chateauet hos Jens Kibsgaard i Holte.

Den musikalske underholdning blev leveret af vores husorkester: Jakob Andreassen på klaver, Søren Fabricius og Niels Herlevsen på guitar, Jes Bergholt på bas og Anders Dencker på trommer. Herlev stod for sangen, suppleret af Thiller, der al-

tid gav 'My Way'. Desværre kunne han aldrig huske teksten, hvis han havde fået for meget at drikke.

Der var også ind- og udlandsture. Til min ødegård i Sverige, til Kongskilde Friluftscener på Midtsjælland og gennem flere år til Gilleleje Feriecenter.

Glory Cup

Årets højdepunkt har altid været generalforsamlingen med managerens beretning, spisning og valg til tillidsposter: ølhenter, boldansvarlig, materialeforvalter, hjørneflagsansvarlig, anfører og straffesparksskytte. Sidste punkt afføder en opildnet debat, mens de andre poster bliver fundet i fred og fordragelighed.

Jes Bergholt var ølhenter i 18 år og sørgede altid for, at øllet var koldt, at det blev leveret til tiden, og at der var rigeligt af det. Svend Duelund har i en menneskealder stået for bolde og pumpe, og Jørgen Aaes har været anfører uafbrudt siden 1979.

Generalforsamlingen afsluttes med uddelingen af „Glory Cup“ til den spiller, der har gjort sig særligt bemærket.

Dateringen går tilbage til 1979, hvor Peter Bamberger fik pokalen. Den slutter i 2019, hvor hæderen tilfaldt mig. Ikke fordi jeg havde gjort mig specielt fortjent, men fordi der kun var plads til ét navn mere på pokalen. Så spillerne mente, at det var rimeligt, at jeg lukkede leddet efter 40 år som manager for holdet.

Det er nostalgisk læsning at studere de mange navne på pokalen. Mange har sat fodboldstøvlerne

på hylden, og Erik Petersen og Kristian Skaarup døde alt for tidligt.

Svend Duelund indkøbte en ny pokal, men den er ikke kommet i anvendelse endnu, fordi sidste sæsons generalforsamling blev aflyst på grund af corona.

Spændende at se, hvor mange navne der kommer på den nye pokal. Dåbsattesten er ikke på vores side.

Hvad foregår der egentlig i grobunden af disse livslange venskaber i deres spæde start, når de dannes her i 2021, hvilke værdier kommer i spil?

Det giver 11 årige Mille Amstrup et lille eksempel på her (født i 2009, datter til Mette og Mikkel Amstrup, sidstnævnte mangeårig anfører for klubbens 1. herreseniorhold i danmarksserien):

Jeg startede med at spille i VSB som 6-årig og har nu spillet i fem år, og det vigtigste har hele tiden været sammenholdet og venskabet på holdet. Og så kan jeg selvfølgelig også godt lide at spille fodbold. I starten tabte vi næsten alle vores kampe, men det har på en eller måde gjort os bedre gennem årene, for nu er vi begyndt at vinde mere. Samtidig er holdet vokset her på det seneste, fordi der er kommet en del spillere fra B82-Virum. Det er både rigtig hyggeligt og har også været med til at forstærke vores hold.

Kammeratskabet er virkelig godt på holdet, jeg har rigtig mange af mine allerbedste venner på det her hold. Der er faktisk ikke så mange fra min klasse som går til fodbold, men en del fra min parallel-

klasse på Hummeltofteskolen spiller på holdet sammen med en del fra de andre skoler, Virum Skole og specielt fra Fuglsanggårdsskolen her på det sidste, hvor der er kommet næsten et helt hold fra B82.

Vi har tit været hjemme hos hinanden og hygget og har bl.a. været på flere picnics sammen. Kammeratskabet i kampene er også virkelig godt, og hvis man er mødt frem i lidt dårligt humør, så har vi alle været gode til at lægge det til side og bare glemme det og spille, og efter kampen hygger vi os sammen – det er meget sjældent, at vi bliver sure på hinanden.

I takt med at kvindefodbolden kom til VSB i starten af 1970'erne, blev der også i denne tid født mange livslange venskaber, venskaber som blev plejet op gennem ungdommen, seniortiden og videre ind i Oldgirls livet. To gode eksempler på det er de gamle VSB-kvinder, Helle Frederiksen og Birgitte Thorup fra det succesfulde 1. kvindeseniorhold i 1980'erne. Her fortæller de om fodboldlivet i VSB efter seniorkarrieren:

Syvmandsfodbolden for damer startede op i VSB tilbage i 1993. Selvom vi var oldgirls valgte vi alle årene at spille i den almindelige seniorrække, til trods for at vores modstandere blev væsentlig yngre op gennem 90'erne og især 00'erne. Vores skifte til 7-mands skete, fordi der på det tidspunkt var 4 stamspillere fra 1. kvindeseniorholdet som blev gravide samtidig med at to drog ud for at opleve verdenen og to var langtidsskadede. Dette gjorde, at der var en del spillere som skiftede klub, og VSB

så sig nødsaget til at trække holdet fra Danmarks-serien, som på det tidspunkt var den næst højeste række i landet. De spillere der valgte at blive i VSB startede så i 1993 et 7-mands kvinde hold, først under ledelse af Pia Larsen og dernæst under kyndig ledelse af Birgitte Thorup – det skulle vise sig at være guld værd. Holdet vandt SM allerede i deres første år og bestod af mange af de gamle divisions og DS spillere, såsom Susanne Berg, Anne-Mette Dall(AM), Helle Vester Gaudin (Vester), Hanne Målmand Kristensen, Susanne Christensen, Kirsten Møller, Lone Overgaard, Winnie Hansen, Helle Frederiksen (HK), Gitthe Bekker (TH), Christina Von Bülow, Ulla Pedersen (Ulla post) og Birgitte Thorup. På sidelinjen til at passe børn og hjælpe havde vi Marianne Rynt (Monne).

Vi spillede i mange år med disse spillere og flere kom til. Vi hjalp hinanden på tværs af det nye 11 mands kvindeseniorhold og vores 7-mands hold, vi lånte lidt af dem og de lånte lidt af os. På den måde lærte vi hinanden at kende og kunne på den måde holde på de nye spillere som blev gravide og ikke længere kunne træne og spille kampe som før, fordi på vores hold var det ikke krav om træning – det havde vi gjort nok. Vi ønskede bare at spille kampe og hygge, hvilket var holdets motto. Her fik vi navnlig i første omgang glæde af Christina Jepsen (Hansen), Christina Frandsen, Anne Lau, Hanne Frederiksen, Hanne Packness, Rikke Nedza, Louise Nordskilde og Pia Hemmingsen (Larsen). Herudover fik vi Mette Navntoft hjem fra USA så hun kunne spille med os igen.

*OldGirls holdet i 2006
Forrest f.h.: Christina Frandsen, Anne Lau, Anne Mette Dall (AM), Hanne Kristensen, Hanne Packness.
Bagerst f.h.: Christina Jeppesen (Hansen,) Helle Vester, Susanne Berg, Hanne Frederiksen, Helle Frederiksen (HK), Mette Navntoft, Træner Birgitte Thorup
Privatfoto.*

Vi vandt i løbet af de næste 10 år en del Sjællandsmesterskaber og en del sølvmedaljer og havde nogle store dramatiske kampe mod Skovlunde og Femina om hvem der skulle vinde SM. Sidste år under ledelse af Birgitte Thorup vandt vi SM sølv. Vi tabte til et hold der var væsentlig yngre end os og som beundrede de ældre kvindes fantastiske måde at spille fodbold på. Holdet var en blanding af fantastiske teknikere, fightere, nogle kunne løbe hele tiden, andre var hurtige og nogle kunne det hele. Vi burde måske have spillet i en Oldgirls række, men når vi nu stadigvæk kunne begå os mod de yngre spillere var det sjovt, og så havde vi også lige et par unge piger med i form af Katrine Johansson og Christina Delcomyn. Tænk at vinde en kamp 17-0, hvor modstandernes træner inden kampe sagde til sine spillere, at de der gamle damer kan I ikke tabe

til, og så efter kampen komme hen og sige pænt tak for fodboldlektionen.

I 2007 overtog Marianne Rynt (Monne) og Helle Frederiksen (HK) holdledertjansen for holdet. Det blev til endnu et mesterskab og en sølvmedalje, og vi fik igen blandet holdet med endnu yngre kræfter som Bennedikte (Beno) og Rikke Frandsen. Vi havde fornemme tilskuere i form af Jørgen Slater, Svend Duelund og Niels Johansson, og herudover kom Tina Frandsen også endnu mere op og heppede, da nu hendes datter spillede med på holdet. Dette endnu et tegn på at VSB var en klub med et super godt sammenhold og klubliv. Vores 7-mands hold stoppede i 2012.

Vi kan kun sige VSB tak for en fantastisk tid hvor vi fik mange gode venner. Vi ser heldigvis stadigvæk mange af dem. Vi har hyggeaftener med Mette

Navntoft, Marianne Rynt, Lone Overgaard, Helle Vester, Tina Frandsen, Githe Bekker og Dorte Duelund flere gange om året, hvor vi får vendt hele verden og vores gode minder fra VSB.

Vi kan sige, at Mette Navntofte og Lone Overgaard stadigvæk er aktive fodboldspillere, vi andre har desværre været nødt til at stoppe pga skader og andet.

VSB i 1950'erne og 60'erne

Mikael Østergaard, som ovenfor har beskrevet Fiskerholdet, meldte sig ind i VSB i 1957, hvor

Mikael Østergaard. Privatfoto.

de nye baner på Kaplevej netop var blevet taget i brug. Han fortæller her om sine oplevelser i klubben i 1950'erne og 1960'erne:

„63 år som aktivt medlem af Virum-Sorgenfri Boldklub“

Idrætsanlægget på Kaplevej var min barndoms legeplads – den bedste, man kunne ønske sig. Og sådan er det stadig.

I 1955 var jeg 7 år, og fodbold var det vigtigste i mit liv. Vi unger spillede i parker, garagegårde og på de små rækkehusveje, men den ultimative drøm var at blive medlem af Virum Boldklub (klubben tog i 1969 navneforandring til Virum-Sorgenfri Boldklub). Problemet var blot, at man skulle være 10 år for at blive medlem.

Ventetiden syntes uendelig, men på mirakuløs vis lykkedes det mig at slippe gennem nåleøjet som 9-årig.

Min første kamp var mod Slagslunde-Ganløse. Vi tabte 3-1, og jeg scorede vores mål. Jeg husker det, som var det i går.

Et par uger efter mødte vi Slagslunde-Ganløse igen. Vi vandt 13-0, og jeg scorede 9 mål. Så var jeg i gang, og det er jeg stadig her 64 år senere, omend benene, balancen og konditionen ikke er, hvad de har været.

Beskedne forhold

For at blive medlem af Virum Boldklub skulle man enten opsøge Frisør K. M. Frisk på Det Hvide Butikstorv, Isenkræmmer Nicolaisen på Virum Torv

eller Optikeren på Geels Plads. Når papirerne var udfyldt, var man medlem.

Det første halve år tid trænede jeg på Kongevejens Skoles idrætsanlæg, men da det nye stadion på Kaplevej stod klart, rykkede vi herover.

Klubfaciliteterne var ikke noget at råbe hurra for. Klubhuset var en træbarak med to omklædningsrum og et baderum med to brusere, og som vi delte med tennisklubben. Det var ikke det store problem, eftersom både fodboldspillerne og tennis-spillerne klædte om hjemmefra. Kun til kampe var omklædningsrummene i brug til de gæstende hold.

Med til anlægget hørte en Hellerup iskiosk, hvor man kunne købe slik og is, og hvor tennisspillerne kunne bestille baner. Dertil kom et miniskur, hvor bolde og pumpe blev opbevaret af en korpu-lent mand ved navn Hansen.

Apropos bolde, så var de udstyret med en lædersnøre, der skulle bindes, når bolden var blevet pumpet. Snøren var ikke sjov at få i panden, især ikke hvis det havde regnet. Det er nok derfor, jeg aldrig lærte at heade.

Fodboldstøvlerne var også langt fra dagens strømlinede og farverige. De var alle sorte og havde skrueknopper under. Det skete ofte, at knopperne skruede sig løs, og kunne man ikke finde dem, måtte man humpe rundt.

Livet i Virumparken

I hele min lilleputtid måtte man kun spille på anlægget, når der var træning. Ikke noget med at spille med holdkammerater og venner uden for de 2 x 1 times træning om ugen.

Så vi spillede i garageanlæg ved Sorgenfrivang, på gader og veje, i Furesøparken og ikke mindst i Virumparken, der hver eftermiddag var propfyldt af fodboldglade drenge. Målstolperne var et par træjer, og vi afgjorde selv, om bolden havde været over eller ved siden af mål. Der var vi ikke altid enige.

I Virumparken blev der også afholdt private turneringer mellem områdets rækkehusbebyggelser, skoleklasser og vennekredse. Skyscraper United fra Højhusene var en af de faste deltagere.

Jeg var også medlem af Virum-Sorgenfri Tennis-klub, men valgte det fra, fordi der var langt mere fællesskab i fodboldklubben med træning, kampe og stævner.

Et af årets højdepunkter var den traditionsrige udflugt til Tystrup Bavelse Sø ved Sorø. Programmet var år efter år det samme: Spisning af med-bragt med i Villa Gallina, besøg på Holmegård Glasværk og kamp mod et lokalt lilleputhold.

Guide på turen var tandtekniker Weinæs, der havde klinik på Frederiksdalsvej. En lille rund mand, der ikke havde noget med fodboldklubben at gøre, men stillede op år efter år.

Uden for sæsonen var der stævner. Jeg husker, at vi en gang vandt et stævne i Fredensborg. Førstepræmien var 15 kroner til klubben.

Afsted til udlandet

Min egen generation rummede ikke de store talenter, men ét år nåede vi frem til at spille kvartfinale om SM mod Glostrup.

Vi kom foran 1-0 på mål af 'Svonner' – senere

*tjener på Blokken (det for længst nedlagte værts-
hus „Blokhuset“ på Kongevejen for foden af Geels
Bakke), pedel på Engelsborgskolen og målmand i
Brede – men endte med at tabe 8-1.*

*Så rykkede jeg op som drengespiller, hvor jeg i
anden sæson fik Bent Frederiksen som træner. Et
år var vi på tur til Herning, hvor vi skulle spille
træningskampe mod Ikast, Herning og Silkeborg.
Vi troede, at vi skulle lammetæve de uduelige jyder,
men fik læsterlige klø.*

*Årgangen under min rummede navne som Gert
Norskilde, Jan Petersen, Lars Amdi og Lars 'Dino'
Dinesen, og den talentfulde årgang 50 talte spillere
som Lasse Nielsen, Flemming Christiansen, Henrik
Solborg, Erik Zester og Henrik Lauridsen. Årgan-
gen over min var tyndt besat, mens årgang 46 var
stærk med bl.a. John Ankersen og Niels Thillerup,
der som seniorspillere spillede på førsteholdet i
over 10 år.*

*Som junior var jeg med på min første udlandstur
til Hamborg. Holdledere var daværende formand
Bülów og den mangeårige kasserer Poul Nielsen.*

*Som junior startede jeg som lilleputtræner og
fik som yngling jobbet med at køre rundt på cykel
og opkræve kontingent. Et ganske indbringende
job, eftersom jeg fik 10 procent af det indkradsede
beløb.*

Det foregår noget nemmere og billigere i dag.

Én gang VSB, altid VSB

*Sammen med Gert Norskilde tog jeg initiativ til
klubbladet 'Halvleg'. Jeg var redaktør for bladet
i 12-13 år i samarbejde med bl.a. Jesper Frigast.*

*Det blev også til en periode som bestyrelses-
medlem og ungdomsleder. Det skete efter en små-
kaotisk generalforsamling, hvor en kreds af yngre
spillere og med Svend Højer som tovholder og
senere formand væltede den gamle bestyrelse med
bl.a. Poul Nielsen og seniorleder Albert Madsen.
Bent Frederiksen var ungdomsleder i den vælte-
de bestyrelse, og der gik mange år, før min gamle
træner og gode ven tilgav os oprøret. Men så var
alting heldigvis tilgivet og glemt.*

*Da jeg startede på uddannelse, flyttede til Kø-
benhavn og stiftede familie, blev det nødvendigt
at prioritere tiden, og efter 4-5 år på førsteholdet
valgte jeg at spille sekundafodbold, først i serie 5
og samtidig som oldboys, senere som veteran, su-
perveteran og nu grand superveteran.*

*Selvfølger i Virum-Sorgenfri Boldklub, hvor
jeg havde mit netværk og nære venner. Otte af os
stiftede siden en herreklub med månedlige sam-
menkomster med mad og kortspil, og siden 1987
har vi hvert år rejst til en europæisk hovedstad
eller storby. Og hver lørdag i vintersæsonen er vi
15-16 ældre herrer, der spiller indendørs fodbold.*

*Jo, et medlemskab af VSB skaber livsvarige
venskaber.*

Anlægget på Kaplevej

*Med ovenstående glimt af livet med fodbolden i
VSB i 50'erne og 60'erne, om indmeldelsespro-
cedure og lukrativ kontingentopkrævning på cy-
kel, så skal der omkring anlægget og klubhuset
på Kaplevej tilføjes, at man allerede i 1952 hav-*

de planer i kommunen om at anlægge baner på Kaplevej. Dels var området på dette tidspunkt i Virum udbygget stort set som i dag, hvilket betød en medlemsvækst i årene 1942-49 fra 100 til 300 medlemmer, og dels var området Sorgenfri ved at blive til med de mange rækkehuse opført i 40'erne og 50'erne, Hummeltofteskolen i 1953, og „de gule huse“ (Sorgenfrivang 1) i starten af 50'erne beliggende overfor højhusene (1959). Denne intense bebyggelse betød yderligere vækst i antallet af børn og unge i perioden fra midten af 1950'erne

Sportspladsen på Kaplevej 1949. Der høstes med selvbinder, hvor Virum Boldklub otte år efter skulle få deres nuværende anlæg. I forgrunden er Boelvej og i baggrunden rækkehusene på Rosengaardsvej. Manden på selvbinderen er gårdejer Folmer Emil Petersen (1904-1967), som sammen med sine to brødre ejede Den gule Gaard/Kærgården i Virumgade op til gadekæret. Foto: Ernst Tønsberg.

og op gennem 1960'erne, hvor medlemstallet kom op på mere end 500.

Virum Boldklubs ønske og behov for nye baner blev indfriet i 1957 på arealet ved Kaplevej, som hidtil havde været benyttet til kommarker hørende under Kærgården (den gule gård ved Virum gadekær). VB kunne nu forlade Kongevejens skolebane, som havde været hjemmebane siden 1935 og indtage tre nye flotte baner.

Et egentligt klubhus så man først i 1959, hvor den første del af vores nuværende klubhus blev opført med omklædningsrummene 1-4, det nuværende bestyrelseslokale og en lille bid af den nuværende kantine, som blev brugt til pejsestue. Slik og drikkevarer kunne man købe i en luge hos Henriksen, som havde sin biks, hvor bestyrelseslokalet er i dag.

De første to år fra 1957-59 lå der på anlægget et lille fritstående ishus, et grønt omklædningsrum på ca. 40 m² og lidt derfra et lille boldskur, alt sammen placeret ca. der, hvor det nuværende boldrum og dame/pige omklædningsrummene er placeret i dag. Indgangen til stadion lå ligeledes samme sted, hvor vi i dag har trappenedgangen fra Boelvej.

I 1971 udbyggedes klubhuset i østlig retning med en fuld kantine og køkken samt omklædningsrummene 5 og 6. De nye omklædningsrum tilhørte dog tennisklubben frem til 1997. Som følge af den store medlemstilgang i 00'erne og 10'erne, blev klubhuset for få år siden udvidet i vestlig retning med to nye omklædningsrum og et nyt dommerrum, som vi kender det i dag i 2021.

B18: „Hellerup Is“-hus opstillet af tennisklubben (VST) i 1955 til højre, når man kommer ned ad trapperne fra Boelvej. I baggrunden kan man se marken, hvor vores opvisningsbane skulle ligge to år senere i 1957. Bagest i billede kan man ane rækkehusene på Kaplevej. Foto: LTK lokalkiv.

Kantinen

Den nye kantine blev et helt nyt mødested for klubbens medlemmer, og der er vel ikke noget sted udenfor kridtstregene, hvor klublivet er levet mere end i klubbens kantine: en sodavand, en pose slik, en pølse, en kop kaffe, en øl eller flere både før og efter mørket faldt på – alt dette krydret med en masse (røver)historier og godt samvær. Et utal af klubfester i forbindelse med sæsonafslutninger og andet, for både store og små, er igennem årene blevet afholdt i kantine på Kaplevej. Før den blev bygget, blev disse arrangementer afholdt i selskabslokalerne på Geels Plads, i bygningen på 2. sal overfor indgangen til det nuværende Virum Supermarked (Meny).

Driften af kantine på Kaplevej er gennem årene blev varetaget af forskellige forpagtere. Disse blev fundet i et nært samråd mellem Lyngby-Taarbæk Kommune, VSB og VST (tennisklubben), som dengang og frem til 1997 delte driften og brugen af lokalet. Det var utvivlsomt fodboldklubben, som benyttede kantine mest i denne periode.

Første kantineforpagtere i den nybyggede kantine i 1971 var det unge ægtepar Jørgen „Slater“ Madsen og Gunni „Putte“ Madsen. Som en del af aktiviteterne i kantine arrangerede Slater bl.a. flere aftener om ugen i vinterperioden det således, at de unge medlemmer kunne komme og spille bordtennis, diverse brætspil og i det hele taget hygge sig.

Herefter fulgte i 1973 ægteparret John og Karen Krogh. De bestred hvervet i 6 år fra 1973 til 1979

og var i disse år i høj grad medvirkende til, at klublivet i VSB på denne tid blomstrede. Deres indsats blev fortjent anerkendt med klubhæderen „Årets VSB'er“ ved generalforsamlingen i 1979.

Mikkel Amstrup (f. 1970), mangeårig anfører på 1. herresenior i danmarksserien, fortæller om sine oplevelser med livet i klubhuset og kantinen som både ung og voksen i 1970'erne, 80'erne og 90'erne:

Vi var altid oppe i klubben dengang, enten til træning eller med en bold under armen, spiste is, hyggede os med hinanden og spillede en masse fodbold.

Klublivet var meget centralt. Alle, der trænede, klædte om i omklædningsrummene. Det var en meget indgroet del af at gå til fodbold, at man mødtes

i omklædningsrummet og fik en hyggesnak, byttede fodboldkort med de andre osv. Efter træningen videre ind i hjertet af klubben, kantinen, hvor der var gode muligheder for at lære hinanden at kende på tværs i klubben.

Kantinen var omdrejningspunktet for det hele. Det var der, vi mødtes efter træning og kamp, det var dér, vi holdt afslutningsfester, og det var helt klart hjertet i klubben. De første, jeg kan huske som kantineforpagtere, var Børge og Asbjørn, og så kan jeg huske Preben Bisgård fra vores tid som seniorspillere. Jeg kan huske, at Preben fik shinet rummet op, et musikanlæg ind, han var god til at skabe rammer for nogle rigtig gode fester. Michel er også en af forpagterne, jeg husker godt. Der kom dagens ret på menuen, som betød, at vi ofte gik op og fik os en gang middagsmad. Kantinen var i det hele taget et godt sted at komme, for der var altid åbent og altid nogen man kendte, trænere, ledere eller andre spillere fra holdet.

Den proces og alt det samvær kørte fra vi var 9-10 år helt frem til seniorårene. De mest livlige år i seniortiden var en gang eller to om ugen, hvor der blev raftet, drukket øl og hygget til den store guldmedalje, grillen tændt, et samvær på tværs af alle hold, også kvindeafdelingen, og det var altid festligt og hyggeligt med de afslutningsfester, vi holdt sammen kvinderne op gennem 90'erne. Og så var der bededagsturen, hvor vi hvert år på St.Bededag tog på Bakken og hyggede os efter en rigtig god frokost i klubhuset, en tradition i herreafdelingen siden slutningen af 70'erne. En stor del af mit sociale liv foregik i klubben dengang.

John og Karen Krogh, som i 1978 modtog „Årets VSB'er“ for deres store entusiasme og evne til at gøre kantinen til klubbens store samlingspunkt og gennem 70'erne. Foto: VSB's arkiv.

Efter 1997, hvor tennisklubben fik sit eget klubhus i den nybyggede hal, var det udelukkende fodboldklubben, som stod for driften af kantinen, dvs. finde forpagtere, en opgave som efterhånden blev en større og større udfordring, primært fordi brugen af kantinen ændrede karakter, i særdeleshed op gennem 00'erne, hvor en ny omklædningskultur opstod hos ungdomsspillerne. En kultur vi stadig har i dag, hvor børnene klæder om hjemmefra og tager hurtigt hjem eller bliver hentet af deres forældre lige efter træningen. Det har bl.a. betydet, at langt færre børn og forældre hænger ud i klubbens kantine end tidligere med dalende omsætning til følge.

Status i 2021 er, at klubben på bedste vis forsø-

Fire inkarnerede VSB'ere og førsteholdstræner Jørgen Dyring i hyggelig snak foran klubhuset på Kaplevej i maj måned 1989. F.v.: Bent Frederiksen, Jørgen Dyring, Tom Frandsen, Svend „Semper“ Hansen og Bent Eskildsen. Foto: Irving.

Af andre kantineforpagtere gennem tiden skal nævnes Asbjørn Dahl og Børge Andersen, ægteparret Leif og Vivi Gilsager, Michel Gaudin, Preben Bisgård, Henriette, Torben og Tina og ikke mindst Dorte og Dan (sidstnævnte modtagere af Årets VSB'er i henholdsvis 2003 og 2018).

ger at drive kantine gennem en styregruppe fra bestyrelsen, som ved hjælp af en række unge mennesker sørger for, at lokalet er åbent på de vigtigste tidspunkter, så det her er muligt at få sig en lille tår, en snak og afholde diverse klubmøder, fester o.lign. Klubbens ambition for foråret 2021 er, at der skal være åbent med grill hver lørdag/søndag kl 10-14, baseret på at forskellige byder ind som frivillige pølsevendere mens selve cafeen alene bliver holdt kørende af lønnede VSB'ere med det økonomiske mål, at cafeen løber rundt.

Kvindeafdelingen

Det største bidrag til klublivet i VSB gennem tiden har utvivlsomt været i 1970, hvor man på klubbens generalforsamling som en af landets første klubber besluttede at optage kvindefodbold på programmet. Den store initiativtager var Henrik Astrup Madsen, bror til Jørgen „Slater“ Madsen. Henrik blev af samme grund ofte omtalt som „Mini Slater“, hvordan han havde det med dette øgenavn, melder historien dog ikke noget om.

Da der på dette tidspunkt ikke var mange kvin-

dehold i landet, blev holdet med det samme født ind i den næstbedste række 2. division øst. Allerede i første sæson lykkedes det holdet at rykke op i 1. division øst, hvor de skulle på meget svære opgaver mod datidens store kvindeklubber Femina, Skovlunde, Rødovre og Sundby. Kvindeholdet bestod på dette tidspunkt af kun 6 spillere på over 20 år og en gennemsnitsalder på 16,5 år. Det gik dog forbløffende godt i den første sæson i 1972, hvor holdet opnåede en flot 2. plads i 1. division øst og en efterfølgende 4. plads i DM-finale stævnet.

Det var i disse år lykkedes at stable flere pigehold på benene i ungdomsafdelingen, og i 1971 var der 55 kvinde/pige medlemmer i klubben. I 1972 vandt pigerne det første sjællandsmesterskab.

VSB's kvinder var sportsligt placeret i landets bedste rækker i 1970'erne, 80'erne og frem til starten af 90'erne. I denne tid var der rigtig meget godt samvær mellem drenge – og pigeafdelingen og herre -og kvindeafdelingen, specielt festerne

Anne Delcomyn alias Anne Gonzales Madsen jonglerer her i 1972, hvor hun som tolvårig var den første pige på Sjælland, som tog DBU's sølvmærke i teknik. Privatfoto.

i klubhuset i forbindelse med sæsonafslutningerne op gennem 1990'erne var særdeles festlige og mindeværdige.

Tina Frandsen og Marianne Rynt meldte sig i 1974 ind i VSB's pigeafdeling – her beretter de om deres lange tid i klubben:

1. kvindesenior 1972 som blev nr. 4 ved danmarksmesterskabet. Foto: VSB's arkiv.

Tina startede i VSB i 1970 og Marianne i 1974. Vi var begge blevet støvet op af Henrik Madsen, mens vi løb og spillede sammen med de andre børn, hovedsagelig drenge, hvor vi hver især boede. Tina i de gule huse og Marianne på Grønnevej v/dyreklinikken.

Tinas start var lidt vanskelig. Hun prøvestartede i foråret som småpigespiller og fik at vide, at de var 1 Tina og 1 Ina i forvejen, så Henrik sagde: Så kalder vi dig Frandsen. Derudover fik hun at vide, at hun skulle spille højre back og ikke måtte flytte sig fra pladsen. Hun havde været vant til at spille over det hele. Det resulterede så i, at Tina ikke ville gå til fodbold alligevel. Tina startede dog op igen i efteråret, efter at hun var kommet sig over forskrækkelsen.

Vi har begge rigtig gode minder fra vores tid som VSB-medlemmer. Vi stoppede begge med at spille fodbold grundet knæskader i henholdsvis 1990 og 1993 og nåede derfor ikke at være spillere på klubbens kendte oldgirls hold, men vi var gennem alle årene meget entusiastiske tilskuere.

Som ungdomsspillere blev der arrangeret mange gode ture; bl.a. til Bornholm, Munkebo og Tyskland, og derudover deltagelse i turneringerne Norway Cup og Göteborg Cup, som vi også prøvede at vinde.

Sejrsrækken har været stor i de udendørs turneringer, hvor klubben flere år i træk kunne mønstre Sjællandsmestre som småpiger, piger og juniorer; ligesom der også blev hentet pokalsejre hjem mange gange.

Også indendørs var vi til stævner rundt om i landet og har vundet vanvittigt mange pokaler.

Sammenholdet i ungdomsårene var virkelig godt på kryds og tværs af årgangene, bl.a. fordi vi havde mange rigtige gode engagerede trænere, der gjorde det muligt, at vi kom på alle de ture og turneringer.

Vi havde også gennem tiden et godt sammenhold med drenge/herreafdelingen, hvor vi bl.a. holdt fælles afslutningsfester, ligesom vi var ude at se hinandens kampe.

Mange af os spillere var også på Sjællands udvalgte hold og fik mange gode og spændende oplevelser ud af det.

Som seniorspillere spillede vi i landets næstbedste række næsten alle årene, dog i den bedste række i sæsonen 1984, hvor vi dog rykkede ud allerede efter det første år. Herudover vandt vi også pokalturneringen flere gange.

De fleste sæsoner var vi 2 seniorhold, men vi har da også i korte perioder kunnet mønstre 3 hold.

Vi har været på ture med træningslejr rundt i det ganske land i sommerhuse, gymnastiksale, spejderhytter m.m. og desuden deltaget i Holland Cup 3 gange og Verona Cup 1 gang, det hele med topplaceringer.

Vi har begge siddet i VSB's bestyrelse. Det var dog ikke altid lige sjovt ... Vi måtte slås meget, for dameafdelingen blev ikke prioriteret særlig højt, når man tænker på, at vi var klubbens højst rangerende hold og i mange år spillede i landets øverste rækker.

Klubben har givet os mange gode venskaber, og de er især kommet, fordi der var et fantastisk klubliv dengang. Mange af spillerne nærmest „boede“ i klubben i de år. Vi holdt afslutningsfester, målaktionærfester og sponsorfester.

Efter vores kampe blev vi som oftest hængende flere timer og hyggede i hinandens selskab og så evt. eventuelle andre kampe, der blev spillet. Og den anden weekenddag var man også på stadion for at se det andet hold eller herreseniorerne spille kamp.

Vores kampe blev overværet af mange tilskuere også på udebane, hvor vi indimellem måtte leje en bus til de større kampe, for at få tilskuerne med.

Det var så et eksempel på, hvordan en snarrådig træner, Henrik Madsen, drog rundt på gader og stræder i Virum-Sorgenfri området for at hverve nye pigespillere, og om hvilket sammenhold og hvilke sportslige resultater der blev skabt i kvinde/pige afdelingen i 70'erne og 80'erne.

Tina og Marianne fortalte også om, at de begge havde siddet i VSB's bestyrelse, hvor de tog del i klubarbejdet.

Dette gode eksempel har endnu en VSB'er, dog af yngre dato, Clara Christiansen (f. 2001), fulgt.

Udover at spille selv har hun brugt meget tid på klubarbejdet ved at være træner.

Clara fortæller her om sin foreløbige tid i klubben:

Jeg begyndte i klubben som 6-årig i 2007. Da jeg startede, var der kun et pigehold, et bredt pige-

hold, hvor mange årgange var samlet på ét hold. Vores første træner hed Benedikte, og senere kom Nina og Julie til.

Da jeg var 13 år, var det tydeligt, at der blev mere fokus på pigefodbolden, der kom fx plakater op på skolerne om at gå til fodbold, mere fokus fra klubbens ledelse på pigefodbolden, hvilket bevirkede, at flere piger fik lyst til at spille fodbold i Virum, noget man tydeligt kan se i dag, hvor der er masser af piger, som spiller.

En dag ringede min gode veninde Alberte Pinstrup og spurgte, om jeg ville være med til at træne nogle små piger. Vi var kun 13 år gamle, men det var lige det spørgsmål, jeg havde håbet på, så jeg sagde ja med det samme, og det viste sig at leve fuldt op til alle mine forventninger om at være træner. Først trænede vi 07/08 pigerne i knap 5 år, hvorefter vi blev trænere for 05-drengene. Ved siden af det trænede vi også de allermindste drenge i 4-5 års alderen i ca. tre sæsoner. Jeg stoppede dog som træner for halvandet år siden, i slutningen af 2.G, for jeg havde simpelthen ikke tid til det mere. Alberte er fortsat som træner for drengene og har

Clara Christiansen
Foto: VSB's arkiv.

*Alberte Pinstrup
Foto: VSB's arkiv.*

også fået et pigehold, hun har efterhånden været træner i 8 år; meget flot! Det var virkelig en god tid som træner, og jeg kan sagtens se mig selv som træner en gang ude i fremtiden.

Jeg har nu spillet fodbold i mere end 12 år; og 1 dag spiller jeg på dameseniorholdet i serie 1. Kammeratskabet er her det allervigtigste. Fællesskabet på holdet er helt sikkert det, som får mig til at blive ved med at spille fodbold, man kan ikke undgå at blive glad for at møde glade mennesker to gange om ugen til træning. Nogle af mine bedste venner er på vores nuværende 1. dameseniorhold, og fællesskabet har gjort, at det er lykkedes for første gang i mange år at stille med et 11-mands kvindehold.

Klubdragten

Virum Boldklubs første kampdragt var røde trøjer, hvide bukser og røde strømper. En dragt som her-

respillerne spillede i helt op i 1950'erne, Herefter skiftede dragten til grøn/hvid stribede bluser sideløbende med, at 1. herresenior en kort overgang i i 1960'erne spillede i grønne trøjer med hvide ærmer. Den grøn/hvid stribede spilledragt fortsatte frem til slutningen af 1970'erne, dog med forskellige udtryk i forhold til tykkelserne af striberne: først lige brede grøn/hvid, dernæst enten tynde grønne/brede hvide striber eller brede grønne/tynde hvide.

I slutningen af 70'erne besluttede man at skifte til den dragt vi ser i dag, hvid trøje og grønne bukser, og efter lidt diskussion om strømpefarven, hvid eller grøn, besluttede man i 1990'erne, at den skulle være hvid

Klubbens navne

Klubbens navn har også ændret sig et par gange gennem tiden, startende med „Virum Boldklub“ i 1921 frem til 1952, hvor boldklubben blev en del af den nystiftede „Virum-Sorgenfri Idrætsforening“, som indeholdt bordtennis, håndbold og

Virum Ungdomsklub var en fodboldklub, som opstod i starten af 1950'erne, mens Virum Boldklub hørte under Virum-Sorgenfri Idrætsforening. Klubben bestod af tidligere Virum-spillere, som trænede og spillede kampe på Virum Skole. Foreningen gik dog i sig selv igen, da Virum Boldklub trådte ud af VSI og et par år efter flyttede ind på anlægget ved Kaplevej.

tennis. I 1955 udtrådte fodboldklubben dog af VSI og fik sit gamle navn „Virum Boldklub“ tilbage. I 1969 besluttede man sig for at udvide navnet til Virum-Sorgenfri Boldklub, som klubben har heddet frem til i dag.

Virum-Sorgenfri Oldboys Forening

Virum-Sorgenfri Oldboys afdeling (VSOB) blev stiftet i starten af 1950'erne umiddelbart efter at den store Oldboyssammenslutning af 1949 med forskellige klubber i omegnen blev stiftet.

VSOB var en selvstændig forening, som eksisterede i et tæt samarbejde med moderklubben VSB. Hjemmebanen var på Kongevejens Skole helt frem til slutningen af 1970'erne, hvor VSOB flyttede til Kaplevej og samtidig fik en fast plads i VSB's bestyrelse.

VSOB deltog gennem alle sine år med sine oldboys, veteran -og superveteran hold i de turneringer, som Oldboyssammenslutningen af 1949 arrangerede.

Herudover deltog VSOB i stævner og ikke mindst rejser gennem årene. Fra 1985 frem til 2006 rejste et oldboys/veteranhold hvert år mindst en tur til Nordtyskland for at hygge og spille kampe. Samtidig modtog klubben hvert år et hold fra samme klub til Virum, hvor der tilsvarende blev hygget og spillet kampe.

I midten af 1990'erne besluttede VSB at lave sin egen oldboysafdeling, fordi man ikke kunne blive enige med VSOB om betingelserne for kontingentafregning. VSB's seniorspillere valgte at lægge deres oldboys -og veteranmedlemskaber i

moderklubben, hvilket bevirkede, at VSOB måtte opløse foreningen i slutningen af 1990'erne på grund af manglende tilslutning.

Virum B82

Fodboldklubben Virum B82 opstod som en „udbryderklub“ i 1982 efter en heftig diskussion om, hvordan man strukturerede holdene i ungdomsafdelingen.

VSB's daværende lilleputafdeling bestod af tre 11-mandshold, et første, et andet og et tredjehold. Der var på dette tidspunkt forskellige trænere til de tre hold, og da førsteholdet p.gr. af skader fik brug for spillere fra andeholdet for at kunne stille hold, så ville man ikke afgive dem med argumentet om, at både hold 2 og hold 3 ønskede at være „lukkede hold“ i klubben.

Det var et argument, som VSB ikke kunne acceptere, hvorefter konflikten intensiveredes. Trænerne fra hold 2 og 3, Lars „Gumle“ Hansen og Hans Lippert, valgte derfor, med stor støtte fra forældrene på holdene, at forlade VSB og danne deres egen klub, Virum B82.

I en del år havde den nye klub store udfordringer med at finde et sted, hvor de kunne træne og spille kampe. Klubben blev i disse år henvist til et hjørne af Lyngby stadions yderste baner, før det til sidst lykkedes at få en hjemmebane med klubhus på Fuglsanggårdsskolen, hvor klubben i dag holder til. Hans Lippert var i mange år en meget flittig og vellidt formand for klubben.

Klubblade

I mange år savnede VSB et ordentligt klubblad. Adskillige forsøg på at få et blad op at stå blev foretaget op gennem 1960'erne, men først i 1969 lykkedes det på initiativ af to unge herreseniorspillere, Mikael Østergaard og Gert Nordskilde. Bladet udkom 5 gange om året.

Efter en navnekonkurrence blandt klubbens medlemmer blev det nye blad døbt „Halvleg“. Vinderen af konkurrencen var den 17-årige Ole Kaufeldt, som stolt modtog den udlovede præmie på 25 kroner for sin opfindsomhed.

Klubbladets første redaktør i 1969 var Mikael Østergaard, et hverv som han bestred helt frem til 1979, hvor stafetten blev givet videre til den meget aktive VSB'er Jesper Frigast Larsen, der på dette

tidspunkt sad i klubbens bestyrelse som dameungdomsleder. Igennem en del år og stadig den dag i dag nyder vi hvert år godt af Jespers kompetencer som dirigent ved VSB's generalforsamlinger.

Det sidste nummer af Halvleg blev udsendt i 2006.

VSB-bladet

I 1980 tog tre af klubbens ungdomsspillere, Lars Gerhard, Hans Lippert og Peter Heymann, initiativ til at udgive et nyt blad „VSB-bladet“ som supplement til „Halvleg“. Bladet udkom en gang om ugen og indeholdt kampreferater og holdopstillinger fra alle klubbens hold i den forgangne weekend.

Bladet udkom frem til 1985 og blev de sidste år drevet af Flemming Jacobsen sammen med den

T.v. Forsiden på 25 års-jubilæums-skriften i 1946.

T.h. Årbogen og 75-års jubilæums-skriften i A4-format og klubbladet „Halvleg“ og „Virum-bladet“ i A5-format. Foto: VSB's arkiv.

daværende dameleder Frede Mathiesen og Lis Svendsen. VSB-Bladet kunne købes i kantinen for 2 kr. og var meget populært i dets forholdsvis korte levetid.

VSB's årbog

I starten af 1990'erne kom en ung seniorspiller, Henrik Hansen, til VSB fra Vejgaard i Nordjylland. Udover at spille på klubbens 1. herreseniorhold indtrådte han i bestyrelsen, først som seniorleder og senere som næstformand.

Med i bagagen fra det nordjyske havde han ideen om at producere en årbog, som skulle indeholde beskrivelser af samtlige holds oplevelser, sportslige som sociale i det forgangne år. Bladet udkom hvert år omkring jul fra 1993 helt frem til 2004 og var en stor succes. Redaktøren var i alle årene Mikael Østergaard.

Herudover udkom et jubilæumsskrift i forbindelse med Virum Boldklubs 25 års-jubilæum, to sæmumre af „Halvleg“ i forbindelse med klubbens 50- og 60 års jubilæum og igen et jubilæumsskrift i forbindelse med 75 års fødselsdagen i 1996.

Efter disse forskellige udgivelser har den digitale tidsalder taget over, og al klubbens kommunikation foregår i dag via VSB's hjemmeside, Facebook, Instagram og DBU-Kampklar.

Fodboldfitness

Som en aktivitet i nyere tid startede VSB op på Fodbold fitness i vinteren 2015/16. Ideen var tænkt

som et tilbud om fodboldaktivitet til alle fædre og mødre til børnene i klubben, uanset om forældrene tidligere har spillet fodbold eller ej. Klubkontingentet kommer børnene og ungdommen i VSB til gode.

I bestyrelsen var det især Kenneth Grønland Rasmussen, som var drivkraften bag tiltaget.

For kvinderne kom fodboldfitness for alvor i gang med Camilla Wheadon og Lotte Risom som holdledere/trænere.

Nuværende holdledere i 2021, Lillah Emmik Sørensen og Lene Moritzen, har også været med fra start.

På herresiden har Allan Bolt Wheadon og Ketil Berg Sørensen samt Lars Moesstrup været særdeles aktive drivende kræfter.

VSB's fodboldfitnesskvinder i 2019 til det årlige fodboldfitnessstævne i august måned. Foto: VSB's arkiv.

Fodbolddfitness har vist sig at være en stor succes, for i dag dyrker 44 kvinder og 86 mænd aktiviteten. Humøret er højt, og Fitness kvinderne har nu udklækket et old girls hold, der vil spille turnering, og flere af fitness mændene har bidraget til medlemstilgang på VSB's veteranhold.

Fitness kvinderne har hvert år deltaget i eller afholdt lyserød lørdag. I 2020 afholdt de desuden et stævne til fordel for Kræftens Bekæmpelse.

Trænere og ledere i klubben

På træner-og lederfronten har der gennem tiden været et utal af forskellige personer, som har bidraget til, at VSB her i 2021 kan fejre sit 100 års jubilæum.

Mange har været i klubben i kortere tid. Få har været her det meste af deres liv og brugt et utal af timer, dage og år på at få klubben til at køre med de mange udfordringer, driften af en fodboldklub giver, hvad enten det er indenfor eller udenfor kridtstregene.

I det følgende skal nævnes nogle få af de helt ekstraordinære personer, som VSB har nydt godt af at have i sin fold gennem tiden.

Sophus Olsen (æresmedlem i 1946)

En af de allermest betydningsfulde personer i boldklubbens historie er så afgjort Sophus Olsen, som kom til klubben i 1924. Her havde han sit virke som kasserer i perioden 1924-44.

Udover denne post bestred han i starten af denne periode også posten som træner for klubbens ene senior -og juniorhold.

I 20'erne var Sophus samtidig bestyrer og reparatør af klubbens eneste bold. Hans hjerte lå i høj grad hos ungdommen, og han lagde måske allerede i disse tidlige år kimen til det, VSB gennem det sidste halve århundrede har været kendt for, nemlig udviklingen af dygtige ungdomshold.

Sophus Olsen var meget anerkendt for sit arbejde i Virum Boldklub blandt de øvrige lokale fodboldklubber og Nordre Birks Boldspil-Union (NBBU). Han blev udnævnt til æresmedlem i Virum Boldklub 1946.

Sophus Olsen er uden tvivl hovedårsag til, at Virum Boldklub kom helskindet gennem de svære år i 1920'erne.

Bent Frederiksen (æresmedlem 1981)

En sommerdag i 1959 rullede en grøn Skoda ind foran et rækkehus på Kaplevej. Ingen i Virum

Bent Frederiksen. Privatfoto.

og omegn havde tidligere set en Skoda, og ingen kendte ejeren. Men det kom de snart til.

Ejeren var Bent Frederiksen, og han kom sammen med sin kone Tove fra Nakskov, hvor han havde spillet fodbold i den lille lokale arbejderklub Velo og var en talentfuld bryder i Nakskov Brydeklub.

Bent begyndte i Virum-Sorgenfri som aktiv på seniorholdet og blev senere old boys-spiller. Han var hurtig på fødderne, havde fint overblik på midtbanen, men fysikken var ikke prangende. Så Bent stoppede som aktiv og koncentrerede sig i stedet om trænergeringen.

Her begyndte han med en talentfuld drengeargang (12-14 år), som kom helt til finalen om sjællandsmesterskabet, hvor drengene tabte 2-3 til Herlev. Han fulgte årgangen hele vejen op til seniorafdelingen, hvor flere af hans drenge kom på førsteholdet. Andre gjorde han så dygtige, at de undervejs skiftede til AB.

Som leder var Bent allerede i 1960 blevet valgt ind i klubbens bestyrelse som ungdomsleder, en post han bestred helt frem til 1975. Han fortsatte yderligere 17 år i bestyrelsen som herreseniorleder frem til 1992. Herefter fortsatte han som holdleder på klubbens 1.herreseniorhold, et hverv han havde bestridt siden starten af 1980'erne sideløbende med sin periode i bestyrelsen. Bent har i disse år vasket tusindvis af sæt spillertøj og serveret spandevis af te til både VSB og modstanderne i pausen, en te, som hans kone Tove troligt lavede hver weekend, for i tiden som holdleder for førsteholdet havde Bent opbakning fra hele familien.

Tove sad ofte på tilskuerpladserne til hjemmekampene, selv om hun vist ikke har så stor forstand på fodbold. Men så blev tiden udnyttet til at læse en god bog. Og sønnen Torben var i mange år fast inventar som 1. holdets solide målmand. Også datteren, Hanne, spillede som ung fodbold i klubben, og svigersønnen Keld har huseret på veteranholdet.

Som holdleder mente Bent altid, at Virum-Sorgenfri havde fortjent sejren, og at dommerne ikke var deres opgave voksen. Det rådede han dog bod på, da han blev fast dommer for klubbens old-boys- og senere veteranhold. Her kunne man være sikker på at have dommerens fulde opbakning, og 'Top-huen' har sikret Virum-Sorgenfri mange vigtige point.

Bent Frederiksen har fuldt fortjent modtaget et utal af anerkendelser for sin kæmpe, uegennyttige indsats.

Han blev i 1974 tildelt Lyngby-Taarbæks idrætslederpris, SBU's Æresnål i 1981, Danmarks Idræts Forbunds æresnål i 1988 og Leo Danins rejselegat fra SBU i 1990. Bent blev udnævnt til æresmedlem af Virum-Sorgenfri Boldklub i forbindelse med klubbens 60 års jubilæum i 1981. Herudover blev han i 1995 udnævnt til årets VSB'er.

I dag er Bent 92 år, men selv om bentøjet ikke er, hvad det har været, slår han stadig vejen forbi fodboldanlægget for at tjekke, at alt er, som det skal være. Og for lige at se, om der er nogen, han kender.

Det er der en stor chance for. Dels er hans netværk enormt efter mere end 60 års gang i klubben, dels kender han det meste af Virum og omegn fra sin tid som postbud.

Jørgen „Slater“ Madsen (æresmedlem 1996)

Jørgen „Slater“ Madsen. Privatfoto.

Ingen i Virum-Sorgenfri Boldklub har haft så stor sportslig betydning som ungdomstræner Jørgen „Slater“ Madsen.

Bag det barske ydre bankede et stort hjerte for både klub og de mange unge mennesker, han trænede i mere end 40 år.

I mange år hang der et skilt på døren ind til omklædningsrummene med billedet af en bøs herre med et busket overskæg og påskriften „Støvlerne af“.

Afsenderen var Slater, og alle med blot et perifer kendskab til ham vidste, at der vankede, hvis man ikke holdt sig til beskeden. Så man tog pænt støvlerne af, inden man gik indenfor.

Slater – med det borgerlige navn Jørgen Madsen – kom til Virum-Sorgenfri som 21-årig efter endt soldatertid. Han var på det tidspunkt lilleputtræner i Lyngby, men blev forbigået dér, da der skulle fordeles hold, og cyklede derfor til Kaplevej.

Det blev en beslutning, der over de næste 40 år fik betydning for hundredevis af VSB-drenge og afgørende løftede det sportslige niveau i klubben.

Slater satte også sit præg på klubbens første herreseniorhold – både som spiller og træner.

Han spillede på førsteholdet i 12-13 år, indtil en alvorlig knæskade tvang ham til at stoppe. Han var en fighter og eminent tekniker med stort overblik på midtbanen, og så havde han en fysik som en granitklippe. Mange modstandere har slået sig på ham, og mange dommere har givet ham både gule og røde kort for at gå over stregen – eller for at protestere over en kendelse.

Det var dog primært som træner, han satte sit præg på klubben. En af hans største præstationer var, da han udviklede årgang 1970 til klubbens absolut mest talentfulde årgang gennem tiden. Udover at dette hold vandt danmarksmesterskabet i 1984, vandt Slater også DM for miniputter i 2001 med årgang 91 og mere end 25 sjællandsmesterskaber med forskellige ungdomshold.

Listen over spillere, der blev profiler under Slatters vinger, er alenlang.

John 'Dulle' Helt skiftede som ynglinge til Lyngby og blev siden både landsholdsspiller og udlandspillem. Michael Lyng, Lars Francker, Steen Jørgensen, og Rasmus Marvits skiftede også til Lyngby, hvor de kom på førsteholdet. Lars Francker skifte-

de til B1903 og fik siden en professionel kontrakt i Austria Wien, og Mads Westh skiftede til FCK.

Der var disciplin og ingen øllebrødsbarmhjertighed. Selv om Slater var uddannet lærer var hans pædagogik af en anden karakter, end den man ser praktiseret i folkeskolen i dag.

Men bag sit barske ydre bankede et stort hjerte for alle hans drenge. Ingen tvivl om, at alle drenge, som spillede under Slater, holdt utrolig meget af ham, og spillerne vidste alle, hvor han stod. På et tidspunkt i 1990'erne trænede Slater intet mindre end 8 ungdomshold i samme sæson.

Slater var ikke kun drengetræner. I årene 1978-81 stod han i spidsen for klubbens førstehold, hvor spillerne lærte Åmosen at kende på den hårde måde, herunder en masse ture op ad Åmosebakken med en mand på ryggen. Og selvfølgelig rykkede holdet fra serie 3 op i serie 2 i denne periode.

For 8-9 år siden valgte Slater og hans kone Anne Gonzales Madsen (årets VSB'er i 1990 og 1999) at rykke teltpælene op og udskifte lejligheden i Højhusene i Sorgenfri med et byhus i Marstal på Ærø. Der gik naturligvis ikke lang tid, før Slater dukkede op på det lokale fodboldanlæg, hvor han i dag er træner for adskillige ungdomshold i den lille klub Marstal Boldklub på Ærø.

Slater er, som den første og foreløbig eneste, blevet udnævnt til Årets VSB'er hele tre gange i årene 1981, 1988 og 2010. Herudover modtog han i 2006 DBU's højeste hæder, DBU's Sølvnål, og er naturligvis æresmedlem i VSB.

Niels Johansson (æresmedlem i 1996)

*Niels Johansson
Privatfoto.*

Hvad Slater har betydet for den sportslige udvikling i drenge/herreafdelingen i VSB, har Niels Johansson betydet for udviklingen af rammerne i klubben. Niels meldte sig ind i Virum Boldklub på sin 9 års fødselsdag i 1957.

Som aktiv spiller gennem årene var højre back positionen den foretrukne, og på denne plads formåede Niels at til spille sig en plads på klubbens 1. herresenior gennem flere sæsoner i 1970'erne.

I 1971 fik Niels imidlertid en mere central rolle i klubben, da han blev valgt ind i klubbens bestyrelse, først som lilleputafdelingsleder og senere i 1974 som klubbens sekretær, sidstnævnte post bestred han i hele 40 år frem til 2014, hvor han valgte at gå på „pension“.

Niels var alle årene meget engageret som leder i klubben, altid meget punktlig og nøjagtig, når breve skulle skrives og møder afholdes, og altid med en god sans for detaljen og ikke mindst for

humor. Selvom Niels aldrig gjorde det store væsen af sig, var han af samme årsag gennem alle årene en meget vellidt og respekteret person, både internt i klubben og hos samarbejdspartnere som Lyngby-Taarbæk kommune, SBU og DBU.

Når 1. herresenior spillede kampe, uanset om det var ude eller hjemme, på Sjælland, Fyn, Jylland eller Bornholm, så var han altid med. Hvis kampene blev for spændende, når fx en snæver føring skulle holdes hjem, eller en uafgjort skulle forsvares, så var han pludselig væk, og det eneste man muligvis fik at se af ham i de sidste minutter af kampen, var hans lyserøde kasket som bevægede sig rastløst bag træer, buske eller en eventuel bakke omkring banen.

Niels fik fortjent tildelt flere hædersbevisninger, FIL's idrætslederpris (Foreningen af idrætsklubber i Lyngby-Taarbæk Kommune), SBU's æresnål, Leo Dannins rejselegat og ikke mindst DBU's højeste hæder Sølvnålen. Desuden blev Niels i forbindelse med VSB's 75-årsjubileum udnævnt til æresmedlem.

Jakob Andreassen (æresmedlem 2018)

Jakob meldte sig ind i Virum Boldklub som 9-årig i 1967, hvor han i de fleste år som ungdomsspiller havde fornøjelsen af at spille sammen med både John Helt og Michael Lyng med Jørgen Slater Madsen som træner. Jakob havde ikke de to nævnte holdkammeraters talent og forblev derfor i VSB gennem hele sit aktive ungdoms- og seniorliv, hvor han bl.a. spillede mere end 200 kampe på klubbens 1. herreseniorhold.

*Jakob Andreassen
Privatfoto.*

Jakob blev valgt ind i klubbens bestyrelse i 1980, hvor han sad frem til 2001, herunder 13 år som formand for VSB. Siden da har Jakob været træner i klubben og trænet ungdomsårgangene 1992 – 95 – 97 – 03 – 04 og 08.

I dag i 2021 er han specifiktræner i ungdomsafdelingen.

Jakob blev i 2002 udnævnt til årets VSB'er, i 2003 tildelt FIL's idrætslederpris, og i 2017 blev han først tildelt DBU-Sjællands Æresemblem og dernæst samme år tildelt DBU's sølvnål.

Lene Laungaard

Lene Laungaard kom som mor til 3 børn, to piger og en dreng, til VSB i 2006, hvor hun i de første år hurtigt fik sat sit aftryk på klubbens på dette tidspunkt noget skrantende pigeafdeling. På få år fik hun medlemstallet i denne afdeling til at stige betragteligt fra ca 40 medlemmer til i 2021

Lene Laugaard.
Privatfoto.

Indenfor kridtstregerne

Tusindvis af kampe er gennem tiden blevet spillet og spilles stadig i VSB. Piger, drenge, kvinder og mænd har med masser af sved på panden kæmpet om point, mesterskaber og op – og nedrykninger på både hjemme – og udebaner, og alle disse mange kampe har uden tvivl være lige vigtige for alle dem, der udkæmpede slagene på grønsværen.

Nedenfor vil der blive beskrevet de resultater og præstationer, som har været sportsligt mest markante i VSB's 100-årige historie, herunder en beskrivelse af de absolut dygtigste og mest betydningsfulde spillere i klubben gennem tiden.

at være Danmarks 10 største pigeafdeling med mere end 350 medlemmer. Lenes sans for organisation og gåpåmod blev hurtigt spottet af klubbens bestyrelse, og i 2012 blev hun medlem af bestyrelsen og i 2015 valgt til formand for VSB. I denne periode fik hun i den grad sat skik på hele klubbens organisation og kommunikation ud fra grundprincippet om, at alle spillere, uanset køn og sportsligt niveau skulle have den samme glæde og de samme muligheder for at spille fodbold i VSB. Med en fantastisk energi har hun i sine ca 15 år i klubben været den store drivkraft i den udvikling, som VSB har haft frem til sin 100 års fødselsdag her i 2021, hvor medlemsantallet har rundet de 1400 medlemmer og i dag er en af de 15 største klubber i Danmark.

Som tidligere nævnt begyndte Virum Boldklub først at deltage i turneringer i 1929, efter det endelig var lykkedes at få en bane med de rigtige mål på Bredes Skolebane. Samme år blev klubben medlem af Nordre Birks Boldspil Union (NBBU).

Allerede i 1931 blev seniorholdet nummer 2 i B-rækken. Året efter vandt holdet deres kreds og skulle derfor møde Lyngby Boldklub i finalen om Kredsmesterskabet.

Svend „Semper“ Hansen, som dengang spillede på klubbens 1. herreseniorhold beretter fra kampen i VB's 25 års jubilæumsskrift i 1946:

I efteråret 1932 vandt vi Kreds 1 i B-rækken og skulle så møde Lyngby, der var vinder af Kreds 2. Det blev en meget spændende kamp, hvor Lyngby, der var meget sikre på sejren, sagde til os, at vi gerne måtte spille med 12 mand på holdet (den gang bestod et hold kun af 11 spillere uden udskift-

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

1. herresenior i 1932 som blev kredsfinder efter en sejr over Lyngby BK med 5-3. Forrest f.v.: Axel Michaelsen, Daniel Michaelsen, Svend Søderberg. Midt f.v.: Svend „Semper“ Hansen, Ingo Carlsen, Helge Hansen, Bagest f.v.: Benny Hansen, Viggo Sørensen, Laursen, Erik Rasmussen, Harry Bruhn. Foto: VSB's arkiv.

ning, red.), idet vi var i tvivl om, hvilken af to spillere, vi ville have med.

Det så heller ikke godt ud i begyndelsen af kampen, for da vi nåede pausen, førte Lyngby 3-0.

I pausen gav vi hinanden håndslag på, at nu skulle der spilles til, og i løbet af 8 minutter havde vi udlignet til 3-3. Vi scorede yderligere 2 mål og vandt 5-3 og fik dermed det første mesterskab hjem til Virum.

På holdet spillede udover Svend „Semper“ Hansen, Ingo Carlsen (senere pedel på Virum skole) og de to Michaelsen-brødre, Axel og Daniel.

I forbindelse med at Virum Boldklub i 1935 fik ny hjemmebane på Kongevejens Skole, blev klubben indmeldt i Sjællands Boldspil Union (SBU).

*1. herresenior i 1938 før kamp mod Ballerup
Foto: VSB's arkiv.*

„Semper“ fortæller videre:

Allerede fra 1936 kom vores stærke 1. hold til at spille i SBU's A-række, hvor vi bl.a. kom til at spille mod Lyngby's og Bredes 1. hold i nogle år. Vi klarede os imidlertid rigtig godt og blev som regel nr. 2 eller 3 i rækken. Men da krigen kom i 1939, gik det ned ad bakke for os, hvilket skyldtes de mange militærindkaldelser. Af spillere fra disse år må nævnes: Siegfred Mathiesen, der var en god målmand, Ernest Larsen og Gunnar Hansen som to solide backs, Svend Åge Lauridssen, Viggo Sørensen, Benny Hansen, Poul Rasmussen og undertegnede.

I 1944 fik vi atter samling over tropperne, så vi i 1945 var blevet så gode, at vi kunne vinde vores Kreds i SBU's B-række og atter spille i A-rækken.

Det store ungdomsarbejde, som Sophus Olsen udførte i 1920'erne og 30'erne, blev efter besættelsen videreført af Virum Boldklubs formand, E. Lyng Madsen. Sammen med Siegfred Mathiesen (senere pedel på Hummeltofteskolen) førte han et juniorhold helt frem til semifinalen om sjællandsmesterskabet i 1950, som holdet dog tabte med 1-4 til Korsør.

Allerede i 1930'erne havde et dygtigt ungdomshold i VB vist sig, her igen beskrevet af „Semper“ i jubilæumsskriftet fra 1946:

Gennem årene har Virum Boldklub haft ikke så få gode juniorhold (juniorhold var fællesbetegnelsen for ungdomshold, tallet indikerede alderen, red.); jeg erindrer således et vældig godt 4. juniorhold (ynglinge, U18), som blev kredsfinder med så fin en målscore som 105 mål for og 3 imod. Det kan

1. herresenior i kampen mod Ballerup i 1938 – en kamp Virum vandt 2-1. Foto: VSB's arkiv.

heraf ses, at det er et hold drenge, der kunne spille fodbold; men det er desværre sådan med drenge, der spiller godt, at de vil ud for at prøve større græsange. En af dem, Kurt Jacobsen, spiller således nu på B1903's 1 divisionshold.

Lederne Siegfred Mathiesen (tv) og E. Lyng Madsen med det stærke juniorhold, der i 1950 nåede finalen i SBU's pokalturnering. Foto: VSB's arkiv.

Virum Bio, som åbnede i 1943 beliggende på Virum Torv, hvor Fakta ligger i dag. Det var her man mødtes med sin cykel, når man skulle spille på udebane og i samlet flok drog til kamp i 1950'erne og 60'erne. Privatfoto.

Han lavede i en enkelt kamp 12 mål for Virum, skønt han ikke var ret stor; men han var meget vanskelig at fange, da han kunne smutte fra de andre drenge i kraft af sin hurtighed og tekniske kunnen.

Flere gange er vores juniorhold blevet kredsvindere i Nordre Birk, ligesom et af holdene nåede at komme til semifinalen om sjællandsmesterskabet.

Holdkort, Virum Bio og masser af tilskuere

Op gennem 1950'erne, hvor det første helt store medlemsboom fandt sted fra ca. 100 medlemmer i 1946 til over 500 i 1960'erne, beskriver Mikael

Østergaard her, hvordan man blev udtaget til kamp, hvor man mødtes til udekampe, lidt om stemningen på Kaplevej til første herreseniors hjemmekampe i 1960'erne og starten på hans egen seniorkarriere i VSB i sidste halvdel af 60'erne:

Efter ugens sidste træningsdag fik man udleveret et holdkort, hvor der stod, at man var udtaget til weekendens kamp – hvis man vel at mærke var så heldig. Kortet var gult og indeholdt information om dato, tidspunkt, mødested og placering på holdet. 'Højre innerwing' stod der som regel på mit kort.

Mødestedet til udekampe var altid foran Virum Bio på Virum Torv.

Man skulle også anføre, om ens far (aldrig mor) kunne køre til udekampene. Dengang havde få bil, så det var en udfordring at skaffe biler nok. Så to biler skulle indeholde 11 spillere og træneren. Af samme grund foregik transporten ofte på cykel eller få gange i minibus.

I weekenden var jeg tilskuer til førsteholdets kampe, når de spillede hjemme. 300-400 tilskuere var ganske normalt. Nogle af spillerne var Saga, Fejeren, Per Vandborg og Moses Olsen, der senere blev folketingsmedlem for Grønland. Senere kom gyldne generationer med blandt andre Bent Arberg, Børge Johansen, Erik 'ØB' Mickelborg, Mogens Thillerup, Fritz og hans bror Preben, brødrene Jørgen og Svend Ebbesen, Rudy Ankersen og Finn Lauridsen.

Holdet var i starten af 1960'erne blevet rigtig stærkt, og de vandt suverænt serie 2 med 43 point

1. herresenior 1960 som spillede Virum op i serie 1 i en suveræn sæson med 43 point for 22 kampe (2 point for en vunden kamp). Foto: VSB's arkiv.

Forrest f.v.: Børge Johansen, Jan Cortsen, Niels Jørgensen, Kurt Nielsen, Bent Arberg.

Bagest f.v.: Steen Hansen, Jens Lindgren, Christian Kjær, ukendt, Mogens Thillerup, ukendt.

for 22 kampe (2 point for en vunden kamp) og rykkede op i serie 1.

I min første sæson som senior kom jeg i 1967 på klubbens førstehold, der havde fået Erling Nielsen fra Lyngby som træner.

Erik Zester stod på mål, Jan Petersen spillede højre back, John Ankersen centerhalf og Niels Thillerup centerforward. Og i min anden sæson styrede Jørgen Slater Madsen midtbanen. Siden kom navne som Flemming Lindegaard, Steen Jørgensen og Bent Wegner til. Et stærkt hold, der rykkede op i serie 1 og i første sæson fik en topplacering, som gav adgang til en kamp mod Faxe Boldklub om oprykning til sjællandsserien. Kampen endte desværre 5-2 til Faxe.

Det var seriøst, men ikke for seriøst. De ældre spillere gik på Geels Kro, mens min årgang spillede billard på Blokken og 'Løgn' på Gondolen (værtshus på Geels Plads). Den årlige seniorfest foregik dengang i selskabslokalerne på Geels Plads, senere i klubhuset eller i selskabslokalerne i Højhusene. Min gode ven Ole Kauffeldt arrangerede også sommerudflugter i bus til kroer rundt om på Sjælland.

Milepæle undervejs

I 1963 lykkedes det Bent Frederiksen at føre klubbens drengehold helt frem til den sjællandske pokalfinale, hvor holdet desværre måtte se sig slået 2-3 af Herlev.

I 1971 lykkedes det endelig at vinde klubbens første sjællandsmesterskab. Pokaltitlen blev hjemført af klubbens lilleputhold i 1971 med bl.a. John Helt og Michael Lyng på holdet og Jørgen „Slater“ Madsen som træner.

I forbindelse med klubbens 50-års jubilæum i 1971 spillede et udvalgt Virum/Lundtoftehold en opvisningskamp mod Fremad Amager, som endte med en 5-0 sejr til holdet fra det grønne område.

I 1972 lykkedes det 1. kvindesenior at spille sig op i landets bedste række.

I 1973 hjemførte klubbens pigehold dameafdelingens første sjællandsmesterskab.

Første kvindesenior i 1983 lige efter oprykningen til den landsdækkende 1. division var i hus. Privatfoto.

Årgang 81-82 som vandt Danmarksmesterskabet for miniputter i 1991. Forrest f.v.: Michael Sørensen, Brian Holm, Sten Albrechtsen, Lasse Frederiksen, Jacob Josephsen, Jesper Duelund, Bagest f.v.: Holdleder Mogens Westh, Mads Westh, Rasmus Riisbro Madsen, Christian Brixen, Jesper Christensen, Simon Larsen, Theis, Kasper Møllgård, Rasmus Blach. Midt bagest: Træner Jørgen „Slater“ Madsen. Privatfoto.

Kvindesenior

Den mest spektakulære præstation i 1980'erne stod klubbens kvindehold for, da det i 1983 lykkedes at spille sig op i landets bedste række, en række, som efterhånden var godt etableret i dansk kvindefodbold. Det blev desværre kun til en enkelt sæson i 1. division, men det var i høj grad en kæmpe præstation af VSB's talentfulde kvinder. Holdet fortsatte dog med at spille på et højt niveau frem til starten af 90'erne, hvorefter mange graviditeter på én gang bevirkede, at flere stoppede og nye fra andetholdet måtte tage over.

Niveaulet faldt til serie 1 i nogle år, og i slutningen af 90'erne kunne man kun stille med et 7-mands hold i kvindeseniorafdelingen. Efter en dvale i kvinde/pigeafdelingen som varede frem til omkring 2012, kom der for alvor grøde i afdelingen, hvilket har betydet, at det i dag i 2021 igen er lykkedes at spille 11-mands fodbold i Kvinde serie 1.

Herre/drenge

I midten af 1970'erne og op gennem 80'erne faldt niveaulet lidt omkring 1. herresenior, da holdet helt frem til 1988 lå i enten serie 2 eller serie 3, i 1985 lå holdet endda en enkelt sæson helt nede i serie 4.

I 1981 spillede et udvalgt VSB-hold mod Lyngbys 1. hold en 60 årsjubilmæmskamp på Kaplevej. En kamp som Lyngby vandt 6-2 efter 2-2 ved pausen med mere end 500 tilskuere på lægterne.

I 1984 vandt det talentfulde drengehold fra årgang 1970 danmarksmesterskabet for drenge efter en finalesejr på 2-0 over Greve og en samlet mål-score på 14-1 for hele turneringen.

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

VSB's 1. herresenior i 1987 i serie 3. Forrest f.v.: Henrik Frost, Kim Larsen, Kristian Skaarup, Peter Sell, Henrik Russ, Michel Gaudin. Bagest f.v.: Sponsor Bent Helmer, træner Jørgen Dyring, Tom Frandsen, Michael Krogh, Poul Asgaard, Sten Føge, Kurt, Jakob Andreassen, Henrik Bramsted, holdleder Bent Frederiksen. Foto: VSB's arkiv

Årgang 1970 som vandt DM for drenge i 1984. Forrest f.v.: Michael Aagaard, Morten Kjær, Ole Madsen, Thomas Vogt, Hans Green Andersen, Michael Dyrland, Richie Da Silva. Bagest f.v.: Peter Busch, Michael Ostermann, Stig Thrane, Søren Petersen, Carsten Meiner, Mikkel Amstrup. Privatfoto.

VSB's 1. herresenior i sæsonen 1995, hvor holdet rykkede op i danmarksserien for første gang i klubbens historie. Forrest f.v.: Jacob Andersen, "Skikken", Kenneth Stücker, Carsten Basse, John Frandsen, Claus Nielsen, Anders Amstrup, Jan Emcken, Jimmi Berthelsen. Bagest f.v.: Niels-Christian Hansen (målbmandstræner), Phillip Reuter, Sune Jeppesen, Morten Kjær, Torsten, Allan Møller; Lasse Larsen, Mikkel Amstrup, Tom Frandsen, Bjarne Jensen (træner), Benny Kjær (holdleder), Bent Frederiksen (holdleder). Foto: VSB's arkiv.

1. herresenior mødte i forbindelse med klubbens 70-års jubilæum i 1991 det grønlandske fodboldlandshold – VSB vandt 5-2 på Kaplevej.

I 1991 vandt Slaters 1. miniput (Årg 81-82) danmarksmesterskabet for miniputter.

I 1995 rykkede VSB's herrer op i danmarksserien efter en sejr på 3-0 på udebane over Måløv i sjællandsserien. Baggrunden for denne succes skulle primært ses i lyset af, at en bestemt årgang, nemlig klubbens meget talentfulde årgang 1970, der i slutningen af 1980'erne var blevet seniorer. De havde alle, på nær nogle få, været ude og spille i de store klubber, Lyngby, KB, B1903 og AB som sidste års ynglinge. Disse dygtige VSB-drenge valgte alle efter et par år i andre klubber at vende

tilbage til klubben og spille seniorfodbold her – og heldigvis for det, for i løbet af perioden 1988-1995 spillede de 1. herresenior fra serie 3 helt op i danmarksserien.

Mikkel Amstrup, anfører for 1. herreseniorholdet gennem alle årene, fortæller her om, hvordan holdet blev til i ungdomsårene, og hvordan 70'erne årgangen udgjorde kernen til klubbens hidtil højeste niveau på herresiden:

Jeg startede som 9-årig i VSB i 1979 på 4. miniput sammen med mine klassekammerater Thomas Vogt og Stig Thrane.

Slater, som var kommet til som træner for årgang 69 og 70, opdagede os nede i rækkerne, og vi

*Mikkel Amstrup.
Privatfoto.*

var et par stykker, som kom op på det bedste hold sammen med bl.a. Ole Madsen, Morten Kjær og Hans Jacobsen.

Meget var drevet af, at vi alle syntes, at det var sjovt at spille fodbold, og vi kunne rigtig godt lide at være sammen. Vi var en homogen gruppe, uden at nogen af os var rigtig meget bedre end de andre. Slater var rigtig god til at få det bedste ud af os, både på og udenfor banen. Han var jo en ny slags træner for os. I begyndelsen syntes vi, at han var noget barsk, men så fandt vi efterhånden ud af, at han ville os spillere det bedste, så på den måde blev han en slags reservefar for os alle sammen. Slater havde nemlig også en opdragende funktion, han lærte os ganske enkelt at opføre os ordentligt. Nogle gange var nogle af os måske lige ude og prøve grænserne lidt af, og så var det Slater, der fik os på den rette bane igen. Og så forstod han sig på at lære os at spille fodbold, hvilket han gjorde i de kommende 5-6 år, hvor vi havde ham som træner. Jeg tror, at vi kom i hele 7 SM-finaler op gennem starten af 80'erne kulminerende med, at vi vandt

DM for drenge i 1984 og samme år også både pokalturneringen og SM i den almindelige turnering, hvilket lige var det ene år, hvor Slater var taget til Grønland som skolelærer, og vi i stedet fik Kurt Thomsen som træner, så man kan vel sige, at Slater gjorde alt forarbejdet, og Kurt høstede frugterne. Slater blev dog træner for os igen, da vi som juniorer blev indrangeret i landets øverste liga, „Junior DM øst“ som den hed dengang (svarende til U17-elite ligaen i dag). Her mødte vi så pludselig en del af dem, som senere kom på landsholdet, Per Frandsen, Miklos Molnar og Lars Højer Nielsen – en sjov og udfordrende oplevelse, hvor vi fik en flot 5. plads i rækken som det næstbedste sjællandske hold. Vi skiftede næsten alle sammen til en anden klub som 2. års ynglinge, hvor alle kom på det bedste hold i de forskellige klubber, Lyngby, KB, B1903 og AB. Meget lærerrigtigt at komme ud, væk fra det trygge miljø i Virum og ud til et noget barskere miljø, hvor der var hård kamp om pladserne – men det var en god oplevelse!

Vi var kun væk et års tid. Efter min ynglingetid i AB besluttede jeg at gå tilbage til Virum, en beslutning vi alle sammen fra årgangen i Virum tog i løbet af et par år, og nu havde vi efterhånden et ret slagkraftigt hold med Jørgen Dyring som træner. Vi rykkede i løbet af få år fra serie 2 op i sjællandsserien.

I 1993 fik vi ny træner, Bjarne Jensen, der netop var stoppet som aktiv spiller i Brøndby IF med klubrekorden på mere end 500 kampe for Vestegnsholdet, og det var jo noget af et scoop for klubben og hol-

Den nye VSB træner Bjarne Jensen i 1993, nyligt ankommet fra Brøndby IF. Foto: VSB's arkiv.

det at få sådan en træner: Han var formentlig også lige præcis den person, som kunne få os videre til det næste niveau. Han kom med Brøndbys berømte presspil i baglommen og en masse god vilje, som fik os til at udvikle os og blive bedre, og vi rykkede da også op i danmarksserien i 1995. Her fortsatte vi det gode spil, og i 2000 vandt vi danmarksserien med Michael Krogh som træner og rykkede op i kvalifikationsrækken, som dengang var adgangsdøren til 2. division. En af mine største skuffelser var, da vi ikke kom blandt de fire ud af otte hold, som rykkede op. Og ærgerligt er det, som det efterhånden har været i mange år, at man ikke rykkede direkte fra danmarksserien op i divisionen, for så kunne VSB have prøvet at være divisionsklub på herresiden.

I 1996 fik VSB's herrer i forbindelse med 75-års jubilæet besøg af de nykårede danmarksmestre fra Brøndby IF med bl.a. Peter Møller og Ole Bjur på holdet og med Ebbe Skovdahl som træner. En stor

mundfuld for VSB, som tabte kampen med hele 6-0 i overværelse af godt 500 tilskuere. Efter kampen nød de to hold sammen et velfortjent måltid med skål og taler i klubhusets kantine.

I forbindelse med 75-års jubilæet var VSB blevet tildelt værtskabet for afholdelsen af DM for lilleputter. Et stævne over tre dage, hvor landets 16 bedste lilleputhold deltog fra nær og fjern. Holdene blev alle indlogeret og bospist på Hummeltofteskolen. DM-vinder blev Avarta, og VSB fik en flot 5.plads.

Træner Michael Krogh får en ordentlig lufttur; efter VSB's 1. herresenior i 1999 havde sikret sig førstepladsen i danmarksserien og dermed oprykning til kvalifikationsrækken til 2. division – den foreløbig højeste placering i klubbens historie. Foto: VSB's arkiv.

En duel i feltet i opvisningskampen mod de nykårede danmarksmestre fra Brøndby IF. På billedet ses bl.a. Ebbe Sand og Peter Møller tæt flankeret af VSB's anfører Mikkel Amstrup. Ruben Bagger kan anes i baggrunden af billedet. Foto: Irving.

I DBU's pokalturnering oplevede Virums 1. herreseniorhold to gange at møde et superligahold, begge gange i 1/32-dels finalerne. I 1999 mødte VSB Hvidovre IF og tabte knebent 0-1.

I 2000 var OB på besøg, og i overværelse af mere end 800 tilskuere tabte Virum igen knebent med 0-1 – en særdeles flot præstation af de voksne drenge fra Kaplevej.

I 1999 nåede 1. herresenior VSB's hidtil højeste placering i klubbens historie, da de suverænt vandt danmarksserien og rykkede op i kvalifikationsrækken til 2. division.

I takt med at de bærende kræfter på 1. herresenior kom op i årene og nye skulle tage over, begyndte det efter 2010 at blive svært at holde niveau til danmarksserien. Efter nogle år med op- og ned-

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

DM for lilleput på Kaplevej, afholdt i jubilæumsåret 1996. Borgmester Kaj Aage Ørnskov holder velkomsttale på opvisningsbanen for de 16 fremmødte hold fra hele landet. Foto: Irving.

1. herresenior 1999. Forrest f.v.: Frank Haagensen, Michael Ostermann, Kenneth Stüker; Anders Amstrup, Jimmy Berthelsen, Jakob Andersen, Lars Jørgensen. Midt f.v.: Anders Hougaard, Christian Bæk, Mikkel Amstrup, Michael Aagaard, HC, Allan Møller; Claus Nielsen, Christian Hansen, Bent Frederiksen, holdleder Søren Nielsen. Bagest f.v.: Holdleder Niels Lorentzen, Christian Balmer; Claus Strouhal, Morten Kjær Jensen. Morten Amstrup, Dan Juul Nielsen, træner Michael Krogh. Foto: VSB's arkiv.

rykninger frem og tilbage mellem danmarksserien, kval-række og sjællandsserien, rykkede holdet i 2019 ned i serie 1, hvor de spiller og trives i bedste velgående i dag med en ny stamme af spillere, hovedsagelig fra årg. 99 og 00, hvor langt de fleste har haft deres fodboldopvækst i VSB.

En af spillerne fra det unge 1. herresenior i dag, Nikolaj Amstrup (årgang 99), fortæller her lidt om sin tid i VSB og om status på 1. herresenior her i 2021:

Jeg startede med at spille fodbold i VSB som 6-årig. Har altid spillet i Virum og har haft et væld af trænere, den jeg husker bedst er Jørgen Dige, men ellers kan jeg også nævne Alexander Hasenberg, Oliver Rosendahl og Magnus Bistrup, for det var under ham, at jeg begyndte at spille på førsteholdet i årgangen. Som senior fik jeg Daniel som træner, og efter et mindre opbrud forrige år i seniorafdelingen, hvor nogle spillere skiftede til andre klubber, blev der plads til mange fra vores årgang 99 og fra årg 00, alle fra VSB, som i dag udgør størstedelen af vores 1. herresenior i dag i 2021. Vi spiller i Serie 1, og her i efteråret 2020 har vi tabt en del kampe,

*Nikolaj Amstrup
Privatfoto.*

primært fordi vi har haft skader hos nogle af de bærende kræfter på holdet. Dem skulle vi dog gerne have klar igen til forårsturneringen 2021. Vi har en rigtig god fasttømret trup på to hold, som alle trænere sammen, hvor mange har spillet sammen i ungdomsrækkerne i VSB. Herudover er der kommet en del spillere til fra B82-Virum, som nu primært udgør vores 2. herresenior – enkelte af dem spiller også på førsteholdet.

Kvinder/piger

Efter en tørke i kvinde/pigeafdelingen fra slutningen af 1990'erne kom der for alvor gang i afdelingen omkring 2010, hvor antallet voksede fra ca. 40 spillere til i 2021 at være på 325 pigespillere i VSB. Klubben er i dag den 15. største pigeklub i Danmark.

Årgangene 2000/01, som i 2021 udgør en stor del af 1. kvindehold, har vundet adskillige sjællandsmesterskaber og en turnering i Holland.

Pigerne fra 2003 opnåede i 2016 at spille på højeste niveau (U13 Øst), men efter en succesrig sæson valgte en del af de bærende kræfter at skifte til B93, FCN og andre større klubber.

Årgangen er dog blevet styrket igen med tilgang af piger fra bl.a. Brede og andre klubber i omegnen.

Årgang 2004 vandt i 2016 som U12 det store Pinse Cup stævne i Nykøbing Falster, og i 2018 vandt holdet SM som U14 efter en sejr over Hvalsø i finalen på 2-0.

Årgang 2007 piger er en nuværende rigtig stærk årgang, som ligger højt rangeret i Liga 2 (næsthø-

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

VSB's U16 piger fra 2017 fra et stævne i Maastricht i Holland, som de vandt. Foto: Forrest f.v.: Semilla Villaume, Annsofie Helle Hansen, Annemone Dige Dong Nielsen, Laura Caroline Hauch, Esther Nørgaard Matsushita, Alberte Pinstrup. Bagerst f.v.: Celina Laungaard, Isabella Aittomaki Mönkemöller, Clara Lunn, Ida Møllerup, Maria Luz Lundbirk, Clara Christiansen, Linnea Lindemann Andersen, Karla Gammelgaard Matthiesen. Træner på turen var Peter Meulengrath (ikke på billedet). VSB's arkiv.

Årgang 2004 piger som bl.a. vandt det store Pinsestævne i Nykøbing Falster i 2016. Forrest f.v.: Carla Perticai, Astrid Spinding, Sofie Amalie, Ingrid Vilstrup, Mathilde Wheadon. Bagest f.v.: Oline Marie Dam, Mathilde Bøttcher, Signe Bodelin Linde (skjult), Olivia Marstrand, Emmeline Fischer, Frederikke Falck, træner Søren Fischer, træner Flemming Linde. Foto: VSB's arkiv.

Virum-Sorgenfri Boldklub fylder 100 år

2007 piger: Bagerst f.v.: Jacob Guldager, Michael Pehrson, Josephine Lund Schmidt, Sofie Ruskol, Sofia Pehrson-Vængtoft, Sara Ewe Julie Busch, Katrin Skov Michaelsdottir, Sophia Marstrand, Lars Hegnet, Jesper Martensen-Larsen. Forrest f.v.: Maria Rasmussen, Sara Bro-løs, Anna Lea Hegnet, Caroline Asbjørn Kjeldsen, Frida Hegnet, Camille Thuesen, Karen Berthelsen. Foto: VSB's arkiv.

jeste niveau). Udover flotte turneringsresultater har holdet vundet flere cups, bl.a. Jægersborg Cup to år i træk og Gentofte Cup. Mange dygtige pigespillere, som større klubber allerede har fået øje på, men indtil videre er det lykkedes holdets to trænere, Jakob Guldager og Lars Hegnet, at bevare årgangen intakt.

I dag spiller pigerne ligesom drengene fodbold fra de er 3 år, og VSB har typisk 20 piger i 4 års alderen i gang. Og det er dygtige ældre pigespillere, som træner de små piger.

Herreungdom

Op gennem 00'erne viste de meget stærke årgange fra herreungdomsafdelingen 91-96 særlig styrke ved at vinde et utal af sjællandsmesterskaber, både indendørs og udendørs. Mange dygtige spillere som fx Simon Møller (91), Kristoffer Rasmussen (92), Oskar Vraa (93), Anders Borup (94), Rasmus Gaudin (95), Mikkel Bassc og Emil Holten (begge

årgang 96). Rasmus Gaudin nød som Vanløse-spiller den ære at blive udtaget til vikarlandsholdet i 2018 og spille landskamp mod Slovakiet i stedet for det rigtige landshold, som på det tidspunkt var i en konfliktsituation med DBU. Kampen endte 3-0 til Slovakiet.

Emil Holten spiller i øjeblikket i Silkeborg og Mikkel Basse i FC Fredericia.

På årgangene op gennem 00'erne har der også været mange talentfulde og dygtige spillere.

I øjeblikket markerer specielt tre tidligere VSB-drengene sig i større klubber. Adam Vendelbo Clement (årg. 2003) spiller U-19 i Lyngby, og Elias Jehlert Kristensen (årg 2003) spiller U-19 i FCK.

Herudover spiller den meget talentfulde Lauge Sandgrav (årgang 2004) i Lyngby BK. Lauge har udover at have spillet seks U16-landskampe og en U17-landskamp præsteret at få førsteholdsdebut i en pokalkamp mod SønderjyskE som den yngste

Lauge i godt selskab (nr. 3 fra højre) med sine holdkammerater på 2004 årgangen, da han stadig spillede i VSB.

Foto: VSB's arkiv.

Lyngby-spiller nogensinde, 16 år og 3 måneder gammel.

Lauge Sandgravs gamle holdkammerater fra årgang 04 i VSB formåede dog uden Lauges hjælp at blive sjællandsmestre i 2019 efter en flot finalesejr på hele 6-0 over Ølstykke.

Så sent som i det tidlige forår 2020 lykkedes det U15 drengene (årg. 2005) at vinde sjællandsmesterskabet i indendørs.

I 2018 tog årgang 2007 to hold med til det store Pinse Cup stævne i Nykøbing Falster og vandt begge rækker.

Alle disse resultater og præstationer af forskellige VSB-hold gennem de første 100 år vidner om en fantastisk udvikling i klubben.

Nedenfor er en beskrivelse af de VSB-spillere, som trådte deres barnesko i klubben og senere præsterede på allerhøjeste niveau.

A-landsholdspillere med opvækst i VSB

John Helt (f. 1959) 39 A-landskampe

John Helt er med sine 39 A-landskampe og mere end 500 kampe på absolut topniveau uden tvivl den Virumspiller, der har haft den mest glørværdige fodboldkarriere. Rigtige fodboldstjerner har et kælenavn som fx Pele, således også John, som blev kaldt for „Dulle“. Han viste i en tidlig alder sit åbenlyse talent og blev som 1. års ynglingspiller (16 år) rykket op på VSB's bedste seniorhold. Her-

John Helt. Foto: VSB's arkiv.

fra gik turen videre til Lyngby, hvor han med sin fornemme sparketeknik, sit sublime overblik og store fighterhjerter var en af de bærende kræfter på Lyngbys måske bedste hold nogensinde. Lyngby dominerede i starten af 1980'erne dansk fodbold, kulminerende med danmarksmesterskabet i 1983.

Fra Lyngby blev han i 1984 solgt til Brøndby IF, hvor han ligeledes blev danmarksmester i 1985. I 1986 kom han til den franske klub Sochaux. Her spillede han to sæsoner og tog i 1988 hjem til Lyngby, hvor han sluttede sin aktive spillerkarriere på topniveau i 1991.

John sloges i landsholdssammenhæng om den centrale midtbaneplass med flere af landsholdsløgenderne fra det nok bedste landshold, Danmark nogensinde har haft. Alligevel lykkedes det ham at tilkæmpe sig en startplads til første kamp i EM-slutrunden i 1988 mod Spanien, hvor han efter en formidabel første halvleg desværre måtte udgå med en skade, efter han blev sparket brutalt ned af Andoni Goikoetxea (Slagteren fra Bilbao). John vil udover sine åbenlyse spillemæssige kvaliteter også

blive husket for sin beundringsværdige indstilling til fodbold. Til trods for at han spillede en plads på den centrale midtbane i hele sin karriere, et sted hvor der blev givet og taget, gik han aldrig over stregen og var altid fair i sit spil og i sin attitude.

Inger Pedersen (f. 1950) – 25 A-landskampe

*Inger „Tulle“
Pedersen
Foto:
VSB's arkiv.*

Den første landsholdsspiller fra Virum var Inger Pedersen, bedre kendt som „Tulle“. Hun var en af landets absolut allerbedste damefodboldspillere i en tid, hvor Danmark var pioner indenfor damefodbold og derfor også naturligt tilhørte verdenseliten. Inger var en markant profil på det uofficielle landshold, som i 1971 blev verdensmestre på det imponerende Azteca stadion i Mexico med en sejr over værtsnationen med 3-0 i overværelse af intet mindre end 110.000 tilskuere.

I 1972 blev Inger DM-vinder i indendørsfodbold med VSB, hvorefter hun året efter valgte at skifte klub til datidens førende dameklub Femina. Her spillede hun på topplan helt frem til 1992 og

blev fortjent udnævnt til æresmedlem i den berømte dameklub fra Søborg.

Først i 1974 startede Danmark med at spille officielle damelandskampe, og her var Tulle selvskreven. Hun spillede i alt 25 officielle A-landskampe, heraf flere som anfører for holdet.

Elisabeth Brus (f. 1950) – 2 A-landskampe

Elisabeth er den eneste Virum-spiller til dato, som har spillet en officiel A-landskamp samtidig med, at hun spillede i VSB.

Inden DBU optog kvindefodbolden, spillede Elisabeth en del uofficielle landskampe, og det var i høj grad disse pigers indsats, som bevirkede, at DBU langt om længe i 1974 gav damerne det blå stempel og optog dem på det officielle program. Elisabeth spillede i alt 2 A-landskampe.

Søren Lyng (f. 1966) 2 A-landskampe

Søren Lyng, søn af årets VSB'er i 1979, John Lyng, spillede i VSB, indtil han var juniorspiller (15 år), hvorefter han i 1981 skiftede til AB. Her spillede han resten af sine ungdomsår og yderligere to år som seniorspiller.

I 1987 gik turen videre til Frem, hvor han spillede i 4 sæsoner, inden B1903 og FCK tog fat i ham i 1991, hvor han i den nystiftede klub spillede 14 kampe.

Søren var kendt som en særdeles målfarlig herre med et meget hårdt og præcist venstreben og trods sin beskedne højde et fremragende hovedspil – en rigtig centerforward. Det udprægede målinstinkt

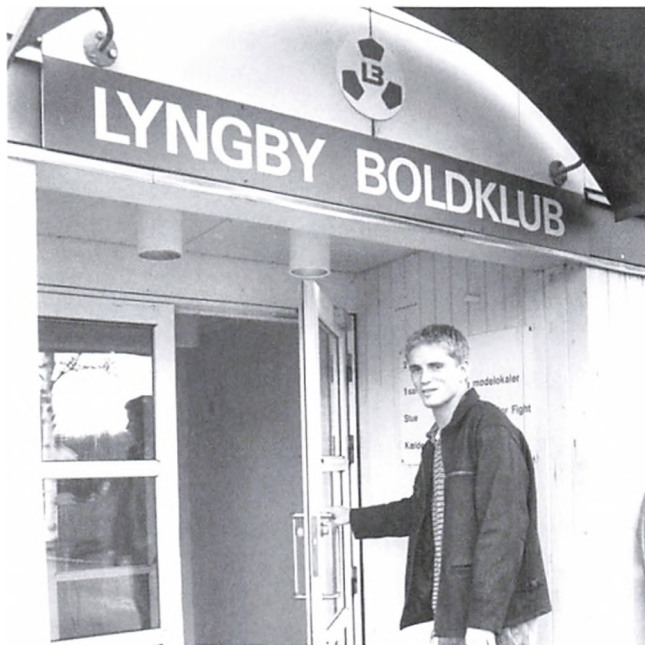

Søren Lyng omgivet af tre Lyngbyspillere i en superligakamp mellem Frem og Lyngby. Privatfoto.

gav ham A-landsholdsdebut i 1990 mod Sverige, og i alt blev det til yderligere én landskamp, i øvrigt også mod Sverige. Søren nåede i sin karriere at lave mere end 100 mål på højeste niveau.

Thomas Rytter (f. 1974) 4 A-landskampe

Thomas skiftede allerede som drengespiller i 1987 fra VSB til Lyngby. Udover resten af sin ungdomstid i Lyngby Boldklub nåede Thomas at spille 129 kampe på Lyngbys førstehold, inden han i 1996 blev solgt til den spanske klub Sevilla. Her spillede han i to sæsoner, hvorefter turen gik tilbage til Danmark og FCK i 1998-2001. Så kaldte udlandet igen, og denne gang var det den tyske Bundesliga-klub Wolfsburg, som tog imod Thomas. Her blev

Thomas Rytter. Foto: Per Kjærbye.

det til fire sæsoner, inden han afsluttede sin aktive spillerkarriere i Brøndby (2005-08).

Thomas spillede det meste af sin professionelle karriere en moderne højre back, meget bevægelig og pasningsstærk med en særdeles god teknik. Han blev i 1994 kåret til årets U21-talent, og han spillede i alt 4 A-landskampe i perioden 1996-2003. Herudover blev det til knap 400 kampe på allerhøjeste niveau i Europa.

I 2011 vendte Thomas tilbage til VSB, hvor han var træner for klubbens 1. herresenior i tre sæsoner frem til 2014.

Mikkel Beckmann (f. 1983) 7 A-landskampe

Mikkel Beckmann i Lyngby trøje jubler her sammen med en tidligere VSB'er Rasmus Marvits
Foto: Per Kjærbye.

Mikkel kom i 1993 til VSB fra Brede IF. I VSB spillede han frem til 15 års-alderen på et meget stærkt årgang 83-hold, som udover flere SM-titler også blev nr. 3 ved DM for lilleputter. Mikkel var et stort talent med en fantastisk teknik og ikke mindst sublim sparketeknik. Hvem husker ikke hans fri-sparksmål mod Juventus i Champions League i Parken i 2012, da han spillede i FC Nordsjælland.

Mikkel spillede i VSB frem til 1997, hvorefter han skiftede til B1903 og senere Brønshøj, inden han i 2004 kom til Lyngby under bl.a. Kasper Hjulmands vinger.

Herefter tog karrieren for alvor fart. Efter 20 mål

i 101 kampe for Lyngby gik turen i 2008 videre til Randers, hvor han i sæsonen 2009/10 var medvirkende årsag til, at Randers formåede at indhente et forspring på hele 13 point og dermed bevarede deres superligaplads i Superligaens vel nok største comeback. Denne præstation lagde grunden til, at Mikkel blev udtaget til VM-truppen i Sydafrika i 2010. Han havde dog allerede i 2008 fået sin debut på A-landsholdet mod Slovenien og nåede i alt at spille 7 A-landskampe.

Mikkel spillede herudover i klubberne FC Nordsjælland, cypriotiske APOEL, svenske Elfsborg og sluttede i 2015 sin karriere af i Hobro.

I dag 2021 er han assistenttræner for Lyngbys superligahold.

Thomas Kristensen (f. 1983) 7 A-landskampe

*Thomas
Kristensen
Foto:
Per Kjærbye.*

Thomas havde sin opvækst på Kaplevej tæt på stadion, så hans start i VSB var tidlig og med hans far Steen Kristensen (tidligere Lundtoftespiller) som træner, blev der hurtigt stablet et stærkt hold på benene.

Thomas spillede i Virum bl.a. sammen med Mikkel Beckmann frem til junioralderen, hvor han efter et kort ophold i Søllerød kom til AB. Efter et par gode ynglingeår kom han til Lyngby, hvor hans karriere for alvor tog fart. Lyngby var efter konkursen i 2002 og den efterfølgende tvangsnedrykning til danmarksserien netop vendt tilbage til 2. division. Thomas havde gennem målrettet træning udviklet sig til en særdeles løbestærk midtbanespiller med et godt blik for spillet. Han blev derfor også i den første sæson i Lyngby kåret til årets spiller.

I 2005 skiftede han til FC Nordsjælland, og i 2008 gik turen videre til FCK, hvor han spillede i 6 sæsoner. I 2014 skrev Thomas kontrakt med den hollandske æresdivisionsklub ADO Dan Haag, hvor han spillede 2 sæsoner. I 2016 rykkede Thomas, hans kone og to ørn teltpælene op for at spille tre eksotiske år i den australske klub Brisbane Roar FC. Herefter hjem til Danmark, hvor det i 2019 blev til en enkelt sæson i Helsingør.

Thomas debuterede på A-landsholdet i 2008 mod Tjekkiet og spillede i alt 7 A-landskampe og 4 ligalandskampe.

Han har netop her i 2020 indledt en trænerkarriere som U19-assistenttræner i Lyngby Boldklub.

En god gammel VSB'er

Heldigvis er det sådan, at mange af VSB's spillere gennem tiden efter endt seniortid har valgt at spille videre i klubben på diverse oldboys/oldgirls-ve-teran og superveteranhold.

Som tidligere nævnt har VSB i dag et Gransuper-veteranhold, som spiller under navnet „Fisker-

Superliga -og divisionsspillere fra VSB:

- Kurt Jacobsen spillede i 1940'erne i B1903
- Steen Jørgensen (1952) Lyngby
- Bjørn Jørgensen (1956) Lyngby og HIK
- Michael Krogh (1955) Lyngby og HIK
- Michael Lyng (1960) Lyngby, Frem og AB
- Anders Levinsen (1960) B93 og AB
- Sten Lindberg KB, (1963) Lyngby og Holbæk
- Sten Rohde (1969) Lyngby
- John Frandsen (1970) Lyngby
- Thomas Max-Hansen (1972) Randers, Viborg og FC Midtjylland
- Rasmus Marvits (1978) Lyngby
- Jesper Duelund (1982) Lyngby
- Mikkel Basse (1986) Helsingør, FC Roskilde, Vendsyssel FF, FC Fredericia
- Emil Holten (1986) Nykøbing Falster og Silkeborg
- Oscar Vraa (1993) Hillerød
- Rasmus Gaudin (1995) Vanløse
- Oliver Basse (2000) BK Frem
- Lauge Sandgrav (2004) Lyngby BK

John Ankersen i sine velmagtsdage i 1986. Privatfoto.

John Ankersen er 74 år og satser på endnu en sæson, selv om det strider mod lægevidenskaben,

John Ankersen var 8-9 år, da han blev medlem af Virum-Sorgenfri Boldklub. Storebror Rudy spillede her, så det var helt naturligt, at John også kørte den korte tur fra Lindevangen til Kongevejsskolens bane, hvor klubben dengang holdt til.

John spillede i hele sin ungdomstid på førsteholdet – og altid som centerhalf. En stillingsbetegnelse, der for længst er gået i glemmebogen og afløst af libero, sweeper, centerforsvarer og andre nymodens ord. Næh, centerhalf, ham vidste man, hvor man havde.

Som nyoprykket seniorspiller kom John naturligvis på førsteholdet fra første dag, og dér blev han de næste 12 år, indtil han valgte at gå på efterløn på et hyggehold som 30-årig.

Det kunne han gøre med god samvittighed efter at have styret forsvaret i alle årene med stort overblik. Han styrede også dommeren, når han løftede armene og råbte offside, hvis dommeren nu skulle være i tvivl.

holdet“. Holdet blev dannet i 1978 og er stadig i fuld vigør.

Et rigtig godt eksempel på det er klubbens nuværende ældste aktive medlem, som samtidig er den aktive spiller, som i dag har været medlem af VSB i længst tid.

Navnet er John Ankersen, og hans ven og holdkammerat gennem årene, Mikael Østergaard, giver her en beskrivelse af en fuldblods VSB'er:

*VSB's 1. herresenior i 1964 med unge John Ankersen (f.tv.) på holdet.
Foto: VSB's arkiv.*

Samtidig var John igennem alle årene blandt holdets mest scorende – som regel på hovedstød. Han er høj, men hoppede egentlig ikke specielt højt. Til gengæld havde han en fantastisk timing og vidste præcist, hvornår og hvor han skulle stille sig for at nå bolden. Og så var han en usvigelig sikker straffesparkskytte. Altid med en inderste, for han har aldrig kunnet skyde med vristen.

Han havde andre fodboldmæssige mangler. Var langsom, kunne overhovedet ikke skyde med venstrebenet og ingen har nogensinde set ham tage en dribling. Men han var ekstrem klog og havde en eminent sans for at sætte tacklingerne ind på det helt rigtige tidspunkt. Og så var der lige det med hovedstødet.

Der er mange anekdoter om John Andersen. Eksempelvis om dengang han for første og eneste gang i karrieren blev sat på bænken som udskifter, men så fortalte træneren, at det kunne vist

ikke passe. Træneren blev skræmt og satte John i startopstillingen.

John brød sig bestemt ikke om at tabe. Når det skete, sad han længe i omklædningsrummet og rugede, og når han kom hjem, fortalte han sin kone, at de havde spillet uafgjort. Så Marianne tror stadig, at Virum-Sorgenfri var ubesejret i Johns tid.

Efter sin førsteholdstid spillede John nogle år på champagneholdet med bl.a. Niels Thillerup, Ole Kauffeldt, Per Tuft, Lars Dinesen, Lars Amdi, Søren Petersen og Peter Balstrup, og da de ikke kunne samle folk nok, blev de optaget i Fiskerholdet.

Her spiller han stadig. Først i serie 5, så Old Boys, Veteran, Superveteran og Grand Superveteran som sidste station. Bentøjet er ikke, hvad det har været for den i dag 75-årige spiller. Der er ingen menisk tilbage i knæene, men masser af slidgigt, benene er skæve, han kan dårligt løbe og det

hedder spøgefuldt, at Arbejdstilsynet aldrig ville godkende hans stillads.

Det sidste år har han ikke spillet på grund af massive problemer med benene, men han har betalt kontingent for den nye sæson og siger selv, at han vender tilbage på banen.

De, der kender ham, er ikke i tvivl om, at det nok skal ske. Måske.

Tilbageblik

Med et blik tilbage på 100 års historie i VSB, så startede klubben som en baby på landet på et tidspunkt, hvor børnedødeligheden var stor, overlevede, kæmpede og udviklede sig til en fornuftig teenager i sidste halvdel af 30'erne, hvor det første rykind fra de nybyggede huse i Virum begyndte. Frem til slutningen af 40'erne lykkedes det Virum Boldklub at komme på fast grund.

Herefter kom den næste store medlemstilgang i 1950'erne – med et nyt stadion på Kaplevej i 1957 og med udbygningen af Sorgenfri med de mange rækkehuse, de gule huse og højhusene blev VSB nu en fuldvoksen klub med mere end 500 medlemmer.

Da VSB fyldte 50 år i 1971 var klubben efterhånden særdeles godt konsolideret i Virum-Sorgenfri området, og en masse flotte sportslige resultater af kvinder/piger og herre/drenge kunne skyde frem; DM-titler, et utal af SM-titler til både drenge og piger, 1. damesenior i landets bedste række to gange, de bedste herreseniorer i danmarksserien gennem mere end 20 år.

Tiderne – og dermed omstændighederne for at

udvikle sig som klub, sportsligt som socialt – forandrer sig hele tiden, og i starten af 00'erne blæste nye vinde i fodboldverdenen om, hvordan man kunne træne og lede ungdomsspillerne, i særdeleshed de yngre, på en ny og bedre måde, og at hensynet til spillerudvikling skulle stå over hensynet til at vinde fodboldkampe.

3 mands-, 5 mands og 7-8 mandsfodbold opstod, og de nye tanker har VSB gennem de seneste 10-15 år, som en klog ældre, fået godt implementeret i klubben her på randen til VSB's næste århundrede.

Klubben har i dag mere end 1.200 medlemmer i alderen 4 til 92 år, er velorganiseret med mere end 80 trænere, så alle ingredienserne til en god fremtid for klubbens mange medlemmer er til stede.

Den vigtigste ingrediens er dog, at der altid er nogle blandt klubbens medlemmer eller forældre, som er villige til at tage imod stafetten og bringe vores klub videre i sin udvikling, når det er nødvendigt.

Vil du læse mere om Virum-Sorgenfri Boldklub, se jubilæumsskriftet. Jakob Andreassen: Virum-Sorgenfri Boldklub 100 år.

Jakob Jermiin

Lyngby Boldklub af 1921 – 100-års jubilæum

Den 30. marts 2021 fejrede Lyngby Boldklub af 1921 sit 100-års jubilæum. Den store dag blev fejret midt i covid19-pandemien, så jubilæumsaktiviteter med fysisk samvær blev rettelig udskudt til senere afholdelse. Klubbens mantra i de senere år – „Sammen for Lyngby“ – har for en stund derfor kunnet omdøbes til „Sammen for Lyngby – hver for sig“.

Lyngby Boldklub har en lang historie at fortælle, og det skabte stor glæde i klubben, da Historisk-topografisk Selskab i anledning af klubbens 100-års jubilæum anmodede om, at modtage et indlæg til Lyngby Bogen 2021. Historisk-topografisk Selskab gør sammen med Stadsarkivet et stort og prisværdigt arbejde med at bevare og dokumentere kultu-

Lyngby Boldklubs 100-års jubilæumslogo. Det blev udvalgt i en konkurrence blandt knap 90 indsendte logoforslag. Logoet var klubbens første officielle logo. Det præcise årstal for logoets indførsel kendes ikke, men det vurderes til at være fra slut 1920'erne.

ren og historien i Lyngby-Taarbæk Kommune, så vi er i Lyngby Boldklub glade for at få mulighed for at fortælle klubbens historie. På de følgende sider vil vi derfor tage dig med på en rundtur i 100-års Lyngby Boldklub. En klub der ikke har levet et stille liv. Succeser og fiaskoer, storhed og fald, system og kaos. En klub, der har været i vælten sportsligt og økonomisk, men hvor dedikation og loyalitet går igen for de mange, der i årtier har haft klubben fra Kongens Lyngby som deres favorit.

Lyngby Boldklub drives i dag både som en frivillig forening med mere end 1.000 aktive medlemmer, og som et aktieselskab og brand, der driver og markedsfører klubbens elitehold på den nationale fodboldscene, og har trofaste og passionerede fans, som vil gå gennem ild og vand for deres elskede fodboldklub. En klub i balance? Måske ikke, men i hvert fald en klub, der aldrig har ligget eller været stille. Den „lille store“ klub blandt de største klubber, der altid har formået at gøre opmærksom på sig selv – både på og uden for banen.

Det sportslige flagskib

Der er nok bred konsensus i Lyngby-Taarbæk Kommune om, at Lyngby Boldklub er det sportslige flagskib, selvom Kommunen generelt har fostret mange store idrætsudøvere, ikke mindst danmarksmestre og internationale stjerner. Men ingen Lyngby Boldklub uden by. Ingen Lyngby Boldklub

uden lokale fodboldklubber. Ingen Lyngby Boldklub uden et levende idrætsliv, frivillige trænere og ledere samt engagerede fans. Ingen Lyngby Boldklub uden en attraktiv kommune, hvor mennesker ønsker at bosætte sig, sætte børn i verden og tage aktiv del i idrætslivet. Og ingen Lyngby Boldklub uden stærke og engagerede virksomheder, både lokalt og nationalt, som støtter op om fodboldklubben. Netop de elementer har Lyngby Boldklub nydt godt af i 100 år, og derfor har klubben haft gode forhold for at udvikle sig stærk og succesrig.

Lyngby Boldklub har bragt Lyngby-Taarbæk Kommune fodboldmæssigt ikke bare på danmarkskortet, men også ud på den europæiske scene, når klubben har kvalificeret sig til de europæiske klubturneringer, og klubben har stolt bidraget med spillere til det danske ungdomslandshold og ikke mindst det ypperste, A-landsholdet. Lyngby Boldklub er på alle måder en fodboldklub, som med stolthed og ære bærer „Lyngby“ rundt til nær og fjern.

Tidlig fodboldhistorie i Lyngby-Taarbæk Kommune

Fodbolden i Lyngby begyndte en del år før Lyngby Boldklubs stiftelse i 1921. Søndag den 7. september 1879 blev den første omgang fodbold nemlig spillet i Danmark, da Eremitagesletten i Dyrehaven lagde græs til medlemmer af Kjøbenhavns Boldklub (K.B.), der var på ekskursion til de grønne områder for at lære om et nyt spil fra England – fodbold. Kong Christian IX benyttede på den tid slottet som jagtslot, og Kongen havde givet tilla-

Tegningen gengiver den første fodbold, der blev spillet i Danmark. Netop i Dyrehaven. I baggrunden ses Eremitageslottet. Tegningen er Knud Gamborg og blev bragt i Illustreret Tidende i 1878/79, side 520. Den er tidligere bragt Lyngby Bogen udgivet i 1991 af Lyngby-Taarbæk Historisk-Topografisk Selskab.

delse til, at nye sportsgrene kunne præsenteres på sletten foran slottet. Fodbolden var nu en realitet i Danmark,

I årene lige før og efter 1. Verdenskrig blev flere fodboldklubber stiftet i Lyngby-Taarbæk Kommune og omegn. En af dem var Hjortekær Boldklub, der eksisterede fra 1911-1915 og var en efterfølger til Brede Sportsklub (1909-11). Hjortekær havde bane inde i Dyrehaven ved Hjortekærslågen (Hjortekær Port) for enden af Lundtoftevej. Hjortekær Boldklub blev i 1915 afløst af Skodsborg Boldklub (1915-1917), der også havde bane i Dyrehaven, nærmere bestemt ved Springforbi. Da Skodsborg

Hjortekær Boldklub i 1913.

Brede Sportsklub i 1911.

Boldklub lukkede, blev den erstattet af Raadvad Boldklub (1917-21). Raadvad Boldklub spillede i starten på selve Sletten i Dyrehaven, men fik senere lov at spille på Taarbæk IF's bane i skoven. Bre-

Sorgenfri Boldklub i 1911.

de Sportsklub havde i øvrigt, ligesom nuværende Brede IF, en særlig tilknytning til fabrikkerne omkring Mølleåen, fx. Brede Klædefabrik og Ørholm Papirfabrik.

En tidlig udgave af Lyngby Boldklub så dagens lys allerede i 1906, og den havde hjemmebane på Nørgaardsvej bag Lyngby Hovedgade 55. Klubben droppede dog hurtigt fodboldspillet og fokuserede på andre sportsgrene (atletik, boksning og brydning m.fl.), hvorfor klubben naturligt skiftede navn til Lyngby Idrætsforening (IF) i 1915. Inden navneskiftet havde fodboldspillerne søgt hen til Sorgenfri Boldklub, som Kong Christian X støttede økonomisk.

I 1914 blev Sorgenfri Boldklub dog opløst, da flere af spillerne blev indkaldt til militærtjeneste under 1. Verdenskrig. De tilbageværende fodboldspillere meldte sig derfor igen ind i Lyngby Idrætsforening, den tidligere Lyngby Boldklub, hvor der

igen blev optaget fodbold på programmet. Lyngby Idrætsforening havde det nu hårdt med fodboldspillet, som ikke rigtig gav økonomi til foreningen. Den havde især økonomisk gevandt af boksning, så det gav lidt gnidninger mellem fodboldspillerne og de øvrige medlemmer. Der hersker en lidt usikkerhed om, hvorvidt den tidlige udgave af Lyngby Boldklub rent faktisk hed Lyngby Boldklub eller om navnet fra start var Lyngby Idrætsforening eller Lyngby Athlet-Klub. Men om den første Lyngby Boldklub, der så dagens lys, skrev fodboldunionen Nordre Birk Boldspil-Union dog følgende i dets 25-års jubilæumsskrift fra 1938:

„Dernæst støder man paa Lyngby Boldklub, stiftet i 1906, bl. a. af Smed Lauritz Olsen og Brødkusk Emil Olsen. Den gik dog senere over til hovedsagelig at dyrke andre Idrætsgrene, Gymnastik, Brydning og Boksning. I 1915 antog den Navnet Lyngby Idrætsforening, samtidig med at den atter optog Fodbold, og desuden oprettedes en Atletikafdeling.

Tidligere fodboldklubber i kommunen:

- 1906-1915 Lyngby Boldklub (fra 1915 Lyngby Idrætsforening)
- 1909-1911 Brede Sportsklub
- 1911-1914 Sorgenfri Boldklub
- 1911-1915 Hjortekær Boldklub
- 1915-1917 Skodsborg Boldklub
- 1917-1921 Raadvad Boldklub
- 1923-1927 Lundtofte Idrætsklub (fodboldafdelingen)

I Mellemtiden eksisterede en særlig Boldklub i Lyngby med Navnet Sorgenfri Boldklub, der stiftedes i 1911 og var ret stærk, da den som Medstifter af N. B. B. U. deltog i de første Turneringer. Kaj Johansen, Sandberg og Aksel Holm var de ledende Mænd“.

Lyngby Boldklub af 1921 stiftes

Omkring 1920 genfandt spillerne i Lyngby Idrætsforening tanken om deres helt egen fodboldklub, og derfor brød de ud for at starte Lyngby Boldklub igen. Initiativtagerne var lederne af idrætsforeningens fodboldafdeling, Sofus Andersen og Hans Mortensen. De kiggede efter spillested, og det første sted, der blev satset på, var Fabrikant Christian Hasselbalchs jorde på Lundtoftevej. Det faldt dog til jorden, da den skulle udstykkes til huse for fabriksarbejdere. Det blev til de berømte Hyldehavehuse på Lundtoftevej, hvor det nuværende Lyngby Stadion ligger. Hasselbalch stiftede Dansk Gardin og Textil Fabrik i 1889, og han var den første producent af gardiner i Danmark. Virksomheden var en årgang den største arbejdsplads i Kongens Lyngby. Det er i øvrigt interessant, at Lyngby Boldklubs stiftere allerede i 1921 kiggede på arealet, hvor det nuværende Lyngby Stadion ligger, men først 25 år efter stiftelsen, skulle klubben indfinde sig der.

Ca. 25 interesserede unge mænd, primært spillere fra Lyngby Idrætsforening, mødtes onsdag den 30. marts 1921 på Restaurant „Hold-An“ på Lyngby Hovedgade 40. Her fremlagde Sofus Andersen forslag til den nye klubs love, som derefter

blev vedtaget under navnet „Lyngby Boldklub“. Sofus Andersen førte referat fra den stiftende generalforsamling, og det lyder således:

„Generalforsamlingen 30/3 1921

Forskellige Medlemmer af Idrætsforeningens Fodboldafd. havde sammenkaldt til et møde som afholdtes i Restaurationen „Holdan“ for at stifte en Boldklub onsdag den 30/3.

Sofus Andersen aabnede mødet. Til Dirigent valgtes Hr. Laurits Nielsen som gav ordet til Sofus Andersen som aflagde en kort Beretning om Klubbens start og opl. at der havde været nedsat et udvalg paa 4 Medlemmer til at udarbejde love- ne som derefter blev oplæst og vedtaget med nogle enkelte ændringer.

Derefter foretoges der Bestyrelsesvalg.

Som Formand valgtes enstemmigt Hr. Oluf Palle.

Næstformand og fung. sekretær Hr. Sofus Andersen.

Kasserer Hr. Anders Teglers.

Og Bestyrelsesmedlemmer materialeforv. Hr. Marchal Andersen og Hr. Hans Mortensen, Laurits Nielsen og Haagen Nielsen. Som Suppleanter valgtes Hr. Hjalmar Fridtjofs og Kuno Lundin. Revisorer Kai Holm og Erik Scherg. Derefter takkede Form. Hr. O. Palle for Valget og henstillede til Medlemmerne om at gøre deres til at Klubben kunne blive stor – saa vi fik saameget Krav paa den nye Boldbane som Kommunen var i færd med at anlægge og oplyste hvilke Tider og Aftener der kunne trænes paa Flyvepladsen.

Idrætsforeningen havde tilsendt en skrivelse til

Klubben hvori de oplyste at Maalstænger, Bolde og Inventar fra Fodboldafd. overgik til den nye Boldklub paa de betingelser at der ikke blev udøvet andet end Fodbold og Gymnastik i Klubben. Efter en diskussion hvor Teglers, J. Larsen, H. Mortensen, Sofus Andersen, Form., Kuno Lundin og H. Jørgensen deltog vedtog man skrivelse med 34 stemmer imod 3. Da der ikke var mere til Forhandling sluttede Generalfors. med Held og Lykke for Klubben.

Sofus Andersen“

De engagerede fodboldfolk har været hurtige om sig, for allerede to dage efter – den 1. april 1921 – skrev avisen B.T. om den nye fodboldklub i Lyngby:

„I Lyngby er der stiftet en ny Boldklub, som begynder med nogle og tredive Spillere. Alle Lyngby Idrætsforening (sic) Fodboldspillere er efter ven-skabelig Forhandling gaaet over i Lyngby Boldklub [...] Stud. polyt. Oluf Palle er Klubbens Formand“.

Fodboldklubben var stiftet, så nu ledte fodboldspillerne med lys og lygte efter en spilleplads. Da Flyverløjtnant Axel Rasmussen hørte, at de unge mennesker manglede en bane, arrangerede han med luftfartsselskabet på Lundtofte Flyveplads, at den nye fodboldklub kvit og frit måtte spille på et areal på Flyvepladsen (nu DTU-areal). Arealet var en mark, men det gik – der kunne spilles på den. Omklædning foregik i flyvepladsens hangar, men

Det første Lyngby Boldklub-hold i 1921.

Nordre Birk Boldspil-Union

Sjællands Boldspil-Union (SBU) modtog i starten af 1900-tallet ikke medlemsklubber fra de sjællandske landområder, så i 1911 stiftede klubber i de københavnske landområder deres egen „Københavns Amts Boldspil-Union for Landklubber“. Den union havde dog kun kort levetid, men i 1913 forsøgte man igen. Nu under navnet „Nordre Birk Boldspil-Union“ (NBBU). Unionens stiftende klubber var HIK, Skovshoved, Taarbæk IF, Holte Boldklub, Sorgenfri Boldklub og Hjortekær Boldklub. Kort efter kom også Gentofte Boldklub (senere GVI) og Hellerup-klubben Veto (senere lagt under HIK) til. I NBBU's tidlige år spillede også Lyngby Boldklub af 1921, Søborg Boldklub, Virum Boldklub (senere VSB), Brede Idrætsforening, Vedbæk, Hørsholm, Herlev, Skodsborg og Bagsværd, men klubberne kunne sideløbende deltage under SBU's turneringer

(eller Københavns Boldspil-Unions turneringer), hvilket Lyngby Boldklub gjorde med tiden. Senere blev NBBU lagt ind som union under SBU og si-

Lyngby Boldklubs juniorhold, der i 1924 vandt klubbens første mesterskab.

den blev navnet helt fjernet. Men den første union klubben var medlem af var Nordre Birk, hvor man umiddelbart efter stiftelsen overtog Lyngby Idrætsforenings pladser i Nordre Birk Boldspil-Union, da Lyngby IF ikke mere havde fodbold som sportsgren. Klub, vedtægter, bane, mål, turnering, tøj og bolde var på plads.

Lyngby Boldklub vokser

Forholdene for Lyngby Boldklub var yderst primitive på Lundtofte Flyveplads, så da flere og flere spillere meldte sig under klubbens faner, tog Kommunen affære. I 1923 flyttede klubben fra Lundtofte Flyveplads til en nyindviet bane på Engelsborgs

jorde, som Kommunen havde sørget for. Klubben var begejstret for de nye og fornemme forhold på Engelsborgbanen, hvor der endda var et lokale med et enkelt brusebad. I 1930'erne voksede Lyngby Boldklub dog ligesom byen gjorde. Det stigende medlemstal i fodboldklubben gav problemer med tider på den enkelte bane man havde til rådighed, men i 1930'erne blev grunde vest for Lyngby Station udstykket, nærmere bestemt Ulrikkenborg Plads, Aasavænget, Emil Pipers Vej osv. Kommunen købte arealerne af en proprietær Georg Lehwald, der som den eneste gårdejer i byen, ikke ville sælge til Københavns Kommune, men kun til Lyngby-Taarbæk Kommune. Hvorfor dette,

Et af de første billeder af Lyngby Boldklub. Årstal, spillested og modstander kendes ikke præcis, men det vurderes til at stamme fra 1923.

Kamp på Engelsborgbanen mellem Lyngby og Frederikssund i 1941.

Lyngby BK's Sjællandsmestre i A-Rækken 1936. - Siddende: John Petterson, Frode Paulsen, Erik Schrag. Kmlende: Vilso Hoff-Hansen, Poul Petersen, Carlo Birch. Stående: Henning Nielsen, Kaj Larsen, Anker Avnsbal, Tage Larsen, Esben Carlander og R. C. Nielsen (Leder).

Lyngby Boldklubs hold i SBU's A-række 1936.

melder historien intet om, men i hvert fald kunne Kommunen på området så afsætte et areal til en „sportsplads“. Eller det var i starten en grusgrav, men blev senere til den såkaldte ASA-bane, hvor Lyngby Boldklub spillede fra 1939-1946. Banen blev brugt til aflastning for Engelsborgbanen, men to baner skulle vise sig heller ikke at være nok. Ofte skulle der spilles 6-7 kampe pr. bane om dagen, da klubben til tider i 1930'erne kunne mønstre hele otte juniorhold. Og kampene skulle selvfølgelig spilles før mørkets frembrud, da kunstigt lys ikke var etableret på den tid.

Allerede i midten af 1920'erne begyndte klubben i øvrigt at etablere de første venskabsklubber. Nakskov Boldklub og B. 1921 Nykøbing Falster var blandt de danske, mens Statten, Höganäs, Gethinge, Hallabro og Belganet var de svenske venskabsklubber. I klubbens omfangsrige arkiv fra 1920'erne og 1930'erne beskrives ture til og kampe mod disse klubber i detaljer, og det har muligvis været årets højdepunkt, når klubbens spillere, ledere og fruer skulle på disse ture.

I 1930'erne begyndte de første oprykninger at komme i hus. Klubben rykkede fra række B til A, derfra til Mesterrækken (stadig kun på Sjælland) for derefter i 1939 at spille sig i Sjællandsserien, der var den bedste række – på Sjælland – under Danmarksturneringen.

I 1940'erne begyndte baby-boomet, hvilket naturligt øgede medlemstallet hos Lyngby Boldklub markant. De unge drenge skulle selvfølgelig spille fodbold. Medlemstallet steg i 1960'erne så voldsomt, at klubbens ungdomshold ikke kunne

Lyngby Boldklubs hold der vandt Sjællandsserien i 1946/47, men missede oprykningen til 3. division.

få plads i turneringerne under Sjællands Boldspil-Union. I stedet arrangerede klubben interne såkaldte „Lagkageturneringer“, hvor ungdomsholdene mødte hinanden indbyrdes under navne som datidens største klubber, eksempelvis Bologna, Inter, Juventus og Bayern München. I 1945 deltog klubben med 14 hold i SBU's turneringer, hvilket, hvad angår aktive spillere, var den største boldklub på Sjælland. I 1940'erne lå klubben fast i Sjællandsserien, men det var ofte „lige ved og næsten“ ved at lykkes, at rykke op i 3. division.

Første gang i Danmarksturneringen

Klubben opnåede den største præstation i 1953, da den kvalificerede sig til den såkaldte Kvalifikationsturnering (populært kaldet 4. division), hvorfra de bedste kunne spille sig op i 3. division. Lyngby Boldklub var nu meget tæt på at komme på det landsdækkende fodboldkort, og det lykke-

des såmænd. I 1953 rykkede Lyngby Boldklub op i 3. division, hvilket samtidig var første gang, at Lyngby-Taarbæk Kommune var repræsenteret i Danmarksturneringen, de landsdækkende tre øverste fodboldrækker. Umiddelbart efter oprykningen godkendte Kommunalbestyrelsen en bevilling på 30.000 kr., der skulle bruges på „udvidede siddepladser, måltavle, tipstavle etc“, mens der senere skulle drøftes kunstigt lys, så klubben kunne træne og spille kampe efter mørkets frembrud. Det var kommunalbestyrelsesmedlem Kramer Mikkelsen, der var hovedfortaler for forbedringer til Lyngby Stadion. „Vi er alle sammen stolte over, at vores divisionshold har klaret sig så fint. Vi må gøre noget

Holdet der er i 1953 endelig sikrede Lyngby Boldklub en plads i Danmarksturneringen. Klubben rykkede for første gang op i 3. division.

for at hjælpe gutterne“, udtalte Kramer Mikkelsen til Aftenbladet i oktober 1953.

Anden gang i Danmarksturneringen

Det blev en kort fornøjelse for klub og kommune i 3. division, for efter blot én sæson rykkede klubben ned i Sjællandsserien igen. Her spillede klubben frem til 1960, hvor den igen sikrede sig en plads i Kvalifikationsturneringen (4. division). Med en 2. plads efter Kolding, rykkede Lyngby Boldklub op og var i Danmarksturneringen for anden gang i historien.

Efter en knaldhård Kvalifikationsturnering sikrede klubben oprykningen ved i sidste kamp at spille 3-3 mod Skive. Skive skulle vinde med 3-0 for at rykke op, mens Lyngby ville rykke op bare med mindre nederlag. Kampen blev spillet foran hele

3.000 tilskuere i Skive, og helt unikt besluttede Lyngbys klubledelse at radiotransmittere kampen hjem til klublokalerne i Lyngby, hvor medlemmer mod et beskedent entrébeløb kunne følge kampen.

Hjemme i Kongens Lyngby blev holdet modtaget på rådhuset af borgmester Paul Fenneberg og det kommunale idrætsudvalg. Borgmesteren overrakte klubben en check på 1.000 kr., mens hver spiller fik et par fodboldstøvler. Det var anden gang i klubbens historie, at borgmesteren tog imod på rådhuset. Første gang var efter oprykningen til 3. division i 1953. Holdet der i en 2-3-5 formation sikrede den for klub og kommune historiske oprykning: Poul Knudsen, Jørgen Weibel, Orla Astrup, Benny Andreasen, Eilif Røpke, Leif Christensen, Bjarne Hansen, Flemming Johansen, Bent Nielsen, Freddy Åbo, Verner Helt og John Lyng Olsen.

Første danske mesterskaber

I 1961 og 1962 hentede klubben de to første danmarksmesterskaber, hvilket samtidig var Kommunens to første danske mesterskaber i fodbold. Talentfulde, primært lokale Lyngby-drenge født årgang 1944 og 1945, vandt ynglingedanmarksmesterskabet (i dag kaldet U/19 DM) to år i træk. Spillere fra de to danmarksmesterskaber er stadig aktive i Lyngby Boldklub som både spillere (veteraner), ledere, frivillige og engagerede klubfolk. Her skal eksempelvis nævnes Jan Lorentzen, Søren „Målmand“ Jensen og Torben Nielsen, der alle er engagerede som spillere og ledere i deres fodboldklub i 2021, selvom alderen siger 76+ år. Spillere som Peter Lee Sørensen og Leif Knudsen fra

Efter seks års fravær rykkede Lyngby Boldklub i 1960 atter op i 3. division. Her ses holdet der sikrede oprykningen.

Lyngby Boldklubs første danske mesterskab. Ynglinge DM i 1961. AGF blev besejret 4-2 i finalen i Aarhus. Bagest fv.: Mogens Jensen, Villy V. Jensen (ungdomsleder), Jan Lorentzen, Erling Nielsen (træner), Hans Henrik Jørgensen, Bjørn Niclasen, Svend Erik Christensen. Midten fv.: Flemming Hansen, Søren Hansen, Torben Nielsen. Forrest fv.: Kurt Andersen, Søren Målmand Jensen, Ove Kiilerich. Med på holdet var også Christian Svarrer, Finn Larsen og Søren Petersen. Foto: Ejgil Andersen.

de to mesterskaber er også stadig aktive på Lyngby Boldklubs +70 hold.

Mange af spillerne fra 61-62 mesterskaberne var med til at spille klubben op i 2. division (1966) og spille pokalfinale (1970) mod AaB. Jan Lorentzen og Søren „Mål“ Jensen var endvidere med til at spille klubben op i 2. division igen (1974), og Søren målmand var endda med til at rykke op i 1. division (1979). Torben W. Nielsen var efter karrierestop i mange år trofast holdleder for divisions-

Lyngby Boldklubs andet danske mesterskab. Ynglinge DM i 1962. KB blev besejret i 4-1 i finalen på Frederiksberg. Forrest fv.: Bjarne Larsen, Søren Målmand Jensen, Flemming Hansen. Midten fv.: Mogens Jensen, Søren Hansen, Torben Nielsen. Bagest fv.: Jens Henrik Nielsen, Jan Lorentzen, Per Holger Hansen, Erling Nielsen (træner), Søren Petersen, Peter Lee Sørensen. Foto: Ejgil Andersen.

holdet (ikke mindst ved oprykningen til 1. division i 1979). Torben er i dag holdleder for de af hans holdkammerater fra ynglingeholdet i 1961/62, som stadig spiller. Som kuriosum skal det nævnes, at klubbens bedste seniorhold lå i 3. division (tredjebedste niveau), da de to ynglingedanmarksmesterskaber blev vundet. Hertil skal lægges, at klubben i 2002 vandt sit femte og foreløbigt sidste ynglingedanmarksmesterskab – vel at mærke med det bedste seniorhold i Danmarksserien (fjerdebedste niveau). Begge præstationer var unikke. Præstatio-

Lyngby Boldklub fylder 100 år

1961/62-holdet havde re-union godt 30 år efter deres titler, da de fejrede æresmedlem og tidligere ungdomsleder Villy V. Jensen på hans 75-års fødselsdag.

nen fra 2002 så unik, at Lyngby Boldklub, som den eneste klub, har formået det.

I 1961 var Lyngby Boldklub i øvrigt den første klub i Danmark, der var så stolte af deres by, at spilletrøjerne bar „LYNGBY“ over rygnummeret. Det var dengang, hvor spillerne stillede op i trøjer fra nummer 1-11, og lang tid før, der var tænkt på spillerens navn på trøjen.

I 1966 rykkede klubben for første gang op i 2. division, landets næstbedste række, og kommunen var nu tættere på at komme helt til tops på fodboldlandkortet. 1970 var året, hvor Lyngby Boldklub for første gang spillede sig i finalen i Landspokalturneringen (kaldet Sydbank Pokalen i 2021). Kommunens 3. divisionshold tabte dog 2-1 til AaB fra 1. division, men endnu engang havde klubben markeret sig yderligere et skridt op af.

3. divisionsholdet trænede i Idrætsparken dagen før pokalfinalen mod AaB i 1970. 18.200 tilskuere overværede finalen.

Lyngby Boldklub fylder 100 år

I 1970'erne var der flere banebrydende begivenheder. I 1971 blev reklamepladsen på spilletrøjerne blev for første gang udbudt til salg med Tryg som én af de første virksomheder påtrykt. Det skete efter tilladelse fra Kommunalbestyrelsen, som også midt i 70'erne gav tilladelse til, at klubben måtte sælge bandereklamer på Stadion. I 1970'erne kom der også for første gang kunstigt lys på stadion. I starten af 70'erne kom pige/damefodbolden på klubbens program. Kvinder havde indtil da været velkomne som medlemmer, men mulighed for at spille fodbold kom først i 70'erne. To af de fremtrædende pige/dameledere var Janni Rosendahl

og senere Kommunalbestyrelsesmedlem Lone Schou-Hansen. Sidsnævnte blev i 70'erne også det første kvindelige medlem af klubbens bestyrelse. I klubbestyrelsen skete desuden et generationsskifte, hvor de senere æresmedlemmer Hans Bjerg-Pedersen og Jørgen Lykke begge indtrådte i ledelsen af klubben. Til sammen sad de i bestyrelsen i imponerende knap 55 år.

50-års jubilæum – store personligheder ønskede tillykke

Den 30. marts 1971 fyldte Lyngby Boldklub 50 år, så borgmester Paul Fenneberg og formand for

T.v.

*Borgmester Fenneberg
ønskede Lyngby Boldklub
tillykke med 50-års jubilæet
den 30. marts 1971.*

T.h.

*DBU-formand Carl Nielsen
ønskede Lyngby Boldklub
tillykke med 50-års jubilæet.*

Sjællands Boldspil-Union, Carl Nielsen, sendte deres lykønskninger. Paul Fenneberg var borgmester i Lyngby-Taarbæk Kommune fra 1950-1972. I den periode voksede klubben voldsomt både medlemsmæssigt og sportsligt. Den rykkede op i 3. og 2. division, spillede pokalfinale i 1970, fik udtaget de første mange ungdomslandsholdspillere og hentede to danske mesterskaber for ynglinge i 1961 og 1962. Lyngby Stadion blev godt nok indviet i 1949 under borgmester Ingvar Nørgaard, men under Fenneberg blev den første overdækkede langsidetribune bygget i 1968 (ny tribune bygget i 2013). Det var desuden under Paul Fenneberg, at Magasin du Nord blev indviet i Kongens Lyngby og det første spadestik til Lyngby Storcenter blev taget. Carl Nielsen var formand for SBU fra 1968-1977 og DBU fra 1977-1990. Han havde derfor dansk fodbolds øverste position, da Lyngby Boldklub rykkede op i den bedste række for første gang, vandt det danske mesterskab for første gang, spillede fire pokalfinaler, leverede flere landsholdspillere, herunder til VM-trupper, repræsenterede Danmark i Europa Cup'en og var en dominerende klub i 80'erne. Det var Carl Nielsen, der overrakte klubben guldmedaljer og DM-pokal i 1983.

I slutningen af 1970'erne skete også et generationsskifte på divisionsholdet, hvor unge spillere som Klaus Berggreen, John Helt, Michael Schäfer, Tom Olczyk, Michael Spangsborg, Michael Christophersen og Peter Packness tog over fra de rutinerede folk, der var kommet længere op i årene. Den nye generation dominerede i høj grad på det Lyngby-hold, der i 1979 sørgede for det, som

stifterne af Lyngby Boldklub nok slet ikke havde drømt om, da de i 1921 begyndte at organisere den nye klub: Lyngby Boldklub rykkede op i landets bedste række, 1. division, og var nu med blandt de helt store. Det skete den 28. oktober med en 2-0 sejr over Frederikshavn på Lyngby Stadion. Lyngby-Taarbæk Kommune havde nu samme ære som København, Aarhus, Odense og Aalborg, og den største fodboldmæssige præstation i Kongens Lyngby og omegn var nu en realitet. Og landets bedste række havde herfra Lyngby Boldklub i ta-

Oprykning til 1. division 1979. Bagest fra venstre: Ole Simonsen (manager), Erik Christensen, Per Benjaminsson, Michael Schäfer, John Madsen, Klaus Berggreen, Michael Christophersen, Michael Spangsborg, Niels Møller (træner) og Benny Andreasen (ass.træner). Forrest fra venstre: Torben Nielsen (holdleder), Søren „Mål“ Jensen, Frank Christensen, Peter Packness, John Helt, Max Petersen og Tom Olczyk. Foto: Per Kjørbye.

bellen hele 22 år i træk, før den i 2002 måtte forlade superligaen som følge af en konkurs.

Det var ikke alene oprykningen til 1. division,

der i 1979 var en milepæl for Lyngby Boldklub. Klubbens første A-landsholdsspiller blev en realitet, da Klaus Berggreen fra 2. divisionsholdet blev udtaget af landstræner Sepp Piontek. Klubben stiftede det første anpartsselskab til at drive divisionsholdet, hvilket var en naturlig ændring for at tilpasse sig de nye tider med professionel og betalt fodbold. Og endelig så fik Lyngby Boldklub fodbold-Danmark til at spærre øjnene op, da klubben sammen med Magasin i 1979 arrangerede en showkamp mod selveste Arsenal FC, som dengang var en absolut topklub i europæisk fodbold. Kampen blev spillet i Idrætsparken, hvor Lyngbys 2. divisionshold, forstærket med tre Liverpool-stjerner, heriblandt Sir Kenny Dalglish, tog imod et stjerne-

Lyngby Boldklub og Magasin
Præsenterer

DANSK

ENGELSK

LYNGBY

ARSENAL F.C.

FODBOLDFEST

TIRSDAG D. 15. MAJ KL. 19,30 I KØBENHAVNS IDRÆTSPARK
FEST · FARVER · FORÅR · MUSIK
portene åbnes kl. 17,00

MÅSKE EN AF SÆSONENS STØRSTE FODBOLDOPLEVELSER ER I VENTE.

Arsenal, et af de populæreste hold i europæisk fodbold og med de mange traditioner, kommer til København. På Arsenal's hold, som for nylig har kvalificeret sig til den Engelske pokalfinale på Wembley, deltager adskillige Britiske landsholdspillere. Hvem genkender ikke navne som Pat Jennings, Brian Talbot, en af Englands fodbolds topscorere Frank Stapleton, samt ikke mindst "Arets spiller" i England, Liam Brady.

Lyngby's 2. divisionshold, efter al sandsynlighed forstærket med flere udenlandske stjerner og med 4 ungdomslandsholdspillere, der i blandt Klaus Berggreen, aspirant til vort fornemste landshold, vil gøre deres til at det bliver en oplevelse.

Billetter til siddepladser a 40 og 50 kr kan købes ved at afgive bestilling og indbetale beløbet på vedlagte girokort og billetterne vil blive tilsendt.

RABAT
Pr. 25 stk. billetter ekstra 1, ved 100 stk. dog 5.

FORSALG IOVRIGT

Rådhuskiosken, Torvet 1, Lyngby. Tobaksforretningen „BIO" Jernbanevej 8,
BT-Centralen, Amagerbrogade 17, København.

Lyngby Boldklub's Kontor, Gassværkvej 8, Lyngby. Tlf: (02) 88 46 00,
Og i MAGASIN's Sportsafdelinger i Lyngby, Rodovre, og på Kjøb. Nytorv

VELKOMMEN I IDRÆTSPARKEN
Venlig hilsen
LYNGBY BOLDKLUB

Lyngby-holdbillede inden kampen mod Arsenal. Stående fv.: Emlyn Hughes (Liverpool FC), Tom Olczyk, Steen Jørgensen, Klaus Berggreen, John Madsen, Steve Highway (Liverpool FC). Siddende fv.: Michael Schäfer, John Helt, Michael Christophersen, Kenny Dalglish (Liverpool FC), Søren Jensen.

Billetsalget til showkampen mod storklubben Arsenal FC.

spækket Arsenal-hold, som få dage forinden havde vundet den engelske FA Cup. Det var helt unikt, at Lyngby Boldklub, med økonomisk og kommerciel opbakning fra Magasin, kunne sætte denne kamp op. Men anledningen var blandt andet Magasins ønske om, at involvere sig mere i den lokale fodboldklub, og så at der i forretningen den pågældende uge var „engelsk uge“ for at fejre H.M. Dronning Elizabeth II's besøg i Danmark.

Guldalderen 1980-1992

Oprykningen til 1. division satte gang i den storhedstid, som siden i klubben er blevet døbt „guldalderen“. Fra 1980-1992 var Lyngby Boldklub en magtfaktor i dansk fodbold, hvilket bevises af to danske mesterskaber, fire pokalfinaler, heraf tre vundne, tre sølvmedaljer og tre bronzemedaljer. Inden for den 13-årige periode, var der kun tre år, hvor klubben ikke vandt en titel, medalje eller

Pokalvindere 1984. KB blev besejret 2-1 i Idrætsparken. Foto: Per Kjærbye.

Pokalvindere 1985. Eshjerg blev besejret 3-2 i Idrætsparken. Foto: Per Kjærbye.

Danmarksmestre 1983. Foto: Per Kjærbye.

Pokalvindere 1990. Efter 0-0 i første kamp, blev AGF besejret 6-1 i kamp nr. 2. Foto: Per Kjærbye

Danmarksmestre 1992. Klubbens anden DM-titel. Foto: Per Kjærbye.

spillede pokalfinale. Til gengæld spillede klubben i UEFA's turneringer de tre år, så klubben fik vist sig frem internationalt i stedet.

Lyngby Boldklubs nationale titler, medaljer og pokalfinaler:

Danmarksmester 1983 og 1992
 Sølvvinder 1981, 1985 og 1991
 Bronzevinder 1984, 1988, 1989 og 2017
 Pokalvinder 1984, 1985 og 1990
 Pokalfinalist 1970 og 1980
 U/19-danmarksmester 1961, 1962, 1981, 1993 og 2002
 U/17-danmarksmester 2006 og 2008

Herudover bryster Lyngby Boldklub sig af:

30 sæsoner i den bedste række
 63 sæsoner i alt i Danmarksturneringen
 162 danske landsholdspillere, heraf 17 A-landsholdspillere
 30 UEFA Europa Cup-kampe
 66 UEFA Intertoto Cup-kampe

Nedturen på vej

I 1990'erne begyndte dansk professionel fodbold at udvikle sig markant. Superligaen blev etableret som erstatning for 1. division i 1991, og Lyngby Boldklub kvalificerede sig selvfølgelig til den nye liga. Landsholdet vandt europamesterskabet i 1992 (med Lyngby-spillerne Henrik „Store“ Larsen, Claus „Kuno“ Christiansen, Torben Frank og Peter

Nielsen i truppen), stadions blev bygget moderne, tilskuertallene steg, fankulturen udviklede sig, TV betalte mere og mere for rettighederne til at vise kampe, sponsorater og kommercielle partnerskaber blev større, spillere blev købt og solgt både nationalt og internationalt, danske klubber fik mere succes i de europæiske turneringer og ikke mindst steg spillerlønningerne. I halen af et dansk mesterskab i 1992, der havde tæret gevaldigt på klubbens økonomi, trådte nye investorer og aktionærer til i 1994 og præsenterede selskabet Lyngby Fodbold Club A/S, eller blot blot Lyngby FC. Lyngby skulle selvfølgelig være med på den helt store scene i Superligaen. Men økonomi og faciliteter kunne ikke leve op til de krav, den øgede konkurrence stillede i fodboldklubberne. Perioden 1993 og 1994 var for Lyngby FC at betragte som „mellemlår“, hvor klubben da spillede med i superligaen, men det blev middelmådige placeringer.

Fra 1995 og frem til 2001 var klubben jævnlige i Top 6 i Superligaen, og kvalificerede sig tre gange til UEFA Cup'en. Medaljer blev det dog ikke til. Konkurrencen om tilskuere, sponsorer og spillere viste sig for hård for selskabet Lyngby FC A/S, som i december 2001 gik konkurs. De kontraktansatte spillere eller ansatte modtog ikke deres løn, så konkursen var uundgåelig.

Vendepunktet

Foreningen Lyngby Boldklub stod nu med ansvaret for og driften af et hold i Superligaen samt to hold i de bedste ungdomsrækker. Jf. fodboldreglerne skulle sæsonen færdiggøres, så klubben skul-

le stille med et Superligahold i 14 kampe i foråret 2002, hvorefter klubben, ud fra slutplaceringen, ville blive tvangsnedrykket to rækker, dvs. enten Danmarksserien eller 2. division. En ansøgning til DBU om at udtræde øjeblikkeligt af Superligaen og i stedet starte sæsonen 2002/03 i 2. division, blev afvist. Lyngby Boldklub skulle spille foråret 2002 færdig i Superligaen. Samtlige kontraktspillere var væk, så der blev kigget på amatørspillere fra klubbens 2. hold og 3. hold samt på potentielle kontraktfrie spillere i nærområdet. Spillerne, der på amatørbasis og under ledelse af trænersteamet Hasse Kuhn og Dennis Foss Nielsen, kæmpede sig igennem superligaeforåret 2002, står tilbage som helte i fodbold-Danmark. Baggrunden for spillernes optræden i Superligaen var tragisk, men konkursen og de spilleres indsats i det halvår, står tilbage som et vendepunkt for Lyngby Boldklub. Klubben sluttede sidst i Superligaen og rykkede dermed ned i 1. division, men oveni fulgte så straffen for konkursen: Tvangsnedrykning to rækker. Danmarksserien var rækken for Lyngby Boldklub i sæsonen 2002/2003.

Takket været engagerede frivillige kræfter, dygtige trænere og spillere, loyale partnere samt passionerede fans var klubben dog på rekordfart tilbage i Superligaen. Efter tre oprykninger på blot fem år, spillede klubben sig i 2007 op i Superligaen igen. Men samtidig med at frivillige kræfter i foreningen Lyngby Boldklub kæmpede med at holde en eliteafdeling kørende, så fungerede og udviklede resten af Lyngby Boldklub sig som normalt. Livet gik videre, næsten uforandret, for Ungdoms-

afdelingen, Seniorafdelingen, Dameafdelingen og Oldboys afdelingen. Netop foreningen Lyngby Boldklub, dvs. medlemmer (og forældre), ledere og trænere, har skabt en livsnødvendig base for en klub, som i årevis ret imponerende har kombineret bredde og elite.

Efter nogle år med elevatortilværelse (læs: op og nedrykninger) omkring Superligaen, blev 25 års medaljetørke brudt i 2017, da trænerteamet David Nielsen og Thomas Nørgaard førte klubben til bronzemedaljer. Det var klubbens første medaljer siden mesterskabet i 1992 og det var første gang siden 2000, at klubben kvalificerede sig til en europæisk klubturnering. Men skiftende ejere/aktionærer og flere mere eller mindre lidet flatterende sager, gjorde livet svært for klubben. Opbakningen til klubben blandt fansene var uændret, men der kunne mærkes, nok forståeligt, en vis afstandtagen fra lokale virksomheder og Kommune. Klubben kæmpede for at overleve økonomisk, men i januar 2018 lignede det mere og mere en konkurs nr. 2 fra byens største fodboldklub. Det havde muligvis gjort en længerevarende ende på topfodbold i Lyngby-Taarbæk Kommune ligesom troværdigheden til Lyngby Boldklub som fremtidig professionel fodboldklub, nok var gået af fløjten.

Friends of Lyngby

Men en række lokale erhvervsdrivende ville det anderledes. Nok var nok. Lyngby Boldklub var trukket igennem sølet for længe. Skuden skulle rettes op, for klubbens potentiale er stort. Men vigtigst af alt for de lokale erhvervsdrivende var kær-

ligheden til Lyngby Boldklub. De overtog klubben i foråret 2018, og siden har de med rettidig omhu ændret ikke bare måden hvorpå klubbens professionelle selskab drives på, men de har også fået ændret klubbens image og omverdenens syn på den. Og det i en positiv retning vel at mærke. Men det er ikke kun lokale erhvervsdrivende, som har meldt sig under fanerne i Friends of Lyngby. Erhvervsfolk med nationale aktiviteter, tidligere professionelle spillere i Lyngby Boldklub og lokale ildsjæle er også kommet med. Klubbens mange fans skylder Friends of Lyngby en dybfølt tak for deres indsats med ikke kun at sikre klubbens professionelle eksistens, men især at ændre driften og image markant. Måske endda byen også skylder dem en tak. Friends of Lyngby har ikke bare investeret millio-

Friends of Lyngby

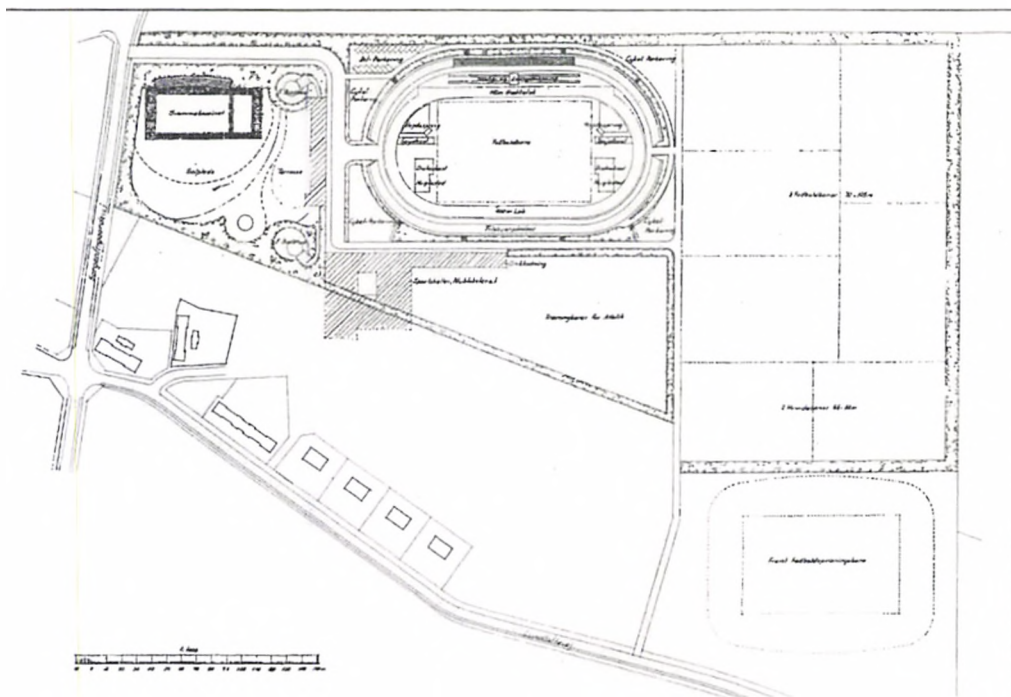
Tommy Petersen	Mads Byder
Luca Burmeister	Frederik Heegaard
Erik Frikke	John Lindgaard
Jens Jensen	Henrik Blom-Hansen
Kurt Bo Jensen	Jørgen Spange
Kasper Kongsvig	Martin Buch
Karsten Hjarsø	Andreas Byder
Thomas K. Hansen	Leif Rørbøl
Lars Bendixen	Jan K. Poulsen
Birger Jørgensen	Mikkel Bo Jensen
Morten Baunsgaard	Uffe Thorlacius
Henrik Schimming	Andreas Bjelland
Anders Christiansen	Brian Hamalainen
Frederik Sørensen	

ner af kroner i at sikre klubbens professionelle eksistens. De har hver især dedikeret sig til klubben med deres navn, netværk og frivillige arbejdsindsats, hvilket i dagens Danmark er unikt og uhyre prisværdigt. Et af kardinalpunkterne for Friends of Lyngby i forhold til at kunne drive en bæredygtig fodboldklub, har dog været, og er fortsat, at faciliteterne på og omkring Lyngby Stadion forbedres. Derfor har Friends of Lyngby siden foråret 2018, arbejdet målrettet for en ombygning, modernisering og fremtidssikring af Lyngby Stadion. Og nu ser det endelig ud til at lykkes.

Lyngby Stadion

Lyngby Boldklub startede som fortalt sit liv på Lundtofte Flyveplads. Her trænede og spillede klubben kampe, og spillerne klædte om i hangarerne. Spillerne mødte ind i god tid inden træning og træning for at sætte målstænger op og kridte bane. Målstængerne skulle nemlig fjernes igen efterfølgende af hensyn til flyvningen. Men i 1923 indviede Kommunen en ny bane på Engelsborgs jorde i Lyngby Vest. Området fik i 1925 fik tilføjet et klubhus med omklædningsfaciliteter, der i perioder blev benyttet af flere idrætsgrene. Efterhånden som medlemstallet i fodboldklubben steg, var det

Skitse af Lyngby Idrætspark fra 1946. Det blev også kaldt „Stadion ved Bondebyen“. Arbejdet blev påbegyndt i 1943. Skitsen blev bragt i Lyngby Boldklubs 25-års jubilæumsskrift, marts 1946.

ikke nok med én bane, så i 1939 blev den såkaldte ASA-bane taget i brug som aflastning. ASA-banen lå mellem Ulrikkenborg Alle og Blomstervænget, hvor der i dag er de gamle ASA-filmstudier.

Men udviklingen i Lyngby Boldklub tog for alvor fart i 1930'erne og 40'erne, så Engelsborgbanen og ASA-banen var ikke tilstrækkelige for den hastige medlemsvækst og udviklingen i boldspillet generelt. Kommunen kiggede derfor efter nye arealer til et tidssvarende stadion til den voksende fodbold, og i første omgang var der planer om at anlægge dette på et areal ved Nørgaardsvej, hvor den opløste Sorgenfri Boldklub havde haft bane. Dette viste sig dog for sumpet, så man kiggede i stedet på arealer ved Lindegårds-området eller Sorgenfri Station.

Det blev dog ved tanken om de to steder, for i foråret 1943 sikrede Kommunalbestyrelsen (dengang Sognerådet) sig jordarealer mellem Lundtoftevej og Sorgenfrigårdsvej – der hvor Lyngby Stadion i dag ligger. Herefter satte Kommunen sine ingeniører og arkitekter samt eksperter fra Danmarks Idrætsforbund i gang med at udarbejde detaljerede planer for det nye stadion – Lyngby Idrætspark.

I 1943 blev Lyngby Idrætspark, som det blev kaldt dengang, en realitet på Lundtoftevej. I planerne indgik plantning af ca. 25.500 træer og buske samt såning af 2.800 kg. græsfrø. Den første idrætsaktivitet på stadion begyndte i 1946, men selve fodbold-opvisningsstadion'et blev først indviet i 1949. Klubben havde dog allerede i 1946 taget de nye baner og faciliteter i brug.

Det første spadestik blev taget i 1944, og i marts

Lyngby Boldklubs hjemmebaner:

1921-1923	Lundtofte Flyveplads (nu DTU-areal)
1923-1946	Engelsborgbanen
1939-1946	ASA-banen
1946	Lyngby Stadion træningsanlæg (dengang Lyngby Idrætspark)
1949	Lyngby Stadion opvisningsstadion blev indviet

1946 havde projektets beskæftigelsestid „indtil nu været 93.600 timer, svarende til 20 mands arbejde i 2 år“, skrev Lyngby Boldklubs medlemsblad det år. I 1946 havde arkitekterne planlagt, at et fremtidigt nyt fodboldopvisningsstadion skulle ligge ud mod Lundtoftevej, der hvor Haveforeningen i dag ligger. Badeparken bag det nuværende stadion var planlagt til at rumme et svømmebassin med 500 tilskuerpladser, men som bekendt blev de planer ikke til noget.

Lyngby Idrætspark opvisningsstadion blev officielt indviet søndag den 8. maj 1949 ved et storstilet arrangement, hvor Kong Frederik IX, Dronning Ingrid, Prins Knud og Prinsesse Caroline-Mathilde deltog. Sognerådsformand Ingvar Nørgaard holdt indvielsestalen. Hvornår navnet gik fra Idrætspark til Stadion vides umiddelbart ikke, men fakta er, at byens idrætspark i 1950'erne og 60'erne var et yderst moderne idrætsanlæg i Danmark. Ekstra Bladet besøgte i starten af 60'erne Lyngby Boldklub, og berettede om en klub i rivende udvikling, der havde hjemme på et anlæg, som mange andre

klubber misundte. Omlædning foregik i de sorte „barakker“, som stadig findes i hjørnet mellem træningsbanerne og opvisningsstadion, og som stadig bruges af forskellige Lyngby-hold og fungerer som materiale- og vaskerum for breddeafdelingen. De sorte omklædningsrum optræder i filmen *Far til fire* med fuld musik fra 1961, hvor Lille Per spiller fodbold i Lyngby Boldklub og hilser på Harald Nielsen foran bygningen. Når et nyt og moderne Lyngby Stadion står klar, kan filminteresserede måske sikre, at dele af disse barakker flyttes til bevarelse et passende sted, for de vil med garanti ikke indgå i fremtidig modernisering af Stadion.

*Sognerådsformand
Ingvar Nørgaard
ved indvielsen af
Lyngby Stadion.*

*Indvielse af Lyngby Stadions opvisningsbane den 8. maj 1949. Prins Knud og Prinsesse Caroline-Mathildes yderst til højre. Billedet er tidligere bragt i *Lyngby Bogen* 1991.*

Lyngby Stadion i 1950'erne.

Allerede få år efter indvielsen af Stadion – i 1953 – registrerede Lyngby Stadion sit højeste tilskuertal, da 3.300 overværede Lyngby – Viborg i Kvalifikationsturneringen (den såkaldte 4. division) om oprykning til 3. division. Lyngby vandt 5-1 og rykkede nogle uger efter for første gang op den landsdækkende Danmarksturnering.

Generelt havde Lyngby Boldklubs indflytning på det nye Lyngby Stadion afgørende indflydelse på, at klubben kunne vokse sig stor og få sportslig succes. Med flere baner var der plads til flere medlemmer, hvilket matchede særdeles godt med, at byen samtidig voksede befolkningsmæssigt. Samtidig var træningsfaciliteterne markant bedre end hvad klubben havde haft på Engelsborgbanen og

ASA-banen, så kvaliteten i træning og kamp blev også forøget, hvilket gjorde det muligt at udvikle bedre fodboldspillere ud af de talenter, de i forvejen var. I det hele taget står flytningen til Lyngby Stadion som måske nok den vigtigste begivenhed i klubbens historie. Det gav i hvert fald klubben optimale vækstbetingelser på det præcis rette tidspunkt.

Bandereklamer og lysanlæg

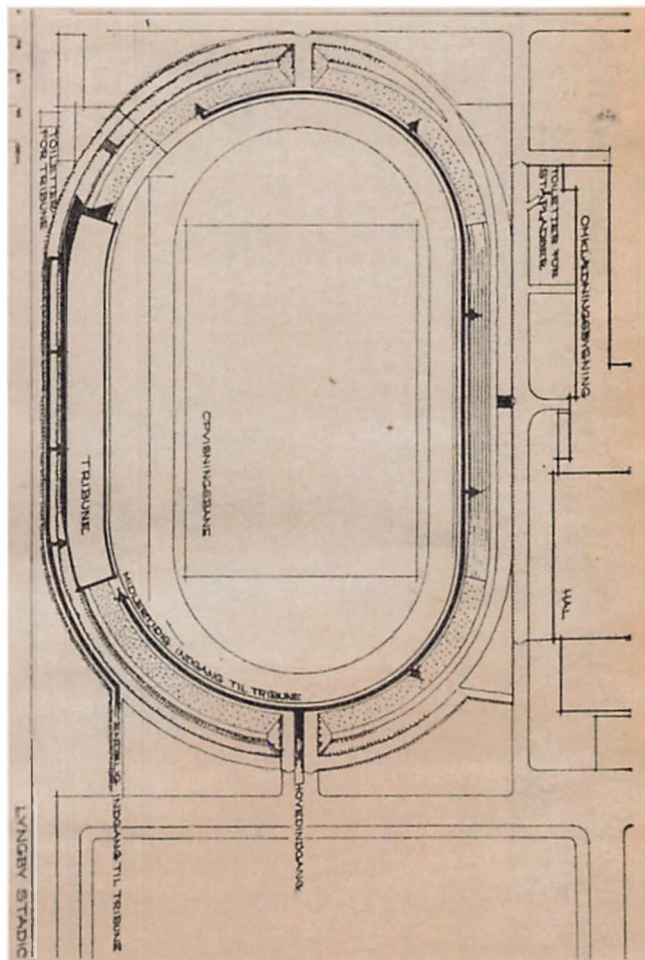
I løbet af 1970'erne blev fodbolden mere kommercialiseret, og de første tanker om professionel fodbold blev skabt i Danmark. I Lyngby Boldklub var ønsket dog i første omgang at kunne sælge reklameplads til lokale virksomheder rundt om

opvisningsbanen, hvor alt fra 1.000-3.000 mennesker hver anden uge så kampe i divisionerne. Efter megen tovtrækkeri og lobbyisme fik klubben i 1973 Kommunalbestyrelsens tilladelse til at måtte sælge reklameplads (bandereklamer) på stadion. Men lysprojektører skulle der også til, for der var et stigende krav og ønske om at kunne spille selv når solen var gået ned. Da klubben i 1974 for første gang siden 1966 igen rykkede op i landets næstbedste række (2. division) skrev Berlingske Tidendes journalist Poul Prip, at der i Kommunen da måtte være råd til et lysanlæg på citat: „... et af landets smukkeste og bedste stadions“. Journalisten refererede blandt andet til, at der i Kommunen blev brugt mange penge på at opføre hoteller, så hvorfor ikke også et lysanlæg. Hoteller eller ej, der blev bygget lysanlæg og nu kunne klubben endelig spille aftenkampe det meste af året fremfor kun i sommerperioden.

Den første overdækkede tribune

I 1968 spillede Lyngby Boldklub i 3. division og havde en ungdomsafdeling i forrygende udvikling. Tilskuertallene til kampene i divisionerne lå typisk på 2-3.000 mennesker, så der var behov for nye faciliteter og ikke mindst en overdækket tribune (med faste sæder), så tusinder af paraplyer og våde trappesten ikke var det, stadion kunne byde tilskuerne. Kommunen havde allerede i 1964 vedtaget opførelsen af en overdækket tribune til 1.700-1.800 tilskuere, men den kom dog først i 1968. Langsidetribunen, også kaldet Vesttribunen, lå ud mod Louisevej og Magrethevej, og den skulle vise

Lyngby Stadion fik sin første overdækkede tribune i 1968. Den eksisterede frem til 2013.

sig at stå i hele 45 år, før den i 2013 blev afløst af den nuværende nye langsidedtribune. Lyngby Boldklub blev presset på en anden front i 1968, da DBU forlangte, at entré til divisionskampe i fremtiden skulle være 5 kr. Klubben havde været vant til at

tage 3 kr. i entré, og da planen var at voksne skulle betale 2 kr. for at sidde på den nye tribune, blev det pludselig til en prisstigning fra 3 kr. til 7 kr.

Det var Kommunens arkitekter Villy Jensen og Erik Friis, der stod bag tribunedesignet. En lokal avis skrev i 1968 således om tribunen: „Et mesterværk på arkitektur og ingeniørarbejde. Tribunen står overlegen og elegant på den ene langside, skiller sig ud, men samtidig glider den naturligt ind i omgivelserne, så helheden bevares, og hensynet til publikum, genbeboere og opvisningsbanen bliver tilgodeset“. I 1968 var Vesttribunen altså et særdeles moderne byggeri, men den blev fra slutningen af 1990'erne af både tilskuere, sponsorer og pressefolk et tegn på stilstand på Lyngby Stadion, der hverken halvt eller kvart levede op til de stan-

darder, der kunne forlanges af et dansk fodboldstadion i de højere rækker.

Klubhuset

Ved flytningen til Lyngby Stadion var der ikke umiddelbart nogle lokaler, som Lyngby Boldklub kunne drive og styre sin voksende administration fra. Klubben havde derfor kontor til medlemsadministration på først Gasværksvej og siden Toftebæksvej. Men i marts 1989 blev klubhuset på Lyngby Stadion indviet og Lyngby Boldklub havde for første gang sit helt eget klubsted. Klubhuset står i 2021 fortsat, om end noget slidt, med omklædningsrum i kælderen og adgang via tunnel til stadion, kontorlokaler, mødelokaler og café på 1. sal med udsyn til opvisningsstadion. I stuen af klubhu-

Klubhuset på Lyngby Stadion ved indvielsen i marts 1989.

set har der siden indvielsen været fitnessrum, som i mange år har været drevet af FOF. Fitnesslokalerne har kun i få og korte perioder været benyttet af Lyngby Boldklubs elitehold, som derfor har fundet andre styrketræningsmuligheder.

Klubhuset er fortsat et omdrejningspunkt for Lyngby Boldklubs aktiviteter for både forening, bredde, elite og aktieselskab, som – nok unikt for en klub af den kaliber – har samlet alle grene af klubben i samme hus. De små spillere kan derfor dagligt komme helt tæt på de store stjerner, og forhandlinger om nye kommercielle samarbejdsaftaler eller spillerkontrakter sker i de samme lokaler, hvor der drøftes ansættelser af flere trænere til de mindste årgange. Frivillighed og millionkontrakter, bredde og elite, forening og aktieselskab... alt er under samme tag.

Huset er muligvis den bygning i Lyngby-Taarbæk Kommune, der har været mest i fjernsynet. Når klubbens kampe vises i TV, ses huset i baggrunden, hvilket for mange danske fodboldseere nok gør det til en ikonisk bygning. Ser man den bygning i fjernsynet ved man, at kampen spilles på Lyngby Stadion. Som kuriosum kan det i øvrigt nævnes, at klubhuset i mere end 25 år blev kaldt „det nye klubhus“, når taxa'er skulle bestilles til Lyngby Stadion „ved det nye klubhus“. Prøv selv engang en dag, om det udtryk stadig bruges.

Lyngby Stadion har været hjemsted for Lyngby Boldklub i 75 år, hvor klub og fans har fejret de største triumfer (og nederlag), og stedet har bundet og binder mennesker tæt sammen. Men Lyngby Stadion i mange år været en tyndslidt achilleshæl, ikke bare

for Lyngby Boldklubs muligheder for udvikling i de seneste 30 år, men også for Kommunen, som i årevis nødtvunget har måtte reparere og tilbygge hist og her, så stadion kunne leve op til gældende krav. Ret skal være ret. Stadion var i 1950'erne og 1960'erne efter datidens forhold et særdeles moderne stadion, som virkelig hævede standarderne for dansk fodbold. Men det formåede ikke at følge med tiden, og især fra midten af 1990'erne og frem til nu har Stadion, på trods af forskellige udbygninger, haft forældede faciliteter, som har været genstand for meget debat i fodbold-Danmark. Stadion har ganske enkelt ikke levet op til de krav, som DBU og UEFA har stillet og stiller til fodboldstadions på højeste niveau. Eller den danske fodboldtilskuer. Af samme årsag har Lyngby Boldklub i flere tilfælde været nødsaget til at rykke kampe i de europæiske klubturneringer ind til Københavns Kommune og Idrætsparken/Parken. Lyngby Stadion har simpelthen ikke haft kvalitet til kampe på de niveauer, der er krævet.

I 1998 blev den østlige langside, hvor der næsten siden indvielsen havde været stensætninger som sidde- og ståpladser, bygget om til en overdækket tribune med VIP-lounge i midten og ståpladser på hver side. Tribunen som stadig eksisterer i 2021, gav klubben, dengang i superligaen, fornyet håb om et mere tidssvarende stadion. Tribunen gav hurtigt et godt løft for både tilskuertal, tilskueroplevelse og klubbens mulighed for at servicere sponsorer før og under kampene, men det stod også hurtigt klart, at – i hvert fald set fra fodboldklubbens side – var den tribune nok ikke den helt rigtige løsning. I hvert fald viste VIP-området sig

Lyngby Boldklub fylder 100 år

Der er blevet udarbejdet mange forslag til et fremtidigt Lyngby Stadion. Denne er fra 1995.

Østtribunen, som i 2021 kaldes Brolægning Sjælland-tribunen.

hurtigt for småt til efterspørgslen, og man havde fjernet nogle af de bedste tilskuerspladser på langsiden ved at have store indgange på siden. Men ret skal være ret, tribunen gav ret hurtigt et generelt løft til stadionstemningen. Og selvom Stadion har

været genstand for megen kritik, så har det været stedet, hvor Lyngby-fans i generationer har oplevet store og små triumfer, jublet, grædt og lidt. Stadion har derfor uanset hvordan man vender og drejer det, en stor betydning for mange mennesker.

Office Danmark-tribunen, som Vesttribunen kaldes i 2021.

Virkeligheden omkring Stadion ramte dog Lyngby Boldklub som en lægtehammer i sommeren 2007, da klubben efter fem års fravær igen var tilbage i Superligaen. Faciliteterne, der kunne bydes det nu højere antal tilskuere og pressefolk (herunder større setup omkring TV-dækning), var væsentlig under, hvad der kunne forventes af en klub i Superligaen. Glæden var derfor stor, da den nye Vesttribune blev indviet. Det skete først i 2013, men det var stærkt tiltrængt. Samtidig blev banen rykket adskillige meter mod øst op mod Carl Ras Loungen (sponsorloungen) og væk fra nabogrundene, løbebanen blev fjernet og der blev opsat nye lysmaster. Løbebanen blev i stedet etableret på træningsanlægget op mod Haveforeningen. Den nye tribune, som også inkluderede pressefaciliteter, boder og toiletter, gav Lyngby Stadion et tiltrængt løft, et godt skridt på vejen til et moderne Superliga stadion.

Lyngby Stadions træningsareal fik i 00'erne

desuden tilføjet to kunstgræsbaner som erstatning for to grusbaner. En kunstgræsbane til fodbold og en kombineret fodbold- og hockeybane (til hockeyklubben Orient). Den kombinerede bane er på grund af dens hårde underlag ikke den bedste til fodbold, så glæden i klubben var stor, da en tredje og nyeste generation kunstgræsbane så dagens lys for nogle år siden. Dermed er grusbaner historie på Lyngby Stadions træningsanlæg. Kunstgræs bruges bredt i dansk fodbold som træningsunderlag, da banerne selvfølgelig bedre end grusbaner modstår vinterlige forhold. Kommunen har senere tilføjet kunstgræsbaner i Virum og i Lundtofte, hvilket har givet klubberne bedre vilkår.

I denne publikation skal det i øvrigt nævnes, at Lyngby Stadions opvisningsbanes kvalitet får meget ros fra gæstende klubber, dommere og Lyngby Boldklub selv. Kommunens banefolk med „Bane-Lars“ i spidsen gør en fremragende indsats med at passe, pleje og optimere banen, så klubbens di-

visionshold har optimale betingelser, og så kommunens mest eksponerede græsplæne tager sig „godt ud“, som det hører sig til i dagens topfodbold. Senest blev der lagt en helt ny græsbane i sommeren 2021.

Lyngby Stadion „opvisningsgrund“ i udbud

Men bortset fra en yderst velplejet bane, så er der nok ikke mange danske fodboldstadions, som i de seneste 30 år har haft mere negativ omtale end Lyngby Stadion. Ikke kun blandt klubbens fans og gæstende holds tilskuere, men også i medier og fodbold-Danmark generelt. Men nu lysner det. 30 dage efter Lyngby Boldklubs 100-års fødselsdag den 30. marts 2021 stemte Kommunalbestyrelsen nemlig om en historisk hensigtserklæring: Lyngby Stadion-grunden skal udbydes til salg, så en privat aktør kan bygge et tidssvarende fodboldstadion med tilhørende seniorboliger, studieboliger og erhverv. Beslutningen blev taget af et flertal med 16 stemmer for og fem imod. Beslutningen var historisk, da stadion siden 1946 havde været kommunalt anlæg, som i mere end 30 år havde været genstand for meget debat og adskillige dispensationer fra Dansk Boldspil-Union og Divisionsforeningen.

Den 24. juni 2021 traf Kommunalbestyrelsen den endelige beslutning om at frasælge Lyngby Stadion-grunden (fodboldstadion'et) i et udbud. Beslutningen vakte en rørende glæde i Lyngby Boldklub og hos klubbens fans, som nu endelig har mulighed for – såfremt klubben sammen med sine partnere vinder udbuddet – at være fodboldklub „i eget hus“ med et fremtidssikret stadion. Netop det

er afgørende for Lyngby Boldklubs muligheder for at tiltrække og fastholde tilskuere og partnere, og dermed skabe den bæredygtige klub, som Kommunen og idrætten så absolut fortjener. Lyngby Boldklub begyndte med aktiviteter på nybyggede Lyngby Stadion i 1946 i klubbens 25-års jubilæumsår, og nu ved 100-års jubilæet, er noget nyt og tiltrængt på vej.

Lyngby-Taarbæk Kommunes meddelelse på www.ltk.dk den 1. juli 2021:

Kommunalbestyrelsen har på sit møde den 24. juni 2021 besluttet at gennemføre et offentligt udbud af Lyngby Stadion med tilhørende bygeretter til bolig/erhverv inklusive offentlige funktioner/formål.

Udbuddet skal understøtte en realisering af visionen om fremtidens Idrætsby til borgere, sportsudøvere og besøgende. Der skal skabes et sammenhængende område, hvor boliger til unge og seniorer indgår som en naturlig del af livet i Idrætsbyen. Her skal mange forskellige borgere og grupper kunne mødes og opholde sig både ved planlagte aktiviteter og almindelige fritidsaktiviteter. Idrætsbyen kan blive et område, hvor mange forskellige kulturer mødes, og hvor der er liv og aktivitet i flere af døgnets timer i løbet af året.

Lyngby Stadion er en væsentlig del af visionen for den fremtidige udvikling af Lyngby Idrætsby. Kommunalbestyrelsen ønsker at understøtte, at der også fremover kan afvikles fodboldkampe på højt niveau fra Lyngby Stadion til glæde for borgerne og til skabelse af en sammenhængende kraft i Lyngby Idrætsby.

Særligt vedrørende boliger er det hvert år en udfordring for studerende at finde at egnede boliger i Lyngby-Taarbæk, og der er også et stigende behov for studieboliger i geografisk nærhed af DTU. Lyngby Idrætsby er beliggende i umiddelbar nærhed af DTU og flere andre uddannelsesinstitutioner, De studerende vil dermed kunne få den efterspurgte korte afstand til uddannelsesinstitutionerne. Ligeledes opleves en stigende efterspørgsel på seniorboliger – særligt boligbebyggelser med et antal boliger, som kan danne basis for fællesskaber

Tidsplan

Annoncering af et udbud for salg af Lyngby Stadion forventes at ske inden udgangen af august 2021. Udbudsperiode forventes at løbe frem til medio november 2021 og med en tilbudsfrist ligeledes medio november. Den endelige beslutning om et eventuelt salg kan dermed behandles af kommunalbestyrelsen inden udgangen af 2021 med henblik på indgåelse af betinget købsaftale i februar 2022. Udbuddet offentliggøres bl.a. på kommunens hjemmeside: www.ltk.dk

Lukket stadion

Kommunalbestyrelsen ønsker et lukket stadion med en kapacitet på max. 6.500 tilskuere.

Det forventes at Lyngby Stadion ombygges til et lukket stadion for at realisere visionen om et tidsvarende opvisningsstadion, der fortsat kan anvendes til fodbold på højt niveau, og ud fra hensynene til at sikre en arkitektonisk harmonisk og kompakt

konstruktion af Lyngby Stadion, således at lys og støjgener mindskes mest muligt. Ved et lukket stadion forstås en konstruktion, der er lukket hele vejen rundt (med ind- og udgange for publikum og materiel) og med tilskuere på alle fire sider med en tilskuerkapacitet på maksimum 6.500. Alle tilskuertribuner skal være overdækkede. Der behøver ikke at være tale om sammenhængende tribuner hele vejen rundt, og lukningen kan således udføres som en væg eller andet, der kan skærme mod udsyn, støj, vind m.v. og som samtidig kan være med til at give stadionkonstruktionen et mere harmonisk og bygningsmæssigt sammenhængende udtryk set udefra.

Bebyggelse

Der må bygges max. 13.500 nye kvadratmeter til studie-/ungdomsboliger, seniorboliger, kontor- og serviceerhverv herunder 1.500 m² til et kommunalt lejemål til træning/genoptræning og vejledning.

Lyngby Boldklub takker i juni 2021 siddende Kommunalbestyrelse, der stemte for at frasælge Lyngby Stadion. Det har været mange, mange år undervejs og kostet blod, sved og tårer for politikere, forvaltninger, borgere, idrætsliv, sponsorer, fans og fodboldklub, men forhåbentlig har beslutningen nu bragt både Kommunen, naboer, idrætslivet og Lyngby Boldklub på vej mod bedre tider.

Den kommercielle fodbold

Professionelle fodboldklubber er i dag ikke bare fodboldklubber. Det er brands, der bygger sig op

Lyngby Boldklub fylder 100 år

*Lyngby Stadion
foråret 2021.*

med meget andet end fodbold på programmet. Der investeres i stadions, træningsfaciliteter, hoteller, eventvirksomheder, sociale medier, e-sport hold og i andre sportsgrene (og klubber) inden for håndbold og ishockey for blot at nævne eksempler. Sågar motorsport var „på mode“ som investeringer blandt fodboldklubber. Klubber på højeste niveau er blevet en branding platform for virksomheder, hvor eksponering på TV eller internettet og associering med klubbernes stjerner er en del af, moderne sagt, marketingmixet for virksomheder. Lyngby Boldklub driver i dag eSport-holdet Lyngby Vikings, som spiller computerspillene Counter-Strike

og FIFA. Nye tider er det, også i fodboldverdenen.

Lyngby Boldklub drives i dag som en fodboldklub, hvor bredde, elite og kommercielle aktiviteter går fint hånd i hånd. Virksomheder ser muligheder i at forbinde deres navne, produkter, aktiviteter og måske endda samfundsmæssige relation til klubben. Virksomhederne søger TV-eksponering, netværk med andre virksomheder, eksponering overfor klubbens fans, medlemmer og lokale borgere, og i stigende grad søges også et socialt netværk via engagementet, da et godt og bredt socialt netværk ofte kan bringe nye forretningsmuligheder med sig.

Ligesom fans og tilskuere identificerer sig med deres klubber, identificerer virksomheder sig i deres kommercielle partnerskaber med idrætsforeninger. Også selvom støtten til foreningen er på grund af den lokale forankring, hvilket Lyngby Boldklub i stigende grad mærker og naturligt er glad for. Netop den lokale forankring og involvering i lokalområdet, har nemlig i flere år stået øverst for klubben.

Sponsorater, eller det mere generiske udtryk „partnere“, fylder en del i Lyngby Boldklub. Uden trofaste partnere, ville klubben ikke kunne drive fodbold på højeste niveau, så fokus er i høj grad på, hvordan der kan skabes værdi for partnere, så de ønsker at være en del af klubben, branding-plattformen og det netværk der kan skabes. Af markante sponsorater skal nævnes Magasin, der var hovedsponsor i storhedstiden i 1980'erne, PFA Pension der var hovedsponsor det meste af 1990'erne, de to bryggerier Carlsberg og Royal Unibrew, der ca. hver femte år kæmper en hård kamp om at være ene leverandør til Lyngby Boldklub og dermed kunne få solgt netop deres øl og sodavand til klubbens fans. De store tøjmærker som Adidas og Nike kæmper også om at få lov til at levere tøjet, som klubbens små og store spillere skal bære.

Mange virksomheder har haft et langt og trofast samarbejde med Lyngby Boldklub. Her skal eksempelvis nævnes hedengangne Post Pub på Lyngby Hovedgade og stilladsfirmaet Herlev Stilladser, hvor sidstnævnte været sponsor uafbrudt siden 1993, og hvor ejerkredsen i dag er en del af Friends of Lyngby. Johannes Fog A/S har

været engageret partner i Lyngby Boldklub siden 1940'erne, og Lyngby-virksomheden er efterhånden blevet synonym med fodboldklubben. Lyngby Boldklub har desuden haft et mangeårigt samarbejde med lokalavisen Det Grønne Område. Generelt har Lyngby Boldklub mange loyale partnere, hvor samarbejdet går mange år tilbage.

Fokus på serviceniveau

Ved Lyngby Boldklub start i 1921 var klubben drevet 100% på frivillig basis af pionere. 100 år efter er Lyngby Boldklub stadig drevet på dels frivillig basis af både trænere og ledere, men der er samtidig mennesker, der har klubben som deres levebrød. Ikke kun spillere og trænere, men i høj grad også i lægestab og i administrative og kommercielle funktioner. I den professionelle afdeling – i daglig tale aktieselskabet – som driver klubbens elitehold (senior og ungdom), er der ansatte svarende til omkring 14 fuldtidsstillinger (spillere og trænere ikke indregnet).

I breddeafdelingen – foreningen Lyngby Boldklub af 1921 – er det en prioritet at sikre højt (service)niveau for klubbens medlemmer, trænere, frivillige, forældre og samarbejdspartnere, hvorfor der prioriteres en velfungerende administration. I jubilæumsåret har breddeafdelingen, eller i daglig tale moderklubben, er der således to fuldtidsansatte kontorfolk og flere del- eller kvarttidsansatte trænere og ledere. Lyngby Boldklub drives dog stadig i høj grad af frivillige ildsjæle, ikke kun i foreningen Lyngby Boldklub, men også i aktieselskabet Lyngby Boldklub.

Lyngby Boldklub fylder 100 år

Lyngby Boldklubs Bestyrelse ved 25-års Jubilæet.

Siddende (fra venstre): Lauritz Nielsen (Sækerleder), Harry Tolson (Kassør), Hanski Aagaard (Formand), Rich. Petersen (Sekretær), Oskar Larsen (Rådslor af Medlemsbladet), Kai Jørgensen (Hæstefor), Stenholdt, H. As. Binnem (Ungdomsleder) og Vilhelm Andersen.

Bestyrelsen ved 25-års jubilæet i 2046.

Bestyrelsen i foreningen Lyngby Boldklub ved 100-års jubilæet i 2021.

Lyngby Boldklub er i dag medlem af DBU Sjælland (tidligere SBU) under Dansk Boldspil-Union, Foreningen af Divisionsklubber i Danmark (Divisionsforeningen), Fællesrepræsentationen af Idrætsklubber i Lyngby-Taarbæk Kommune (FIL) samt Lyngby-Taarbæk Vidensby.

Klubnavn

Klubbens navn er i dag jf. vedtægterne Lyngby Boldklub af 1921, men omtales mest som enten Lyngby Boldklub, Lyngby, Lyngby BK, LB, LBK og LB1921. I nyere tid – qva ændret logo – har benævnelserne Lyngby BK og LBK vundet indpas, men fra start var de mest benyttede (og i øvrigt korrekte) benævnelser: Lyngby Boldklub og LB. Klubbens kælenavne er „Vikingerne“ og „De Kongeblå“, med førstnævnte refererende til klublogoet og sidstnævnte til klubbens kongeblå spilletrøjer. Den kongeblå farve har dog ikke altid været standard, men har vundet indpas i løbet af 2000'erne. Fra 1994-2001 hed professionelle selskab Lyngby Fodbold Club A/S (Lyngby FC).

Klublogoer

Det er svært og måske endda ikke muligt, at finde fodboldklubber, som ikke har ændret klublogo siden deres stiftelse. Selv de allerældste, allerstørste og allermest traditionsrige klubber på det britiske kontinent, har foretaget små eller store justeringer til deres klublogo. Lyngby Boldklub er heller ingen undtagelse omkring klublogo. Det første logo blev muligvis produceret af medstifter Sofus Andersen. Han var journalist/publicist, så han har nok

kendt nogle sættere. Logoet optræder på forsiden af klubbens forhandlingsprotokol fra 1921-1923, hvor bestyrelsesreferater og referater af generalforsamlinger fremgår. Logoet, som i 2021 benyttes som jubilæumslogo, kaldes „LB-bolden“, og optræder fra omkring slut 1920'erne og frem til 1974. Her blev det erstattet af logoet, som ofte blev kaldt „LB-lakridsen“. Det var med det logo på brystet, at klubben hentede de pt. største triumfer. Logoet blev benyttet frem til foråret 1994, hvor nye ejere kom til. Selskabet Lyngby Fodbold Club A/S blev stiftet for at drive klubbens professionelle afdeling (superliga og ungdomselite), som på bagsmækken

af et dansk mesterskab i 1992 kæmpede voldsomt med både økonomi og faciliteter. På et pressemøde præsenterede Flemming Østergaard, Michael Kjær m.fl. det nye Vikingelogo med de symboler, som det nu engang trak med. Logoskiftet i 1994 var reelt kun for det professionelle selskab, men uden de store sværdslag (udover på ledelsesfronten), blev det nye logo accepteret hurtigt og bredt af både foreningen Lyngby Boldklub og af klubbens fans.

Da konkursen indtraf i december 2001, skulle klubbens forening (amatøraftdelingen) over-night drive eliteholdene i superligaen og ungdomsligaerne videre. Blot to dage efter konkursen blev Lyngby FC-logoet tilrettet, så der nu i stedet stod „Lyngby BK“ under vikingen. Siden december 2001 har dette været klubbens logo. Fangruppen Lyngby Fans gav for nogle år siden genfødsels til det „oprindelige“ klublogo, som blev trykt på merchandise, flag m.v., og i forbindelse med 100-års jubilæet blev logoet – tilføjet „100 års jubilæum“ valgt som jubilæumslogoet. Blandt andet for at hyldede klubbens første velkendte logo.

Klublogoet fra slut 1920'erne til sommeren 1974.

Klublogoet fra slut sommeren 1974 til foråret 1994.

Klublogoet fra december 2001 til nu. Fra 1994-2001 stod der „Lyngby FC“.

Klubblad

Enhver idrætsforening med respekt for sig selv har et trykt klubblad eller klubmagasin. Eller i hvert fald indtil internettet for alvor blev en fast bestanddel af vores liv. Men Lyngby Boldklub havde selvfølgelig også klubblade. Det lå i øvrigt naturligt i kortene, da én af stifterne, Sofus Andersen, selv var journalist og publicist. Det første klubblad hed „Bolden“ og blev udgivet i 1930'erne. Der skulle findes enkelte udgaver af „Bolden“ på National-

biblioteket. I slutningen af 1940'erne hed klubbladet en kort årgang „Lyngby-Posten“, men medlemmerne var ikke tilfredse med det navn, så klubben udskrev en konkurrence om valg af navn til bladet. Hr. Carlo Birch foreslog titlen „Lyngby Boldklubs Medlemsblad“, hvilket så blev bladets titel i nogle år. Navnet blev ikke valgt fordi det var originalt, men fordi det signalerede det bladet var: Lyngby Boldklubs medlemsblad.

I 1951 begyndte Lyngby Boldklub at trykket klubbladet under navnet „Kick-Off“. Det udkom i starten 6-8 gange om året og blev sendt pr. post til

medlemmer og øvrige interessanter. Bladet måtte lade livet for internettet og udkom for sidste gang i 2004 efter en karriere på mere end 53 år som trofast organ for klubben.

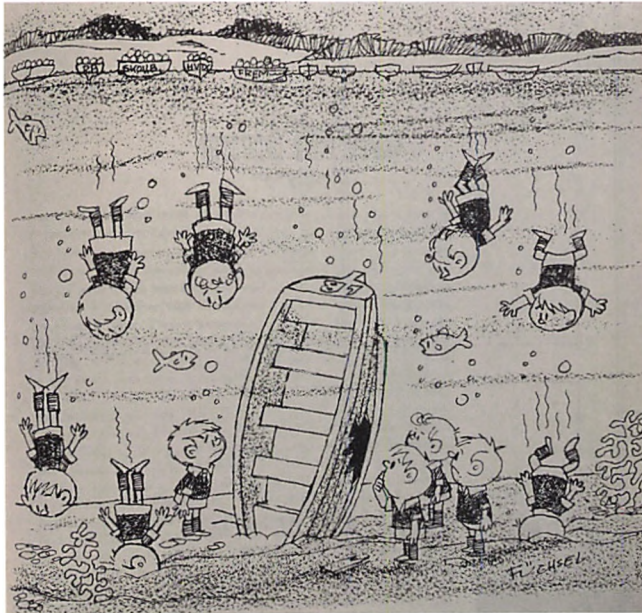
Alle år var bladet været præget af utrolig høj kvalitet, som dels skyldtes de mange fine artikler fra ledere, trænere og øvrige medlemmer – men i allerhøjeste grad var det de skiftende redaktører, der satte de høje standarder. Desuden har fotografen bidraget med høj kvalitet på billeder, og her skal især pressefotograf Per Kjærbye fremhæves. Per Kjærbye har siden 1978 været fast fotograf ved Lyngby Boldklubs divisionskampe, pressemøder og øvrige events. Fremhæves skal desuden Franz Füchsel, som den ældre generation nok kender som en dygtig tegner. Han spillede i Lyngby Boldklub fra hans ungdomsår, og hans fastholdt forbindelsen til klubben helt frem til sin død. Han leverede i 58 år en lind strøm af små og store tegninger til klubblade, kampprogrammer, bøger og magasiner. Han blev dog en enkelt gang ramt af censur. Det var i 1961, da han leverede en forside til klubbladet, hvor overskriften lød: „Bunden er nået“ og robåde med „LB“ påtrykt, der sammen med fodboldspillere var ved at synke. Forsiden var en reference til førsteholdet, som lå i bunden af 3. division. Forsiden blev ikke bragt, da klubledelsen mente, nok med rette, at den ville være for hård ved spillerne, men den blev i stedet bragt 10 år senere i klubbens 50-års jubilæumsbog.

Klubben har udgivet flere jubilæumsbøger og magasiner. Ved 50-års jubilæet i 1971 udkom bogen „Fodbold i Lyngby igennem 50 år“, ved 90-års

*Klubbladet
Kick-Off.*

Lyngby Boldklub fylder 100 år

Censuren ramte Lyngby Boldklubs medlemsblad i 1961. Franz Fuchsels forsidetegning blev først bragt 10 år efter:

19-årige Franz Fuchsels første forside på klubbladet Kick-Off, 1946.

I anledning af klubbens 80-års fødselsdag i 2001 gav Oldboysafdelingen dette maleri i gave. Malet af Franz Fuchsels.

Forsiden af 25-års jubilæumsudgivelsen udgivet i marts 1946.

Lyngby Boldklub fylder 100 år

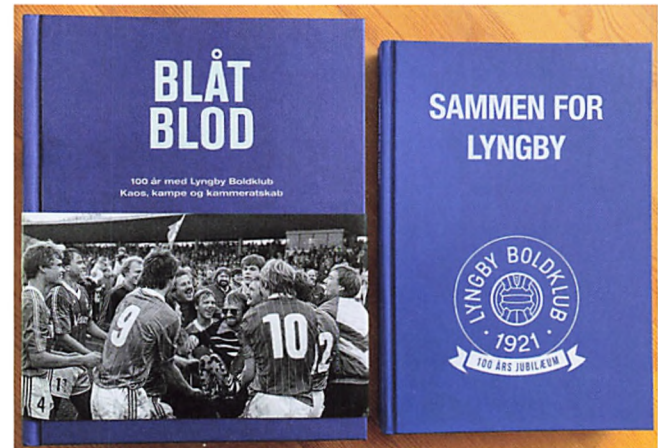
Forsiden af 100-års jubilæumsmagasinet udgivet i marts 2021 som tillæg til Det Grønne Område.

Det Grønne Områdes forside i anledning af klubbens 100-års fødselsdag den 30. marts 2021.

Magasinet „Kongeblå“, der udkom en årrække i slutningen af 2010'erne og blev husstands-omdelt i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Bøgerne der blev udgivet i anledning af 100-års jubilæet.

jubilæet i 2011 udkom bogen „Vi ses på Stadion“ og ved 100-års jubilæet i 2021 udkom to bøger, henholdsvis „Sammen for Lyngby“ og „Blåt Blod“. Desuden har der været udgivet en del magasiner, heriblandt 25-års jubilæumsmagasin i 1946, 40-års jubilæumsmagasin i 1961, 75-års jubilæumsmagasin i 1996 og 100-års jubilæumsmagasin i 2021. I nyere tid har magasinerne ofte været udgivet og omdelt i samarbejdet med Det Grønne område.

Klubsang

Lyngby Boldklubs klubsang synges som afslutning på alle generalforsamlinger og andre klubarrangementer. Sangen afsluttes altid med „Lyngby Boldklub længe leve! Hurra! Hurra! Hurra! LB!“ . I nyere tid er „Krudt“ i tredje vers erstattet af „Mod“. Klubsangen har endnu ikke vundet helt så stort indpas hos den yngre generation Lyngby Boldklub-medlemmer og fans som hos den ældre generation, men måske det kommer en dag. Sangen blev skrevet i 1946 af formand Harald Aagesen, i anledning af klubbens 25-års jubilæum.

Klubfane

Den 29. marts 1945, dagen før klubbens 24-års fødselsdag, blev klubfanen indviet. Det var kvindelige medlemmer (og hustruer til ledere), som stod for kreationen: Et Dannebrogflag med klublogoet indgraveret. Faneindvielsen var et stort opslået arrangement i tennishallen ved Engelsborg, hvor populære kunstnere som Lily Broberg, Gerda Gilboe og Poul Reichardt samt Ib Schönberg optrådte. Hele 1.200 Lyngby-borgere var mødt op til faneindvielsen. De fik sig et par fornøjelige timer, og kunne se formand Harald Aagesen slå det første søm i den nye fane, som han indviede til „Konge og Fædreland“. Med stærke ord hyldede formanden samtidig Hans Majestæt Kong Christian d. 10. Herefter sang forsamlingen, stående naturligvis, „Kong Christian“ og „Der er et yndigt land“. Sognerådsformand Ingvar Nørgaard var også til stede. Han talte for sporten og ønskede, at den nye fane måtte blive et samlingspunkt for en sund og stærk dansk ungdom.

L. B.'s KLUBSANG

Tilænet Lyngby Boldklub af HARALD AAGESEN

Melodi: Mens Nordhavet brusor . . .

Vi Brødre er alle fra samme By
ved Sjællands de herlige Sunde,
du skabte dit Ry — din Farvepragt
omkranset af Søer og Lunde.
Dit Navn er LYNGBY, og paa Riddorvis
vi alle her har kæmpet til din Pris.

I Lyngby er L. B. af Hvermand kendt,
de hærdede blaa-hvide Svende,
som altid med Liv og Mod gaar løs.
hvorhen man os end manne sende.
Og skal vi kæmpe end i Storm og Sne,
vi giver aldrig op — Hurra L. B.

Og tabte vi ogsaa en enkelt Kamp,
den gav os kun Krudt til den næste,
og fik vi engang for Alvor Tump,
saa svor vi: »Vi vinder den næste«
Og giv I Jer kun det Princip i Vold,
at altid sejre bør det bedste Hold.

Hver Idræt skal dyrkes i rette Aand,
hver Træning skal lægges tilrette,
da finder I bedst det Lødebaand,
som skal Jer Begejstringen sætte.
Og handler I i L. B.'s rette Aand,
da sejre skal de blaa og hvide Baand.

Lyngby Boldklubs klubsang fra 1946.

Lyngby Boldklubs klubfane fra 1945.

Fanen eksisterer den dag i dag, mere end 76 år efter, og den bruges fast ved alle klubarrangementer som generalforsamlinger, receptioner og andre betydningsfulde events. Selvom det kan virke en smule „old fashion“ og romantisk (hvilket det også er), har den en stor symbolsk betydning for klubben.

Internet og sociale medier

I 2021 foregår Lyngby Boldklubs kommunikation til medlemmer, forældre, fans og samarbejdspartnere i høj grad via e-mail, hjemmesider og sociale medier. Klubbens første domæne og hjemmeside – www.lyngby-fc.dk – så dagens lys i 1999. I forbindelse med konkursen i Lyngby FC A/S i december 2001, skiftede klubben domæne til www.lyngby-boldklub.dk i foråret 2002. I dag driver det professionelle selskab domænet www.lyngby-boldklub.dk, mens foreningen driver domænet www.lyngby-boldklub1921.dk. Lyngby Boldklub er kendt i fodbold-Danmark for høj kvalitet på de sociale medier. Klubben har engagerede følgere på især Facebook, hvor ca. 17.000 profiler medio 2021 „Synes godt om“ siden. Klubben leverer daglige nyhedsopslag, velproducerede videoer, interviews, partneryheder og fan-information om primært eliteafdelingen. Klubben er også til stede på Twitter, Instagram og Youtube. Der udgives to podcasts, hvoraf den ene „Den Kongeblå Podcast“ er produceret af klubben, mens den anden, „Altid blå og hvid“ udgives af den dedikerede fan Pelle Lindegaard Bügel. Kort før år 2021 blev skudt ind præsenterede klubbens jubilæumsudvalg Facebook-siden „Lyngby Boldklub 100 år“, hvor der bringes nostalgi fra de første 100 års Lyngby Boldklub.

Fankulturen

Den organiserede fankultur i Lyngby Boldklub begyndte i starten af 1990'erne. Lyngby Boldklubs Venner havde i mange år været den primære og

særdeles succesfulde støtteforening i Lyngby Boldklub, men en decideret fanklub havde ikke eksisteret. Ved pokalfinalerne i 1990 mod AGF (0-0 i første kamp og omkamp nogle dage efter, 6-1 sejr) var der spæde skridt mod organiseret fankultur, men efter danmarksmesterskabet i 1992 og guldkam-

Forside af Blue Vikings fanmagasin.

pen på Gentofte Stadion, tog Tim Andresen, med opbakning fra Bo Mossin, initiativ til en egentlig organiseret gruppe. Sang, flag, bannere, fyrværkeri og trommer skulle være en del af tribunerne og der skulle udgives fanmagasiner. Organiseret fankultur i Lyngby var en realitet. Ombord i organisationen kom også Martin S. Petersen (stod senere bag sangene „Lyngby Boldklubs Viking Vender Hjem“ og „Det Kongeblå Hjerte Banker“), Steen Fischer, Søren Fischer, Nicolai Johansen, Carsten Skyhøj, Per Mossin og andre gode Lyngby-folk som Familien Damgaard, Sonne-brødrene, Kim Marott og Jakob Mikkelsen.

Lyngby Boldklubs direktion ønskede at de initiativrige unge mænd fik flere stemningsskabende fans med ombord, så der blev støttet med praktiske ting især i de første år. Lyngby Boldklubs Venner havde desuden i mange år arrangeret busture til udekampene, og det fortsatte Vennerne med da fanklubben startede. Derfor skulle fanklubben ikke tænke på at organisere udebaneturene, men kunne fokusere på at markedsføre dem. I perioder var Lyngby Boldklubs fans vel nok dem, der i Superligaen sendte tredje flest fans på tværs af Storebælt til udekampe.

Fanklubben blev stiftet i 1992 som uofficiel fangruppe med navnet Blue Army. Boldklubben havde dog lidt modvilje mod det navn, da man mente, det havde de forkerte undertoner. Stifterne mente modsat, at navnet aftvang respekt. Da Vikingen erstattede LB-logoet i 1994, blev Tim Andresen, nu med et tæt samarbejde med boldklubbens direktion, dog enig med daværende direktør Frank

Blue Vikings med et gigantisk rulleflag.

Tifo på Lyngby Stadion.

Christensen om at skifte navnet til Blue Vikings og samtidig gøre fanklubben officiel. „Blue Vikings – Official Lyngby FC Supporters“ var født.

Blue Vikings var frem til 2016 den officielle fangruppe for Lyngby Boldklub. Den opløstes offi-

cielt i 2016, men der havde ikke været aktiviteter i Blue Vikings i en del år. Reelt havde Lyngby Fans længe været den eneste organiserede fangruppe.

Lyngby Fans – ny generation med passion

Unge, energiske, loyale, festlige og passionerede. Den nye generation af Lyngby Boldklubs organiserede fankultur står foreningen Lyngby Fans bag. Foreningen Lyngby Fans opstod som navn i løbet af 2010'erne som en uofficiel fangruppe, hvori lokale Lyngby-drenge og piger fandt sammen i tilhørsforholdet og kærligheden til Lyngby Boldklub. Da fangruppen og foreningen Blue Vikings blev opløst i 2016, overtog Lyngby Fans helt naturligt som den primære fangruppering. Lyngby Fans har høj popularitet blandt klubbens fans og tilskuere i det hele taget. Dels på grund af den stemning de skaber, både til hjemme- og udekampe, men også

Lyngby Fans er den primære fangruppering i Lyngby Boldklub.

fordi gruppens „ledelse“ har skabt et godt miljø omkring sig. Lyngby Fans er velorganiseret med en slags „styregruppe“, der står for alt fra aktiviteter på Stadion, udebaneture, tifo'er og i øvrigt hjælper Lyngby Boldklub med projekter hist og her. Gruppen fik i 2020, lige omkring covid-pandemiens udbrud, deres egen fanbar på Lyngby Stadion, hvilket var en milepæl. Deres deciderede egen fanbar, havde Lyngbys fans aldrig haft. Nogen luksusbar er det dog ikke. En container indrettet som bar, er hvad Lyngby Boldklub-fans må nøjes med i 2021, men mon ikke et nyt Lyngby Stadion kommer til at give de dedikerede fans bedre forhold. I hvert fald har foreningen Lyngby Fans på få år skabt noget yderst positivt, som der skal lettes på hatten for.

Der findes yderligere en fremtrædende Lyngby Boldklub fangruppering under navnet „Det Bitre Hjørne“. Det lyder negativt, men det er det nu ikke.

Gruppen består udelukkende af mænd i primært alderen 40+. Gruppens medlemmer er ikke de mest stemningsskabende på Stadion (det var de engang), men de er meningsdannere omkring klub- og fan-kulturen, og er sågar profilpartner-sponsor på flere spillere.

Betalt og professionel fodbold

Danmark var nogen år efter resten af Europa, når det kom til penge i fodbold. Først i 1978 accepterede DBU, at spillere kunne aflønnes i deres danske klubber og samtidig spille på landsholdet. Det var nu tilladt at betale de tidligere amatører for deres indsats på banen. Lyngby Boldklub var i 1978 en klub i enorm fremgang sportsligt. Store talenter fra årgangene 1958 og 1959 havde skabt et generationsskifte på klubbens hold i 2. division, så i 1979 var de spillere kernen i den første oprykning til landets bedste række, 1. division. Samtidig var det første gang, at Lyngby-Taarbæk Kommune var repræsenteret i den fineste fodboldrække.

Spillerlønningerne var i starten små sammenlignet med nutidige forhold, men det professionelle setup omkring de danske klubber udviklede sig støt. Spillere der havde optrådt i de glade amatør-dage, var nu sikkert glade nok for de små skillinger de kunne erhverve sig ved deres hobby. Det var ikke alle i Lyngbys divisionstrup der var på kontrakt og fik betaling. I 1979 og 1980 fremgik det tydeligt i aviser, hvilke spillere der havde kontrakt og hvilke der spillede som amatør. Stjerneerne og de allerstørste talenter var på kontrakt. De øvrige spillede som amatører.

Transfermarkedet

Med professionel fodbold fulgte selvfølgelig også mulighed for at klubber kunne sælge og købe spillere. Således foretog Lyngby Boldklub sine første spillerhandlinger i 1982, da topscorer Flemming Christensen og stortalentet Klaus Berggreen blev solgt til henholdsvis franske St. Etienne og italienske Pisa, der begge dengang var storklubber i deres respektive lande. Siden 1982 har Lyngby Boldklub solgt mere end 40 spillere til både danske og udenlandske klubber, og spillersalg er blevet en integreret del af moderne fodbold. Endda så integreret, at posten „transfers“ naturligt optræder i budgetter og regnskaber for klubber på øverste niveau. Også i Lyngby Boldklub, som ser sig selv som en „sælgende klub“.

Lyngby Boldklubs største spillersalg er registreret til at være ungdomsspilleren Maurits Kjærgaard, der i 2019 som blot 16-årig blev solgt til østrigske Red Bull Salzburg for omkring 20 mio. kr. Det var således det største spillersalg i 20 år efter Carsten Fredgaard i 1999 blev solgt til engelske

Lyngby Boldklubs internationale spillersalg

38 gange har Lyngby Boldklub siden 1982 modtaget en transfersum og/eller anden form for kompensation ved salg til en udenlandsk klub. Her er et uddrag:

- 1982 Flemming Christensen → St. Etienne
- 1982 Klaus Berggreen → Pisa Calcio
- 1989 Bent Christensen → Young Boys

- 1990 Henrik Store Larsen → Pisa Calcio
- 1992 Torben Frank → Olympique Lyon
- 1992 Morten Wieghorst → Dundee FC
- 1996 Dennis Rommedahl → PSV Eindhoven
- 1996 Thomas Rytter → Sevilla FC
- 1998 Claus Jensen → Bolton Wanderers
- 1999 Carsten Fredgaard → AFC Sunderland
- 2003 Lasse Schöne → SC Heerenveen
- 2011 Brian Hamalainen → Zulte Waregem
- 2011 Frederik Sørensen → Juventus FC
- 2012 Christian Nørgaard → Hamburger SV
- 2013 Yussuf Poulsen → RB Leipzig
- 2015 Jacob Bruun Larsen → Borussia Dortmund
- 2017 Jens Odgaard → FC Internazionale
- 2019 Sebastian Kristensen → Everton FC
- 2019 Maurits Kjærgaard → Red Bull Salzburg
- 2020 Frederik Winther → FC Augsburg
- 2021 Mathias Hebo → KS Cracovia
- 2021 Magnus Warming → Torino FC
- 2021 Emil Kornvig → Spezia Calcio

I andre tilfælde har spilleren skiftet til en udenlandsk klub, men da kontrakten med Lyngby Boldklub har været ophævet, har der ikke været transfersum eller kompensation. Hertil kommer de indenlandske spillersalg, hvor der eksempelvis skal nævnes Henrik Store Larsen til FC København i 1996 og Mikkel Beckmann til Randers FC i 2008.

AFC Sunderland for i omegnen af 17 mio. danske kroner. Året før – i 1998 – var Claus Jensen solgt til engelske Bolton Wanderers for ca. 15 mio. kroner.

Trods muligheder for at handle mere eller mindre frit, selvfølgelig med respekt for kontrakter, har Lyngby Boldklub aldrig været så aktiv som den købende klub. I hvert fald ikke med at betale høje summer for hverken danske eller udenlandske spillere. Årsagen til dette skal ses primært i økonomi. Spillerbudgetterne i Lyngby Boldklub har traditionelt været meget små sammenlignet med klubber som Brøndby, FC København, OB, AaB og i nyere tid FC Midtjylland, men samtidig er talentudvikling med videresalg for øje en del af klubbens forretningsplan. Det er billigere at udvikle egne talenter end at købe spillere, men det er en mere langsigtet investering, der ikke altid (eller ofte) bærer frugt i form af et spillersalg. Men det samme kan naturligvis siges om spillerkøb, hvor

en dyrt indkøbt spiller, kan vise sig at være et dårligt match.

I 2021 findes et veludviklet og forholdsvis harmoniseret transfersystem i Europa. Den internationale fodboldorganisation FIFA har indført regler som sikrer mindre klubber mod at deres spillere skifter klub uden at der kompenseres forholds-mæssigt, de såkaldte „Regulations on the Status and Transfer of Players“, der eksempelvis sikrer, at den klub der afgiver/sælger en spiller til en anden klub er sikret et beløb – såkaldt solidaritetspenge – for den periode spilleren har været i den afgivende klub fra vedkommendes 12. til 23. leveår. Oversat kan solidaritetspenge kaldes „kompensation for træning og udvikling af spilleren“, og netop de regler har over de seneste 20 år sikret Lyngby Boldklub ganske fine summer, som klubben før FIFAs regler trådte i kraft, ikke ville havde modtaget.

Det Blå Fodboldnetværk

- ✓ Bagsværd Boldklub
- ✓ B. 82 Virum
- ✓ Brede IF
- ✓ FC Rudersdal
- ✓ Helsingør Fodbold
- ✓ Lundtofte Boldklub
- ✓ Nivå-Kokkedal Fodboldklub
- ✓ Virum-Sorgenfri Boldklub
- ✓ Værebros Boldklub

Det Blå Fodboldnetværk

En del af Lyngby Boldklubs vision er „at skabe en bæredygtig klub med stærke bånd til lokalsamfundet og områdets erhvervsdrivende, og en klub der baserer sit virke på talentudvikling og ungdomsfodbold“. Målsætningen er beskrevet således „At skabe udviklingsklubber, hvor medlemstal og niveau stiger i børne- og ungdomsårgangene (U6 – U15)“.

Derfor har klubben etableret „Det Blå Fodboldnetværk“, hvor klubber geografisk tæt på Lyngby Boldklub, kan indgå som samarbejdsklub. For samarbejdsklubberne (eller netværksklubberne) har det givet mulighed for at få hjælp, støtte og sparring fra Lyngby Boldklub omkring fx administration, licensforhold, træneruddannelse, workshops for trænere, fælles træning for ungdomsspillere på tværs af klubberne, fælles turneringer, billetter til Lyngbys kampe og besøg af spillere.

Lyngby Boldklub samarbejdsskoler

Udover samarbejde med lokale fodboldklubber, har Lyngby Boldklub samarbejde med lokale skoler og uddannelsesinstitutioner. Formålet bliver beskrevet således: „Lyngby Boldklub vil være med til at udvikle og uddanne, være tættere på lokalområdet for i fællesskab at kunne lave sammenhængskraft, skabe oplevelser og udveksle forløb med byens uddannelsesinstitutioner. Klubben giver elever og studerende en mulighed for at stifte bekendtskab med en professionel organisation set og oplevet indefra. Klubben vil både skabe fremtidige fans, men også dele ud af vores professionelle og faglige

viden – og åbne op for et konkret samarbejde med de lokale skoler, gymnasier og ungdomsuddannelser“.

Akademi og talenter

Udvikling af talenter har i årtier været en kernekompetence, som Lyngby Boldklub er bredt anerkendt for i Danmark og som klubben i øvrigt også fokuserer på konstant at udvikle. Klubben har nemlig en særlig evne til at udvikle spille-

3,5-STJERNET AKADEMI

VI VIL LYKKES MED ALLE VORES TALENTER

Lyngby Boldklubs akademi er et af landets bedste og har været det i mange år. Det vil vi også være i fremtiden, så vi fortsat kan skabe morgendagens talenter, der kan begå sig i udenlandske klubber, på landsholdet og på højeste niveau i Danmark.

Det skal ske i et attraktivt miljø, hvor ærlighed, arbejdsomhed og respekt er blandt værdierne. Arbejdet foregår koordineret, tålmodigt og med en plan for den enkelte spiller ligesom Lyngby Boldklub arbejder efter de nyeste metoder og tendenser. Klubbens talentafdeling er således i konstant udvikling.

AKADEMIET I TAL

60	39
AKADEMISPILLERE PÅ FORSTEHOLDET SIDEN 2010	AKADEMISPILLERE PÅ A-LANDSHOLDET
22	8
LANDSTITLER PÅ AKADEMIET	AKADEMISPILLERE MED FORSTEHOLDSDEBUT I 2020

DBUs Klublicenssystem for ungdom, drenge

SÆSON 2021/2022

★★★★

Lyngby Boldklub

Total placering i DK: Nr. 7

Hovedområder	Placering	Score %
Strategi	6	85
Organisation, struktur & HR	12	68
Holdudvikling	8	71
Individuel udvikling & Uddannelse	14	59
Talentidentifikation	8	71
Faciliteter	12	75
Produktivitet	6	55
Vægtet gennemsnit		67,65

www.dbu.dk/
LICENS

EN DEL AF
NOGET STØRRE

Lyngby Boldklub rangerer i 2021 som den 7. bedste talentklub i Danmark.

re til at begå sig på de store scener nationalt og internationalt. Årsagen skal blandt andet findes i de trænere, klubben engagerer, men dermed også i det træningsmiljø, der skabes omkring de unge fodboldspillere. Formaliserede strategier omkring talentudvikling blev først formuleret omkring midt 1990'erne og udviklet videre i 00'erne, men i dag

driver Lyngby Boldklub et akademi, der både formelt og sportsligt rangerer blandt de allerbedste i Danmark. Akademiet arbejder med elitespillerne fra U/12-U/19 årgangene, og har samarbejde med Lyngby Sportscollege og Team Danmark

Markante spillere

Fra tiden før betalt fodbold skal nævnes følgende markante spillere fra Lyngby Boldklub: Aksel Thulesen, Herluf Nielsen, Jan Lorentzen, Torben Nielsen, Peter Lee Sørensen og Leif Knudsen. Fra slutningen af 1970'erne og igennem klubbens storhedstid i 1980'erne skal nævnes Klaus Berggreen, Flemming Christensen, Michael Schäfer, Tom Olczyk, Lars Sørensen, John Helt, Michael Christophersen, Bent Christensen og John Larsen, mens spillere som EM92-vinderne Henrik Store Larsen og „Kuno“ Christiansen samt Michael Gothenborg skal fremhæves fra 1990'erne. Fremhæves skal også Morten Petersen, der i mange år havde tilnavnet Mr. Lyngby og nåede mere end 200 kampe for klubben, og Lasse Fosgaard, der i 2021 nærmer sig 300 kampe i blå. Listen over markante Lyngby-spillere er alenlang, så mange er ikke nævnt her.

Landsholdsspillere

Frem til sommeren 2021 har 162 mandlige spillere repræsenteret Lyngby Boldklub på de danske landshold, fra U/16-landsholdet til A-landsholdet, hvoraf 17 spillere har repræsenteret klubben på A-landsholdet. Arne Røpke blev i 1953 Lyngby Boldklubs første mand i rødt og hvidt, da han spillede for ynglingelandsholdet, dengang U/18, i dag

AKADEMISPILLERE I UDLANDET

- Anders Christiansen
- Andreas Bjelland
- Bassel Jradi
- Christian Gytkjær
- Christian Nørgaard
- Emre Mor
- Frederik Helstrup
- Frederik Sørensen
- Frederik Winther
- Gustav Marcussen
- Maurits Kjærgaard
- Morten Hjulmand
- Jacob Bruun Larsen
- Jens Odgaard
- Lasse Schone
- Sebastian Kristensen
- Yussuf Poulsen
- Uffe Bech

U/15-akademihold med pokaltitel.

U19-landsholdet. Senere – i 1962 – fulgte så yderligere tre ynglingelandsholdsspillere. De lokalt opvoksede drenge Søren „Målmand“ Jensen, Jan Lorentzen og Søren Hansen blev udtaget til DBUs landshold. Vel at mærke med klubbens bedste seniorhold i 3. division.

Klaus Berggreen blev den første spiller fra Lyngby Boldklub, der blev udtaget til DBUs fornemmeste hold, A-landsholdet. Landstræner Sepp Piontek udtog i 1979 den dengang 21-årige Berggreen, der allerede var en af de mest markante spillere på Lyngby-holdet i 2. division. Flere ting er unikt omkring Berggreens udtagelse. For det første at klubben ikke spillede i den bedste række, hvilket i dagens fodbold ville være utopi. For det andet er Klaus Berggreen født i Virum og havde spillet for Lyngby Boldklub siden barnsben, så det var en ægte Lyngby-Taarbæk Kommune borger, der fandt vej til A-landsholdet. Siden blev Berggreen i 1982 solgt til italienske Pisa og havde en storslået karriere både i Italien og på det danske landshold, hvor han blandt andet var med ved VM i Mexico 1986.

John Helt, født og opvokset i Virum og i Virum-Sorgenfri Boldklub, er spilleren med flest A-landskampe som Lyngby Boldklub-spiller. „Dulle“, som hans kælenavn er i Lyngby-kredse, spillede 38 A-landskampe som repræsentant for Lyngby og nåede 39 kampe i alt. Værd at bemærke er det også, at Virum-opvoksede Thomas Rytter, der ligesom John Helt startede fodboldlivet i Virum-Sorgenfri Boldklub, også fik sin debut på A-landsholdet som Lyngby-spiller. Den kan altså noget, den klub på Kaplevej.

Lyngby Boldklubs A-landsholdsspillere:

Klaus Berggreen, 2 landskampe i 1979-80
(46 landskampe i alt)

Michael Schäfer, 4 landskampe i 1980-83
Flemming Christensen, 11 landskampe i 1982-89

John Helt, 38 landskampe i 1982-90
(39 landskampe i alt)

Michael Spangsborg, 3 landskampe i 1983

John Larsen, 2 landskampe i 1984
(19 landskampe i alt)

Bent Christensen, 4 landskampe i 1988-89

Henrik Store Larsen, 23 landskampe i 1989-96 (39 landskampe i alt)

Henrik Risom, 1 landskamp i 1992
(9 landskampe i alt)

Miklos Molnar, 3 landskampe i 1996-97
(18 landskampe i alt)

Torben Frank, 5 landskampe i 1991-92

Claus „Kuno“ Christiansen, 5 landskampe i 1991-93

Per Pedersen, 2 landskampe i 1991
(6 landskampe i alt)

Peter Nielsen, 2 landskampe i 1992
(10 landskampe i alt)

Kim Brodersen, 1 landskamp i 1993

Thomas Rytter, 1 landskampe i 1996
(4 landskampe i alt)

Mikkel Beckmann, 1 landskamp i 2008
(6 landskampe i alt)

Jan Lorentzen, Søren Målmand Jensen og Søren Hansen blev udtaget til ynglingelandsholdet i 1962.

Henrik „Store“ Larsen, født og opvokset „et stykke nede af Klampenborgvej“, som han selv har formuleret det engang, startede som dreng i Taarbæk IF og efter et ophold i Hellerup IK rykkede han til Lyngby som ynglingespiller. På landsholdet optrådte „Store“ 39 gange for A-landsholdet, heraf 23 gange som Lyngby-spiller. Han blev topscorer ved EM-triumfen i 1992, hvor hans klubkammerater Claus „Kuno“ Christiansen, Torben Frank og Peter Nielsen også var med.

Dennis Rommedahl har med 126 A-landskampe spillet næstflest, kun overgået af Peter Schmeichels 129 kampe. Rommedahl slog igennem i Lyngby Boldklub og blev i 1996 tidligt solgt til hollandske PSV Eindhoven, hvorfor han alene nåede ungdomslandskampe som Lyngby-spiller. Det samme gør sig gældende med Yussuf Poulsen, der blev solgt til RB Leipzig i 2013, men i dag er en profil på det danske landshold.

PRIS: KR. 5,-

PROGRAM

KOBENHAVNS IDRÆTSPARK · EUROPA CUP TURNERINGEN FOR MESTERHOLD 1984

LYNGBY - SPARTA, PRAG

ONSDAG DEN 7. NOVEMBER KL. 19.00

KÆMPE LOTTERI PÅ PROGRAMMET

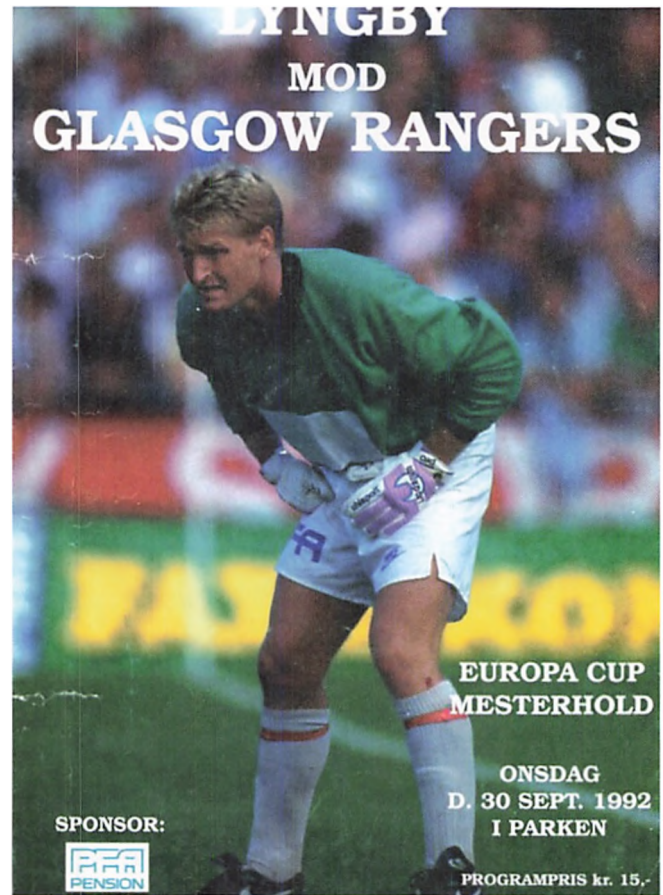
PRÆMIELISTE

<p>1. 1 stk. gavekort til (værdi kr. 500,-)</p> <p>2. 1 stk. gavekort til LYNGBY STORCENTER (værdi kr. 500,-)</p> <p>3. 1 stk. gavekort til (værdi kr. 500,-)</p> <p>4. 1 stk. gavekort til Postarkaden, Lyngby (værdi kr. 250,-)</p> <p>5. 1 stk. gavekort til Herreekvipering i Lyngby Storcenter (værdi kr. 500,-)</p>	<p>6. 1 stk. flaske Remy Martin Cognac skænket af i Lyngby Storcenter.</p> <p>7. 1 stk. gavekort til LYNGBY STORCENTER (værdi kr. 500,-)</p> <p>8. 1 stk. gavekort til GINSBORG: Herreekvipering i Lyngby Storcenter (værdi kr. 500,-)</p> <p>9. 1 stk. Chivas Regal Whisky skænket af Tessa Inn Bodega Lyngbygårdsvej 100, Lyngby. </p> <p>10. 1 stk. gavekort til Postarkaden, Lyngby (værdi kr. 250,-)</p>
---	--

Gevinsterne kan afhentes umiddelbart efter kampen i Lyngby Boldklub's souvenirbod bag hovedtribunen.

UEFA's turneringer

Lyngby Boldklub har deltaget i UEFA's største klubturneringer ni gange. Første gang i 1982 og senest i 2017. Klubben har således deltaget i UEFA's Champions Cup, Champions League, UEFA Cup, Cup Winners Cup og Europa League. Klubben deltog desuden 12 gange i UEFA's mindre sommer-tips-turnering Intertoto Cup'en. Bemær-

kelsesværdigt er det, desværre må vi sige, at Lyngby Boldklubs fire største europæiske kampe, slet ikke er spillet i Lyngby-Taarbæk Kommune, men derimod i Københavns Kommune. Kampene mod Røde Stjerne fra Beograd, Sparta Prag, Rangers FC fra Glasgow og Club Brugge blev alle spillet i Idrætsparken/Parken på Østerbro, da Lyngby Stadion ikke levede op til UEFA's krav. Senest overkom Lyngby Boldklub i 2017 først walisiske

Bangor City og derefter slovakiske Slovan Bratislava for så at tage til den russiske rigmandsklub FC Krasnodar i Europa League kvalifikationens 3. runde. Havde Lyngby Boldklub besejret russerne, var modstanderen i Play-off runden, igen serbiske Røde Stjerne fra Beograd, men kampen kunne ikke være blevet spillet på Lyngby Stadion på grund af UEFA's krav. I øvrigt blev klubbens 1979-showkamp mod Arsenal FC også spillet i Idrætsparken.

Landspokalturneringen

Lyngby Boldklub har stolte traditioner i Landspokalturneringen, i 2021 kaldet Sydbank Pokalen, der har eksisteret siden 1954. Klubben har til dato deltaget i 66 af 68 turneringens leveår, har vundet tre gange (1984, 1985 og 1990) og været i yderli-

gere to pokalfinaler (1970 og 1980). Klubben er med pt. 181 spillede kampe nummer fem på listen over klubber med flest spillede pokalkampe, kun overgået af AaB, AGF, Esbjerg og Vejle.

Programmet fra Lyngby Boldklubs første pokaltitel. 2-1 sejr over KB.

Lyngby Boldklubs præstationer i Landspokalturneringen:

- 3 x Vinder (1984, 1985, 1990)
- 2 x Finale (1970, 1980)
- 4 x Semifinale (1983, 1987, 1992, 2007)
- 10 x Kvartfinale (1993, 1994, 1995, 1998, 1999, 2000, 2009, 2011, 2012, 2014)
- 4 x 5. runde (1996, 1997, 2002, 2006)
- 10 x 4. runde (1956, 1966, 1967, 1969, 1971, 1982, 2001, 2016, 2018, 2021)
- 14 x 3. runde (1964, 1965, 1974, 1975, 1979, 1986, 1988, 1989, 2003, 2005, 2008, 2010, 2015, 2017)
- 9 x 2. runde (1968, 1972, 1976, 1977, 1978, 1981, 1991, 2012, 2020)
- 9 x 1. runde (1955, 1958, 1959, 1960, 1962, 1963, 1973, 2004, 2019)
- 2 x Ikke kvalificeret (1957, 1961)

181 kampe, 112 sejre, 5 uafgjorte, 64 nederlag og målscore 513-343.

Finaler vundet over: KB, Esbjerg, AGF

Finaler tabt til: AaB, Hvidovre

Semifinaler vundet over: Ikast, Vejle (3 gange), AaB

Semifinaler tabt til: OB, AGF, B. 1903, FC København

Lyngby genvandt pokaltitlen i 1985 med en 3-2 sejr over Esbjerg.

Fodbold for alle

Lyngby Boldklub tilbyder fodbold for stort set alle aldre. For drenge og piger fra 4-5 års-alderen og op til 70+. Klubben har en særdeles stærk Oldboysafdeling, der også er støtteforening for Ungdomsafdelingen. Siden 1996 har Lyngby Boldklubs Oldboysafdeling i samarbejde med Lyngby-Taarbæk

Pokaltitel nummer tre kom i 1990, da AGF blev besejret 6-1 i kamp nummer to. Det første opgør endte 0-0 efter forlænget spilletid.

Kommune stillet med servicefolk og vagter ved Det Kongelige Teaters store forestillinger i Ulvedalene. Afdelingen varetager programsalg, billettering, pladsguides, trappevagter og i 2021 noget

Det Kongelige Teaters scene i Ulvedalene.

nyt: Coronapas-tjekkere. Tirsdag til lørdag i over en måned stiller klubbens Oldboysafdeling med 30 m/k for en 5-6 timers vagt pr. aften. I alt mere end 5.000 timers arbejde, som Det Kongelige Teater honorerer med økonomi til Oldboysafdelingen, hvorfra Ungdomsafdelingen så støttes økonomisk ved udlandsrejser for både bredde- og elitehold. Søren „Målmand“ Jensen og Peter Packness er koordinatorene for Oldboysafdelingen og yder en kæmpe indsats både før og under den knap halvanden måned forestillingerne kører.

Da pige/dameafdelingen blev startet i start 70'erne havde den svære kår i en mandsdomineret klub, men dedikerede og stålfaste ledere sørgede for, at afdelingen fik bedre og bedre vilkår. Nok aldrig helt som man ønskede og håbede, men der skete fremskridt lidt efter lidt. I dag er Lyngby Boldklub heldigvis en fodboldklub, hvor det er lige så naturligt at være pige og kvinde, som at være dreng og mand. Traditionelt har damefodbolden, i dag retteligt kaldet kvindefodbolden, været

god til at fremavle og udvikle frivillige klubledere. Ikke mindst i Lyngby Boldklub, hvor det især i 1990'erne var det kvindelige køn, der markerede sig som frivillige ledere. I 2017 blev DBU/DGI-projektet FodboldFitness for kvinder startet op i Lyngby Boldklub af Nina Okkels Gary. Projektet er for kvinder i alle aldre og uanset niveau. Der er ingen turneringskampe, men intensiteten og niveauet i træningen udvikles og øges efter deltagerens udvikling.

Lyngby Cup

I 1991 tog Lyngby Boldklub, blandt andet med daværende talentchef Kim Lyshøj i spidsen, initiativ til en sommer ynglingeturnering, som skandinaviske klubber kunne bruge i deres opstart til de nationale ligaer og til at udvide netværket imellem dem. Det var altså en turnering for danske, svenske og norske klubber, og første år deltog otte klubber i to puljer: KB, OB, B. 93, Malmö FF, IFK Norrköping, Start Kristiansand, Rosenborg og Lyngby.

Lyngby Cup var en herre eliteturnering, og den blev ret hurtigt udvidet til også at omfatte en juniorturnering for nordiske lande. Islandske, færøske og finske hold blev nu inviteret med. Turneringen var ideel for klubberne i forhold til deres turneringsopstart, og Lyngby Boldklub kunne byde på gode baner og for datiden god indkvartering og forplejning, så det blev en populær sommerturnering. I starten blev turneringen afviklet over en uge, men efterhånden som den blev udvidet, strakte den sig over 14 dage: Først en uge for juniorerne og dernæst en uge for ynglingene, og selvfølgelig

lyngby storcenter
Cup '05

15. INTERNATIONALE U-16 OG U-19 TURNERING - LYNGBY STADION - 18. JULI - 30. JULI

Præsenteres i samarbejde med
Lyngby Uddannelsescenter

med indlagt hviledag, slutspil og finaler med præmiechecks til de vindende hold.

I starten af 00'erne havde turneringen, nu for U16- og U19-hold, sine mest internationale år da klubber fra England, Holland, Tyskland, Spanien, Portugal, Kroatien, Singapore, Qatar, USA og Sydafrika også deltog. West Bromwich, Charlton, West Ham, Cambridge United, Norwich, Heeren-

veen, Rayo Vallecano, Eintracht Frankfurt, Hajduk Split, Odivelas fra Lissabon samt ungdomslandshold fra Qatar og Singapore var blandt de internationale gæster.

Brøndby, KB/FCK, Frem og B. 93 var de faste gæster fra Danmark, men også AaB, AGF, AB og OB deltog jævnligt. Fra Norge var Rosenborg i mange år synonym med Lyngby Cup, og i en årække vandt klubben fra Trondheim stort set hvert år. Stabæk, Brann Bergen, Molde, Tromsø, Lillestrøm, Viking, Vålerenga og Frederiksstad deltog også med førstnævnte som hyppigste deltager fra Norge.

Malmö, Helsingborg, Landskrona, Halmstad og Trelleborg var næsten selvsikrede til deltagelse, og modsat deres norske kolleger, behøvede de „lokale“ svenske klubber ikke overnatte i Kongens Lyngby, men kunne køre til og fra Lyngby på spilletagene. Stockholm-trioen Djurgården, AIK og Hammarby gæstede jævnligt Lyngby Cup, ligesom Brommapojkarna også lagde vejen forbi. Fra Sverige var også Örgryte, Örebro og Lund jævnlige gæster. Fra Island deltog flere Reykjavik-klubber, men dog aldrig samme år. Hyppigste deltager var Fram Reykjavik, men også KR deltog flere gange. HJK Helsinki deltog fra Finland. Turneringen havde skiftende hovedsponsorer, heriblandt GF Forsikring, som var hovedsponsor for turneringen i seks år. Det var det længste navnesponsorat, og i den periode var turneringens mundrette navn: GF Cup.

Turneringen blev afholdt for sidste gang i 2015, hvilket samtidig var turneringens 25 års jubilæum.

Lyngby Boldklubs U/17-hold vandt klubbens egen GF Cup i 2011. På vinderholdet var de senere EM-spillere Yussuf Poulsen (stående nr. tre fra venstre) og Christian Nørgaard (siddende yderst til venstre) samt den nuværende Lyngby-profil Frederik Gytkjær (stående nr. 3 fra højre).

Årsagen til stop var blandt andet, at klubberne nu selv kunne arrangere testkampe mod de internationale klubber de ville. En hel uge med skemalagt program, midt i slutrunder for ungdomslandshold, sammenpressede hjemlige turneringsprogrammer og øgede krav til indkvartering, gjorde det svært for Lyngby Boldklub at tilbyde et produkt, som klubberne efterspurgte. Læg dertil, at 14 dages intens elitefodbold, primært kampe, men også træ-

ning, satte sit tunge præg på Lyngby Stadions baner. Baner som i forvejen var presset af træning og kampe for klubbens øvrige hold.

Sidst men ikke mindst tog 14 dages turnering også hårdt på klubbens frivillige, der knoklede ikke bare under turneringen, men måneder før og dage efter. Det var et større logistik- og forplejningsapparat, som dog med årene blev lettet en smule af, at de fleste overnattende klubber benyttede Scan-

dic Eremitage eller Lyngby-Taarbæk Vandrerhjem. Turneringerne havde desuden bidraget med et fint økonomisk overskud, men til sidst var dette også forsvundet, og det var sund fornuft, om end lidt vemodigt, at Lyngby Cup blev afholdt for sidste gang i 2015.

Lyngby Boldklub kan med stolthed se tilbage på 25 års eliteturneringer på Lyngby Stadion. Lyngby Cup var i mange år den mest eftertragtede og elitære i Norden, og den medvirkede til at udvide netværket for ikke bare vores klub, men også for de mange medvirkende klubber, spillere, trænere og ledere, ligesom de danske dommere fik uundværlige erfaringer og oplevelser. Et utal af spillere har deltaget i Lyngby Cup, og en god del af dem har nået ikke bare professionelt niveau som senior, men er gået hele vejen til den allerøverste scene. Listen er „alenlang“, men et eksempel kunne være Joe Cole, der i 1998 optrådte for West Ham, og Lyngbys egen Yussuf Poulsen og Christian Nørgaard, der i 2021 spillede EM-semifinale.

U/16-turneringen blev ledet af dommere fra Sjællands og/eller Københavns Fodboldommer-Union, mens U19-turneringen hvert år dannede base for DBU's Elitedommerkursus, der blev brugt til at udvælge de næste elitedommere. Mange af DBU's nuværende elitedommere, både kvinder og mænd, har derfor på et tidspunkt været dommere og linjedommere ved Lyngby Cup U/19.

Kommunens fodboldklubber i 2021

Taarbæk Idrætsforening er Lyngby-Taarbæk Kommunes ældste fodboldklub, stiftet i 1908. Klubben

Lyngby Boldklub har udnævnt 16 æresmedlemmer:

1929 Sofus Andersen (medstifter, f. 1897)
1931 Axel Rasmussen
1934 Oluf Palle (medstifter, f. 1901)
1946 Kaj Jørgensen (medstifter, f. 1900)
1956 Poul Larsen
1970 Børge Hess
1972 Hans Aage Bruun
1976 Villy V. Jensen
1980 Herluf Nielsen
1989 Aksel Thulesen
1998 Poul Friis Jepsen
1999 Hans Bjerg-Pedersen
2003 Erling Nielsen
2006 Søren „Målmand“ Jensen
2006 Mikkel Sørensen
2010 Jørgen Lykke

Formænd for Lyngby Boldklub af 1921:

1921-1924 Oluf Palle
1924-1926 Sofus Andersen
1926-1929 Harald Aagesen
1929-1931 Oluf Palle
1931-1931 Louis Schumacher
1931-1933 Sofus Andersen
1933-1934 Oluf Palle
1934-1935 Sofus Andersen
1935-1937 Kaj Jørgensen
1937-1938 R.C. Nielsen
1938-1938 Børge Nielsen

1938-1939 Ulf Hoffmann
1939-1941 Svend O. Meile
1941-1942 Andreas Larsen
1942-1943 Sofus Andersen
1943-1947 Harald Aagesen
1947-1956 Poul Larsen
1956-1958 Egon Christiansen
1958-1961 Hans Aage Bruun
1961-1966 Poul Larsen
1966-1969 Ove V. Jensen
1969-1972 Hans Aage Bruun
1972-1974 Knud Hodal
1974-1998 Hans Bjerg-Pedersen
1998-2006 Mikkel Sørensen
2006-2014 Martin Strouhal
2014-2018 Nicolai Tofte Holm
2018- Jan Lottrup Jonasson

Nuværende formand Jan Lottrup Jonasson blev indmeldt som lille knægt for mere end 40 år siden. Han er fortsat aktiv spiller på veteranholdene. Før han blev formand i 2018, havde han siddet i bestyrelsen siden 2001, så i februar 2021 fejrede Jan derfor 20 års jubilæum i bestyrelsen. Han skrev sig dermed ind i en lille og eksklusiv skare af personer, der har siddet mere end 20 år i bestyrelsen. Om det er i sportsklubber, organisationer eller virksomheder, er så lang tids bestyrelsesmedlemskab efterhånden en sjældenhed.

har hjemme på Trepilevej i udkanten af Dyrehaven, hvilket muligvis er den mest idylliske hjemmebane i dansk fodbold. Om end Taarbæk i dag er lille af størrelse medlemsmæssigt, har den en stor historie, og den har medlemmer, der har styr på den tidlige fodboldhistorie og har gemt mange unikke dokumenter.

Næstældste klub er Brede Idrætsforening fra 1920, som derfor fejrede 100-års jubilæum i 2020 – også i skyggen af covid19-pandemien. Klubben holder til på Brede Idrætsplads på Bredebovej og kæmper med at have baneplads nok. Brede havde i mange år en stærk pige-/damcafdeling, og klubben har opbygget en solid men dog venskabelig rivalisering til Lundtofte Boldklub, der ligger blot 2,5 km. væk.

Virum-Sorgenfri Boldklub, i daglig tale blot VSB, blev stiftet den 24. april 1921, så klubben fejrede også 100-års jubilæum i 2021. Klubben startede under navnet Virum Boldklub, hvorefter „Sorgenfri“ blev koblet på i 1969. I de første leveår havde Virum Boldklub bane på Virum Skole. Siden flyttede den til Brede Skole og dernæst Kongevejens Skole før den i 1957 flyttede ind

på det nuværende anlæg, Virum Stadion på Kaplevej. VSB er i 2021 den 14. største fodboldklub i Danmark, den 4. største klub under DBU Sjælland, og målt kun på pige/dame-medlemmer den 10. største i Danmark.

Lundtofte Boldklub blev stiftet i 1934, men der var allerede tegn på klubben i 1923. Lundtofte Idrætsklub opstod nemlig efter at Lyngby Boldklub i 1923 flyttede fra Lundtofte Flyveplads til en ny bane ved Engelsborgskolen, ca. 7 km. væk. Lundtofte Idrætsklub (hvor fodbold blot var noget af programmet) fik dog i 1927 ikke lov at benytte området mere, så klubbens fodboldafdeling måtte lukke. Den genopstod dog i 1934 som Lundtofte Boldklub, der i dag spiller på anlægget ved Ravnholmvej. Efter en årrække med en form for uskreven „afstand“ mellem Lundtofte og Lyngby, hvilket nok primært skyldtes klublederes antipati for hinanden, har klubberne i dag helt modsat et meget nært samarbejde.

B. 82, Virum er en udbryder i 1982 af Virum-Sorgenfri Boldklub, som følge af divergerende opfattelser af, hvordan en fodboldklub skal drives. B. 82 holder til på banerne ved Fuglsanggårdsskole og er en etableret og veldrevet klub med mange ildsjæle.

Stiftelsesdatoen for Fodboldklubben Lyngby Statsskole (oprindeligt kendt som Lyngby Realskole) er ikke kendt, men i hvert fald var en del af realskolens spillere med til at stifte Lyngby Boldklub af 1921. Statsskolen havde kun seniorfodbold på programmet.

Fodboldklubber i kommunen anno 2021

Taarbæk Idrætsforening (stiftet 23. august 1908)

Brede Idrætsforening (stiftet 20. august 1920)

Lyngby Boldklub af 1921 (stiftet 30. marts 1921)

Virum-Sorgenfri Boldklub (stiftet 24. april 1921)

Lundtofte Boldklub (stiftet 13. august 1934)
B. 82, Virum (10. maj stiftet 1982)

Fodboldklubben Lyngby Statsskole (stiftelsesdato ukendt)

En del af dette indlægs tekst og billeder er også bragt i 2021 på Facebook-siden „Lyngby Boldklub 100 år“.

Flemming Henriksen Taarbæk Idrætsforening

Taarbæk Idrætsforening – en af de gamle klubber i Danmark og den ældste fodboldklub i Lyngby-Taarbæk kommune. Dog har der længe før stiftelsen af foreningen været dyrket fodbold i Taarbæk, om end under meget primitive former. Et bevis herfor var en gammel fane, bærende årstallet 1880, som blev overdraget til Idrætsmuseet.

Jeg har selv været en del af klubben siden jeg var seks år i 1974, med blå knæ og drømmen om at blive som de store landsholdskæmper. Hvis en anden havde skrevet denne artikel, var det måske blevet anderledes. Jeg håber dog, at jeg har ramt noget for både unge som ældre. Ikke mindst håber jeg at have gengivet klubbens historie, så ingen vil være i tvivl om, at klubben altid har bygget på sammenhold og social ansvarlighed. Vi har været med til at sætte præg på foreningslivet i Taarbæk. Derfor er vores motto også „Stolthed og glæde – siden 1908“

Foreningens stifter

I årene før 1908 blev der spillet fodbold i Taarbæk. Theodor Jensen, der senere var medstifter af

foreningen, husker, at han i 1906 var medlem af en lille komité, der var sendt til København for at købe en fodbold. I 1908 gjorde den desværre alt for tidligt afdøde Alexander Olsen det første virkelige forsøg på at dyrke fodbold under et rigtigt foreningsmærke og på en rigtig fodboldbane. Sammen med andre gode folk tog Alexander initiativet til at stifte Foreningen, som fik navnet Taarbæk Idrætsklub.

Med resultatet 5-4 til Hørsholm, blev en af de første kampe spillet i foreningens navn. Kampen blev spillet på en ridebane i Hørsholm, hvor Edvard Yde havde sin debut som 14 årig.

Alexander „Sander“ Olsens første Juniorhold. Der mangler to på billedet, da de nægtede at lade sig fotografere på grund af de havde korte bukser på.

Sjællands fodboldpionerer nummer 1

En af dansk fodbold og Taarbæk Idrætsforenings helt store pionere var Edvard Michael Yde, født 1895 og opvokset under trange kår i Taarbæk. Hele sit liv viede han til fodbolden og var således en del af klubben til sin død. Hans engagement førte ham til topposter inden for fodbold i såvel SBU som DBU. Indenfor samtlige fodboldorganisationer, som han havde med at gøre, har man vist Edvard Yde den ære at tildele ham de højeste udmærkelser i både ind- og udland. I 1956 modtog han Ridderkorset af Dannebrog.

I en alder af 69 år dør Edvard Yde efter længere tids sygdom. For de unge nuværende spillere siger

navnet Yde vel ikke så meget, men vi skylder Ydes mange bedrifter og personlighed stor respekt. På klubbens spillerfest i efteråret 1964 udsatte Old-boys Edvard Ydes – Mindepokal. Et sølvfad der gives til en person eller personkreds som har ydet en stor indsats for klubben.

At Edvard Yde også har været en af klubbens bedste fodboldspillere, kan der ikke være nogen tvivl om. Han var med til at vinde klubbens første mesterskab i Nordre Birks turnering i 1916/1917. En union han senere blev en del af.

Tilbage i 1908 eksisterede der ikke nogen organisation, der lavede turneringskampe for spillere, så alle kampe var med privat initiativ. Senere

Taarbæk Idrætsforening gymnastikafdeling.

opstod en union af klubber, der hed Københavns Amts Boldspil-Union for Landklubber. Vi meldte os straks til turneringen, hvor vi mødte klubber som Taastrup Idrætsklub, Sorgenfri Boldklub, Hørsholm Boldklub og Brede Idrætsforening og vistnok også Skovshoved og Charlottenlund.

Det hele foregik jo under meget primitive forhold, men en ting blev ikke forsømt: Træningen foregik nemlig hver aften, også om lørdagen, og efter træningen gik man ikke af vejen for en løbetur rundt om Klampenborg. Tænk hvilken form vi kunne få vores spillere i, hvis de skulle gennemgå sådan en træning i 2021.

I Alexander Olsens formandstid blev der også dyrket gymnastik. Taarbæk Idrætsforening har udover fodbold og gymnastik også haft håndbold og tennis på programmet.

Alexanders efterfølger Lauritz Jensen opnåede noget så ukendt som et tilskud fra kommunen. Tilskuddet blev givet trods advarende røster imod at ødsle med kommunens midler. På sognerådsmedlemmerne Peter Larsen og Christiansens anbefaling vedtoges det at yde et kontant årligt tilskud af 1 krone pr. medlem. Kontingentet var ikke større end 25 øre pr. medlem om måneden.

Klubbens første skjold

I 1911 blev Edvard Yde, der var temmelig „grøn“ ny formand, men det lykkedes ham dog at holde liv i foreningen trods mange vanskeligheder. Han lod foreningen omdøbe til Taarbæk Boldklub og indførte vores første rød-hvide skjold. Han selv sy-

Klubbens første skjold syet af gamle postjakker.

ede emblemer af postvæsenets røde frakker, til alle medlemmerne, for 25 øre pr. stk.

Alt var primitivt dengang, og generalforsamlinger foregik under åben himmel på sletten, med den runde sten som Tingsten og formandssæde. Der var tre problemer, der skulle klares, før at en kamp kunne spilles søndag formiddag. En times tid inden kampen måtte et par stykker rundt i byen for at skaffe fire til fem spillere. Der måtte ofte bruges kraftige overtalelser, ikke alene overfor de pågældende, men også overfor vrangvillige forældre, der havde brug for drengene derhjemme. Et andet problem var at skaffe fodboldstøvler, det var nemlig dengang ikke alle, der var i besiddelse af disse nødvendige attributter. De måtte ofte lånes hos tredjemand, der som regel ikke var særlig glad, da tredjemand af gode grunde hellere ville spille selv. Sidste problem var transportvanskelighederne, hvis kampen skulle foregå på fremmed bane.

Førstehold fra 1918.

Det gjaldt om at skaffe mindst seks cykler, da der ikke kunne være mere end to på hver cykel.

Et år var første juniorholdet igen ude på en 1½ times lang cykeltur til Islev, før de med sikker hånd kunne tage en sejr, på 7-0 over „Orient“, med hjem på cyklen. I dag ville sådan en bedrift blive betegnet som en halv ironman.

Trods alt foregik der en udvikling, og i 1912 kunne vi stille med to senior- og to juniorhold til kampe hos den nystiftede Frederiksberg Boldklub. Kampdragten bestod af helt hvide trøjer med det rød-hvide skjold.

Soldaterholdet og revyerne

På grund af 1. verdenskrig førte foreningen, som så mange andre idrætsforeninger, en hensygnende

tilværelse. Mange af ledere og spillere var indkaldt til tjeneste og vi deltog ikke i turneringen under N.B.B.U. Vi spillede imidlertid af og til mod soldaterholdet fra Taarbækfortet og blev klar over, at dette talte adskillige fremragende spillere.

Flere militærfolk blev straks anbragt på førsteholdet, og i sæsonen 1916-17 lykkedes det os at vinde N.B.B.U.s mesterskab. Det var i hård konkurrence med „Veto“ fra Hellerup, som vi i den afgørende kamp slog så knebent som 1-0. Denne begivenhed gav interesse for Taarbæk Idrætsforening. Vi fik vind i sejlene, og vi fortsatte om sommeren en række privatkampe for at dygtiggøre os til næste turnering. Der blev i disse kampe anvendt det gode princip at lade unge spillere tage chancen, ligesom der også blev ar-

rangeret juniorkampe for at udvikle dygtigheden hos «de små».

Foreningen har altid været kreative når det gælder det sociale og at tjene penge. I 1919 gik tæppet for Kaj Jensens første revy, som Taarbæk Idrætsforening overtog. Der var oprettet et fast teater på „Gl. Bellevue“, et teater, der ganske vist ikke imponerede ved sin størrelse. Der var kun et omklædningsrum, hvilket betød, at herrene måtte klæde om i haven bagved. Det kunne have sine ubehageligheder i tilfælde af dårligt vejr, men den slags bagateller tog man jo med godt humør.

I året 1923 blev der sat punktum for Taarbæk-Revyerne. Tæppet faldt for den sidste revy, som blev betragtet som den bedste. Den kvindelige primadonna var en ung dame, der var elev på „Det ny Teater“. Hun var i besiddelse af et humør og et temperament, som kunne gøre en Liva Weel misundelig. Frøkenens bedste vise var med refrænet: „*Hvor er alle Taarbæks gamle drenge*“, og den blev hamret ind i publikums bevidsthed. I denne revy havde Ingvar Jensen, Svend Nielsen og Kaj Jensen terzet med refrænet: „*Det er en vane, som vi har*“, og revyens skønsang blev sunget af Frk. Olga Jørgensen og omhandlede Dyrehaven.

Banevilkårene i Taarbæk

At fodbold kræver plads, er vist ingen hemmelighed. Der er elleve mand på hvert hold, og uden en bane ingen kamp. Derfor er fodboldbanen et af de vigtigste ingredienser for en fodboldklub. Taarbæk Idrætsforening har kæmpet med dette problem

gennem hele klubbens historie, først og fremmest på grund af byens tætte bebyggelse, der også har umuliggjort at få et idrætsanlæg på privat grund. Det har alle dage betydet et vanskeligt arbejde at være med i ledelsen for Taarbæk Idrætsforening, og næppe nogen anden klub har haft så vanskelige vilkår.

Den første plet vi kender til i Taarbæks fodboldhistorie benævnes som „Skansen“. Det var en lille lysning i skoven ved kirken, der måtte lægge grønsvær til de primitive forsøg på at behandle en fodbold. Det lod sig gøre ved at anbringe fire huer som målmærker. Dette foregik, før Taarbæk Boldklub blev en realitet.

Den første egentlige fodboldbane, der skulle tjene som klubbens hjemmebane, lå syd for Fortet i Dyrehaven. Soldaterne i 1915, fem- til sekshundrede mand, havde i fritiden trampet en tålelig bane, hvor Taarbæk altid kunne træne med to hold inklusive soldaterne.

En af de store dage i foreningens historie oprandt i 1920, da den nye bane ved Trepilelågen skulle indvies. Skovfoged og den daværende formand Axel Løvdal, var drivkraften og han blev senere belønnet ved at blive udnævnt til foreningens første æresmedlem.

Indvielsen af banen foregik ved et stævne, hvori Skovshoved besejrede os i slutkampen med 3-2 i en af de bedste og mest spændende kampe, der var spillet mellem de to hold.

Dyrehaveudvalget, med hvem der i mange år havde været kontaktvanskeligheder, godkendte i 1959 planer for udvidelse af banen, således at der

blev etableret en ekstra bane. Kommunalbestyrelsen i Lyngby-Taarbæk afsatte i første omgang 25.000 kroner og arbejdet kunne igangsættes. Ved etableringen blev banerne indhegnet. Rent økonomisk havde det stor betydning for klubben, at der kunne tages en mindre entré ved turneringskampe. Indhegningen var kun midlertidig, og da banen var robust nok, blev hegnet fjernet igen. Efterfølgende har der kun været hegn en enkelt gang, hvor vi har kunne udnytte at tage entré. Det var i forbindelse med jubilæumskampen mod FC København. Det var et krav fra politiet og vi fik tilladelse fra skoven under betingelse af, at hegnet blev opsat og nedtaget på samme dag.

Op- og nedture også kaldet elevatorhold

Sommeren 1921 startede N.B.B.U.s pokalturnering, og vi var de første til at sætte vores navn på pokalen efter at have besejret Lyngby med 3-1 i finalekampen.

Spillestandarden i sæson 1924-25 var gået stærkt tilbage, da vi havde mistet adskillige gode spillere. Vi nåede første gang bunden af bølgedalen i efteråret 1924, hvor førsteholdet endte uheldig på sidstepladsen, hvad vi ikke havde prøvet siden 1915-16.

I den ordinære N.B.B.U. pokalturnering blev vi atter slået ud i første omgang af Søborg.

Kampen om „Gotfredsen-Pokalen“, der var udsat i 1923, af restauratør Gotfredsen fra Gentofte Hotel, vandt vi med 2-1 over Søborg og vi fik dermed pokalen til ejendom.

Rønne slog os i pinsen på vor egen bane med 3-2 og på Bornholm med 5-0, hvorefter stillingen var lige i kampen om Humlebækpokalen hvor begge hold havde 3 sejre hver.

I vores eget stævne vandt vi derimod i finalekampen over Lyngby 5-1, mens førstejunior tog 1. præmien med 4-0 over Brede og anden junior over Lyngby med 3-0. Endvidere vandt anden senior over Vedbæk med 4-2. Dermed var Taarbæk altså så ubeskeden at tage alle præmierne selv. Måske et plaster på såret i forhold til nederlagene i turneringen.

På grund af Skovshoveds overgang til S.B.U. blev der startet en ny selvstændig turnering om foråret. Taarbæk syntes at kunne starte på en frisk. Vi vandt over Brede 4-1 og Hellerup 5-2, spillede uafgjort mod Lyngby 1-1, Brede 2-2, Hellerup 4-4, medens vi tabte til Lyngby 0-4, hvilket resulterede i andenpladsen efter Lyngby.

Da den nye sæson startede i efteråret, var vi stærke på banen igen og var på ny ved at blive farlige modstandere. Tre sejre og et nederlag til Lyngby, der også var begyndt at spille i S.B.U. fra foråret. Resultaterne var tilstrækkelige til at vinde turneringen, hvilket var en ringe trøst for tidligere års forgæves forsøg på at erhverve sig de ellers fortjente mesterskaber, da Skovshoved og Lyngby var med.

En større glæde var det, at også andetholdet og andenjunior blev nummer et, og selvom førstejunior „kun“ klarede fjerdepladsen, var det alt i alt tegn på en lysere fremtid for fodboldsporten i Taarbæk.

Op og ned gik det – elevatorhold kunne man kalde det. I turneringen 1926-27 skete katastrofen igen da førsteholdet, efter at have klaret sig nogenlunde om efteråret, helt tabte fidusen om foråret og led lutter nederlag, hvilket atter resulterede i sidstepladsen.

Andenjunior, som blev dygtigere og dygtigere, blev nummer et efter en række fine resultater. Æren for juniorenes fremgang tilkom Ingvar Jensen, der havde påtaget sig ansvaret for at være juniorleder.

Fra Tingsten til foderhus

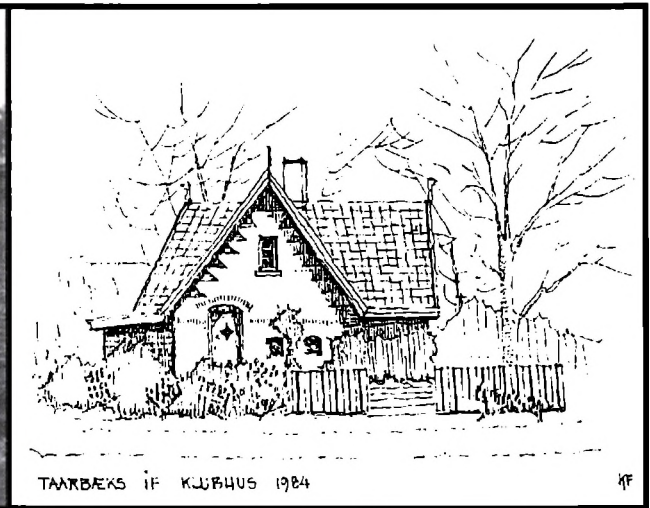
Danmarks smukkeste klubhus ligger uden tvivl i Dyrehaven ved Eremitagesletten, og Taarbæk Idrætsforening er den heldige bruger af huset. Et hus i smukke omgivelser, men det har ikke altid

været så gode forhold vi har haft at dyrke vores sport under.

Der var intet, og flere generalforsamlinger blev afholdt under åben himmel på sletten. Omklædningshus var et ukendt begreb, og gæsterne måtte tage til takke med skyggen af skovens kroner.

I efteråret 1927 indtraf en anden stor begivenhed i foreningens historie. Det var endelig lykkedes at få et omklædningshus, der blev placeret på Statsbanernes grund. På grund af dyrehaverestriktionerne var det ikke muligt at placere huset inde i skoven. Ledvogterens have blev samlingssted for vore spillere, der ikke havde haft tag over hovedet i 19 år.

Begivenheden blev fejret med en indvielses-kamp mod Hellerup og talere ved et lille traktement

*T.h. Det første omklædningshus fra 1927. På billedet ses fanen fra 1880 skænket af brd. Kalko
T.v. Ledvogterhuset tegnet af Keld Frøkjær:*

skovrider Henning Martensen-Larsen, foreningens og unionens formand.

Året 1960 blev et helt stort år for klubben. Kommunen skrev lejekontrakt med Statsbanerne, om leje af ledvogterhuset ved Trepilelågen. Tilkørsforholdene var fine, men ikke praktiske når vi taler parkering. Det skete ofte at en havde parkeret sin bil lige foran den røde låge. Dette bragte selvsagt ikke smilet frem hos skovens folk. Det gav også problemer når der blev parkeret under jernbanebommen.

Skovrideren foreslog kommunen at de kunne få tilladelse til at opføre et nyt klubhus lidt syd for ledvogterhuset, men indenfor Dyrehavens hegn, under forudsætning af at huset blev af træ og i øvrigt indpasset i det særlige miljø. Endelig var alle myndigheder på klubbens side og alle bestræbelser for at få et tidssvarende klubhus syntes at være lykkedes, men der opstod flere problemer og andre modstandere kom til – naboerne. Poul Erik Andersen og Niels Jensen redegjorde over for idrætsskottet, behovet for bygningens størrelse og indretning. Der blev afsat 200.000 kroner på kommunens budget. Det højeste ønske var gået i opfyldelse, klubben kunne den 7. maj 1988 indtage det nye klubhus. I dag drifter vi selv huset med tilskud fra kommunen.

Ny guldalder i jubilæumsåret

Vi tager tilbage til jubilæumssæsonen 1932-33 der blev en ny guldalder for førsteholdet, der udelukkende bestod af oprykkede unge spillere. Medlemstallet, der blev meddelt til S.B.U., var på i alt

250 personer. Selvom foreningens spillere ikke havde været så gode, set med nationale øjne, så havde førsteholdet alligevel formået at holde sig i toppen af konkurrencen med de tilsvarende klubber, gennem de første femogtyve år af foreningens bestående. Det gode humør og ubrydelige kammeratskab var med til at bringe resultaterne trods de svære arbejdsforhold foreningen havde haft. Det er samme tendens vi har set i det tyvende århundrede

Taarbæk Idrætsforening

– at sammenhold og stolthed styrker fællesskabet.

Edvard Yde modtog Danmarks Idrætsforbunds æresnål i guld, og Gunnar Wiggers fik N.B.B.U.s æresnål, der aldrig før var blevet uddelt.

Lige før jubilæumsballet begyndte, blev der afholdt en meget stemningsfuld indvielse af den ny fane, som fru Ziener på damers vegne forærede Taarbæk Idrætsforening. Denne fane er stadig i klubbens besiddelse og opbevares på Taarbæk museum.

Nummer et og to i N.B.B.U.s efterårsturnering 1933 skulle i foråret 1934 danne en oprykningsrække til mesterskabsrækken i S.B.U. Vi blev anbragt i kreds 4, hvor resultaterne førte til en første plads. I kampene om kredsmesterskabet vandt vi over Glostrups mesterhold med 1-0, men tabte desværre i Lendemark med 1-5 efter uventet stærk modstand og med et svækket førstehold. S.B.U. havde turneringsplanen klar, og vi blev placeret i oprykningsrækken.

Kontingent og økonomi

At drive en idrætsforening er ikke gratis og der skal skaffes penge. Taarbæk Idrætsforening har i det meste af klubbens hundrede års historie været afskåret fra at tage entré til klubbens kampe og aktiviteter, når de har forgået inden for Trepilelågen. I stedet har vi måtte bruge ekstra mange ressourcer på at lave forskellige tiltag. Selvom det til tider har været hårdt, har det også været sjovt og givet et godt kammeratskab.

I klubbens første leveår var størrelsen på et kontingent femogtyve øre pr. medlem om måneden. Ikke alle har været lige flinke til at betale kontin-

Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har betalt Kontingent for April 1937 med 200 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.	Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har betalt Kontingent for Maj 1937 med 200 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.
Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har betalt Kontingent for Marts 1937 med 200 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.	Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har bet. Ulykkesforskr. for Foråret 1937 med 100 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.
Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har betalt Kontingen for Januar 1937 med 200 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.	Taarbæk Idrætsforening Medlem Nr. 24 har betalt Kontingent for Februar 1937 med 200 Ø. A. P. Andersen, Kasserer.
Taarbæk Idrætsforening	
1937	Medlemskort Nr. 24
for <i>L. H. Rafsø, Kirkevej 1</i>	
<small>HELLERUP BOKTRYKKERI CALLISØVEJ 7</small>	

gent, men i det store hele er det gået nogenlunde med at få kradset pengene ind.

Kontingentet er selvfølgelig klubbens livsnerven. Bestyrelsen har den holdning at kontingentet skal være så billigt som muligt, for at sikre at de unge spillere der, selv skal betale kontingent, har råd til det.

I foråret 1934 opstod der megen diskussion om kontingentforhøjelse for seniorer i fodboldafdelingen. Generalforsamlingen forhøjede kontingentet med 2,- kroner pr. måned, så medlemmerne kunne få alle rejseudgifterne dækket af foreningen.

Den økonomiske situation blev en trussel for

foreningens eksistens i 1935. Regnskabet udviste et underskud på kroner 1.500,- som der ikke kunne ses nogen udvej for at fremskaffe. Den dårlige forsommer havde betydet manglende tilslutning til tennis, hvorimod udgifterne var faste. Desuden havde fodboldturneringsordningen været for kostbar. Endelig var havnefesten blevet ødelagt af regnvejr, hvorfor overskud var blevet formindsket betydeligt. På generalforsamlingen blev der rettet en kraftig appel til medlemmerne om at holde sammen og være med til at genrejse foreningens status, først og fremmest ved promte betaling af kontingentet.

De lokale forhold både med hensyn til bane og indtægtsmuligheder var vanskeligere end nogetsteds, og der arbejdes med den største opofrelse fra medlemmernes side end i andre foreninger. Efter ansøgning til sognerådet og med velvillig støtte af overlærer Jakobsen og skovfoged Axel Løvdal lykkedes det at opnå øjeblikkelig hjælp, som bragte foreningen udover det kritiske punkt, hvor det ellers syntes uundgåeligt at måtte standse betalingerne. Et middel til at skaffe penge til den betrængte kasse var andespil på Taarbæk Hotel med mange og fine gevinster og efterfølgende selskabeligt samvær.

Der blev taget hul på 1936 med håb og optimisme. I slutningen af 1935 var den økonomiske situation blevet nogenlunde reddet. Først og fremmest takket være støtte, men også som følge af at medlemmerne forstod betydningen af at betale kontingent. Den værste gæld var ryddet af vejen, og restancerne så godt som væk. Der var pænt overskud

på de to andespil og en god økonomisk ordning til gymnastikken.

Tidligere i foreningens historie havde Taarbæk Idrætsforenings karneval altid været et tilløbsstykke. Den 1. februar 1936 kunne foreningen igen råde over Taarbæk Hotel og fik stablet et nyt karneval på benene.

Siden 1936 har Taarbæk Idrætsforening været kreative når vi taler om at tjene penge. Adskillelige Karneval, havnefester og loppemarkeder har foreningen afholdt. Her kan vi ikke undgå at nævne en af de andre store Taarbæk Koryfæer Mr. Taarbæk alias Niels „post“ Jensen. Der har ikke været et arrangement, som Niels ikke har været fadder til.

Niels Jensen er den, der har siddet længst i klubbens bestyrelse fra 1953 frem til 2002. Han var foreningens næstformand gennem mere end tyve år. Han blev endvidere valgt som suppleant til Taarbæk Idrætsforenings hovedbestyrelse i 1955. Der er ikke plads i denne artikel til alle Niels bedrifter, men i bogen *Taarbæk Idrætsforening – gennem 100 år* får han sin berettigede anerkendelse.

Andespil og Banko på Taarbæk og Ordrup Kro der sidenhen blev til Bankoclanen. Med Niels i spidsen afholdt de bankospil i Østerbro sportscenter og derigennem blev der tjent op til 138.000 kroner et år, som gik til fodbolden i Taarbæk.

Ved Det Kongelige Teaters indrykkende i Ulvedalene, stillede klubben medhjælperne til rådighed.

Tommy Frederiksen havde fået ideen til at samle landets bedste fodboldspillere til et indendørsstævne med flotte præmier og i 1977 afholdt vi Ta-

Formand Poul Erik Andersen tv, med Bancoklanen. Niels Post er selvfølgelig fotografen.

arbæk Cup med Dubonnet som sponsor i Lyngby Hallen. Stævnet blev meget hurtigt et af vinterens største og bedste indendørsfodboldstævner, hvor alle de kendte divisionsspillere stillede op. Stævnet gav et rigtig godt overskud til ungdomsafdelingen.

Støtteforening kaldet „TIFs Venner“ oprettes i 1988 med det formål at hjælpe foreningen med at skaffe penge gennem blandt andet sponsorater. Foreningen eksisterer i dag og holder fast i de lokale og trofaste sponsorer.

Det kommunale tilskud har været af stor betydning, og i starten af tresserne, var det årlige tilskud på 1.500 kroner, som den betrængte kasserer straks lagde i den slunkne kasse.

I 1992 blev der lavet en selvforvaltningsaftale med kommunen. Vi skulle drive klubbens faciliteter mod at kommunen udbetalte et beløb to gange årligt til at dække udgifterne. I dag drives klubben på samme måde, og vi står selv for alt, der vedrører driften i klubhuset.

„Krølben“ som træner

N.B.B.U. stillede Sophus „Krølben“ Nielsen til rådighed som træner til unionens klubber.

Der var desværre ikke trængsel ved Trepilelågen på disse aftener, men de der deltog, fandt ud af hvor vigtig træningen er. Sophus „Krølben“ Nielsen var den første spiller nogensinde, der scorede 10 mål i en officiel landskamp. Det skete i 1908, da landsholdet spillede semifinale mod Frankrig ved OL. Danmark vandt 17-1.

Pokalen snuppet fra Lyngby

Vi tager tilbage til 1937 hvor førsteholdet leverede et meget sløjt spil i pokalsemifinalen imod Brede. Kampen blev dog alligevel vundet med 3-1 og efter denne kamp havde ledelsen ikke megen tiltro til vort hold, der stillede op mod Lyngby på banen i Skovshoved.

Trods baneleje kunne Skovshoved ikke overlade os den nye bane, der var forbeholdt en ligegyld-

dig kamp for juniore. Spillet var nok noget bedre end i Brede, men det kan ikke nægtes, at Lyngby var fælt overlegne i 1. halvleg, det til trods kom vi foran med 2-0.

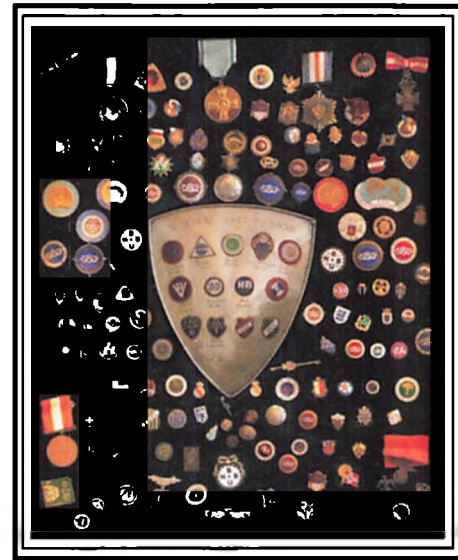
I 2. halvleg bed Taarbæk tænderne sammen for at holde det vundne forspring. Taarbæk måtte kapitulere over for et godt skud af Lyngbys c. forward. Situationen syntes dog ikke at røre vort forsvar særligt, når der blev spillet „engelsk“ med et mislykket resultat.

Hvad sker der når hele modpartens hold angriber? Det svage holds angreb bliver farligere, og det var i hvert fald meget letsindigt af Lyngby, at man et øjeblik lod Finnerup være uden bevogtning, for i samarbejde med et par enkelte medspillere for han pludselig igennem hele Lyngbys forsvar og sikrede os sejren ved et flot mål til resultatet 3-1. Derfor var det meget velfortjent, at det var Willy Finnerup der modtog pokalen.

Denne pokalfinalesejr kom nøjagtig tyve år efter, at vi vandt den første gang, mærkeligt nok denne gang også over Lyngby med 3-1.

N.B.B.U. og FIL

I 1938 gik den ikke længere. Vi mødte igen Lyngby der snupede pokalen med en sikker sejr på 5-1. Det var samme år som Nordre Birk Boldspils Union fyldte femogtyve år og havde indbudt en talrig kreds af gamle fodboldkæmper. Der taltes mange smukke ord om fortiden og datiden. Lauritz Hartoft og Edvard Yde hyldedes stærkt og fik hver overrakt et smukt sølvskjold med samtlige foreningers emblemer påsat. Dette skjold havde Ed-

Edvard Ydes emblemtavle som i dag pryder klubhuset. I midten ses N.B.B.U.s jubilæumsskjold.

vard sat i et lille skab omkranset en mængde andre pins, han havde modtaget gennem tiden. Dette lille emblemskab er klubben stadig i besiddelse af, og det pryder i klubhuset.

Kommunen havde stillet krav om dannelse af en Fællesrepræsentation for klubberne, med hvilken kommunen kunne forhandle om de fremtidige udgifter til idrætsanlæg m.m. Edvard Yde og Rafsted deltog i et møde indkaldt af Lyngby Boldklub, og man afventede herefter et svar fra kommunen om den nærmere hensigt med sådan et udvalg. Fællesrepræsentationen for Idrætsforeninger i Lyngby blev stiftet i 1941 med 9 klubber.

Når Taarbæk ikke indgik i navnet på sammenlutningen, var det fordi, FIL i første omgang ude-

lukkende var en sammenslutning af foreninger i selve Lyngby. Vedtægterne blev ændret således at sammenslutningen kunne omfatte idrætsforeninger i hele Lyngby-Taarbæk kommune.

Forslaget blev vedtaget, og fra denne dato stod FIL for: Fællesrepræsentationen for Idrætsforeninger i Lyngby-Taarbæk kommune.

Taarbæk Idrætsforening var ikke med i sammenslutningen fra start, fordi foreningen mente at tidspunktet var for kompliceret til at binde foreningen. Det skyldtes blandt andet, at skovvæsenet ikke altid har været så imødekommende over for idrættens ønsker om plads til udfoldelse. Der gik nogle år, før Taarbæk Idrætsforening blev medlem af FIL, som vi siden har været medlem.

Vejen til mesterrækken

Tilbage på fodboldbanen i 1940 hvor Taarbæk blev en sikker vinder af oprykkningsrækken med seks kampe og tolv point. Som vinder af rækken skulle der spilles kvalifikationsturnering om oprykning til mesterrækken.

Der var 2000 mennesker omkring banen til at overvære Taarbæks første kamp mod Roskilde Boldklub af 1906. Kampen var ventet med stor spænding, og i almindelighed nærede man betydelig tillid til Roskildeholdet, men den frygtindgydende opstilling, som Taarbæk kom med, blev modtaget med al respekt. Det var jo ikke almindeligt, at et provinshold kom med to landsholdsspillere. Henry Nielsen var placeret som centrehalf, og

*Sjællandsmestre
1940.*

hele kampen igennem lå han som tredje back, og dette system havde Roskilde aldrig lært.

Det var den anden landsholdsspiller, Ove Sørensen, der lavede kampens eneste mål, og sikrede Taarbæk sejren.

Returkampen mod Roskilde blev spillet på Skovshoveds bane. Første halvleg endte med 0-2 til Roskilde og havde nær slået Taarbæk ud af fatning, med indbyrdes skænderi hos Taarbækspillerne.

I anden halvleg begik Roskilde den fejl, at spillede et ret åbent spil foran mål, i stedet for at „lukke“ af. Den fejl, kombineret med, at Taarbæk havde sat Henry Nielsen frem som centreforward, gik det bedre for os. Med al sin magt og væld og uden hensyn til spil trumfede Henry Nielsen sine angreb igennem, og man var ikke mange minutter inde i halvlegen, før Taarbæk fik sit første mål, og femten minutter efter var stillingen lige. Da der manglede ti minutter, fik Taarbæk to straffespark, der begge gik ind, og som blev det store samtaleemne blandt publikum efter kampen. Selv de stærkeste Taarbæktilhængere gik imod disse kendelser, og avisernes overskrifter fortalte om „En dommersejr til Taarbæk“.

Den afsluttede kamp i kvalifikationsturneringen blev spillet mod Lyngby på Engelsborgbanen. Ove Sørensen scorede hattrick og afleverede til slut en mønsterbold til Einer Marcussen, der scorede kampens fjerde og sidste mål. Taarbæks forsvar var som i så mange af de andre kampe, som en mur at komme igennem.

Sikker vinder af turneringen, og Sjællandsmester i oprykningsrækken, blev Taarbæk Idrætsfor-

ening og skulle spille i mesterrækken fra sæsonen 1942 med Lyngby og Roskilde.

En ualmindelig vellykket sæson

Året 1946 skulle vise sig at blive et af foreningens til dato bedste år på fodboldbanen.

Tirsdag 9. juli 1946 afgjordes finalekampen om Sjællandsmesterskabet. Omkring 1200 tilskuere overværede kampen mellem Taarbæk Idrætsforening og Birkerød, i Skovshoved Idrætspark, der til det sidste bragte spænding for at finde vinderen. Taarbæk vandt lodtrækningen og valgte sol og vind som medspiller i første halvleg, hvor der straks opstod farlige situationer foran begge mål.

Efter tolv minutters spil fik Birkerød mål og straks i anden halvlegs første minut fik Birkerød et let mål, og førte nu 0-2. Det kunne på dette tidspunkt have været 0-3 da Taarbæks målmand reddede et straffespark.

Efter et kvarters spil i anden halvleg gik det fremad for Taarbæk. Vi fik tilkendt et straffespark, som Adolf Bechmann, scorede sikkert på og fem minutter senere udlignede højre half Viggo Olsen, der scorede på et hårdt langskud, der ramte en modspiller på vejen mod målet og ændrede kurs, så den fortsatte sin stærke fart ind i målet til 2-2.

Birkerød var atter foran med et skud fra spidsvinkel, der nærmest gik under målmanden ind i nettet. Glæden var imidlertid ret kort, da der atter blev dømt straffespark mod Birkerød. Det var hårdt dømt, men fuldt ud korrekt, idet tacklingen var helt uden mening. Adolf Bechmann scorede atter sikkert til 3-3. Ingen af holdene var i stand til at score

flere mål i den ordinære spilletid, så der måtte omkamp til.

I begyndelsen af de sidste femten minutter havde Birkerød lidt mere af spillet, men gnisten havde forladt dem. I 117 minut scorede Ove Hansen sejrsmålet til 4-3 på nært hold uden chance for målmanden. Målet udløste et landskampagtigt brøl fra tilskuerne, og holdkammeraterne var ved at flå den lykkelige målscorer. Taarbæk Idrætsforening var blevet Sjællandsmester i mesterrækken, for første gang i klubbens historie.

Holdet, med træner Ove Sørensen vandt også Nordre Birks A Pokalturnering og Firkantturneringen.

11 år i Sjællandsserien var ikke de andres kop te
I foreningens jubilæumsår 1946 skulle Taarbæks sjællandsseriehold spille mod Lyngby, der i disse år indtog pladsen som den ny arvefjende. Taarbæk

Sjællandsmestrene fra 1946.

Idrætsforening fik megen ros fra omverden, fordi foreningen havde klaret sig så godt sportsligt trods de usædvanligt trange kår, vi havde at arbejde under. I otte år havde vi haft plads i Sjællandsserien.

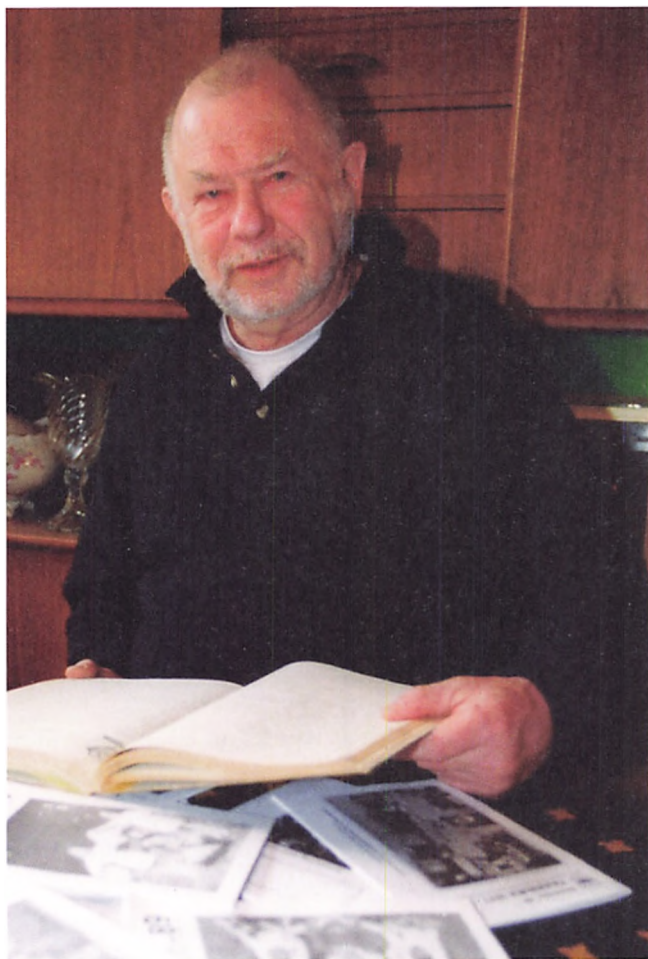
Mesterrækkeholdene fra 1941

Endnu et jubilæumsår bliver indtaget i 1958 og der var arrangeret en sportsuge, hvor en af hovedbegivenheden må siges at være kampen onsdag aften mellem Taarbæks og Lyngbys mesterrækkehold fra 1941. Spillerne måtte støve støvlerne af fra dengang. To af de gamle kæmper, Werner Hansen (Taarbæk) og William Andersen (Lyngby) blev interviewet til Lyngby-Taarbækbladet, som begge mente at det vil lykkes at møde med næsten helt intakte hold, fra 1941, til denne fornemme jubilæumskamp. I ungdomsrækkerne var der også samlet klubber fra lokalområdet med Virum, Brede og Vedbæk som modstandere.

Det største jubilæumsønske klubben havde, var et tilsagn om snarlig ordning på forholdene for spillerne i Taarbæk Idrætsforening og som beskrevet tidligere fik klubben ledvogterhuset som klubhus i 1960. Samme år som en epoke i Taarbæk Idrætsforenings historie så ud til at være slut. Hovedforeningen afholdt generalforsamling 18. maj 1960, og denne er den sidste, der er refereret i protokollen. Dette vil jeg tolke som værende slut tidspunktet for hovedforeningen, og de enkelte afdelinger med tennis, gymnastik fortsætter herefter som egentlige foreninger. Taarbæk Idrætsforening dyrker herefter kun fodbold.

Nyt medlemsblad

I mange år havde klubben været uden et medlemsblad. De tidligere forsøg var hver gang gået i sig selv. Det første blad blev en realitet i april 1935.

Mr: Taarbæk alias Niels Jensen. Taarbæks største redaktør:

Bladet „Medlemsblad for Taarbæk Idrætsforening“ bestod af H. O. Andersen og Edvard Yde som redaktion. Det var skrap læsning, for under overskriften „Foreningens fremtid“ skrives der om den indvarslede generalforsamling, som måtte blive en af de vigtigste i Foreningens Historie.

Marts 1961 blev så startskuddet til „Nyt fra TIF“, der bestod af fire tætskrevne A4 sider med informationer om alt fra sladder til vigtige meddelelser om fodbolden i Taarbæk og blev udgivet i 300 eksemplarer. Dette startskud skulle vise sig at holde, for i julen 1973 udkom første nummer af „Taarbæk Nyt“. Redaktøren havde fået et samarbejde med sangforeningen Brage, Taarbæk Sejlklub, Taarbæk Tennisklub og Taarbæk Grundejere- og kommunalforening om et fælles blad. Taarbæks karakter som selvstændigt bysamfund måtte bevares, og til dette formål var bladet den rigtige løsning. Aftalen mellem foreningerne var at udsende fire numre af „Taarbæk Nyt“ om året. Taarbæks største avis så hermed dagens lys og udgives stadig af foreningerne i Taarbæk.

Store forhold

Vores lille klub var efterhånden ved at vokse op til en storklub, hvad det kvantitative spillermateriale angik. I 1962 var der for første gang i foreningshistorie tilmeldt fire seniorhold og fem ungdomshold til S.B.U.s turnering. Det medførte selvfølgelig noget besvær med hensyn til placeringen af selve træningen, og træningen blev delt over fire aftener og spillerne i to puljer. Det betød, at første- og andeholdspillere trænede sammen og tredje- og fjerde-

holdspillerne sammen på to andre aftener. Det gav også nogle udfordringer for spilleudvalget, når de skulle foretage op- og nedrykning af spillere fra de to træningshold. At fortælle en tredje- eller fjerdeholdsspiller, at han skulle rykke op var meget sjovt, mens det var mindre morsomt, når en første- eller andenholdsspiller skulle degraderes.

Ungdomsafdelingens afslutningsfester var tilbedsstykker, hvor Niels Jensen lavede konkurrencer, som vi den dag i dag er mange, der vil kunne genkende. Med bind for øjnene, så de unge spillere kunne made hinanden. Spisning af napoleonskager med hænderne på ryggen og pakke hinanden ind i

toiletpapir. Efter disse konkurrencer blev der serveret lagkager og sodavand. Aftenens højdepunkt var uddeling af pokaler af formanden.

En af de ting, der var at glæde sig over i 1963, var indvielsen af den nye bane, som var en tiltrængt udvidelse, idet vi med ni hold i klubben havde brug for to baner.

I 1964, samme år som Edvard Yde dør havde bestyrelsen ansat Benny Glyver som ny træner.

Han havde opnået gode resultater i den klub han kom fra, så det var med glæde, at medlemmeme kunne byde ham velkommen. Det kunne dog ikke rode bod på den fiasko som afslutningsfesten blev

Ynglingehold fra 1965.

det år. Musikken sendte afbud dagen før, og det orkester, der blev fremskaffet med en dags varsel, nedlagde arbejdet kl. 24.00 efter forskellige mere eller mindre saglige meningsudvekslinger. Medlemmernes utilfredshed med arrangementet har tilsyneladende fået nogle af deltagerne til at tage forskellige effekter med hjem fra kroen for dog at føle, at de havde fået lidt med hjem. Der blev fjernet tolv små keramikkrugger og otte keramik lystestager. Bestyrelsen appellerede til, at effekterne blev leveret tilbage af hensyn til foreningens ry og rygte. De skyldige kom ud af busken og fik leveret effekterne tilbage til kroen.

Jubilæum med format

Benskiner blev obligatoriske i alle ungdomskampe i jubilæumsåret 1968. Hvis dommerne blev opmærksomme på, at spillerne ikke bar benskiner, skulle de pågældende bortvises fra spillepladsen, indtil forholdet var bragt i orden.

Klubben havde tilmeldt tre seniorhold og fire ungdomshold, og med et Oldboys hold kunne man konstatere, at klubben havde en anelig bredde.

Jubilæumsåret blev en økonomisk succes for klubben, hvor havnefest og loppetorvet bidrog med god økonomi. Foreningens 60 årsdag blev afholdt på Taarbæk Kro med aftenens højdepunkt hvor ungdomsleder Erik Petersen blev udnævnt til æresmedlem.

Kommunens bedste idrætsleder

Der gik ikke lang tid før Erik Wellner Petersen, bedre kendt som „Basse“, igen skulle hædres.

Erik havde studeret fodbold i Stockholm og det var gennem Ove Sørensen, den tidligere landsholdsspiller, han fik interesse for trænergerningen, som han udbyggede ved at deltage i alle betydende trænerkurser i DBU og SBU.

I januar 1969 overrakte borgmester Fenneberg Lyngby-Taarbæk kommunes idrætspris 1968 til Erik Petersen for hans store arbejde med ungdommen i Taarbæk.

Det var en både glad og stolt Erik Petersen, der ikke undlod at komme med et ønske om at kommunen ville give Taarbæk endnu en bane samt nogle bedre vintertræningsforhold.

Netop i ungdomsafdelingen blev der indledt et samarbejde mellem Vedbæk, Søllerød, Hørsholm og Taarbæk. Samarbejdet fik navnet „KYSTAL-LIANCEN“ og skulle vise sig at blive et langt og godt samarbejde.

Første aktivitet blev en Sverigestur, hvor tolv drenge samt ledere tog af sted i biler mod Stönhult i Skåne. Turen indeholdt alle de elementer, der gør disse ture til nogle kæmpeoplevelser for deltagerne. Per Nygaard kendte „en ny ret“, hvorefter han hældte saftvand over pølserne. Da Hattemageren blev vred, sagde Niels, at det var ham der havde gjort det, og han blev så beordret tidligt i seng. På værelset udlagde „Buller“ giftgas over hele lokalet. Hvis der endelig var én, der faldt i søvn, vågnede han med tandpasta i hele hovedet, hvad har man ellers tandpasta til på sådan en tur. Havde alle sovet lidt mere den aften, havde resultaterne dagen efter, måske vist sig på fodboldbanen. Det gjorde den ikke men kammeratskabet blev dyrket.

Når man virkelig går op i sin sport, er der ingen, der skal komme i vejen for den, ikke engang præsten i Taarbæk. Henrik skulle spille turneringskamp, men skulle også konfirmeres på samme tidspunkt. Gode råd var dyre, og sende afbud ville Henrik ikke, og konfirmeres skulle han jo også — hvad gør man så. Jo – Henrik fik flyttet konfirmationen fra klokken 10 til 11, og fodboldkampen fra klokken 10 til 9, og på den måde nåede Henrik begge dele. Det eneste, der ikke helt klappede i arran-

Borgmester Paul Fenneberg overrækker idrætslederprisen til Erik i 1969.

Taarbæks første sæt tøj med reklamer fra ADS (Anker Data System i 1972).

gementet, var Henriks forældre, der skulle komme med konfirmationstøjet efter kampen — de kom så sent, at de efter en hastig omklædning af Henrik alle måtte tage en taxa for at nå konfirmationen.

Reklame på tøj

Reklameme var nået til Dansk fodbold, og de fleste divisionsklubber havde fået reklamer på trøjerne. Det var lykkedes klubbens energiske bestyrelse efter lang og moden overvejelse samt forhandling på højeste plan at finde en sponsor til førsteholdet. Trøjerne blev for første gang prydet med reklame fra ADS i sæsonen 1972.

En sjælden præstation

I 1976 blev der afholdt et sjældent jubilæum i dansk fodbold på det tidspunkt. I kampen mod

Hundested stillede Henri „Lillebror“ Larsen, op til sin kamp nummer femhundrede for Taarbæk. Henri er i øvrigt far til EM topscoren fra 1992, Henrik „Store“ Larsen.

Næsten tyve år på førsteholdet var en præstation af format. Altid pligttopfyldende til træning, altid forrest, når der skulle kæmpes, altid forrest, når der skulle gives et ekstra nap, frisk og udhvilet, når han skulle i kamp, altid i godt humør. Han havde endda kræfter til overs til at træne vores juniore. Når vore modstandere så, at „Lillebror“ var med — så var de allerede rystede — „pas på ham den

lyshårede der, han er farlig“. I en alder af 39 år blev „Lillebror“ igen fremhævet, da han rundede sin førsteholdskamp nummer sekshundrede.

Der var kommet pigefodbold til Taarbæk, men pigerne var endnu ikke med i en turnering, og det blev kun til en kamp mod Hørsholm, der til gengæld blev slået med 7-0. Standarden i S.B.U.s turnering var så høj, at det var klogt ikke at tilmelde dem på dette tidspunkt. Fra 1976 begyndte pigerne at spille i SBUs turnering.

Sammen med Henri „Lillebror“ Larsen, var et andet stort navn for ungdomsafdelingen, Søren

Træner Søren Spætte. Bagerst tv. ses vores nuværende formand Morten W. Larsen.

Pigefodbold, fra venstre Dorthe, Nanna, Lisbeth, Dorthe, Merete og Søren Spætte.

„Spætte“ Hillestrøm med til at lave fine resultater. I sæsonen 1977 placerede juniorene sig ligesom damejuniører, som nummer tre. Drengene og Lilleputter blev kredsvindere i efteråret, og småpigerne endte på tredjepladsen. Miniputterne gjorde det så godt, at de blev toere.

Fra LBK til TIF

I starten af 1978 indtraf en vigtig begivenhed i TIF's nyere historie. Storklubben Lyngby begyndte at forsømme sin sekundaafdeling på grund af tidens professionelle strømninger. Denne forsømmelse fik mange spillere til at søge nye jagtmarker, og heldigvis faldt valget på vores forening.

Der var brug for de nye spillere, for træningen i vinterperioden havde været lige så dårlig som den

plejede. Klubbens nye chefræner Per Nielsen fik en opgave, der ikke var nem. Han skulle føre førsteholdet tilbage i serie 2. Sammen med Per var der tilgang fra Lyngby med målmand Søren Jensen og nogle friske unge mennesker, som trængte til luftforandring. Alle spillere, der på hver sin måde satte deres præg på klubben.

Fodboldrejser

Der havde været ture rundt i landet gennem tiden for fornøjelsens skyld og ungdommen havde rejst til Sverige med Kystalliancen. Overskuddet fra Dubonnet Cup var med til at sende tolv pigespillere til Norway Cup i 1979. Alle spillere blev pakket i seks biler og af sted mod Ekebergsetten i Oslo. Resultatmæssigt gik det ikke så godt. Men som de sagde „Det regnede hele ugen, og banerne var mudrede, så kan man jo ikke forlange så meget“. Det ligner ellers ikke Taarbæks piger at beklage sig på den måde. Alle var enige om, at turen skulle gentages i 1980. En epoke med mange fodboldrejser var begyndt.

Den helt store tur kom i 1983 hvor jeg selv skulle med juniorene og Vedbæk boldklub til Clarence i staten Buffalo, USA. Vi skulle bo privat hos hver vores familie og vores værter havde lavet et spændende, men også meget stramt program med amerikansk fodbold, Niagra Falls, Darian Lake, besøg hos Kodak og vi nåede sågar med i morgen TV. Fodboldresultaterne var nogenlunde: to vundet, tre tabt og en uafgjort. Vores hold bestod af små spillere, i forhold til vores amerikanske modstandere

der ikke leverede det bedste fodbold, men gjorde brug af hårdt spil.

Netop dette juniorhold havde et sammenhold og en glæde ved fodbolden, der har givet venner for livet. Vi var nogle stykker fra dette hold, der afholdt vores første julefrokost i 1984. Den dag i dag holder vi stadig julefrokosten og flere har stadig noget med ledelsen at gøre. Fodbold kan noget der som en holdsport.

Det sammenhold er typisk for Taarbæk Idrætsforening. At en forening kan give sine spillere sådan en oplevelse, er årsagen til at jeg stadig har lyst til at bidrage med det organisatoriske arbejde.

Det blev til genhusning i Taarbæk 1984 hvor vi

på vores måde fik vist amerikanerne mange danske traditioner.

Holdet der i 1990 deltog i Holland Cup var så heldige at blive inviteret til USA. Det var Clarence Soccer Club der gerne ville gentage succesen fra 1983-84.

Sommerturen i 1992 bød også på overraskelser. Vores juniorspillere husker nok turen med toget til Verona i Italien. Holdet kom i en superpulje med hold fra Belgien – USA – Ungarn – Danmark. En uforglemmelig dag blev det i Caneva vandlandet ved Gardasøen, idet en af Danmarks mest populære fodboldspiller nemlig Preben Elkjær pludselig dukkede op.

Ungdom på udvekslingstur til Clarence, Buffalo, USA i 1991.

En tur der nok helst vil glemmes var turen til Wolfberg i Østrig, som skulle afholde stævne for første gang. Efter indkvarteringen på en skole startede turneringen med parade gennem den smukke by med velkomstceremoni forestået af borgmesteren. Vi var indkvarteret på en af byens store skoler. Den skønne bjergluft blev hurtigt erstattet af et mareridt uden lige. Tre drenge begyndte at kaste op og fik høj feber. Der blev tilkaldt læge, der mente, det „bare“ var en virus. Det var en virus – en slem én og inden længe var der sygdom blandt de 400 indkvarterede spillere. Vi gruede for turen hjem i bilerne.

De unge talenter årgang 1986-87 var med familier inviteret til turnering i Torino, hvor de skulle bo privat hos de italienske værter. Holdet havde solgt kaffe, pølser og kage i Dyrehaven og arrangeret kuglegætter i Havnekiosken for at skaffe midler til turen. Det hjalp også gevaldigt på økonomien, at SAS var blevet sponsor og kunne flyve alle direkte til Torino til samme pris, som en togtur ville koste.

Juniorerne havde pakket rejsetaskerne i 2007 for at holde deres efterårsferie i Italien, hvor de skulle deltage i Limone Cup der blev afholdt i den smukke natur på Gardasøens sydkyst.

Juniorerne havde tjent penge ved at hjælpe til med afviklingen af Citymail Cup.

Udover de nævnte rejser er det blevet til mange flere i Danske turneringer og store udenlandske. Økonomien er ofte kommet til huse ved at lave arrangementer, loppemarked eller på anden måde sælge lodsedler.

Vandrepokal til TIF

Vi tager tilbage til 1983 hvor bladet „Taarbæk Nyt“ har 10 års jubilæum. Der blev indstiftet en vandrepokal. Formålet med pokalen er at værdsætte en særlig indsats, som foreninger eller enkeltpersoner har udøvet. Taarbæk Idrætsforening blev den første modtager af pokalen. Begrundelsen var, at vi havde præsteret det enestående at holde 75 års jubilæum, og havde sikret os oprykning til serie 1, ikke alene for klubbens bedste hold, men for de tre bedste hold. Pokalen blev overrakt til cheftræner Finn W. Larsen.

Det at rykke en række op betyder selvfølgelig, at man kommer til at møde stærkere hold, og der skal arbejdes noget mere til træning. Det gav desværre lidt problemer med træningstiderne på Lyngby Stadion i vintersæsonen. At vi er en „lille“ klub i alle henseender, kommer stærkt til udtryk når træningstiderne skal fordeles. De „store“, der sidder på de bedste træningstider, vil ikke af med dem, selvom man tidligere har aftalt en bedre fordeling af tiderne.

Trods det velkendte problem, at klubben har et lille opland, kunne vi i 1984 glæde os over at have en forholdsvis stor ungdomsafdeling. Med undtagelse af et ynglingehold havde vi hold i alle årgange.

Endnu en af klubbens organisatoriske begivenheder var ved at nærme sig. Der var skabt mulighed for, at Taarbæk Oldboys kunne sammenlægges med TIF. TOB havde besluttet en sammenlægning på deres generalforsamling og i februar 1986 blev det en realitet. Taarbæk Idrætsforening har haft denne form lige siden.

Brian Overbye, der var en trofast hjælper og god ven af klubben, var død i efteråret 1985. Hvad enten det drejede sig om hjælp i det daglige, sodavand eller øller til fællesarrangementer som f. eks. børnenes juletræsfest eller de voksnes fastelavnssfest -, ja så var Brian altid klar med en hjælpende hånd. En af hans sidste gerninger var at testamentere en halvdel af sit efterladte bo til Taarbæk Idrætsforening og sangforeningen „Brage“. For vores vedkommende, jævnfør Brians sidste ønske, skulle arven fortrinsvis bruges til ungdomsarbejde. Vi nyder stadig godt af denne arv og har sat dem i obligationer.

Poul Erik Andersen, som i øvrigt er redaktør på Taarbæk Nyt i dag, med FIL pokalen i 1988.

Taarbæk Cup for 10. gang

Taarbæk Cups 10 års jubilæum løb af stablen i januar 1987. Aviserne beskrev indendørsstævnet i Lyngbyhallen som „det attraktive i Danmark“. Alle sejl var sat til for at gøre det til en virkelig begivenhed. Det var lykkedes med præmiesum på hele 150.000 kr., og dermed var der sikret deltagelse af en lang række spillere fra så godt som alle 1. divisionsklubber på Sjælland. Der var tilmeldt 24 hold i turneringen fra klokken 10 om formiddagen til finalen klokken 21, stadig med Tommy Frederiksen som den store „sportsdirektør“ og Niels Jensen som „arbejdshest“. Flere end 1.000 tilskuere fulgte spillernes anstrengelser, og stævnet gav ungdomsafdelingen et overskud på ca. 35.000 kr.

Efter mange års venten kom det endelige bevis på at vi skulle have nyt klubhus. Den 2. august 1987 blev det første spadestik taget. Det samlede budget

var blevet for dyrt, så vi kunne risikere at stå uden 1. sal på huset, hvis det ikke havde været for de altid arbejdsomme Taarbækkere. Arbejdet, vi selv udførte i forbindelse med bygningen af klubhuset, blev belønnet i form af F.I.L.'s vandrepokal i 1988.

Fornyet bestyrelse

Det var blevet tid til fornyelse i bestyrelsen i 1989. Den ny formand blev Kaj Landsberger, der havde været suppleant til bestyrelsen. Jeg selv modtog valget som ungdomsleder, og en ny spændende tid begyndte for mig. Andenholdet fik ved sæsonstarten ny træner. Kim Larsen med en fortid som spiller i Lyngby Boldklub og træner af Lyngbys ynglinge vovede springet til Taarbæk.

Året 1990 var et ganske godt år, måske ikke med de store sportslige resultater, men med en masse aktiviteter i klubben. Målet for førsteholdet med at

blive i serie 2 blev indfriet. Andeholdet måtte desværre rykke ud af serie 3, men alle var sikre på at det kun var for en kort bemærkning. Fjerdeholdet fik én sejr, og der var vild jubel på holdet.

Søren Hillestrøm var igen på trænerbænken for ynglingene og havde også erhvervet sig retten til at dømme kampe, da han var blevet sort dommer.

Mesterskabskampe

Taarbæks ynglinge blev kredsmestre i 1991 og skulle spille om Sjællandsmesterskabet. Semifinalen blev spillet en halvkold oktoberdag mod Virum-Sorgenfri på deres bane. Opbakningen til vores hold var stor, og der var dobbelt så mange tilskuere fra Taarbæk som fra Virum. Søren „Spætte“ Hillestrøm og forældrenes tilråb fra sidelinjen fik holdet til at gøre en fantastisk indsats, og kampen endte med resultatet 4-6 til Taarbæk, og vi var klar til finalen.

Til finalen om Sjællandsmesterskabet havde vi desværre trukket udebane mod Vallø. Klubben havde lejet en bus, så vi undgik at køre i private biler og kunne få flere tilskuere med. Der var god stemning i bussen, og Vallø fodboldklub havde gjort meget ud af at skabe de bedste betingelser for en festlig kamp. Musik på banen, gratis kaffe og te til tilskuerne, lotteri etc etc. Helt gratis var det dog ikke, for der var 10 kroner i entre.

Begge hold startede meget nervøst med en del fejlafleveringer og planløst spil, Taarbæk kommer dog foran 0-2. Desværre gør Taarbæk den klassiske fejl. De trækker sig tilbage og overlader midtbanen til Vallø, og kun takket være Majorens emi-

nente målmandsspil lykkes det ikke Vallø at score i disse ti minutter. Vallø spillerne havde fået modet tilbage, og alt lykkedes for dem. De fik seks hjørnespark på striben og fik scoret til 2-2 femten minutter før tid. Otte minutter før tid scorede de til slutresultatet 3-2.

Stor skuffelse for alle, ikke mindst spillerne, som dog fik overrakt S.B.U.s nål som bevis på andenpladsen. Selvfølgelig havde stemningen i bussen været bedre, hvis resultatet havde været anderledes:

På den anden side: fodbold i Taarbæk er ikke kun et spørgsmål om at vinde, men så sandelig også et spørgsmål om kammeratskab og socialt samvær – og her vinder Taarbæk altid.

På sin tresårs fødselsdag den 29. december 1991 modtog Niels Jensen SBU's æresemblem for sit store arbejde for fodbolden i Taarbæk. Han blev ved samme lejlighed udnævnt til æresmedlem af Taarbæk Idrætsforening.

Taarbæks bidrag til EM i '92 I fodboldverden husker de fleste vel nok 1992 for Europamesterskaberne i Sverige. Danmark var kommet med på et afbud fra det jugoslaviske hold, som blev ekskluderet på grund af borgerkrig. Med landsholdsspillere, der allerede var gået på sommerferie, var Danmark ikke spået de største chancer. Men som alle husker overraskede holdet ved at nå til finalen, og der slå Tyskland med 2-0. Taarbæks tidligere drengespiller Henrik „Store“ Larsen kom endda på topscorerlisten med tre mål. I Taarbæk føler vi stadig at vi har andel i den pokal.

Det var knap så morsomt at være hjemme i Taarbæk. Der var en person, der havde set sig sur på

vores mål og fik i løbet af året skåret ti mål over med nedstryger. Om det var en fodboldhader eller en miljøaktivist vides ikke, for personen blev aldrig fundet, men klubben stod tilbage med en stor regning.

Ny træner – nyt system

Det lykkedes, selv om det ikke var kønt, at bevare klubbens førstehold i serie

2. Det var først på allersidste spilledag, at holdet sikrede sig endeligt, ved at spille en gyser af en kamp 4-4 mod Hellebæk.

Førsteholdstræneren var blevet fyret i sommerferien, og Thomas „T“ Jensen blev forfremmet til ny cheftrener. Han skulle vise sig af få stor betydning for klubbens førstehold.

Efter en del nedrykningskampe og venten på resultaterne i Danmarksserien måtte vi se i øjnene, at førsteholdet måtte rykke ned i serie 3. Årsagen skulle findes i manglende vilje og klubånd. Det var så anden gang siden 1988, at holdet måtte rykke ud af serie 2. Det kom ikke som den store overraskelse, da holdet kun lige havde klaret skærene de sidste år.

Chef træner Thomas „T“ Jensen indførte et såkaldt spillesystemskifte fra 3-5-2 til det mere klassiske 4-4-2, der gjorde, at spillerne havde nemmere ved at tilpasse sig nye pladser, og at forsvaret virkede mere kompakt og sikkert. Morten Gram havde et forrygende forår på sin nye position som angriber. Den nyerhvervede målmand, Henrik Larsen, der med sit gode spil i luftrummet, gav forsvaret yderligere sikkerhed.

Anstrengelserne bar frugt og sikrede holdet

sig oprykning til serie 2, hvilket fortæller lidt om holdets overlegenhed i den sæson. Førstepladsen i rækken betød, vi skulle spille om Sjællandsmesterskabet, hvor holdet nåede semifinalen. I sin første periode var T. på posten i 7 år, men han vendte tilbage senere og tog en periode mere.

Pigebold og 90 år på bagen

Er livet for kort til pigefodbold? – Det var en overskrift, der blev brugt i nyhedsbrevet. Pigerne havde allerede vist deres kunnen i jubilæumsåret 1998, og for første gang i mange år kunne vi mønstre et „rent“ pigehold. Holdet klarede sig godt og lå på et tidspunkt på en delt førsteplads. De sluttede sæsonen på en flot tredjeplads kun seks point fra nummer et. I en jubilæumskamp lykkedes det kun et Taarbæk hold at hive guldmedaljerne hjem, nemlig drengeholdet, som dog ved nærmere syn viste sig at være forstærket med tre piger – og hvilke piger? Udtryk som „livet er forkort til pigefodbold“ blev eftertrykkeligt bragt til skamme. På trods af yndefulde feminine træk var de gæve piger i stand til at tackle selv de mest robuste af modstanderne, så allemandschauvinistiske fordomme måtte vige for beundring og respekt.

Klubben kunne indlede sin jubilæumssæson i 1998 med stor tilgang af nye spillere. Det betød mange til træning og konkurrence om pladserne. Desværre var begge hold plaget af utrolig mange skader i foråret, så ingen af holdene kunne stille op i stærkeste opstilling. Ugen op til den store jubilæumssøndag var fuld af aktiviteter, startende med en

Jubilæumskamp mod Lyngbys Superliga hold. Gæsterne tog sejrene hjem med 1-9.

turnering for de mindste årgange. Enhver fodbold eller børneelskende tilskuer kunne fryde sig over den entusiasme og glæde, der blev lagt i spillet, og det var tydeligt at mange løb rundt med en lille Laudrup eller Schmeichel i maven. Samtidigt blev det afsløret, at Taarbæk absolut ikke er et pensionistkvarter, for kun sjældent er der set så mange små børn på fodboldbanen. I dagene efter fulgte turneringerne for de øvrige ungdomshold. Ugens højdepunkt var vel nok førsteholdets møde med Lyngbys Superligahold, der stillede med stærkest muligt mandskab. Det var en oplevelse for vores spillere at møde et tophold selvom vi måtte indkassere et nederlag på 1-9. Desværre var vejrguderne ikke med os, og kun ca. et hundrede og ti tilskuere trodsede vejret og overværede kampen.

Succes for de gamle

Oldboys fodbold var blevet en succes. De spillede en hel turnering uden at tabe en kamp og blev su-

veræn nummer et, som gav oprykning til Sjællands elite række. Der var så mange, at der var blevet basis for et 7 mand Oldboys hold til dem, der stadig havde lidt i benene.

Taarbæk havde fået et nyt hold. Det med „nyt“ var en sandhed med modifikationer. Gennemsnitsalderen var nemlig over 38 år. Holdet var opstået på baggrund af en vis utilfredshed med bevægelsesaktiviteten blandt fædre til børn i Taarbæk. De gik simpelthen rundt i det Taarbæk'ske lokalmiljø og kedede sig ganske jammerligt. Så en aften med kalas, blev de over en kop gløgg enige om at noget burde gøres for at man igen kunne nyde glædesfyldte øjeblikke med det runde læder. Taarbæk koryfæer var flittige på holdet og det resulterede hurtigt i en bruttotrup på cirka tyve spillere. Det var da også absolut en nødvendighed da mindst fem spillere var småskadet efter hver kamp. Holdet blev stillet efter „først til mølle“ uanset dygtighed og kvalifikationer. Igen Taarbæk fra sin sociale side.

Old-girls var også kommet ud af gemmerne igen og spillede en masse strålende kampe til stor glæde for et spillevende publikum, men vandt dog ikke rækken.

Dameseniorholdet sluttede på en tredjeplads i pulje B i 2003, men holdet gik desværre i opløsning da flere af de unge var ude at rejse, og siden har der ikke været damefodbold i klubben.

Ung bestyrelse

Ved generalforsamlingen i 2002 skete der en del i bestyrelsen. Kaj Landsberger mente, tiden var inde til at give stafetten videre og få nogle yngre kræfter ind til at arbejde videre. Ny formand blev Henrik Olsen. Kaj „præsidenten“ Landsberger blev enstemmigt valgt til æresmedlem på generalforsamling og blev dermed den syvende i rækken.

Niels „post“ Jensen takkede også af efter en helt utrolig fantastisk indsats for klubben. „Niels Post“ æreslegat blev indstiftet, i anerkendelse af det store arbejde han har lagt. Legatet går til en ung spiller, som har gjort sig specielt bemærket for sin indsats.

Den 3. juni 2002 døde Kaj Landsberger i sit eget hjem på Ordrup Jagtvej efter en længere sygdomsperiode. Det var en tung og trist dag for alle, der kendte det livstykke, som Kaj repræsenterede. Kaj var en af en slags, en uddøende race, når man tænker på frivilligt foreningsarbejde, og han efterlod et tomrum, som var svært at fylde ud. Det var slut med små impulsive bestyrelsesmøder i hans urmagerbutik „Permadikken“.

For at ære vor afdøde formand Kaj Landsberger blev der udsat en pokal „The Precident Cup“. Der

Foreningen mistede en ildsjæl da Kaj Landsberger døde i 2002.

blev spillet bordfodbold, dart, billiard og drukket øl om „Precident Cup“ titlen der blev spillet som en makker turnering.

Den nye bestyrelse begyndte at sættet ord og handlinger på det som Taarbæk Idrætsforening har stået for.

Hele foråret 2004 så det sort ud for førsteholdet, men med en fantastisk efterårssæson sluttede træner Brian Chrøis sit engagement for klubben og fik placeret holdet på en flot sjette plads. Vi måtte desværre sige farvel til et par af de unge stjerner Troels Kyhn og Sigurd Jeppsson, der ville prøve, hvad talentet kunne holde til i B93.

Andenholdet kunne ikke klare presset mere, og manglende spillerfundament var medvirkende til, at holdet blev trukket. Det er aldrig godt med kun et seniorhold, og det var derfor en svær beslutning, der blev truffet.

De unge herrer på ynglingeholdet var blevet se-

niorer, og Michael Hjortkjær blev ansat som andenholdstræner. På førsteholdet tiltrådte den velkendte træner Thomas „T“ Jensen for anden gang, og de to fik et fint samarbejde i gang med den unge spillertrup.

Taarbæk på kunststof

Sæsonen for ungdom startede tidligere, end den plejede med udendørs træning. Det var den nye kunststofbane i Taarbæk, der havde givet mulighed for udendørstræning, når vejret ellers tillod det. De helt små brugte stadig skolens varme gymnastiksal til deres træning.

Kenneth Giese og Michael „Rasser“ Rasmussen, der er fædre til spillere på holdet, valgte at gå

ind og hjælpe med at træne børnene. Det er jo skønt at se, at forældre gerne vil gøre noget for at hjælpe os i situationer, hvor vi står og mangler trænere. Det er stadig et problem at skaffe frivillige ledere.

Generationsskiftet på de aktive seniors niveau var i fuld sving. Det var mange år siden, at vores førstehold har haft en gennemsnitsalder på treogtyve år.

Den unge trup på førsteholdet havde mange hårde kampe, der på trods af meget flot fodbold måtte erkende, at svingende resultater og en trup, der skulle lære hinanden at kende, kostede en nedrykning til serie 4. Nedrykningen blev taget med sindsro, for den skyldtes med sikkerhed generationsskiftet, som vi stod overfor. Til gengæld var de

Et ungt førstehold i 2007 til kamp mod Brede.

nye spillere unge trofaste Taarbækkere, der så ud til at kunne trække vores klub i årene frem.

Optakt til jubilæet

Bestyrelsen påbegyndte i 2007 at planlægge 100 års jubilæet. Det blev besluttet at det skulle være til gavn for klubben og Taarbæk som helhed og ikke bare et gigant jubilæum. Jeg selv påbegyndte allerede i starten af året på at samle materiale til en jubilæumsbog. Der var rigeligt at tage af. Alene vores egne medlemsblade og indlæg i Taarbæk Nyt fylder mere end firehundredeoghalvtreds A4-siders tekst. Derudover kommer forskellige bøger og artikler i diverse aviser og unionsblade. Masser af unikke hold- og personbilleder.

SBU havde valgt at lave en sæsonændring, således at der skulle spilles enkelt turnering i foråret. Det betød, at der skulle kæmpes om op- og nedrykning inden sommer i stedet for vinter for alle seniorhold i Danmark. Det betød, at Taarbæks seniorposition afhang af elleve spændende kampe i foråret.

Førsteholdet var rykket op i serie 3, og det kunne mærkes, at vi var kommet en række højere op. Spillet gik hurtigere og mere kontant – men vi viste os klar til at tage kampen op.

Der var spænding i turneringen lige til den sidste kamp mod B. 1973 Herlev. Med en sejr til Taarbæk havde vi muligheden for at krybe op over stregen og kunne undgå at skulle spille om nedrykning. Kampen blev en velspillet kamp, der endte 4-1 til Taarbæk. Holdet klarede dermed sæsonen med fem sejre, en uafgjort, fem tabte kampe og

endte på den måde som nr. 8 og vi kunne holde en velfortjent sommerferie i serie 3.

2008 – Et stort år i klubbens historie oprandt og det skulle blive et travlt år med 100 års jubilæum. Vores første hold rykkede op i serie tre og anden holdet var med til at blande sig i toppen af deres række. SBU's sæsonændring kunne få indflydelse på vores idrætsforenings position ved jubilæet. Der blev ændret så der var op/nedrykning til sommer i stedet for vinter for alle seniorhold i Danmark. Så det var 11 spændende kampe frem mod jubilæet.

På ungdomssiden var der også fuld knald på med mange spillere i alle aldre. Vi havde flere hold som blandede sig i toppen af deres rækker. Mikkel Holm var ankommet som U-8 træner og det skulle vise sig at vi i fremtiden fik megen glæde af ham.

At fodboldspillet går i arv i familierne i Taarbæk er familien Nimskov et godt eksempel på. Jonathan var træner for hans lillebror Gilbert og far Michael trak i trådene som holdleder.

Endelig efter megen forberedelse kunne vi tage hul på vores jubilæum. Det lå os på sinde at skabe nogle ekstraordinære oplevelser for så mange aktive som muligt gennem ugens løb. Der blev startet med vores yngste i weekenden før jubilæumsdagen, og vi var begunstiget med super vejr, en god støtte fra gæstende klubber og sponsorer der havde gjort det hele muligt. FC Københavns nyerhvervede Thomas Kristensen var på den kongelige for at overrække medaljer.

Tirsdag var vores store showdag. Ynglingene mødte KB og måtte desværre lade dem tage poka-

Taarbæk Idrætsforening præsenterer:

Taarbæk IF - F.C. København

Tirsdag 19.08.2008 Kl. 18:00 Springforbi

Springforbi Fodboldbaner

Trepilevej 17, Klampenborg

Kunde: FCK

V.I.P.
DKK 100.00 + gebyr

0100056930964

Taarbæk IF - F.C. København
19.08.2008
Kl. 18:00

Sektion:
Ståpladser

Rk. Pl. Indgang

V.I.P.
DKK 100.00 + gebyr

0100056930964

1908 - 2008

len med hjem. Det store scoop var at vi havde fået FC København til at stille op i en kamp mod vores førstehold. Det gav ekstra meget arbejde for os da politiet krævede at banen skulle indhegnes. Det var både godt og skidt i det skoven betingede at hegn skulle op og ned samme dag. Vi vendte det til en fordel da vi nu havde hegn kunne vi jo tage entre. For første og sidste gang kunne vi se vores navn på Billetlugens entrebilletter.

Omkring 550 publikummer var på sidelinjen og se de 19 udtagne seniorer kæmpe bravt. Kampen var spændende og velspillet, vi fik dog ikke scoret til alle fremmødtes store ærgrelse. Dommer Kim Milton kunne godt have givet Taarbæk et strafspark og derved en oplagt mulighed for at score, men sådan skulle det ikke være.

Selvom det ikke blev en sejr var det en stor oplevelse. Et andet vigtigt element var at pølserne var varme, øllet var koldt, lotteriet var spændende og

vejret var enhver dansk sommeraften værd. Det var simpelthen en fantastisk dag.

Historisk kamp på sletten

Vores Oldboys spillede den historiske kamp mod K.B. Vi genskabte kampen der foregik i 1879 med datidens rekvisitter. Jeg selv sad ved symaskinen for at genskabe datidens spilledragter for både Taarbæk og KB. Derudover blev der spillet med kasketter som var det der gjorde, at man kunne kende forskel på de to hold i tidernes morgen. I denne kamp rendte gæsterne også med pokalen.

Lørdag skulle fødselsdagen og selve vores jubilæum stå. Dagen blev fejret med reception og prominente gæster. Der blev holdt taler af Borgmesteren, Formanden fra SBU, som endda havde en hilsen med fra DBU's formand. Taarbæks formand og Kasserer holdt taler. Jeg selv overrakte jubilæumbogen som jeg havde arbejdet på gennem halvandet år.

Vores tidligere formand „Majoren“ Poul Erik Andersen var i sit lune hjørne og forærede Taarbæk IF en jubilæumspokal nu da vi ikke havde haft heldet til selv at vinde nogen selv gennem ugen.

Taarbæk Nyt benyttede vores reception til at uddele „Taarbæk Nyts Vandrepokal“. Den modtog jeg selv som den hidtil yngste modtager for at have

forfattet jubilæumsbogen. Det blev ikke den sidste hæder jeg fik den dag. Foreningen udnævnte mig til æresmedlem i Taarbæk IF som den ottende og seneste medlem i rækken.

Jubilæet blev afsluttet med stor fest for spillere og aktive i klubben lørdag aften.

Glimt fra jubilæet i 2008.

Ungdom med succes

I ungdomsafdelingen var der fart på. Mikkel Holm tiltrak sig mange spillere og alt hvad de deltog i af stævner, vandt de. Et godt eksempel var at ud af de 13 drenge der gik i anden klasse på skolen spillede de 11 af dem fodbold. Det blev også til træningslejr med overnatning i klubhuset.

Vi var på seniorsiden ved at arbejde os tilbage til fordums storhed. I 2009 var der spillere nok til at etableret et helt nyt 3 hold – et hold fyldt med unge talenter. Det var nogle gengangere som var vendt tilbage og havde spredt budskabet om at det var fedt at spille i Taarbæk. Det var ikke usædvanligt at se op til 30 spiller til træning. Det gav også basis for at genoptage muligheden for at spise i klubben efter træning om tirsdagen. Det var en stor succes og der var mange der gerne ville give de 30 kroner det kostede for en god gang dansk mad.

Vores ældste hold U-17 havde en super sæson hvor de kæmpede om Sjællandsmesterskabet, som de desværre tabte. Det var et hold med godt potentiale som kommende seniorer.

I bestyrelsen var det blevet til formandsskifte. Klaus Frøkjær havde været med i bestyrelsen siden 1995 og formand fra 2005.

Ny formand blev ikke uventet Morten W. Larsen. Han havde også været med i bestyrelsen tilbage fra 1995. Igen en frivillig hvor det at være leder har ligget til familien.

Resultaterne på banen fulgte med vores tilgang af spillere. Førsteholdet, vandt suverænt serie 3, med 17 vundne kampe, 1 uafgjort og kun 2 nederlag. Vi kunne se frem til at spille i serie 2. Anden-

holdet, blev flot nummer 3, i serie 5. Tredieholdet, vandt suverænt deres række, med 9 sejre, 2 uafgjort og ingen tabte kampe. Det gav oprykning til serie 4. Ungdom kunne også hvor U-11 og U-17 holdene blev vindere af deres rækker.

Ungdommen blomstrer i 2010.

Det var som om at succesen ingen ende ville tage for ungdommen i Taarbæk Idrætsforening. Vi valgte at gøre vores U-19 spillere til seniorer. Peter Lausten, som havde været træner for holdet blev vore andenholds træner.

Træner Mikkel Holm med U-8 hold.

De lidt yngre drenge på U-10 holdet tilbragte påsken på en tur til Berlin hvor de skulle spille en stor international turnering.

Vi havde egentlig en aldersgrænsen på 5 år for at spille fodbold i klubben.

Men vi havde fået henvendelser fra forældre som syntes at det ville være godt hvis vi kunne noget lege-stue-bold for de helt små. Det blev opstarten til at vi havde drenge og piger helt ned til 3 år på de kongelige baner.

På initiativ fra trænerne Mikkel Holm og William Hansen kunne vi slå dørene op for den første fodboldskole i Taarbæk, med plads til 56 deltagere fra Taarbæk og omegn.

Vi gik vores egne veje med en lokalt tilrettelagt fodboldskole, hvor der var lagt stor vægt på at udvikle de individuelle færdigheder, at sætte fokus på den enkelte og det nære i en sommeruge, hvor der var masser af plads til kammeratskab og sjov. Som noget helt særligt bød vi også på individuel målmandstræning, ja, der var faktisk 2 målmænd som fik over 20 timers målmandstræning på en uge.

Som om vi ikke kunne få nok, så var vi arrangør af Bakkens fodboldfestival, hvor vi selvsagt havde tilmeldt U10 og U12. Vi modtog stor ros fra SBU for vores måde at afholde dette på.

Det lille indelukke der var lige nord for klubhuset var blevet ryddet og skoven gav os brugsretten til dette fantastiske hjørne. Vi søgte Johannes Fog fonden og fik bevilget møbler så vi kunne indrette vores „udestue“. Den er siden blev benyttet tit både før og efter kampe.

Bademesterens fordel

Det er ikke kun gode fodboldspillere der får en klub til at køre rundt. Der skal af og til lidt penge i kassen. Vi nyder godt af driftstilskud og tilskud til spillere samt trænere fra kommunen. Men en forening er også afhængig af kontingenter. Det er og har altid været en kamp at skrabe disse penge ind. Det fik desværre den konsekvens i 2010 at vi måtte slå vores 2. og 3. hold sammen på grund af restancer. Jeg selv har været kasserer i mange år og som jeg sagde den gang, så skulle man have været bademester i en svømmehal. Der kommer der ikke nogen ind at svømme uden at betale ved indgangen.

Med store årgange følger meget tøj. Derfor var det ikke en svær beslutning at støtte et fodboldprojekt i Ghana. I alt 15 store sække med tøj, støvler og bolde som børn og voksne kunne få glæde af i Ghana, blev sendt afsted.

Det var ikke til at komme uden om, at året var præget af fart på ungdomsafdelingen. Derfor var det også helt naturligt at bestyrelsen besluttede at give Edvard Ydes Mindepokal til Mikkel Holm og William Hansen.

Ungdommen bliver ved med at blomstre.

Vi skriver det igen og igen, og vi bliver også ved med at skrive det, når det nu går som det går. Det er helt fantastisk at se den store opbakning der er på ungdomssiden.

Succesen fortsatte ind i 2011 hvor der nu var over 100 ungdomsspillere, hvilket er rigtig flot, når man tænker på vores lille bagland. En tur i alle ver-

denshjørner viser, at vi østpå har det skønne Øresund. Syd for klubben ligger Gentofte kommune. Kigger vi mod vest er vi begunstiget af Dyrehaven, som jo ikke huser mange små poder. Endelig kan vi kigge mod nord med Skodsborg i Rudersdal kommune. Vi har af og til kunne tiltrække spillere uden for Taarbæk, men det er endnu engang der hvor vores opland er. Året talte 7 forskellige ungdomshold og kronen på værket for U13 drenge var at de kunne tilbringe et par dage i en stor international turnering i Barcelona.

Fodboldskole succesen blev gentaget og udviklet. I samarbejde med Danske Bank og Coerver afholdt vi fodboldskole med ny måde at træne og udvikle spillestil på. Denne type fodboldskole blev gentaget i 2012.

Med så meget aktivitet på banerne følger der ting med i kulissen. Vi gjorde hvad vi kunne for at skaffe trænere, men det var svært. Derfor efterlyste bestyrelsen opbakning fra forældrene, der var brug for de kunne hjælpe til.

Fairplay var et kendt udtryk i sportsverden. Men vores ungdomsformand Jonas Kjær og formand Morten Larsen var fadderne til et nyt udtryk.

Fair Talk handler om at udvise respekt for det enkelte menneske med et behageligt sprog. Dette gælder for spillere, trænere, forældre, dommere og øvrige tilskuere. I Fair Talk taler vi til folk, ikke om folk; vi siger tingene ærligt og direkte, men med positive vendinger; vi siger fra hvis vi ikke bryder os om en handling eller udtalelse med fokus på at lære og udvikle os; målsætningen er god stemning, god kemi, godt sprog, udviklende og ikke nedbry-

dende. Jokes og kritik, ironi er naturlige ting og velkomne, men ikke sarkasme og nedladende vendinger eller personlig kritik; vi kritiserer ikke på køn, religion eller seksualitet. Fair Talk skal ses som en videreudvikling af DBUs og FIFAs Fair Play koncept men vi tager det blot et skridt videre og sikrer at fair play føres væk fra banen og ind i

omklædningsrummet, i klubben generelt både før og efter kampen.

Vi indarbejdede konceptet i vores håndbog og vi blev kontaktet af SBU som syntes så godt om det at der blev bragt en artikel i Sjællandsk fodbold. Det er lidt cool og vi er stolte af at vi kan sig, at Fairtalk kommer fra Taarbæk Idrætsforening.

Det blev en af Jonas sidste bedrifter som ungdomsformand og han blev helt naturligt skiftet ud med Mikkel Holm.

I årene efter 2012 lå vores førstehold i den gode ende af serie 2, hvilket ikke var så ofte i vores historie. Andenholdet måtte en tur tilbage i serie 5 hvor Peter Lausten valgte at stoppe og Morten Larsen trådte til som ny træner for dette hold.

En æra var ved at slutte i 2013, idet at det gamle papkort „du skal møde til kamp“ blev afløst af elektroniske udgaver. Vi valgte at benytte Holdsport hvor vi fik oprettet alle medlemmer så det var nemt at udsende beskeder om kampe og andre meddelelser. Gennem denne portal kunne vi også udsende kontingentopkrævninger så vi slap for de gamle girokort. Den har lettet administrationen og gjort det nemt for træneren at se hvem der er tilmeldt holdet.

De kommende år blev desværre også farvel til nogle gamle Taarbæk koryfæer.

Jørgen „Sønke“ Larsen døde i 2013. Han var en habil spiller på 1. holdet hvor han fik kammeratskabspokalen i 1961. Da klubhuset blev istandsat i 1965, han var arbejdsformand. Jørgen modtog i 1968 Edvard Ydes mindefad. Da vores nuværende klubhus blev bygget i 1987, var han en af hovedkræfterne som frivillig arbejdskraft.

Året efter måtte vi tage afsked med endnu to der har haft stor betydning for klubben.

Søren „Spætte“ Hillestrøm kom til klubben i 1973 og startede naturligt som ny ungdomstræner. Siden den dag er der ikke det hold Spætte ikke har trænet. Fra de små poder til de modne kvinder og fælles for alle har Spætte været en fantastisk drivkraft og samlingspunkt for spillere og forældre. Spillere fra den tid vil kunne huske Spættes ord ved skader „Det skal løbes væk“.

Spætte var vidt omkring til stævner i ind og udland. I 1983 førte hans utrættelige arbejde juniorholdet til Amerika. helt naturligt har han modtaget både Kammeratskabspokalen og Edvard Ydes mindefad hele to gange.

Samme år døde „Sportsdirektøren“ Tommy Frederiksen. Han har i den grad slået sit navn fast i foreningen som mangeårig førsteholdsspiller og siden som trofast støtte for foreningen. I 1977 blev Taarbæk Cup en realitet i Lyngby Hallen med Dubonnet som sponsor. Stævnets hovedkræfter var Tommy, Spætte og Niels Post. I 1979 modtog Tommy Edvard Ydes mindepokal for sit arbejde med Taarbæk Cup.

Vi måtte tage afsked med flere modtagere af Edvard Ydes Mindepokal, men livet går heldigvis videre og grundet sit store arbejde som formand, vaskeskone, materialeforvalter, gartner, greenkeeper og meget andet kunne vi hædre Morten W. Larsen ved at tildele ham Ydes mindepokal.

Det blev til flere hædersbevisninger i 2014 hvor Morten W. Larsen og jeg selv modtog SBU's æresemblem for det frivillige arbejde vi har gjort for

foreningen. Allerede året efter modtog jeg selv DBU's sølvnål for 25 års bestyrelsesarbejde. En hæder som Morten blev indstillet til i 2020 og meget fortjent blev tildelt ved en lille komsammen i et af „Coronavinduerne“.

Selvom det gik godt på det sportslige plan i 2015, med mange til træning på seniorholdene og et førstehold i serie 2, så havde vi stadig noget at bokse med. I kulissen kæmpede vi med både kommunen og skoven hvilket var ved at koste frivillige kræfter i bestyrelsen.

Vores fantastiske beliggenhed er også vores største fjende. Ikke nok med at vi gennem tiderne har kæmpet med vores opland, men vores klubhus som ligger i Dyrehaven betyder at vi er underlagt skovens restriktioner. Desværre besluttede skoven at vi ikke måtte låne vores klubhus ud mere. Det betød selvsagt at en god indtægtskilde var os frataget. At vi så samtidig ligger i udkanten af kommunen betyder, at vi ofte har følt os glemt, når vi taler om pleje af vores baner.

Gennem møder med Kommunen og FIL kom der klarhed omkring forventninger og vi fik en direkte kontaktperson i kommunen. Denne afklaring gav ro i bestyrelsen og vi kunne koncentrere os om at drive fodboldklub. Det gode samarbejde gav pote, og førte til at vi fik oprettet banerne i 2018 så de stod knivskarpt.

Endnu engang måtte jeg til tasterne og skrive mindeord for en af de store hædersmænd. Niels „Post“ Jensen døde i 2016 efter kortere tids sygdom. Titlen „Mr. Taarbæk“ er ingen overdrivelse, når man skal beskrive Niels. At gengive alle hans

bedrifter her er ikke muligt, men gennem tiden er der ikke de hædersbevisninger Niels ikke har modtaget, fra alle foreninger i Taarbæk. Med fodboldøjne var han på banen fra de unge år og sluttede som veteran. SBU har hædret ham med æresnål. I 2020 blev der helt fortjent navngivet en „Niels Post Jensens vej“ i Taarbæk. Vi indledte sæsonen med at hædre Niels hvor vi tilegnede vores første kamp til Niels. Der var mødt 80 mennesker op og vi kunne tage en sejr hjem på 4-0. Siden har vi tildelt „Niels Jensens æreslegat“ til en ung spiller.

Det var stort for klubben, men kassererens mæridt med de gode sportslige bedrifter i 2017. Vi kunne sikre os oprykning til serie I med 44 point. Det betød at vi udover at skulle betale for dommer nu også skulle betale for linjevogtere og have snor om bancen. Men sådan er kasserer jo, de vil helst spare hvor der kan spares – og det kunne der ikke her.

Borgmester Sofia Osmani med Birthe Jensen ved navngivelsen af stien ned til Rosenhaven, som er opkaldt efter Niels Post. Foto: Poul Hansnæs 2021.

Denne oprykning til serie 1 var historisk og var ikke set siden tilbage i tresserne. Det førte også flere tilskuere med sig og det var ikke unormalt at se 50 fodboldglade gæster på sidelinjen.

Opturen var der for senior, men desværre måtte vi sige farvel til en del ungdomsspillere som valgte at søge andre klubber. Vi gik en tid i møde med meget få medlemmer i ungdomsafdelingen. Der kom dog lidt medvind i det vi fik stablet et U16 hold på benene bestående af tidligere spillere og med Jonathan Nimskov som træner.

Der var gejst på seniorholdet med entreen i serie 1. Vi fik en fantastisk start på sæsonen med 5 spillet hvoraf de 4 blev vundet. Det er ganske cool når man tænker på at vi kun havde et seniorhold. Det kunne ikke være bedre „Den Kongelige“ stod smukkere end nogensinde takket være genopretning af banen og den energiske „greenkeeper“.

Det var en kort fornøjelse med serie 1. Vi kæmpede til det sidste men manglede et enkelt point og måtte derfor tilbage til serie 2. Det var en lærerig sæson som også indimellem viste, at vi sagtens kunne følge med. Det var en tæt pointfordeling og vi endte på en 4. sidstaplads med kun 10 point op til nummer 2.

Nedturen var ikke slut og vi gled direkte gennem serie 2 og fra 2019 måtte vi spille i serie 3. Som om det ikke skulle være nok så valgte Thomas „T“ Jensen, efter 14 år i klubben at stoppe. Han havde fået et spændende tilbud om at bygge et ungt seniorhold op.

Ungdomsafdelingen vågnede igen i 2019, på

initiativ fra en af forældrene, med Bo Gundtoft i spidsen, blev der samlet et mikro-hold for børn i alderen 4-6 år. Holdet fik Ferdinand Palle Madsen som træner og endelig så det ud til at forældrene ville tage ansvar. Siden er det bare vokset og i skrivende stund er der igen fuld fart på ungdommen.

Inspireret af programmet „Kampklar“ på TV2 inviterede vi tidligere spillere i klubben, fædre fra byen og andet godtfolk til at genopleve fodbold og den glæde der er ved en holdsport. Det frirum at trille bold har fået godt gang i det der i dag kaldes TIF masters. Gutterne mødes og hygger sig stadig i den gode TIF ånd.

Vi var stadig ramt af trænerens afgang og spillere som stoppede, men lykken tilsmilede os og et stort generationsskifte for seniorafdelingen skulle vise sig.

Det nye Taarbæk IF

Hen over vinterpausen blev vi helt uventet kontaktet af René „Nisse“ Christensen, som tidligere har været træner i Hørsholm, Jægersborg og Birkerød. Som dreng spillede han mange kampe mod Taarbæk og var også med på nogle af turene med Kystalliancen. Han var klar til at tage over – og bedst af alt havde han også spillere med sig.

På en meget regnfuld første træningsaften i februar 2020 mødte der 25 spillere op. Og trods Corona blev fællesskabet hurtigt etableret. Forårsturneringen blev desværre aflyst. Men vi fik spillet en pokalkamp, som vi desværre tabte på Den Kongelige foran godt 100 tilskuere. Derfra er der bare

blevet bygget på og vi har fået et Senior 2, som trænes af Kasper Larsen. Fremtiden ser derfor igen lys og spændende ud for Taarbæk Idrætsforening og vi kan tælle godt 40 spillere i senior-truppen med en gennemsnitsalder på omkring 23 år – det lover godt.

Efter en lang og trist periode med Corona kunne vi i foråret 2021 spille fodbold igen. Et år der trods Corona bød på gode resultater både i Taarbæk og for det danske landshold. Førsteholdet klarede sig suverænt i serie 3 og i den sidste spillerunde før sommerferien lykkedes det holdet at sikre sig oprykning til Serie 2. Andeholdet starter i Serie 5 og der blev på god TIF manér afholdt en fantastisk afslutningsfest. En fest hvor en af grundpillerne for vores seniorafdeling, den trofaste holdleder gennem mange år, Kristian Elkiær, blev hædret med Edvard Ydes mindefad.

Der er fortsat fuld fart på vores ungdomsafdeling, og der kommer flere og flere til. Vi er nu oppe

på over 30 ungdomsspillere i klubben som skyldes stor forældreopbakning.

I 1933 skrev Unionsformand Lauritz Hartoft „De nuværende idrætsmænd kommer egentlig alt for let til det, vanskelighederne er små i forhold til tidligere tider“. Hans ord kunne lige så godt være brugt her i 2021 og være udtalt af mig selv. Vi tror, at tiden har ændret sig siden 1908. Det har den også, der er gået 113 år – og så er det det. Jeg kan genkende mange aspekter i de tidligere leders problemer og opgaver. Foreningslivet ændrer sig ikke særligt meget, det er holdningerne og det at identificere sig med foreningen, der har ændret sig.

At fodbold som sport kan noget, blev meget tydeligt under EM i 2021. Alle vil huske Christian Eriksens kollaps på banen og det sammenhold som landsholdet og hele nationen viste. Det er holdsport når det er bedst. Derfor er det ikke en tilfældighed når Taarbæk Idrætsforenings motto er „Stolthed og glæde siden 1908“.

Nisse og Elkiær's drenge foråret 2021 der sikrede sig oprykning til Serie 2.

Peter Hvidtfeldt

Stenalderboplads i Lyngby-Taarbæk fra 2800 til 2350 f.Kr.

Hovedlinjer i bondestenalderen

Indtil 3900 f.Kr. levede der kun jægere i Danmark. Bondestenalderen går fra omkring 3900 f.Kr. til 1800 f.Kr., hvor den afløses af bronzealderen. Inden for bondestenalderen skelner man imellem ældre bondestenalder, mellem 3900 f.Kr. og 2800 f.Kr., og yngre bondestenalder der går fra 2800 f.Kr. til 1800 f.Kr.

Kulturen i ældre bondestenalderen kaldes Tragtbægerkulturen.

I tidsrummet 2800-2350 f.Kr. kaldes kulturen Enkeltgravskulturen. Kerneområdet for denne kultur var Midt- og Vestjylland, og kulturen har fået sit navn efter tidens dominerende gravform: Enkeltbegravelser under små lave gravhøje. Et karakteristisk træk ved denne begravelsesform var, at mændene ofte fik deres stridsøkser med i graven.

Omkring 2900 f.Kr. opstod der i Nordjylland med inspiration fra Midtsverige små parallelsamfund, der i hovedsagen levede af jagt og fiskeri. Kerneområdet for denne bosættelse var Limfjorden, Mariager Fjord, Randers Fjord samt Djursland. I Sverige som i Danmark kaldes disse jægere og fiskere for „Grubekeramikere“. I Danmark opførte denne kultur omkring 2550 f.Kr.

Østdanske bønder og jægere

„Was there ever a Single Grave culture in East Denmark?“ spørger Rune Iversen i en artikel fra

2016. Det korte svar er „nej“ i og med, at Sjælland, Møn, Falster og Lolland stort set mangler såvel „enkeltgrave“ som stridsøkser.

Med hensyn til tidsrummet 2800-2600 f.Kr. karakteriserer Rune Iversen den østdanske kultur som en sen Tragtbægerkultur, hvor livet gik videre uden de store forskelle i forhold til de tidligere århundreder.

Med hensyn til tidsrummet 2600-2350 f.Kr. siger Rune Iversen, at det vi her ser formodentlig er en modificeret grubekeramisk livsstil som inkluderer let byggede huse samt en jæger/fisker økonomi i kombination med korndyrkning og kvæghold. Som det vil fremgå af nærværende artikel, har vi i Lyngby-Taarbæk mange fund, der understøtter denne nye beskrivelse.

I forbindelse med artiklens beskrivelse af oldsager henvises der til Peter Vang Petersens bog „Flint fra Danmarks oldtid“.

Øksetyper fra 2800 til 2600 f.Kr.

Retøkser af enkeltgravstypen (nr. 167), B-økser (nr. 168/169) samt tyknakkede økser af grønsten er alle økser fra tidsrummet 2800-2600 f.Kr. B-økser er tyknakkede retøkser, som er karakteriseret ved at vinklen mellem smalsiderne er mindre end otte grader, og at de er veltilhuggede. Når de er slebne, er de slebet på alle fire sider. Retøkser af enkeltgravstypen er oftest meget lig B-økserne, men er

generelt udført med en ringere flinthugningsteknik. B-økser og retøkser af enkeltgravstypen kan desuden være karakteriseret ved en skrå nakke og en hængende æg. B-økserne er almindelige i Østdanmark, men yderst sjældne i Jylland. En speciel enkeltgravstype var en tapkile af granit, der var beregnet til trækløvning. En tyknakket økse, hvor smalsiderne er slebne, kan i øvrigt bredt dateres til tidsrummet 2800-2000 f.Kr.

Den østdanske kultur fra 2600 til 2350 f.Kr.

I tidsrummet 2600-2350 f.Kr. er ledetyperne i Østdanmark ifølge Rune Iversen en særlig hulsleben tværøkse (nr. 174), D-pile (nr. 85-87) samt stridsøkser af enkeltgravstypen hvor hullet sidder bagude. I Glob's typologi er disse økser af typen K eller L.

Den hulslebne tværøkse, der i Danmark er navngivet „Homebytypen“, er opstået i Sverige, hvor den kendes i hele Stridsøksekulturen (2800/2700-2300/2200 f.Kr.). D-pile er tæt beslægtet med A/B/C-pile (nr. 78-84), der var pilespidser, der blev brugt af Grubekeramikere. I Østdanmark er D-pilene især fundet i megalitgrave, der blev bygget i de første 1100 år af bondestenalderen. Og disse fund vidner om, at den østdanske kultur i vidt omfang genbrugte megalitgravene, når de begravede de døde. Af stridsøkser af enkeltgravstypen er der i Østdanmark ifølge Glob fundet 75 eksemplarer, hvoraf 31 er af typen K eller L. Til sammenligning er der i Jylland eller på Fyn fundet 2298 af disse økser. Med hensyn til keramikken siger Rune Iversen, at den ser ud til at være inspireret af den snorrekeramiske kultur i Polen/Nordtyskland (3000

– 2200 f.Kr.), mens der er afgørende forskelle i forhold til keramikken i den jyske Enkeltgravskultur (2800-2350 f.Kr.).

Ud fra disse iagttagelser konkluderer Rune Iversen, at det vi i tidsrummet 2600-2350 f.Kr. ser i Østdanmark er en regional sen udvikling af Tragtbægerkulturen med inspiration fra Stridsøksekulturen i den sydlige halvdel af Sverige, Grubekeramikere i Midtsverige/Nordøstjylland (2900-2400 f.Kr.), samt Snorrekeramisk Kultur i Polen/Nordtyskland.

Boplads og aktivitetsområder på Virummarkerne

Ved Virummarkerne ud til Furesøen i søens sydøstlige hjørne har Flækken i de sidste 11 år gjort et væld af fund fra tidsrummet 2800-2350 f.Kr. Den af de to marker der ligger tættest på Furesøen har navnet Møllemarken, mens den østlige mark kaldes Virummarken, se fig. 1. Overordnet set er der på Virummarkerne 24 fundsteder, der hver for sig er afgrænset af sæt af GPS-koordinater. Som det ser ud i dag, er der på Virummarkerne fundet fire steder, hvor der formodentlig har været en bosættelse samt syv „aktivitetsområder“. I forhold til en boplads er et aktivitetsområde et sted med færre fund. Fundfordelingen er også anderledes, idet et aktivitetsområde er kendetegnet ved en høj procent af redskaber i forhold til afslag og blokke. De nævnte forskelle betyder, at man kan antage at aktivitetsområderne ikke har været bebygget.

På fig. 1 er bopladserne kaldt B4, C2, H og O, mens aktivitetsområderne er kaldt A, B2, C5, I, J,

Figur 1. Kortet viser Virummarkerne med de vigtigste af fundstederne. De blå områder viser hvor der lå et vådområde. Udløbet fra Furesøen til Mølleåen ses i kortets nederste venstre hjørne. Copyright Lyngby-Taarbæk Kommune.

K og N. Af kortet fremgår det, at alle bostederne har et aktivitetsområde i sin umiddelbare nærhed.

I alt er der på Virummarkerne fundet omkring 3000 oldsager.

Bopladsen H og aktivitetsområdet A

Begge pladser ligger på Møllemarken. Bopladsen H har et areal på 1470 m². I forhold til de andre bopladser udmærker området sig ved, at det er her

Figur 2. En hulsleben tværøkse af „Hornebytypen“, der er fundet på bopladsen H. Længden er 11 cm.

Figur 3. Et fladehugget flintblad der er fundet på bopladsen H. Flintbladets form svarer til den, man finder på en „madkniv“ (nr. 205-207). Bladets tykkelse på 1,2 cm passer imidlertid bedre på en „dolkstav“ (nr. 200-203). Længden er 16 cm.

de fleste fund er gjort. Fundene er: En tværøkse af Hornebytypen (fig. 2), et fladehugget flintblad (fig. 3), en ægdæl af en hulsleben tværøkse der er bredere end Hornebytypens, en bid af en tyknakket økse hvor smalsiderne er slebne, tre dele af tyknakkede økser, to tværpile (fig. 4), en mulig fiskekrog

Figur 4. En tværpil der er fundet på bopladsen H.

Figur 5. En mulig fiskekrog af flint der er fundet på bopladsen H.

Figur 6. Et stort kernebor der er fundet på bopladsen H.

af flint (fig.5), ni skiveknive, 29 skiveskrabere, et flækkebor, seks kernebor (fig.6), fem skivebor, ti afslag med et retoucheret hak, to slagsten af flint (fig. 7), fire små potteskår, tre benstykker, fem dele af flækker (fig. 8), 872 afslag, 43 blokke samt 11 ildpåvirkede sten, der ikke er afslag. Et afslag er

Figur 7. En slagsten afflint der er fundet på bopladsen H.

Figur 9. Et multiværktøj der på basis af et afslag indeholder en kniv og et bor. Boret ses som en spids øverst i billedet. Værktøjet er fundet på aktivitetsområdet A.

Figur 8. Tre flækker der er fundet på bopladsen H. Flækker er afslag, der er tildannede fra omhyggeligt formede flækkeblokke.

en sten af flint, der er adskilt fra en blok efter et slag på blokken. I forhold til andre sten er et afslag karakteriseret ved, at det lige under slagpunktet vil indeholde en kegleformet slagbule. En blok er en sten, hvorfra der er taget et antal afslag.

På adressen Virum Vandvej 24 er der den dag i dag stadig en aktiv kilde. Kilden ligger blot 80 meter fra bostedet. Da stenalderbønderne brugte stedet havde de således frisk vand lige for hånden.

Aktivitetsområdet A er det mest fundrige af aktivitetsområderne. Området, der har et areal på 1780 m², ligger på toppen af en markant bakke. Fundene er: Tre skiveknive (fig. 9-10), fjorten skiveskrabere, to kernebor, to skivebor, fire afslag med et

Figur 10. En stor og kraftig skivekniv der er fundet på aktivitetsområdet A.

Figur 12. Et multiværktøj, der indeholder: en skraber, et lille bor samt to knivsægge. Æggen på skraberen har en længde på 9,5 cm. Boret sider i højre hjørne af skraberæggen. Værktøjet er fundet på bopladsen C2.

Figur 11. En stor skiveskraber der er fundet på bopladsen O.

Figur 13. En skiveskraber der er fundet på bopladsen O.

retoucheret hak, et afslag fra en sleben økse, 103 almindelige afslag, syv blokke samt tre større ildpåvirkede sten.

I de første 1000 år af bondestenalderen er skraberne og knivene gennemgående små. På Virummarkerne er disse redskaber modsætningsvist store og flotte (fig. 9-13).

Et andet påfaldende træk er, at mange af borene er kernebor, samt at flere redskaber har flere funktioner (fig. 9 og fig. 12).

De øvrige ledetyper

Bopladsen B4 ligger på en terrasse på nordsiden af en markant bakke. Stedets ledetyper er to retøkser af enkeltgravstypen (fig. 14). På bostedet C2 er ledetypen en flot økse af enkeltgravstypen. Ved bopladsen O er der fundet en topolet, kaneleret blok (fig. 15). Et sådant fund er næsten lige så godt som en D-pil i og med, at topoledede blokke er det emne D-pilene blev lavet af. Ved aktivitetsområdet K er der fundet den forreste halvdel af en tværøkse af Hornebytypen (fig. 16). Endelig er der ved fundstedet E fundet den bagerste halvdel af en tværøkse.

Vurderet ud fra økserne ser de to bopladses på Virummarken ud til at være indledende bosættelser, der senere blev afløst af de to bopladses på Møllemarken, se figur 1.

Figur 14. En retøks af enkeltgravstypen der er fundet på bopladsen B. Forenden af øksen er knust ved slag. Knusningen vidner om at øksen har endt sine dage som en slagsten. Dette særtræk er typisk for typen.

Figur 15. En topolet blok, der er fundet på bopladsen O.

Figur 16. Den forreste del af en tværøks af Hornebytypen der er fundet på aktivitetsområdet K.

Topografi og ressourcer

Virummarkerne præges af 8 mindre bakker. Jorden er let leret, bortset fra de steder hvor bopladserne ligger. Her er underlaget en blanding af sand og grus. Markerne har oprindeligt indeholdt fem mindre vådområder eller søer. Dette forhold er erkendt ved, at redskaber og afslag de pågældende steder har en udpræget gul patina. De fire bopladses ligger alle ved kanten af et sådant vådområde, og vandingsmulighederne her betyder, at Virummarkerne i stenalderen har været et ideelt sted at holde kvæg. Aktivitetsområderne ligger alle på toppen af en bakke.

Ind- og udløb af en å i forhold til en sø indeholder optimale muligheder for fiskeri. I Møllemarkens sydvestlige hjørne har Furesøen et udløb i

Figur 17. En D2-pil der er fundet på en jagtplads på spidsen af det lange næs imellem Store Kalv og Lille Kalv i Furesøen. Pilens længde er 5,5 cm.

Mølleåen. Kort herfra løber Mølleåen ud i Lyngby Sø. Mølleåen er en stor å. Indtil sluserne blev bygget, var det også en å med en stærk strøm. I cm regn over Furesøen betyder eksempelvis, at åen får tilført 100.000 m³ vand. I deres umiddelbare nabolag har Virummarkernes stenalderbønder således haft ekstremt gode muligheder for fiskeri.

I det nordøstlige hjørne af Furesøen blev der i foråret 2016 fundet en jagtplads. Fundstedet ligger på spidsen af det 2,5 km lange og høje næs imellem Store Kalv og Lille Kalv. Det præcise fundsted er forsiden af en smal græsdeknet grusrevle, som er opstået af indskyllet grus som følge af vestenvind. I forhold til revlen ligger selve bopladsen på 1,7 meter vand omkring 70 meter ude i søen. Bag revlen er der en mose med en bredde på 20 meter.

Næsset går øst-vest. Når det blæser bevæger kronhjorte sig stædigt mod vinden. Ved denne adfærd bevæger en kronhjort sig automatisk bort fra mennesker og ulve, som den ikke har erkendt. Efter vestenvind kunne Næsset således sammenlignes

med den inderste del af en ruse, hvor jægerne med sikkerhed kunne høste et antal kronhjorte. Næssets boplads er således givet en slagteplads efter drivjagter, der er startet ved Næssets fod.

Totalt er der i dag fundet 10.246 genstande. Stedets ledetyper viser, at Næssets plads er brugt af 8 jægerkulturer og 3 bondekulturer. De ældste brugere var maglemosejægere, der brugte stedet for 9500 år siden. I tidsrummet 6000-3900 f.Kr. var det en jagtplads for jægere fra Vedbækfjorden. Samlet set kan stedet lejlighedsvist være brugt i 4400 år. Fundet af en D2-pil (fig. 17), samt en toplet, kaneleret blok viser, at Næssets plads nærmest med sikkerhed er brugt af Møllemarkens bønder. I Danmark kendes der formodentlig ikke andre boplads, der er brugt af 11 kulturer. Dette forhold skyldes selvsagt stedets helt særlige topografi.

Andre fundsteder i Lyngby-Taarbæk

Rømmerødgård er en gård der for længst er nedrevet. Da Rømmerødgård var en levende gård lå dens

Figur 18. En stridsøkse af bjergart, der er fundet ved Rømmerødgård. Længden er 15 cm.

Figur 19. En tyknakket økse af grønsten der er fundet ved Rømmerødgård.

Figur 20. En gulpatineret B-økse der er fundet ved Hvidegården.

jord i en smal bræmme, som gik fra Virumvej til Frederiksdalsvej lige vest for Kongevejen. De fire økser der er omtalt i det efterfølgende, blev i 2001 overdraget til Flækken af John Pedersen. Økserne havde tilhørt John Pedersens farmor Johanne Sophie Pedersen (f. 1863), der var gift med bonden på Rømmerødgård. Da John Pedersen afleverede økserne kunne han ikke med sikkerhed sige, at økserne var fundet på Rømmerødgård. To af økserne havde stadig jord på – lerjord, som netop er den jordart, der findes på Rømmerødgårds jord. Så Flækken tror, at økserne er fundet der, eller i hvert fald er lokale fund. Økserne er: En stridsøkse hvor hullet sidder bagude (fig. 18), en tyknakket økse af grønsten (fig. 19), en B-økse (fig. 20) samt den forreste halvdel af en såkaldt tyndbladet tværokse. I Glob's typologi er stridsøkserne en K₇-økse.

Ved Hvidegården fandt Flækkens stifter Johannes Boager i 1960 en boplads som ligger lige vest for Hvidegårdens dam. Fundområdet er cirkelformet med en radius på omkring 50 meter. Fundet blev gjort, da områdets huse blev bygget. De date-

rende fund er: En ægdel af en økse af Hornebytypen samt to dele af tyknakkede økser hvor smalsiderne er slebne. Hvidegården ligger på kanten af en stejl skrænt ned imod Thordals Mose. I stenalderen var denne mose en stor sø, som er navngivet Lyngby Mose. Kort sydøst for stedet ligger Enghaverenden. Svarende til hvad der var tilfældet med pladserne på Virummarkerne, havde lokaliteten således i sit nabolag indlysende muligheder for jagt og fiskeri.

I 1961 fandt Johannes Boager en boplads, der fik navnet „Trepilelågen“. Stedet blev fundet i forbindelse med anlæggelsen af den fodboldbane der i dag kan ses lige nord for porten Trepilelågen i Dyrehaven. Ved Trepilelågen er der sikre spor fra såvel jægere i Ertebølletiden som egnens stenalderbønder. Med hensyn til bønderne er de sikre fund: En retøkse af enkelgravstypen, en B-økse (fig. 21), en tapkile af en grå bjergart, en tværøkse

Figur 21. Den bagerste del af en B-økse der er fundet ved trepilelågen.

uden hulslibning samt to dele af tyknakkede økser hvor smalsiderne er slebne. Lokaliteten ligger ved en højtliggende mindre sø omkring 300 meter fra Øresund. Gråsæler føder sine unger på fast land. I månederne januar og februar som er gråsælens yngletid, kan vi derfor gætte på, at Trepilelågens bønder var travlt beskæftiget med at jage sæler.

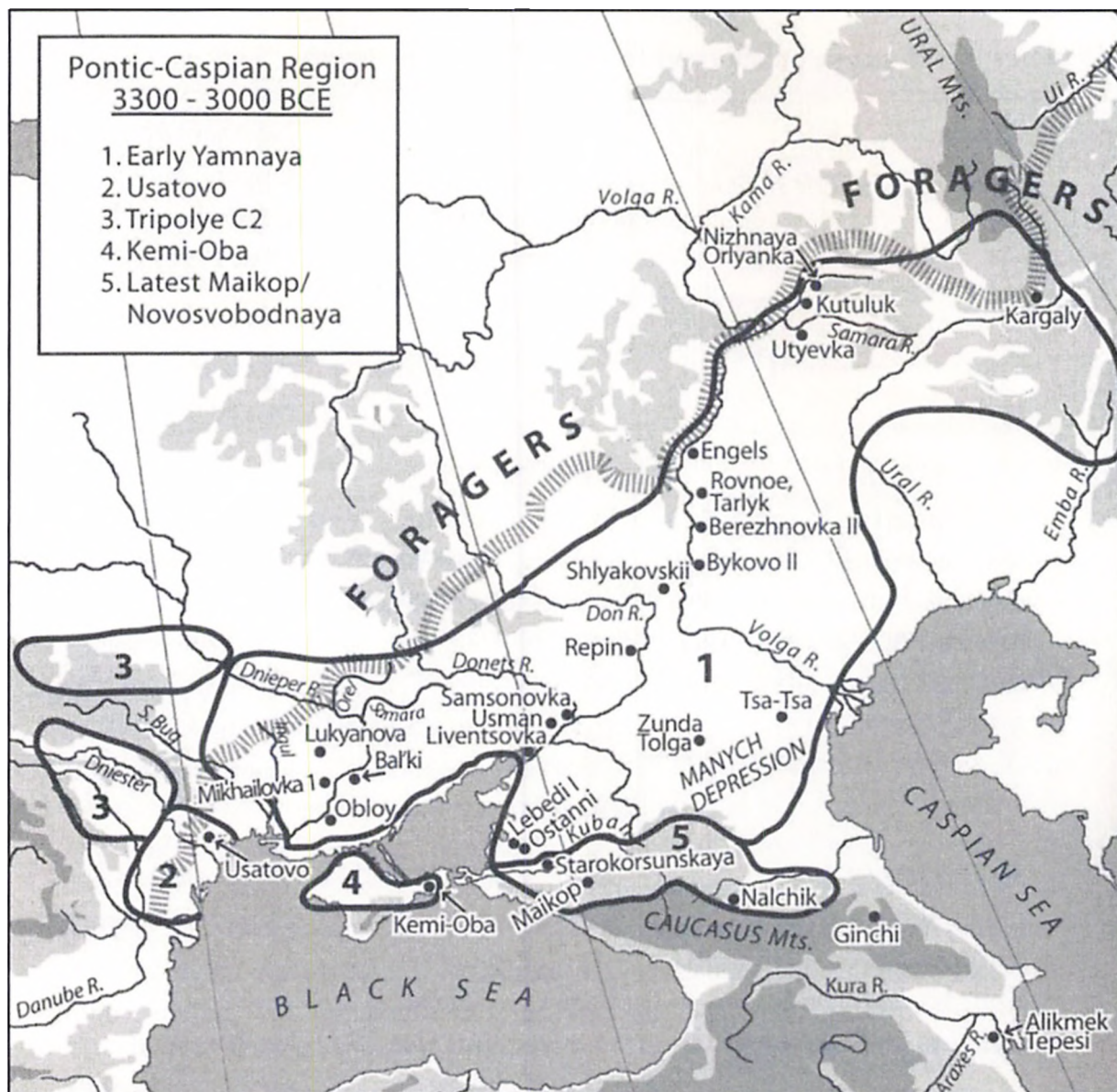
Kort nordøst for Sorgenfri Station er der fundet en topolet, cylindrisk blok. Ved det tidligere landsted Frieboeshvile i den nordlige del af Lyngby er der fundet en svær tyknakket økse af grønsten. Ved en oprensning af Kilden i Rådved er der fundet en tyknakket hulsleben mejsel (nr. 188). Ved Lottenborgvej, ved Åmosebakken samt ved Lundtoftegård er der alle steder fundet B-økser.

Yamnayakulturen 3000 f.Kr.

Yamnayakulturen var en kultur, der omkring 3000 f.Kr. fandtes i et stort område nord for Sorte Havet og Det Kaspiske Hav, se fig. 22. Området er gennemstrømmet af de store floder Bug, Dnieper, Don, Volga, Ural og Emba. Yamnayakulturen var først og fremmest en hyrdekultur, hvor husdyrene var får, geder, kvæg, heste, svin og hunde.

I floddalene bevægede hyrderne sig året rundt fra område til område. Om foråret og i sommeren udnyttede de lejlighedsvist de tørre højdedrag, der lå indenfor en afstand af 15 km fra floderne. I dale- ne var der pletter med rug og hirse, og høje nitrogenværdier i deres knogler viser, at yamnayaerne yderligere udnyttede de muligheder som floderne tilbød i form af fisk. Hestene og hundene blev brugt til at holde styr på de mange husdyr. De døde blev

Stenalderboplader i Lyngby-Taarbæk

Figur 22. Kortet viser Yamnayakulturens udbredelse omkring 3000 f.Kr. David W. Anthony: *The horse, the Wheel and Language: How Bronze-Age Riders from the Eurasian Steppes shaped the Modern World.*

begravet i „enkeltgrave“ under en høj, og mændene fik stridsøkser med i graven.

Migration til landene omkring Østersøen

I 2015 blev der i det samme nummer af „Nature“ publiceret to artikler, som resumerede hvad to store forskergrupper var nået frem til. Den ene af disse grupper blev ledet af en dansker Morten E. Allentoft. Det korte budskab i begge artikler var: I Nordeuropa er vi alle i hovedsagen efterkommere af yamnayaerne.

Her seks år efter at disse artikler blev publiceret ved vi, at yamnayaanske mænd hjulpet af deres oksetrukne vogne omkring 3000 f.Kr. begyndte at bevæge sig imod nordvest. Endvidere er det blevet klart, at efterkommere af disse mænd 200 år senere i samspil med de lokale befolkninger havde grundlagt nye kulturer i Holland, Jylland, Nordtyskland, Polen, de baltiske lande, det sydvestlige hjørne af Finland, Osloområdet samt den sydlige halvdel af Sverige. Enkeltgravskulturen i Holland/Jylland, Snorrekeramisk Kultur i Polen/Nordtyskland samt Stridsøksekulturen i den sydlige halvdel af Sverige var eksempelvis et resultat af denne proces.

I forhold til de arkæologiske vidnesbyrd ser det ikke ud til, at der i tidsrummet 2800-2600 f.Kr. sker de store kulturelle ændringer i Østdanmark. At man omkring 2600 f.Kr. delvist vender tilbage til en jæger/fisker økonomi er imidlertid en markant ændring i levevis. Måske er det vi ser her først og sidst en forsinket reaktion på den store uro, der 200 til 400 år tidligere var indtruffet i vores nabolande.

Litteratur

- Morten E. Allentoft m. fl.: Population genomics of Bronze Age Eurasia. *Nature*, Vol. 522, 2015.
- David W. Anthony: The horse, the Wheel and Language: How Bronze-Age Riders from the Eurasian Steppes shaped the Modern World, Kapitel 13. Princeton University Press, 2007.
- P. V. Glob: Studier over den jyske Enkeltgravskultur. Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie, 1944.
- W. Haak m. fl.: Massive migration from the steppe was a source for Indo-European languages in Europe. *Nature*, Vol. 522, 2015.
- Peter Hvidtfeldt: Hus ved hus i skoven. Boplads fra yngre stenalder i Lyngby-Taarbæk. Lyngby-Bogen 2007.
- Peter Hvidtfeldt m. fl.: Det store landnam i Lyngby-Taarbæk. Syv boplads fra enkeltgravstiden 2800-2400 f.Kr. Lyngby-Bogen 2011.
- Peter Hvidtfeldt: Ny fangstplads ved Furesøen. *Fund&Fortid*, nr. 2, 2016.
- Peter Hvidtfeldt: Østdanske stenalderboplads i Lyngby-Taarbæk. *Fund & Fortid*, nr. 1, 2021.
- Jørgen Jensen: Danmarks Oldtid, Stenalderen 13.000-2.000 f.Kr. Gyldendal, 2001.
- Klaus Ebbesen og Ditlev Mahler: Virum. Et tidligt neolitisk bopladsfund. Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie, 1979.
- Rune Iversen: I en verden af verdener. Materiel kultur, identitet og kulturel forandring – en arkæologisk genovervejelse af det grubekeramiske kompleks. Magisterkonferens. Københavns Universitet, 2007.

- Rune Iversen: Transformation of Neolithic Societies: An East Danish perspective on the 3rd millennium B.C. Jysk Arkæologisk Selskab, 2015.
- Rune Iversen: Was there ever a Single Grave culture in East Denmark? Traditions and transformations in the 3rd millennium BC. Universitätsforschungen zur Prähistorischen Archäologie, Vol. 292, 2016.
- Rune Iversen: Arrowheads as indicators of interpersonal violence and group identity among the Neolithic Pitted Ware hunters of southwestern Scandinavia. *Journal of Anthropological Archaeology*, Bind 44, 2016.
- Rune Iversen: Den gådefulde, grubekeramiske kultur. Skalk, jun. 2020.
- Kristian Kristiansen m. fl.: Re-theorising mobility and the formation of culture and language among the Corded Ware Culture in Europe. *Antiquity*, 2017.
- Helena Malmström m. fl.: The genomic ancestry of Scandinavian Battle Axe Culture people and their relation to the broader Corded Ware horizon. *Proceedings of The Royal Society B*, 2019.
- Poul Otto Nielsen: De tyknakkede flintøksers kronologi. Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie, 1977.
- Polu Otto Nielsen: Oldtiden i Danmark, Bondestenalderen. Sesam, 2001.
- Peter Vang Petersen: Flint fra Danmarks oldtid. Høst & Søn, 1993.
- Lisbeth Wincentz Rasmussen: Kainsbakkke, En boplads fra yngre stenalder. Djurslands Museum, 1991.
- Artiklens fotografier er taget af N.B. Thomsen fra Furesø Arkæologigruppe.

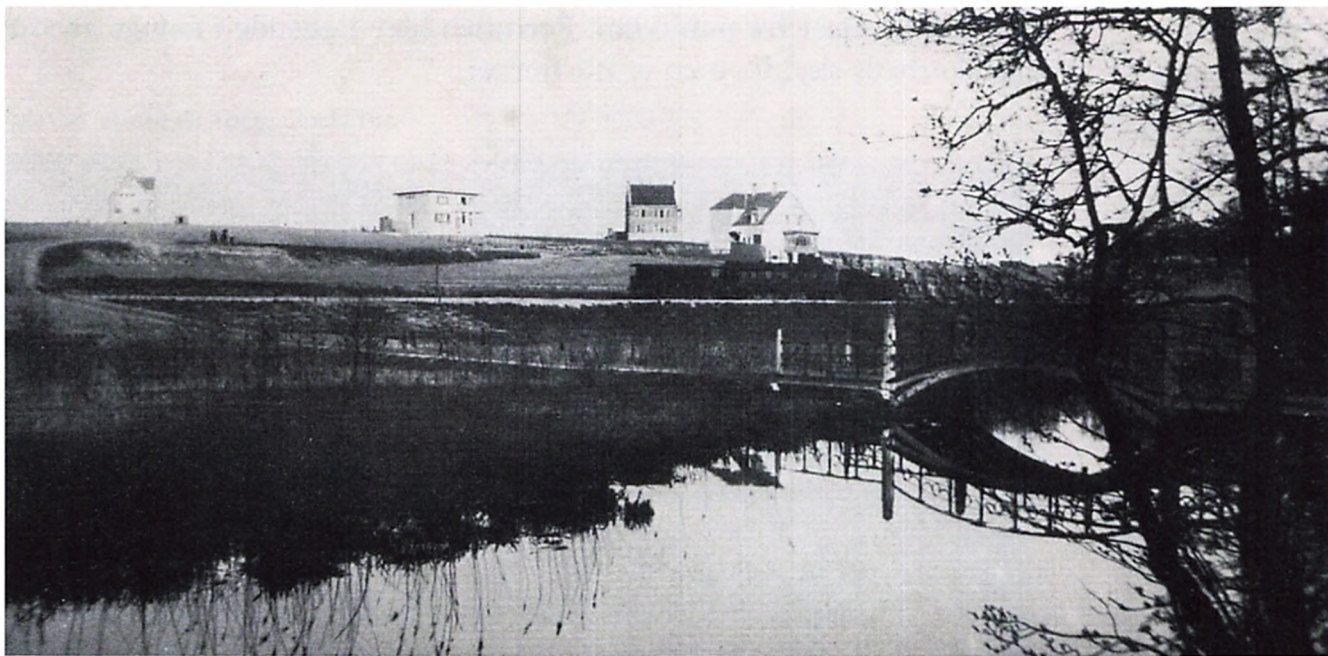
Niels-Kristian Petersen

Sorgenfri Trinbræt

Stationen der flyttede jernbanespor – genbrug?

I forbindelse med planlægningen af linieføringen ved Lyngby-Vedbæk Jernbanen forkortet til LVJ i 1901, foreslog overingeniør Carl F. S. Ernst (1852-1920), at linien sikkerede sig et areal, dels til en grusgrav og dels til anlæggelse af et eventuelt trinbræt (det i 1925 oprettede Sorgenfri Trinbræt, se-

ner Slotsparken Trinbræt). Ved besigtigelsen af arealet øst for Mølleåen under Sorgenfrigård i den nordlige del af Bondebyen, der tilhørte gårdejer N. P. Jacobsen, bad han, da ekspropriationsforretningen blev afholdt, så mindeligt for sine træer, som han meget nødigt så fældet før anlæggelsen af ba-

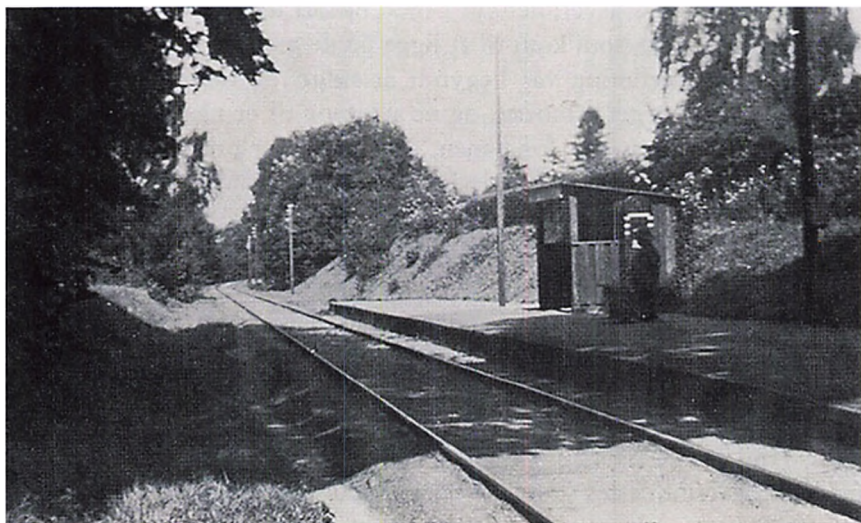

Toget mod Kongens Lyngby passerer Sorgenfri Slotspark. Næste stop Sorgenfri Trinbræt. I baggrunden de første villaer på Fuglevadsvej, Borrebakken og Caroline Mathildes Vej udstykning fra Sorgenfrigård. Fotograf Stæhr. 1905.

nen. Hvilket blev ført til protekols. Gårdejer N.P. Jacobsen blev senere yderst tilfreds med, hvad der var ført til protekols. Ikke bare kunne han glæde over sine buske og træer i mange år, nærmest resten af livet. De måtte ikke sådan bare fældes uden Banestyrelsens samtykke, hvis så måtte han beholde vedsom træstammer som brænde. Endvidere fik han fri adgang og brugsret til det areal, der ikke var direkte en del af banelegemet, samt en overgang over banen med sin egen låge til Sorgenfri Slotspark. Gårdejeren fik 2.700 Kr. ved ekspropriationen. Langs Lyngby-Vedbæk Jernbanen (LVJ) fandtes mange tidligere utilfredse grundejere i forbindelse

med banens anlæggelse. Her endelig en glad mand. Andre steder fortsatte udviklingen af jernbanedriften. Også ganske tæt på LVJ. En påbegyndt elektrificering af Nordbanen helt til Holte sluttede i 1936, hvilket betød, at Virum Trinbræt oprettet i 1925, nu blev nedlagt og to helt nye stationer på banelinjen blev projekteret og var bygget i 1936. Én 700 m nordfor Virum Trinbræt og én 700 m sydfor. Men til denne station manglede DSB et navn. Den i nord Virum gav sig selv, men hvad med den i syd? En stor ny bydel var ved at udvikle sig i Virum, hvor under Sorgenfri hørte indtil 1966, hvor den blev en bydel i Lyngby-Taarbæk Kommune. Især bydelen

Slotsparken Trinbræt. Det tidligere Sorgenfri Trinbræt. Fotograf P. Thomassen. 1939.

Der ventes på toget på Sorgenfri Station på Lyngby-Vedbæk Jernbanen. 1935. B2798.

Virum, der voksede op omkring Virum Torv med mange nye bebyggelser både øst og vest for banen, ja helt ud til Furesø, men Anden Verdenskrig kom og satte en stopper for det.

Stationen mod syd skulle have et navn, og hvad mere passede end Sorgenfri Station, så trinbrættet i Slotsparken på LVJ måtte lade livet. Nej, ikke helt, men blot omdøbt til Slotsparken Trinbræt men blev dog hurtigt nedlagt..

Oprettelse af trinbrætter på LVJ voldte sjælden de store problemer. Allerede i 1925 lykkedes det for beboerne i Sorgenfrigårds Villakvarter, at får oprettet Sorgenfri Trinbræt, senere Slotsparken.

I/S Sorgenfrigaards udparcellering begyndte at sælge godt, men i starten var der ikke brug for et trinbræt eller et sidespor til den planlagte grusgrav og lagerplads for banen, der allerede var projekteret med fra banens start. Men i 1925, sjovt nok samme år som Virum fik sit trinbræt, fik Sorgenfrigårds Villakvarter med Fuglevadsvej, Borgevej mfl. et trinbræt. Med årene var bebyggelsen vokset og et trinbræt blev anlagt, 2,3 km fra Lyngby Station. Antal af brugere/pendlere var ikke særlig stort, så det blev til et beskedent venteskur.

Dog blev der opsat en chokolade automat, som ingen rigtig fik glæde af. Automaten var opstillet

Her ses Sorgenfrigårds broen over Mølleåen, der gjorde det muligt for beboerne øst for banen at benytte Sorgenfri Trinbræt/ Slotsparken. LVB startede op i 1900. Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv. Lb.nr: B3703. Fotograf A. Th. Collin. 1910.

Var det mon den varme og kolde automat, der endte med denne kiosk på Sorgenfri T? Ca. 1930.

således, at den uheldigvis stod direkte i solen, så om sommeren var den ikke særlig brugbar, mens den om vinteren var lige så ubrugelig på grund af fugt. Automaten frøs! Om det var grundet manglende brug automaten af de ganske få, der benyttede Sorgenfri Trinbræt vides ikke, men det skiftede navn til Slotsparken. DSB overtog navnet uden større besvær og brugte navnet på den nyopførte station på S-banen, nu Sorgenfri Station i 1936.

Trinbrættets benyttelse steg igennem årene op til 1948, derefter til 99 passager om dagen og i maj 1951 var det slut. Brugere og banens personale kæmpede videre og kun en månedstid efter blev Slotsparken Trinbræt åbnet igen. Passagerantallet faldt og faldt og d. 22. maj 1955 nedlagdes Slotsparken Trinbræt endeligt. I dag er der sikkert ingen af de mange besøgende i den smukke Slotspark, der overhovedet tænker på, at der en gang lå en station med navnet Sorgenfri. Men LVJ, Lyngby-Ved-

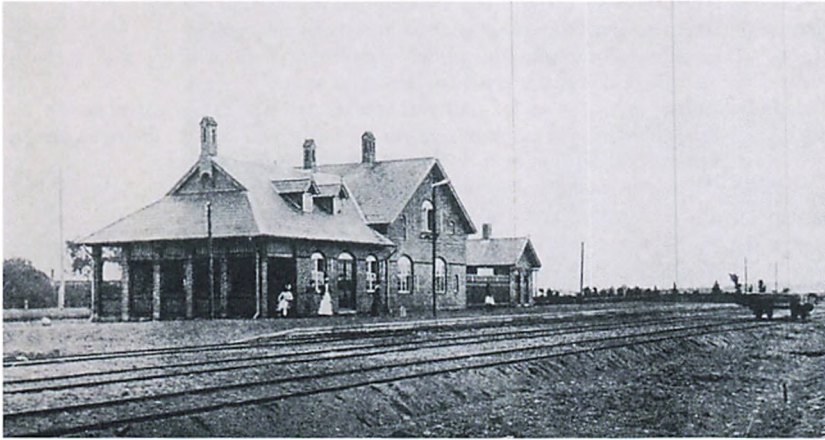
bæk Jembanen lever, men nu i en forkortet udgave som LNJ Lyngby-Nærum Jembanen fra 1923.

Ved elektrificeringen af strækningen København til Holte i 1936 oprettedes flere nye S-togs stationer, som Virum og Sorgenfri, men også i Jægersborg. Der opstod nu muligheden for at rette LNJ ud. På den første kilometer forlod banen Lyngby Station mod sydøst, så ind i en lang skarp kurve med tre vejoverskæringer i niveau indtil den havde kurs mod nordvest nåede Kanalbroen over Fæstningskanalen. Dette stykke 1,0 km blev nedlagt og erstattet af en 1,4 km lang mere direkte strækning fra Jægersborg til Kanalbroen. Selvom Nærum-banen blev 0,4 km længere, var jernbanen til København blevet 1,1 km kortere, fordi der er 1,5 km mellem Lyngby og Jægersborg stationer. Denne store om omlægning fandt sted 15. maj 1936.

Det gik vist for hurtigt; husk lige tasken. Måske var det jordemoderen på vej til en fødsel. Ukendt fotograf. Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv. Lb.nr. B0000. Ca. 1930.

Sorgenfri Trinbræt

Nærum St. lige inden banen blev taget i brug i august 1900. Huset er tegnet af Heinrich (Henry) Emil Charles Wenck, som har tegnet rigtig mange af DSB's stationer, rundt om i landet. Stationen var i brug indtil den nuværende Nærum Station på Langebjerg 1 blev taget i brug.

I 1950 var en mindre omlægning af tracéet i forbindelse med broen over den nye Klampenborgvej. Hermed forsvandt broen over Fæstningskanalen anlagt i 1888 i forbindelse med København Befæstning. Kanalen var for længst uden vand. Der er i dag ingen synlige rester af Kanalbroen og det

gamle tracé umiddelbart vest for det nuværende. I dag er der planer om at genskabe fæstningskanalen, der skal bruges til at lede regnvand væk fra det centrale Kongens Lyngby.

Hørsholmvejen, den nuværende Helsingørmotorvej, valgte man at undgå krydsning med Næ-

LVJ Nærum Station bygget 1900. Foto Henning Andersen. 11.4.2017.

rumbanen ved at nedlægge strækningen øst for vejen. Der blev opført en ny endestation vest for vejen, som afkortede banen med 0,5 km. Den nye Nærum Station blev indviet 3. oktober 1954.

Bygningen forblev i banens eje som tjenestebolig for den nye stationsforstander. Stationen bevarede sin postekspedition, indtil Postvæsenet flyttede til eget nyt postkontor. Herefter blev bygningen overtaget af Søllerød Kommunes, nu Rudersdal Kommune biblioteksvæsen.

I 2002 blev LNJ med kælenavnet „Grisen“ en del af det nyoprettede selskab Lokalbansen A/S. Selskabet blev sammenlagt med Regionstog til Lokaltog der 1. juli 2015. I 2021 har den socialdemokratiske regering vedtaget en større anlægslov bl.a. udskiftning af jernbanemateriel af vogne m.m.

En togtur med Lyngby-Nærum Jernbanen i det smukke landskab langs Mølleåen, netop anlagt for at betjene industrierne langs åen, industriens vugge i Danmark, er en spændende historisk og smuk tur, der skal opleves.

Den gamle velbevarede og restaurerede Nærum Station, Bystykket 16, Nærum. I dag privat hjem.

Dorete Dandanell og Karen Hjort'

Mindeord vedrørende tidligere stadsarkivar Jeppe Tønsberg (1950-2021)

Tidl. stadsarkivar Jeppe Tønsberg er død, 71 år, alt, alt for tidligt. Det blev vi meget triste ved at høre, selv om det måske ikke var helt uventet på baggrund af de sidste års sygdom.

Jeppe Tønsberg formåede at formidle historien på faglig, flot facon, der fangede folk – utallige er de rundvisninger, foredrag og gåture, hvor han i årevis har *trukket* fulde huse!

Med sin ph.d.-afhandling i bagagen ydede Jeppe Tønsberg i mange år en imponerende indsats som forsker og formidler af Lyngby-Taarbæk Kommu-

nes historie. En indsats, der gav lokalhistorien som faglig disciplin og Stadsarkivet en unik position, både lokalt i kommunen og ikke mindst i museums- og arkivverdenen.

Historisk-topografisk Selskab var ganske enkelt Jeppe Tønsberg i mere end 35 år – mere end en tredjedel af Selskabets 94-årige historie. Siden stiftelsen i 1927 er der udkommet næsten firs årbøger i et samarbejde mellem Selskabet, kommunen, biblioteket og Byhistorisk Samling/Stadsarkivet. En tredjedel af dem er redigeret af Jeppe Tønsberg.

Jeppe Tønsberg foran sit elskede Stadsarkiv på Frieboeshvile, Lyngby Hovedgade 2. Ukendt fotograf, „det grønne område“. 2014.

I Nuv. formand og tidl. formand for Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk kommune

I de ældste tider var der en vis uregelmæssighed i publikationsvirksomheden, men fra midten af 1970'erne kommer der styr på det, hvilket hænger sammen med, at en ung mand blev ansat på biblioteket og meldte sig ind i Selskabet i 1974/75, som nr. 872. Siden da er der kommet et bind hvert år.

Fra 1978 var Jeppe Tønsberg redaktør af Lyngby-Bogen efter at have redigeret et par årgange før. Hans første artikler stod i bogen 1980 og meget karakteristisk var der ikke 1 men 2. Han blev medlem af bestyrelsen fra 1982 og sad til 2018 med en formandsperiode fra 1991-99. Han planlagde, redigerede og skrev artiklerne med base på kontoret på Stadsarkivet. Meget heldigt, for så var kilderne tæt på.

Som monumenter i vores lokale viden vil vi fremhæve „Registrant over Lyngby Hovedgade“, Lyngby-Bogen 1996 (sammen med Lise Skjødt-Pedersen og Finn Solgård), „Industrialiseringen af Lyngby“, Træk af byens udvikling 1840-1916, Lyngby-Bogen 1984 og „Brede Klædefabrik“, baseret på hans ph.d.-afhandling, Lyngby-Bogen 2003. Men især registerbindet, „75 års register 1928-2003“, Lyngby-Bogen 2004 samt de registre, der er i hvert bind af Lyngby-Bogen, er guld værd. Det er ikke spor morsomt at lave den slags og det er rædsomt at læse korrektur på det med alle de årstal og sidehenvisninger, men det er formidlingsarbejde af allerhøjeste karat. Det gør livet så meget lettere for alle os, der vil finde en bestemt person, et sted, et emne eller en bestemt artikel.

Arkivar Lise Skjødt-Pedersen, Stadsarkivar Jeppe Tønsberg, Borgmester (1987-2002) Kaj Ørnskov, Udstillingsarkitekt Kitter Malling. Fotograf: Irving 1990.

Jeppe Tønsberg kunne tryllebinde publikum, f.eks. en fyldt sal i Kulturhuset ved Storcentrets 50-års jubilæum i 2013, hvor han i et to timer langt one-man show fortalte historier fra Lyngby – det var fascinerende og vi var flade af grin. Men også i det lille format var Jeppe Tønsberg en eminent formidler. Utallige er de gange, hvor deltagerne på hans byvandring og foredrag har lært at „se“ historien for sig, godt understøttet af de smil hans tørre, underdrevne humor kunne fremkalde. Den evne er uden tvivl en væsentlig årsag til, at der i dag er et meget levende historisk miljø i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Når Jeppe Tønsberg ind imellem af nogen kunne opfattes lidt kantet og politisk tonedøv i det mindefyldte farvand mellem politikere og forvaltningen, kunne det kræve et vist formands-diplomati, men at Jeppe Tønsberg altid havde fagligheden for øje, det var ingen i tvivl om. Med Jeppe Tønsberg bortgang er der lukket en dør til en stor viden om Lyngby-Taarbæks historie. Nu kan vi ikke mere „Slå op i Jeppe“.

Navneregister

Lyngby-Taarbæk Kommune,
Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv og
Historisk-topografisk Selskab for
Lyngby-Taarbæk Kommune er ikke
medtaget i register.

A

A/S Glasværket Danmark 25
A/S Poul Willumsen 27
AB 105
Accumulator-Fabrik Aktiengesellschaft, Berlin-Hagen (AFA) 29
Accumulatorfabrikken LYAC 28, 29
Adidas 200
ADS (Anker Data System) 245
AGF 219
Agiers Ø 40
Akademisk Roklub 62
Albrechtsen, Sten 150
Aldershvileruinerne 78
Aldersly 1920 14
Allentoft, Morten E. 277
Amdi, Lars 166
Amerika 262
Amsterdam 63
Amstrup, Anders 152, 156
Amstrup, Mikkel 123, 131, 151, 152, 153, 155, 156
Amstrup, Mille 123
Amstrup, Morten 156
Amstrup, Nikolaj 157
Anden Verdenskrig 97, 281
Andersen, Benny 7
Andersen, Børge 132
Andersen, Dorthé 61
Andersen, Ejgil 179
Andersen, Finn 54
Andersen, Georg 90
Andersen, H. O. 242
Andersen, Hans Green 151
Andersen, Henning 10 11, 12, 15, 17, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 283
Andersen, Jacob 152, 156
Andersen, Kurt 179
Andersen, Linnea Lindemann 158
Andersen, Marchal 172
Andersen, Poul 110
Andersen, Poul Erik 234, 237, 250, 258
Andersen, Sofus 171, 172, 173, 201, 202, 224, 225
Andersen, William 241
Andreassen, Benny 178, 182
Andreassen, Jakob 109, 121, 122, 144, 151, 167
Andresen, Tim 208
Ankersen, John 121, 128, 149, 165, 166
Ankersen, Rudy 148
Anthony, David W. 276
APOEL 164
Arberg, Bent 148, 149
Arberg, Charlotte 104
Argentinavej 91

Arsenal FC 183, 218
Arum, Henrik 108
Arveprins Knud 50
Arveprinsesse Caroline Mathilde 50, 53, 55, 71
ASA-banen 189, 191
ASA-film 15, 16, 35, 189
Asgaard, Poul 151
Assistens Kirkegård 31
Astrup, Orla 178
Avarta 154

B

B-øksler 266, 267
B. 1921 Nykøbing Falster 176
B. 1973 Herlev 256
B82 Virum 109, 137, 212, 226
B93 254
Baden, Jan 47
Bagger, Ruben 155
Bagsværd 24, 174
Bagsværd Boldklub 212
Bagsværd Fort 20
Bagsværd Roklub 81
Bagsværd Sø 45, 66, 67
Bagsværdregatta 59
Bagsværdvej 37
Bakkens fodboldfestival 260
Balmer, Christian 156
Balstrup, Peter 166
Bamberger, Peter 121, 123
Bamberger, Rene 121, 122
Bankoklanen 236, 237
Barcelona 261
Basse, Carsten 152

Navneregister

- Basse, Mikkel 159, 165
Basse, Oliver 165
Baundal, Lis 57
Baune Allé 24
Baunegårdsskolen 28
Baunsgaard, Morten 187
Bechmann, Adolf 240
Beckmann, Line 104
Beckmann, Mikkel 102, 103, 163,
164, 211, 216
Belganet 176
Belgien 248
Bellevue Strandpark 22
Bendixen, Lars 187
Bengtson, Børge 108
Benjaminsen, Per 182
Bentzen, Erik 118, 121
Berg, Susanne 125
Berggreen, Klaus 182, 183, 211,
214, 216
Bergholt, Jes 122, 123
Berlin 260
Bertelsen, Jimmi 152
Berthelsen, Jimmi 152, 156
Berthelsen, Karen 159
Bessermann, Anders 102
Betlehem 13
Bikuben Cup 102
Billetlugen 257
Billum, Christian 36, 37
Billums Privatskole 36, 37
Birkerød 240, 241, 264
Bisgård, Preben 131, 132
Bisgaard, Susanne 41, 43, 63,
Bistrup, Magnus 157
Bjelland, Andreas 187
Bjerg-Pedersen, Hans 181, 224,
225
Bjur, Ole 154
Blach, Rasmus 150
Blokken 149
Blom-Hansen, Henrik 187
Blomstervænget 17, 189
Blond, Carsten 117
Blue Army 208
Blue Vikings 209
Bo Kajs 121
Bo, Margit 59, 83
Boager, Johannes 274, 275
Boelvej 129, 130
Bolingministeriet 70
Bondebyen 10, 24, 34, 39, 40, 279
Borgevej 281
Bork, Jørgen 86, 88
Bornholm 232
Borrebakken 279
Borup, Anders 159
Brage 250
Bramsted, Henrik 151
Brandt-Hansen, Kenneth 108
Brandt, Gudmund Nyeland 18
Brede 92, 95, 96, 102, 103, 232,
241, 255
Brede Brugsforening 92
Brede Husholdningsforening 31
Brede Idrætsforening 90, 174,
225, 229
Brede Idrætshus/klubhus 107
Brede IF 109, 212
Brede Ifs klubhus 97
Brede Klædefabrik 31, 90, 91, 92,
107, 170
Brede og Omegns Brugsforening
32
Brede Skole 90
Brede Sportsklub 169, 170, 171
Brede værk 92
Bredebovej 107
Bredebro 92
Bredgade 85
Brejnholt, Annette 43, 57, 64
Brinkløv, Jette (dengang Møller)
60
Brisbane Roar FC 164
Brixen, Christian 150
Broberg, Lily skuespiller og sanger
94, 107, 206
Brodersen, Kim 216
Brohus 32
Broløs, Sara 159
Bruhn, Erik 19
Bruhn, Harry 146
Brus, Elisabeth 162
Brusch, Hanne 46, 47, 72, 75
Brusch, Henrik 47
Bruun Larsen, Jacob 211
Bruun, Hans Aage 224, 225
Brødrene Hartmanns Maskinfabrik
27
Brødrene Olsen 117
Brøndby 106, 161
Brøndby IF 154, 155
Brøndsted, Peter 108
Brønholt, Lis 78
Brønholt, Niels 78

Navneregister

Brønsted 102
Buch, Martin 187
Buckhøj, Jørgen 19
Buddingevej 20, 35
Buffalo 247
Bug 275
Bulgarien 54
Burmeister, Luca 187
Busch, Peter 151
Busch, Sara Ewe Julie 159
Byder, Andreas 187
Byder, Mads 187
Bügel, Pelle Lindegaard 207
Bæk, Christian 156
Børnehjælpsdagen 51
Bøttcher, Mathilde 158

C

Campus 107
Caneva 248
Carlo Birch 203
Carlsberg 200
Carlsen, Axel 28
Carlsen, Ingo 110, 146
Caroline Mathildes Vej 279
Carson, Hans 108
Charlottenborg 21
Charlottenlund 229
Chr. Hansens købmandsforretning 33
Chr. Winthers vej 23, 24, 41, 69
Chr. Winthers Vej 23, 41, 69
Christensen, Bent 211, 214, 216
Christensen, Erik 182

Christensen, Flemming 211, 214, 216
Christensen, Frank 182, 208
Christensen, Jesper 150
Christensen, John 100
Christensen, Leif 178
Christensen, René „Nisse“ 264
Christensen, Sarah 54
Christensen, Svend Erik 179
Christian X's Allé 21, 28, 33, 35
Christians Sogn 37
Christiansen 229
Christiansen, Anders 187
Christiansen, Clara 135, 158
Christiansen, Claus „Kuno“ 185, 214, 216, 217
Christiansen, Egon 225
Christianskirken 37, 38
Christoffersen, Berit 61
Christofte, Kim 115
Christophersen, Michael 182, 183, 214
Chrøis, Brian, træner 254
Citymail Cup 249
Clarence Soccer Club 248
Clement, Adam Vendelbo 159
Clemmesen, Brian Levi 106
Club Brügge 218
Coerver 261
Collin, Alfred Th. 26, 281
Corona 106, 264, 265
Corona restriktioner 108
Coronavinduerne 263
Cortsen, Jan 149
Cortsen, Lars 110

D

Da Silva, Richie 151
Dahl, Asbjørn 132
DalGLISH, Sir Kenny 183
Dall, Anne Mette 125
Dalsgaard, Pia 16 75
Dam, Oline Marie 158
Damejuniorhold 102
Damernes Roklub 49, 62
Damgaard, Familien 208
Damhuset 22
dampmaskine 27, 28
Dandanell, Dorete 285
Danielsen, Erna 66
Danmark 227, 237, 248, 251, 256, 266, 284
Danmarks Rocenters kvindelandshold 66
Danmarksserien 104, 252
Danmarksturneringen 177
Dansk Boldspil-Union 197, 201
Dansk Farveri- og Merceriseringsanstalt 27
Dansk Forening for Rosport (DFFR) 57, 60
Dansk Forfatterforening 17
Dansk Forfatterleksion 17
Dansk Gardin og Textil Fabrik 27, 171
Danske Bank 60, 261
Danske Studenter Roklub 49, 62, 69
Darian Lake 247
David, C. L. 29
DBU 228, 244, 257, 261, 263

Navneregister

- DBU Sjælland 201
DBU's fodboldskole 118
DBU's sølvnål 144
de Coninck, Frederic 85, 86
De danske Sukkerfabrikker 26
De engelske Rækkehuse 14
De Kongeblå 201
De kongelige Skoler 24
Delcomyn, Christina 125
Den engelske Haveby 15, 16
Den Gamle Lyngby Statskole 35
Den gule Gaard 129
Den lille gardinfabrik 27
Dencker, Anders 122
Dencker, Hanne 65
Det Blå Fodboldnetværk 212, 213
Det Grønne Område 85, 88, 90,
200, 205, 206
Det Kaspiske Hav 275
Det kgl. Skydeselskab på Sølyst
87
Det Kongelige Teater 236
Det ny Teater 231
DFfR Københavnskredsen 77
digterkvarteret 40
Dinesen, Lars 166
Dissing, Poul 9
Divisionsforeningen 197
Djurhuus, Birgit 108
Djursland 266
Dnieper 275
Dolezal, Søren 105, 106
Don 275
Dronning Elizabeth II 184
Dronning Ingrid 189
DSB 280, 282
- DTU 107, 198
DTU-areal 172
Dubonnet 237, 262
Dubonnet Cup 247
Duelund, Jesper 150, 165
Duelund, Svend 121, 123
Dyrehaven 74, 169, 231, 233, 234,
249, 261, 263, 275
Dyrehaveudvalget 231
Dyring, Jørgen 132, 151
Dyrlund, Michael 151
- ### E
- Ebbesen, Jørgen og Svend 148
Eddikesyrefabrikken „Solex“ 28
Edvard Yde 227, 229, 235, 238,
242, 243
Edvard Ydes mindefad 262, 265
Edvard Ydes Mindepokal 260
Ekebergsletten 247
Ekelund, Ronnie 103
Elfsborg 164
Elkiær, Kristian 265
Elkjær, Preben 248
EM 265
Emba 275
Emborg, Eva 64
Emcken, Jan 152
Emil Pipers Vej 175
Engelbrecht, Birgitte og Lise 57
Engelsborg 19, 40
Engelsborg Grundejerforening 23
Engelsborgbanen 175, 176, 191,
240
Engelsborgs jorde 13, 175, 188
- Engelsborgskolen 15, 24, 34, 35
Enghaverenden 275
Enkeltgravskulturen 266
Eremitagesletten 169, 233
Eremitageslottet 169
Eriksen, Christian 265
Ernst, Carl F. S., overingeniør 279
Ertebølletiden 275
Esbjerg 219
Eskildsen, Bent 132
Europamesterskaber 251
- ### F
- Fabricius, Søren 121, 122
Facebook 207
fagenes fest 97
Fair Play 261
Fair Talk 261, 262
Falck, Frederikke 158
Falster 266
Far til fire med fuld musik 190
Far til Fire- film 15, 35
Faxe Boldklub 149
FC København 102, 232, 256, 257
FC Nordsjælland 164
FC Rudersdal 212
Fejeren 148
Fenneberg, Paul, borgmester 178,
181, 182, 244, 245
FIFA 261
FIL 238, 239, 250, 263
FIL pokalen 250
FIL's idrætslederpris 144
Filmbyen 17
Finland 277

Navneregister

- Finnerup, Willy 238
Firkantturneringen 241
Fischer, Emmeline 158
Fischer, Leck 17
Fischer, Steen 208
Fischer, Søren 158, 208
Fiskerholdet 120, 121, 126
Flintrup, Claus 121
Flækken 267, 274
Fodboldfitness 139
Fodboldklubben Lyngby Statsskole 226
Folkeparken 19, 21, 22, 41, 82
Foreningen af Divisionsklubber i Danmark 201
Fornæs, Johanne 49, 52, 57, 69
Fortet 231
Forår 22
Fosgaard, Lasse 214
Francker, Lars 142
Frandsen, Christina 124, 125
Frandsen, John 152, 165
Frandsen, Per 103, 153
Frandsen, Tina 133
Frandsen, Tom 132, 151, 152
Frank, Torben 185, 211, 216, 217
Frankrig 237
Fredericia Dameroklub 68, 89
Frederiksberg Boldklub 230
Frederiksdal 44, 45, 66
Frederiksdal Kro 114
Frederiksdalsvej 274
Frederiksen, Bent 128, 132, 140, 141, 149, 151, 152, 156
Frederiksen, Hanne 124, 125
Frederiksen, Helle 124, 125
Frederiksen, Lasse 150
Frederiksen, Tommy, „Sportsdirektøren“ 236, 250, 262
Frederiksen, Torben 121
Fredgaard, Carsten 211
Fremad Amager 149
Fridtiof Hjalmar 172
Frieboeshvile 275, 285
Friends of Lyngby 188, 200
Frigast, Jesper 119, 121, 122, 128
Friis, Erik 193
Frikke, Erik 187
Frisk, K. M., frisør 126
Fritzbøger, Margrethe 57
Frost, Henrik 151
Frøkjær, Keld 233
Frøkjær, Klaus 259
Fuglevadsvej 279, 281
Fuglsang 40
Funch, Aase 73, 75, 77, 78,
Fundamentet 73
Furesøen 20, 45, 78, 80, 85, 86, 268, 272, 273, 281
Furesøens Operative Kommando 86
Furesøens Roklub 78
Furesøtur 66
Füchsel, Franz 203, 204
Fyens Glasværk 25
Fyn 267
Fædrelandets Forsvar 20
Fællesrepræsentationen af Idrætsklubber i Lyngby-Taarbæk Kommune 201
Færøerne 45
Fæstningskanalen 19, 282, 283
Føge, Sten 151
Første verdenskrig 230
- ## G
- Ga-Ly-Da (Gamle Lyngby Dameroklub) 82
Gade, Niels W. 40
Gamborg, Knud 169
Gamle Lyngby Dameroere, GLDR 81
Gamle Lyngby Dameroklub 82
Gamle Storm 30
Gammel Bagsværdvej 24
Gardasøen 248, 249
Garderhøjfortet 20
Gardinfabrikken 27, 28
Gardinfabrikken på Gl. Lundtoftevej 27
Gasværksvej 193
Gaudin, Michael 132, 151
Gaudin, Rasmus 159, 165
Geels Kro 149
Geels Plads, selskabslokalerne på 130
Geelsgård Kostskole 36
Gefion 68, 77, 89
Gentofte Boldklub 174
Gentofte Hotel 232
Gentofte Kommune 17, 261
Gerløw, Holger, købmand 32
Getinge 176
Ghana 260
Giese, Kenneth 255
Gilboe, Gerda 206
Gilsager, Leif og Vivi 132

Navneregister

- Gl. Bellevue 231
Gl. Lundtoftevej 28
Glaciset 19
Gladsaxe 17
Gladsaxe Sogn 38
Gladsaxe Vang 12
Glob, P.V., arkæolog 267
Glyver, Benny, træner 243
Gondolen 149
Gotfredsen-Pokalen 232
Gotfredsen, restauratør 232
Gothenborg, Michael 214
Gram, Morten 252
Greve af Rosenborg 31
Grisen 284
Grubekeramikerne 266, 267
Grønland 45
Grønne Stjerne 106
Guinness rekordbog 84
Guldager, Jakob 159
Gulev, Jesper 121
Gundtoft, Bo 264
Gyldendal 8
Gytkjær, Frederik 223
Gøteborg Cup 1980 119
- H**
- Hallabro 176
Hamalainen, Brian 187, 211
Handelsstandsforeningen 32, 33
Hanel, Birgitte 67
Hannover, H. J. 29
Hansen, Annsofie Helle 158
Hansen, Benny 110, 146
Hansen, Bjarne 178
Hansen, Børge 110
Hansen, Christian 32, 156
Hansen, Flemming 179
Hansen, Gunnar Nu 95
Hansen, H. E. 25
Hansen, Helge 146
Hansen, Henning 21
Hansen, Henry 30
Hansen, Jesper 102, 108
Hansen, Karl 115
Hansen, Lars „Gumle“ 119, 137
Hansen, Niels-Christian 152
Hansen, Ove 241
Hansen, Paul (Paul Horn) 110
Hansen, Per Holger 179
Hansen, Poul 82
Hansen, Preben 99
Hansen, Steen 149
Hansen, Stine Ring 8
Hansen, Svend „Semper“ 110,
132, 145, 146
Hansen, Søren 179, 216, 217
Hansen, Thomas K. 187
Hansen, Werner 241
Hansen, William 260
Hansnæs, Poul 263
Harry Bruhn 110
Hartoft, Lauritz 238, 265
Hasenberg, Alexander 157
Haslev Cup 102
Hasselbalch & Co 28
Hasselbalch, Christian , fabrikant
171
Haubro, Mads 66, 67
Hauch, Laura Caroline 158
Havnekiosken 249
Havretoften 107
Havtom, Kenneth 120
Hebo, Mathias 211
Heegaard, Frederik 187
Hegnet, Anna Lea 159
Hegnet, Frida 159
Hegnet, Lars 159
Heidemand, Morten 105
Heidemann, Ib 102
Heidemann, Morten 104
Hein, Lis 56, 57, 71
Hein, Lis og John 58
Heinze, Ruth 53, 58, 69
Hejl, Martin 106
Helberg, Thyge 102
Hellebæk 252
Hellerup 77, 230, 232, 233
Hellerup Dameroklub 49, 68, 89
Hellerup Glasværk 25
Hellerup IK 217
Hellerup Is 130
Hellerup-klubben Veto 174
Helmer, Bent 151
Helsingø Fodbold 212
Helsingørmotorvej 283
Helt, John 115, 142, 144, 149,
160, 161, 182, 183, 214, 216
Helt, Nicolas 105
Helt, Verner 178
Hemmingsen, Pia 124
Hendriksen, Lise 76, 86
Henriksen, Flemming 227
Henriksen, Mette, stadsarkivar 10
Herlev 174
Herlev Stilladser 200
Herlevsen, Niels 121, 122

Navneregister

- Hess, Børge 224
Heymann, Peter 138
Highway, Steve 183
HIK 103, 105, 174
Hillerød 92
Hillestrøm, Søren „Spætte“ 246,
251, 262
Hilligsøe, Kædt & Co 27
Hjarsø, Karsten 187
Hjort, Karen 285
Hjortekær Boldklub 169, 170,
171, 174
Hjortekærslågen 169
Hjorting, Erna 106
Hjortkjær, Michael 255
Hobro 164
Hodal, Knud 225
Hoffmann, Ulf 225
Holdsport 262
Holland 277
Holland Cup 248
Holm, Aksel 171
Holm, Brian 150
Holm, Kaj 172
Holm, Kirsten 64
Holm, Mikkel 256, 259, 260, 262
Holm, Nicolai Tofte 225
Holmegaards Glasværk 25
Holmens Kirkegård 40
Holst, Christian, Erik og Aage 35
Holte 280, 282
Holte Boldklub 174
Holte, Pia 45
Holten, Emil 159, 165
Hood, Morton & Co 27
Horn, Paul 110
Hornebytypen 267, 269, 275
Horslunde-legene 103
Hotel Lyngby 16
Hotel Rustenborg 49
Hougaard, Anders 156
Hovedstadens Letbane 20
Hughes, Emlyn 183
Humblebækpokalen 232
Hummeltofteskolen 116, 118, 129
Hundested 246
Hvalen beboelsesejendommen 24,
39
Hvidegården 274, 275
Hvidovre 219
Hvidtfeldt, Peter 266
Hyldehavehuse på Lundtoftevej
171
Hærværk 16
Höganäs 176
Højer, Svend 128
Hørsholm 174, 227, 244, 264
Hørsholm Boldklub 229
Hørsholmvejen 283
Høybye, Janus Loke 106
Haagensen, Frank 156
Haagensen, Stella 60, 74, 78, 84,
87
- I**
- Idrætsanlægget på Kaplevej 126
Idrætsparken 180, 218
Ikast 219
Illustreret Tidende 25, 169
Irving 55, 132, 155, 156, 286
Isenkræmmer Nicolaisen 126
Islev 230
Italien 249
Iversen, Rune 266, 267
- J**
- Jacobsen, Flemming 119
Jacobsen, Kurt 165
Jacobsen, N. P. 279, 280
Jakobsen, Kenneth „Rocker“ 106
Jakobsen, overlærer 236
Jazzklub 106
Jensen, Birgit 108
Jensen, Birthe 263
Jensen, Bjarne 152, 153, 154
Jensen, Claus 211, 212
Jensen, Emil, cand.theol. 13
Jensen, Ingvar 231, 233
Jensen, Jens 187
Jensen, Kaj 231
Jensen, Kurt Bo 187
Jensen, Lauritz 229
Jensen, Lea 69
Jensen, Lorenz 108
Jensen, Mikkel Bo 187
Jensen, Mogens 179
Jensen, Morten Kjær 156
Jensen, Niels „Post“ 234, 236,
237, 242, 243, 250, 251, 254,
263
Jensen, Ove V. 225
Jensen, Preben 108
Jensen, Søren „Målmand“ 178,
179, 182, 183, 216, 217, 221,
224, 247
Jensen, Theodor 227

Navneregister

- Jensen, Thomas 104, 105, 108
Jensen, Thomas „T“, chefræner 252, 255, 264
Jensen, Villy 193
Jensen, Villy V. 179, 180, 224
Jeppesen, Christina 124, 125
Jeppesen, Jan Castin 117
Jeppesen, Sune 152
Jeppsson, Sigurd 254
Jepsen, Poul Friis 224
Jermiin, Jakob 168
Jespersen, Jesper „Gunz“ 104
Johannes Fog A/S 200
Johannes Fog Fonden 8, 260
Johannesen, Henrik Brade 7
Johansen, Børge 148, 149
Johansen, Flemming 178
Johansen, Kaj 171
Johansen, Leif 108
Johansen, Nicolai 208
Johansen, Sisse 61
Johansson, Helle 61
Johansson, Katrine 125
Johansson, Niels 143
Jonasson, Jan Lottrup 225
Josephsen, Jacob 150
Jugoslavien 102
Juhl, Keld 103
Juncker, Alice 106
Juil, John 100
Jylland 267, 277
Jürgensen, Sarah 54
Jægersborg 264, 282
Jørgensen, Birger 187
Jørgensen, Bjørn 165
Jørgensen, Hans Henrik 179
Jørgensen, Kaj 224
Jørgensen, Lars 156
Jørgensen, Niels 149
Jørgensen, Nis 102
Jørgensen, Olga 231
Jørgensen, Steen 142, 149, 165, 183
- K**
- Kalko, brødre 233
Kammeratskabspokalen 262
Kampklar 264
Kampmann, Viggo 17
Kanalbroen 282, 283
Kaplevej 112, 113, 118, 126, 128, 155
Kastrup Glasværk 25
Kauffeldt, Ole 121, 138, 149, 166
Kibsgård, Jens 121
Kick-Off 203
Kiilerich, Ove 179
Kilden i Rådvad 275
Kirk, Knud 90, 95, 100, 101, 102, 103, 108
Kirk, Thomas 102
Kjeldsen, Caroline Asbjørn 159
Kjeldstrøm, Finn 100
Kjersgaard, Agnete 57, 58
Kjær, Benny, holdleder 152
Kjær, Christian 149
Kjær, Jonas 261
Kjær, Michael 202
Kjær, Morten 151, 152
Kjærbye, Per 163, 164, 182, 184, 185, 203
Kjærgaard, Maurits 211
Kjøbenhavns Boldklub (K.B.) 169, 256, 257
Klampenborg 229
Klaumann, K. G. 12
Klaumann, Ulrikke Sophie 12
Klit, John 108
klubbladet 'Halvleg' 128
Klubhuset 94, 101, 102, 106, 193
Knudsen, John 47
Knudsen, Leif 178, 214
Knudsen, Poul 178
Kock, Karl 108
Kodak 247
Kofoed, Inger Marie 78
Kolding Dameroklub 68
Kong Christian IX 169
Kong Christian X 170
Kong Frederik IV 24
Kong Frederik IX 189
Kongeblå 205
Kongelige Teater, Det 221
Kongens Lyngby 19, 50, 279, 283
Kongens Lyngby i fortid og nutid 10
Kongevejen 36, 274
Kongevejen Skole 107, 112, 127
Kongsvig, Kasper 187
Konsul Hjort 8
Kornvig, Emil 211
Kriminalforsorgen 12
Kristensen, Elias Jehlert 159
Kristensen, Hanne 125
Kristensen, Sebastian 211
Kristensen, Steen 102
Kristensen, Thomas 102, 164, 256

Navneregister

- Kristensen, Tom 16
Kristoffer Rasmussen 159
Krogh, John og Karen 130, 131
Krogh, Karen 115
Krogh, Michael 115, 151, 154,
156, 165
Kræmmer, Mette 47
Kuhn, Hasse 186
Kulsviervejen 38
Kultrillerens søn 92
Kulturhuset 287
Kunstakademiet 21
Kyhn, Troels 254
Kyndbøl, Maria 104
Kystalliancen 244, 247
Kærgården 129
København 62, 227, 282
København Befæstning 283
Københavns Amts Boldspil-Union
for Landklubber 229
Københavns Havn 45
Københavns kulturbyår 1996 86
Københavns landbefæstning 19
Københavns Nørreport 38
Københavns Regattaforening 60
Københavns-mesterskab 55
- L**
- Lander, Jeppe 105
Landsberger, Kaj 250, 254
Landspokalturneringen 180
Langfredag 101
Lars Gerhard 138
Larsen, Albinus 108
Larsen, Andreas 225
Larsen, Einer 108
Larsen, Finn 179
Larsen, Finn W., chefræner 249
Larsen, Georg 102
Larsen, Hans Peter 92
Larsen, Henri 108
Larsen, Henri „Lillebror“ 246
Larsen, Henrik „Store“ 185, 211,
214, 216, 217, 246, 251
Larsen, Henrik, målmand 252
Larsen, Jesper Frigast 138
Larsen, John 214, 216
Larsen, Jørgen „Sønke“ 262
Larsen, Kasper 265
Larsen, Kim 151, 250
Larsen, Lasse 152
Larsen, Morten W. 246, 259, 261,
262
Larsen, Peter 229
Larsen, Pia 124
Larsen, Poul 224, 225
Larsen, Richard 28
Larsen, Simon 150
Lau, Anne 124, 125
Laudrup, Michael 115, 253
Lauge Sandgrav 159, 160, 165
Laungaard, Celina 158
Laungaard, Lene 144, 145
Lauridsen, Finn 148
Lauritzen, Antonie 44, 67
Laursen 146
Lausten, Peter, træner 259, 262
Lautrup-Larsen, Peter 122
LDR 43, 47, 54
Lea 69
Leander, Anders 105
Lehwald, C. E. Georg, proprietær
11, 12, 25, 175
Lehwald, Meta og Georg 22
Lemche, Johan, dr. 34
Lendemark 235
Lerby, Søren 115
Letbane 20
Levinsen, Anders 165
Lille Kalv 87, 88, 273
Lille Lyngby Sø 40
Lille Per 190
Liller, Bjarne 115
Limfjorden 266
Limon Cup 249
Lindberg, Sten 165
Linde, Flemming 158
Linde, Signe Bodelin 158
Lindegaard, Flemming 149
Lindgårdsskolen 100
Lindgren, Jens 149
Lindgaard, John 187
Lippert, Hans 137, 138
Litauen 95
LNJ 282
Lokalbanen A/S 284
Lolland 266
Londonbladet „News of the World“
52
Lorentzen, Jan 178, 179, 214, 216,
217
Lorentzen, Niels 156
Lossiur, Max 29
Lottenborgvej 275
Louise Nordskilde 124
Louisevej 192
Ludvig Hansen & Co 27

Navneregister

- Lundbirk, Maria Luz 158
Lundin, Kuno 172
Lundtofte 92, 102, 105
Lundtofte Boldklub 212, 226
Lundtofte Flyveplads 95, 96, 172, 175, 188
Lundtofte Idrætsklub 171
Lundtoftegård 275
Lundtoftehallen 102, 116
Lundtoftevej 38, 189
Lunn, Clara 158
LVJ 279, 281, 282
LVM 63
LYAC Power A/S 29
Lykke, Birgitte 57
Lykke, Jørgen 181, 224
Lyng, Michael 142, 144, 149, 165
Lyng, Søren 162
Lyngby Assistens Kirkegård 21
Lyngby Athlet-Klub 171
Lyngby Banegaard 20
Lyngby BK 102
Lyngby Boldklub 109, 145, 168, 171, 238, 250
Lyngby Boldklubs Venner 207
Lyngby Bys Arbejderboliger 13
Lyngby Cup 221
Lyngby Dameroklub 41, 68, 81, 89
Lyngby Fans 209, 210
Lyngby FC 186
Lyngby Fløde 29
Lyngby Fodbold Club A/S 186
Lyngby Fortet 19
Lyngby Glasværk 24, 25
Lyngby Handelsskole 33
Lyngby Herre-Roklub 49, 51, 53, 54, 58, 59, 60, 62, 70
Lyngby Hovedgade 40 171
Lyngby højere Almenskole 35
Lyngby Idrætsby 197
Lyngby Idrætsforening 170
Lyngby Idrætspark 189
Lyngby Mose 275
Lyngby Mælke-forsyning og Iskremfabrik 30
Lyngby og Omegns Handelsskole 28
Lyngby Private Skole 35
Lyngby Roklub 49
Lyngby Roklub, L*R 43, 72
Lyngby Rådhus 77
Lyngby Skole 34, 39
Lyngby Sogn 37
Lyngby Sogn i Fortid og Nutid 10
Lyngby Sogns velgørende Forening 14
Lyngby Stadion 171, 182, 188, 190, 191, 193, 194, 195, 197, 198, 199, 249
Lyngby Station 26, 30, 281, 282
Lyngby Statsskole 35
Lyngby Storcenter 37, 84, 182
Lyngby Sukkerraffinaderi 25, 26, 27
Lyngby Sø 13, 19, 21, 26, 41, 45, 67, 72, 82, 83, 273
Lyngby Søpark 28, 39
Lyngby Søterrasser 28
Lyngby tekniske Skole 28
Lyngby Vikings 199
Lyngby-Nærum Jernbanen 284
Lyngby-Posten 203
Lyngby-Taarbæk Kommune 20, 22, 35, 70, 71, 72, 82
Lyngby-Taarbæk Kommune plejecenter 35
Lyngby-Taarbæk Vidensby 201
Lyngby-Taarbækbladet 241
Lyngby-Vedbæk Jernbanen (LVJ) 279, 280
Lyngbyhallen 102, 237, 250
Lyngbys Superligahold 253
Lyngbys Vesterbro 10
Lyngbytrilogien 17
Lyshøj, Kim 221
Lyster, Judith 63
Lystoftevej 92, 107
Løvdal, Axel, formand og skovfoged 231, 236

M

- Madam Dunk 86, 87
Madsen, Albert 128
Madsen, Anne Gonzales 133, 143
Madsen, Billy 99, 108
Madsen, E. Lyng 147
Madsen, F. M. 90
Madsen, Ferdinand Palle 264
Madsen, Henrik Astrup 132, 134
Madsen, John 182, 183
Madsen, Jørgen „Slater“ 120, 130, 132, 142, 144, 149, 150, 153
Madsen, Kim 102
Madsen, Ole 151
Madsen, Rasmus Riisbro 150
Madsen, Solvejg 57

Navneregister

- Magasin 183, 200
Magrethevej 192
Majoren 251
Malling, Kitter, udstillingsarkitekt
286
Manhattan 45
Manniche, Michael 103
Marcussen, Einer 240
Mariager Fjord 266
Mariebjerg Kirkegård 17, 18
Marott, Kim 208
Marstrand, Olivia 158
Marstrand, Sophia 159
Martensen-Larsen, Henning, skov-
rider 234
Martensen-Larsen, Jesper 159
Marvits, Rasmus 142, 165
Mathiesen, Siegfred 147
Matsushita, Esther Nørgaard 158
Matthiesen, Karla Gammelgaard
158
Max Petersen 182
Max-Hansen, Thomas 165
Medlemsblad for Taarbæk Idræts-
forening 242
Meile, Svend O. 225
Meilstrup, Marianne 45
Meiner, Carsten 151
Metro-Schröder 8
Meulengrath, Christina 104
Meulengrath, Peter 103, 108, 158
Meyers Sohn 26
Michaelsdottir, Katrin Skov 159
Michaelsen, Aksel 110, 111, 146
Michaelsen, Daniel 110, 111, 146
Michaelsen, Kaj 111
Michaelsen, Theodor 110, 111
Mickelborg, Erik 'ØB' 148
Midt- og Vestjylland 266
Midtsverige 266, 267
Mikkelsen, Jakob 208
Mikkelsen, Kramer, kommunalbe-
styrelsesmedlem 177, 178
Milton, Kim, dommer 257
Mindepladen fra Engelsborgsko-
lens indvielse 24
Moder med barn 22
Modstandsbevægelsen 95
Moesstrup, Lars 139
Mogensen, John 115
Mollerup, Ida 158
Molnar, Miklos 103, 153, 216
Moltkes Palæ 85
Montreal 61, 63
Morgengry 22
Morgengry, vågnende mand 21
Moritzen, Lene 139
Mortensen, Erik 102
Mortensen, Hans 171, 172
Mortons fabrik i England 27
Mortonsvej 27, 28
Mossin, Bo 208
Mossin, Per 208
Mr. Taarbæk 263
Munk, Signe 104
murermester Alf Hansen 15
Müffelmann, H. C. 40
Mygh, Annemette 65
Møllemarken 267, 268, 272, 273
Møller, Allan 152, 156
Møller, Jette 56
Møller, Niels 182
Møller, Peter 154, 155
Møller, Simon 159
Møller, Svend Aage 115
Mølleåen 22, 40, 74, 114, 170,
268, 273, 279, 281, 284
Møllgård, Kasper 150
Møn 266
Mönkemøller, Isabella Aittomaki
158
Mågen 50
- ### N
- N.B.B.U. 230, 232, 235, 237, 238
Nakskov Boldklub 176
Nationalmuseets Billedsamling 97
Navntoft, Mette 124, 125, 126
Nedza, Rikke 124
Neste OY 29
Niagra Falls 247
Niclasen, Bjørn 179
Nicolaisen, isenkræmmer Virum
Torv 126
Niels Jensens æreslegat 263
Niels Post Jensens vej 263
Nielsen, Annemone Dige Dong
158
Nielsen, Bent 178
Nielsen, Børge 224
Nielsen, Carl 181, 182
Nielsen, Claus 152, 156
Nielsen, dan Juul 156
Nielsen, David 187
Nielsen, Dennis Foss 186
Nielsen, E.V. 11
Nielsen, Erik 108

Navneregister

- Nielsen, Erling 179, 224
Nielsen, Flemming 103
Nielsen, Harald 190
Nielsen, Henrik „Mini“ 104, 105, 106
Nielsen, Henry 239, 240
Nielsen, Herluf 214, 224
Nielsen, Haagen 172
Nielsen, Ivan 103
Nielsen, Johannes Magdahl 34, 35
Nielsen, Karin 66
Nielsen, Kurt 149
Nielsen, Lars Højer 153
Nielsen, Laurits 172
Nielsen, Mikkel Wessel 106
Nielsen, Per 247
Nielsen, Peter 185, 216, 217
Nielsen, Poul 108, 128
Nielsen, R. C. 224
Nielsen, Sophus „Krølben“ 237
Nielsen, Svend 231
Nielsen, Svend „Ditter“ 49
Nielsen, Svend Aage 59
Nielsen, Søren 156
Nielsen, Torben 178, 179, 182, 214
Nike 200
Nikolaisen, Jørgen 102, 108
Nimskov, familien 256, 264
Nisse 265
Nivaa 80
Nivå-Kokkedal Fodboldklub 212
Nordbanen 24, 26, 30, 280
Nordeuropa 277
Nordjylland 266
Nordre Birk 228
Nordre Birks A Pokalturnering 241
Nordre Birks Boldspils Union 112, 145, 171, 174, 175, 238
Nordtyskland 277
Nordstjylland 267
Norskilde, Gert 128, 138
Norway Cup 247
Ny Aldersly 13
Nygaard Ruthner, Helene (LDR) 59
Nygaard, Per 244
Nykøbing 102
Nyt fra TIF 242
Nærum 284
Nærum Station 284
Nærumbanen 283
Næsseslottet 85
Næset 273
Næstved 91
Nørgaard, Christian 211, 223, 224
Nørgaard, Ingvar, sognerådsformand 49, 50, 182, 189, 190, 206
Nørgaard, Lise 7
Nørgaard, Thomas 187
Nørgaardsvej 170, 189
- O**
OB 219
Odgaard, Jens 211
Oehlenschlæger, Mads 105
Olczyk, Tom 182, 183, 214
Old-girls 254
Oldboys 228, 244, 253, 257,
- Olesen, Allan 103
Olesen, Thomas 105
Olsen, Alexander 227, 229
Olsen, E. 25
Olsen, Emil 171
Olsen, Frantz 39
Olsen, Helene Nygaard 47, 54
Olsen, Henrik 254
Olsen, John Lyng 178
Olsen, Lars 115
Olsen, Lauritz 171
Olsen, Moses 148
Olsen, Sophus 111, 140, 147
Olsen, Viggo 240
Optikeren på Geels Plads 127
Ordrup Jagtvej 254
Ordrup Kro 236
Orient 230
Orta, Norditalien 63
Oslo 247
Osloområdet 277
Osmani, Sofia, borgmester 263
Ostermann, Michael 151, 156
Overbye, Brian 250
Overgaard, Lone 126
- P**
Packness, Hanne 124, 125
Packness, Peter 182, 221
Palle, Oluf 224
Papa Bues Viking Jazzband 115
Paulina Sander Melby 104
Pedersen, Allan 100
Pedersen, Anders 13
Pedersen, Helle Skovgaard 56

Navneregister

- Pedersen, Inger 161
Pedersen, Jens 119
Pedersen, Johanne Sophie 274
Pedersen, John 274
Pedersen, Per 216
Pehrson-Vængtoft, Sofia 159
Pehrson, Michael 159
Permadikken 254
Perticai, Carla 158
Petersen, Allan 102
Petersen, Erik 123
Petersen, Erik Wellner 244
Petersen, Erik, træner 100
Petersen, Folmer Emil 129
Petersen, Johannes, Lyngby-fotografen 12
Petersen, Lis Schiødt 57
Petersen, Mike 104
Petersen, Morten 214
Petersen, Niels-Kristian 279
Petersen, Peter Vang 266
Petersen, Svend Aage 115
Petersen, Søren 151, 166, 179
Petersen, Tina (Tippe) 119
Petersen, Tommy 108, 187
Pettersson, H., Caroline Amalievej 96
PFA Pension 200
Pinstrup, Alberte 135, 136, 158
Piontek, Sepp 183, 216
Piper, Emil 17
Pipersparken 11, 17
Plum, Kirsten 63
Plum, Kirsten (cox) 61
Polen 277
Polen/Nordtyskland 267
Politiken 62
Porcelænsfabrikken „Danmark“ 27
Post Pub 200
Postvæsenet 284
Poul Horn 112
Poulsen, Jan K. 187
Poulsen, Solveig 42, 44, 46, 48, 65, 66, 68, 73, 75, 76, 77, 88
Poulsen, Yussuf 211, 217, 223, 224
Preben Landshold 99
Prince Bukser 99
Prince Cup 102
Prins Ingolf 31
Prins Knud 189, 190
Prinsesse Caroline-Mathilde 189, 190
Prinsessestien 40
Prip, Poul 192
Pula, Jugoslavien 102
Pultz, Christina 54, 59
- R**
- Rafn, Peer 18
Randers Fjord 266
Rangers FC 218
Rasmussen, Axel 172, 224
Rasmussen, Erik 110, 146
Rasmussen, Kenneth Grønlund 139
Rasmussen, Maria 159
Rasmussen, Michael „Rasser“ 255
Reedtz, Jørgen 7, 8, 9, 107
Refslund, Hanne Petersen 62, 64
Refslund, Hanne Petersen DSR 63
Regatta Pavillonen 50
Regionstog 284
Reichardt, Poul 206
Restaurant „Hold-An“ 171, 1173
Restaurant Lottenborg 16
Reumert, Poul 19
Reuter, Phillip 152
Richard Andersen og Sønner 30
Risom, Henrik 216
Risom, Lotte 139
Roed, Margit 78
Rohde, Sten 165
Rommedahl, Dennis 211, 217
Rosendahl, Janni 181
Rosendahl, Oliver 157
Rosengaardsvej 129
Rosenhaven 263
Rosenquist, Tobias 90, 106
Roskilde Boldklub af 1906 239, 240
Rostgaard, F. 24
Rottefælden 38
Royal Unibrew 200
Rudersdal Kommune 261, 284
Rungsted Gymnasium 122
Ruskol, Sofie 159
Russ, Henrik 151
Russer Franz 39
Russer Georg 39
Rynt, Marianne 125, 133
Rytter, Thomas 162, 163, 211, 216
Røde Stjerne 218
Rømmerødgård 273, 274
Rønne 232
Rønne, Lars 118
Røpke, Arne 214

Navneregister

- Røpke, Eilif 178
Rørbøl, Leif 187
Raadvad Boldklub 171
- S**
- Sand, Ebbe 155
Sandberg 171
Sangforeningen Brage 242
SAS 249
SBU 97, 228, 232, 234, 235, 242,
244, 246, 251, 256, 257, 260,
262
Schack, Gudmund 49, 82
Schack, Merete 50
Schandorph, Sophus 40
Scherg, Emil 30
Scherg, Erik 172
Scherg, Waldemar, købmand 31,
32
Schimming, Henrik 187
Schlegel, Fritz 18
Schmeichel 253
Schmidt, Josephine Lund 159
Schou-Hansen, Lone 181
Schou, Helen 21, 22
Schoubye, Anthony 105
Schumacher, Louis 224
Schäfer, Michael 182, 183, 214,
216
Schønberg, Ib, skuespiller 206
Schöne, Lasse 211
Sea Service 71
Sell, Peter 151
Semilla Villaume, 158
Sengeløw, Niels Chr. 30
- Serritzchen, Tino 108
Serritzlew, Tino 106
Simonsen, Ole 182
Sjælland 250, 266
Sjællandsmester 100, 239, 241
Sjællandsmesterskabet 240, 251,
252
Sjællandsserien 104, 105, 106
Skansen 231
Skjortefabrikken »Starmount« 36
Skodsborg 174, 261
Skodsborg Boldklub 169, 171
Skolebakken 112
Skolekaproningen 61
Skolekaproningen eller Pongus
Cup 60
Skovdahl, Ebbe 154
Skovgården 33
Skovshoved 174, 229, 231, 232,
237
Skovshoved Idrætspark 240
Skram, Annelise 58
Skram, Annelise (senere Møller)
60
Skram, Birte og John 60
skulpturen „Forår“ 11
Skyhøj, Carsten 208
Skælskør 103
Skåne 244
Skaarup, Kristian 121, 122, 123,
151
Slagelse 101
Slaget på Reden 86
Slotsparken 281
Slotsparken Trinbræt 279, 280,
281, 282
- Snogdahl, Else 75
Snorrekeramisk Kultur 277
Sochoux 161
Sofie Amalie 158
Sondrup, Just Nielsen 11, 21, 22
Sonne-brødrene 208
Sophus Schandorphs Vej 23
Sorgenfri 50, 129, 280, 282
Sorgenfri Boldklub 109, 170, 171,
174, 189, 229
Sorgenfri Kirkegård 31
Sorgenfri Slot 31
Sorgenfri Slotspark 279, 280
Sorgenfri Station 275, 280, 281,
282
Sorgenfri Trinbræt 279, 280, 282
Sorgenfrigård 279
Sorgenfrigaard I/S 281
Sorgenfrigårds Villakvarter 281
Sorgenfrigårdsvej 189
Sorgenfrivang 127
Sortehavet 275
Sorø Station 59
Soya, Carl Erik 16
Spange, Jørgen 187
Spangsborg, Michael 182, 216
Sparta Prag 218
Sparwath, Irene 58, 78
Spinding, Astrid 158
Splejs 49
Sportshuset 15, 16, 17
Springforbi 169
Statsbanerne 234
Stattena 176
Steffensen, Bitten 49, 55, 78, 79,
82

Navneregister

- Steinbeck, bugtaler, tryllekunstner 97
- Stephensen, Christian 108
- Stockholm 244
- Storcentret 287
- Store Kalv 273
- Storm, Frithjof 30
- Storms Cafeteria 30
- Strandmøllen 74
- Stridsøksekulturen 267, 277
- Strouhal, Claus 156
- Strouhal, Martin 225
- Stub, Helmer 108
- Stuckenberg, Viggo 40
- Stücker, Kenneth 152
- Stüker, Kenneth 156
- Styrmand Carlsens Flammer 95
- Stæhr, fotograf 279
- Superligaen 185, 196
- Svarrer, Christian 179
- Svendsen, Lis 119
- Svendsen, Rolf Aagaard 113
- Sverige 247, 251, 266, 267, 277
- Sydhavnen 77
- Søborg Boldklub 174
- Søborg, Preben 95
- Søborghus Kro 38
- Søderberg, Svend 146
- Søllerød 244
- Søllerød Kommune 284
- Søndergaard, Aage 37
- Søpromenaden 28
- Søren Spætte 246
- Sørensen, Frederik 187, 211
- Sørensen, Ketil Berg 139
- Sørensen, Lars 102, 214
- Sørensen, Lillah Emmik 139
- Sørensen, Michael 150
- Sørensen, Mikkel 224, 225
- Sørensen, Ove 240, 241, 244
- Sørensen, Peter Lee 178, 214
- Sørensen, Viggo 146
- ### T
- Tange Sø 48
- Tangemünde 26
- Team Danmark 60
- Teglers, Anders 173
- Terney, Inge 31
- Testrup, Jytte Storm, 38
- The Precident Cup 254
- Theis 150
- Therphøj, Erik 108
- Thillerup, Mogens 148, 149
- Thillerup, Niels 121, 122, 128, 149, 166
- Thomassen, P. fotograf 280
- Thomsen, Alice Beck 84
- Thomsen, Kirsten 56, 58, 61, 63
- Thomsen, Thorstein 16, 17
- Thordals Mose 275
- Thorlacius, Uffe 187
- Thorup, Birgitte 124, 125
- Thrane, Stig 151, 152
- Thuesen, Camille 159
- Thulesen, Aksel 214, 224
- Thygesen, René 58
- Thyssen, Flemming 103
- TIFs Venner 237
- Tingsten 229, 233
- Toftøbæksvej 193
- Tolo, Grækenland 45
- Torino 249
- Torsten 152
- Toxen Worm 25
- Tragtbægerkulturen 266, 267
- Trangbæk, Else. DSR 67
- Trekroner 77
- Trepilelågen 231, 234, 235, 275
- Trongårdsskolen 122
- Tuft, Per 121, 166
- TUT 107, 108
- Tyskland 251
- Tømmerhandler Johannes Fogs fond 107
- Tønsberg, Ernst 129
- Tønsberg, Jeppe, stadsarkivar 285
- Taarbæk 74, 227, 231, 244, 253, 256
- Taarbæk Cup 250, 262
- Taarbæk Grundejer- og kommunalforening 242
- Taarbæk Hotel 236
- Taarbæk Idrætsforening 224, 227
- Taarbæk Idrætsklub 109
- Taarbæk IF 174, 217
- Taarbæk Kro 236, 244
- Taarbæk Nyt 242, 249, 250, 256, 258
- Taarbæk Nyts Vandrepokal 258
- Taarbæk Oldboys 249
- Taarbæk Sejlklub 242
- Taarbæk Tennisklub 242
- Taarbæk-Revyerne 231
- Taarbækfortet 230
- Taastrup Idrætsklub 229

Navneregister

U

Ulrikkenborg 22
Ulrikkenborg Allé 11, 33, 189
Ulrikkenborg Plads 11, 13, 20, 31,
32, 175
Ulrikkenborgs jorde 25
Ulrikkenborgskolen 35, 36, 58
Ulvedalene 221
Ungarn 248
Ural 275
USA 247, 248

V

Valhalla 32, 40
Vallø 251
Vallø fodboldklub 251
Vandborg, Per 148
Vangede 38
Vanløse 100
Vaserne i Furesøen 74
Vedbæk 174, 241, 244
Vedbæk boldklub 247
Vedbækfjorden 273
Vejle 219
Vejlesø 45
Velux 8
Venedig 45
Verona i Italien 248
Vester, Helle 125
Vestergaard, Susanne 66
Vestkvarteret 17, 34
Vesttribune 196
Veto 230
Vikingerne 201

Vilstrup, Ingrid 158
Vintappergaarden 18
Vintappersøen 30
Virum 92, 241, 280, 281, 282
Virum Bio 148
Virum Boldklub 109, 174
Virum gamle skole 112
Virum Stationsvej 112
Virum Torv 148, 281
Virum Trinbræt 280
Virum Vandvej 24 270
Virum-Sorgenfri 251
Virum-Sorgenfri Boldklub 109,
212, 216, 225
Virum-Sorgenfri Oldboys afdeling
(VSOB) 137
Virum-Sorgenfri Tennisklub 127
Virumgade 112
Virumgård 112, 113
Virumhallen 115, 116
Virummarkerne 267, 268, 271,
272, 273, 275
Virumparken 127
Virumvej 112, 274
Vogt, Thomas 151, 152
Volga 275
Vraa, Oscar 159, 165
VSB-bladet 138
VSB's arkiv 116, 117, 118, 131,
133, 135, 136, 138, 139, 146,
147, 151, 152, 154, 156, 158,
159, 160, 161, 166
VSB's Venner 116
Værebø Boldklub 212

W

Warming, Magnus 211
Weel, Liva, sangerinde 231
Wegener, H. J. 19
Wegner, Bent 149
Weibel, Jørgen 178
Werner, Ulla 61
Wessel, Mikkel 108
Westh, Mads 150
Westh, Mogens, holdleder 150
Wheadon, Allan Bolt 139
Wheadon, Camilla 139
Wheadon, Mathilde 158
Wieghorst, Morten 211
Wiggers, Gunnar 235
Wilmann, Johan 17
Wilmannsparken 12, 17
Winther, Christian 40
Winther, Frederik 211
Woel, Cai M. 17
Wolfberg 249
Woolrych, Marc 105
www.lyngby-boldklub1921.dk 207
www.lyngby-fc.dk 207

Y

Yachtklubben Furesøen 86, 87
Yamayakulturen 275, 276
Yde, Edvard 228, 235
Yde, Edwards Mindepokal, Old
Boys

Z

Zester, Erik 149
Ziener, fru 235
Zion, baptistkirken 15

Ø

Ølstykke 103
Øresund 79, 261, 275
Øresundsklubberne 79
Ørholm Papirfabrik 170
Ørnskov, Kaj Aage 156, 286
Østdanmark 267, 277
Østergaard, Flemming 202
Østergaard, Mikael 120, 121, 126,
138, 139, 148, 165
Østersøen 277
Østrig 249
Østtribunen 195

Å

AaB 219
Åbo, Freddy 178
Aaes, Jørgen 121, 123
Aagesen, Harald 206, 224, 225
Aagaard, Michael 151, 156
Aalborg Dameroklub 68, 89
Åmosebakken 275
Åmosen 143
Aasavænget 175

*Historisk-topografisk Selskab
for Lyngby-Taarbæk Kommune*

Bestyrelsen 2021:

Cand. Mag. Dorete Dandanell,
formand
Ingeniør Niels G.S. Frederichsen
næstformand
Revisor Ole Poulsen
kasserer
Erik Fog-Morissette
adm. medlemsregister
Seniorkonsulent cand. polit.
Henrik Brade Johansen
Tidligere dommer
Hanne Ekstrand
Virksomhedsejer
Claus Harkjær
Tidligere kurator
Niels-Kristian U. Petersen
redaktør
Tidligere skoleleder
Jørgen Reedtz
redaktør
Advokat Uffe Thorlacius
Tidligere borgmester
Rolf Aagaard-Svendsen

Selskabets adresse:

Lyngby-Taarbæk Stadsarkiv, Frieboeshvile,
Lyngby Hovedgade 2, 2800 Kongens Lyngby
Tlf. 45884383

Mail: stadsarkivet@ltk.dk

Hjemmeside: [www. Lyngby-Taarbæk Historisk-topografisk Selskab](http://www.Lyngby-Taarbæk Historisk-topografisk Selskab)

Facebook: [Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk Kommune](https://www.facebook.com/Historisk-topografisk Selskab for Lyngby-Taarbæk Kommune)

LYNGBY-BOGEN 2021
UDGIVET AF
HISTORISK-TOPOGRAFISK SELSKAB
FOR LYNGBY-TAARBÆK KOMMUNE
ISBN 978-87-92588-45-6
ISSN 0107-7848

9 788792 588456

9 788792 588456
Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskere Bibliotek